

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

مقامات للحريري

H A R I R I I

ELOQUENTIÆ ARABICÆ PRINCIPIS.
TRES PRIORES CONSESSUS.
E CODICE MANUSCRIPTO

BIBLIOTHECÆ LUGDUNO-BATAVÆ
PRO SPECIMINE EMISSI,

A C

NOTIS ILLUSTRATI

A B

ALBERTO SCHULTENS.

FRANEQUERÆ,

Ex Officina WIBII BLECK Bibliopolæ, 1731.

ACADEMIA

dono: Clantff: Auctoris

Bib: Lund: Bat: ae

Acadff

Anno 1731

2: J:

Argen

PERILLUSTRI AC EXCELLENTISSIMO
DOMINO ET COMITI
JOHANNI HENRICO
WASSENARIO.

BARONI AC DOMINO WASSENARIÆ. OB-
DAMI. HERSBROEKÆ. SPIERDYKI. QUID-
WYKI. KEMHEMI. LAGÆ. etc. etc. etc.
EQUITI ORDINIS JOHANNITICI. EQUES-
TRIS HOLLANDIÆ ORDINIS MEMBRO
SPLENDIDISSIMO. EJUSDEMQUE PROVIN-
CIÆ NOMINE CELSIS AC PRÆPOTEN-
TIBUS FOEDERATI BELGII ORDINIBUS
ADSCRIPTO etc. etc. etc.
ACADEMIÆ BATAVÆ QUÆ LUGDUNI EST
CURATORI PRIMO etc. etc. etc.

ALBERTUS SCHULTENS.

DEDICATIO.

PAterè, *Illustrissime Comes*, ut paucis Te in publico venerer. Porentissima me Tibi obstringunt vincula, in æreque tum Tuo, tum Domus Tuæ splendidissimæ, sum totus. Excellentissimus Tuus Genitor, quum speciosum illud Academiae hujus curandæ munus, quod nunc humeris quoque Tuis tam apte pulcreque sedet, sustineret, nascentibus meis studiis adspiravit, atque immortalis me beneficio beavit, quum aditum mihi patere jussit ad Orientales illas Gazas, quibus Bibliotheca publica merito caput effert.

In-

DEDICATIO.

Incubantem istis thesauris, atque cum maxime insudantem, ad Ecclesiæ *Wassenariensis*, tum forte vacuefactæ, curam me admovit, peregrinum licet, eadem illa munifica manus, voluntasque prolixa Illustrissimi Tui Patris. Hac in statione, quæ me a deliciis meis haud plane avellebat, sed suavissimum mihi cum iis commercium ex propinquo relinquebat, asseverare Tibi possum, *Excellentissime Domine*, lucidos mihi soles ivisse: neque ullum unquam diem liquidæ sinceræque illius tranquillitatis dulcedinem esse deleturum, quam ibi sub Magnæ Tuæ Domus umbra hausi, intimisque sensibus percepi.

Hæc me nunc causa potissimum im-

DEDICATIO.

pellit ad gratæ devotæque mentis tabellam hanc, publicamque testificationem, tacitis cogitationibus jam ante biennium Tibi destinatam, *Perillustri Tuo Nomini* dicendam.

Quæ recens Tuus in me congeffit favor, ut ampliora adhuc sunt, atque cumulatiores, ita patientiorem desiderant campum, quem mihi brevi, spero, aperiet Opus Tuo, Illustriumque Collegarum Tuorum, qui Rem Academicam tutamini, jussu auspiciisque indias luminis oras evulgandum. Diu Te sospitem Res cernat sentiatque Publica. Dabam Lugduni Batavorum ipsis Kalend. Decembribus Anno MDCCXXX.

P R Æ F A T I O.

N lucem tandem prodire jubeo, minore licet forma, quam a principio destinaram, specimen hocce dissertationum *Harrii*, cujus opus quinquaginta *Confessibus*, ut eos vocat, sive potius *sermonibus frequenti in Confessu habitis* contextum, ut *Minerva Phidie*, consecrari meruit; atque in arce apud Arabes collocari. Viri ætatem, merita, alia quæ ad notitiam tum auctoris, tum operis pertinent, cum Erudito orbe jam communicavit *Celeb. Golius*, edita prima dissertatione *Sananenfi*, atque brevibus ad marginem notis illustrata. Extat ea in auctiore *Grammatica Erpeniana*, unde quum adolescentulus jam tum singulari harum literarum flagrans amore, primoribus labris libassem, ingens continuo per venas gliscere sitis, meque subinde pun gere atque exstimulare, ad fontes tam uberes copiososque propius ad- undos, pectusque inde, si pote, inbuendum, atque adeo commadefaciendum.

Eum in finem in *Academiã Batavam*, cujus apparatusissimam Bibliothecam, inter the-
sautos

PRÆFATIO.

sauros Orientales, hunc quoque eximium scriptorem recondere compertum habebam, altera vice me transfero, jam gradum in Theologia, post ultimam manum studiis Academicis *Lugduni* impositam, in urbe patria adeptus: atque ad Gazophylacia illa viam aditumque affecto. Subnixus commendatione Vener. ac Celeb. *Fabricii*, favoreque mihi per eam parto Illustris Amplissimique *van den Bergii*, quibus publicas pro immortalis beneficio grates nunc rependo, a viris Illustrissimis, qui istoc tempore curam gerebant Rei Academicæ peto, impetroque, ut accessus mihi ad scrinia Orientis pateret, excerptumque vel exscribendi quæ in usum meum forent, potestas fieret. Persarum tunc rege, ut *Lyricus* ait, beatior vigebam, atque opima orientis spolia legere, domumque deportare me posse serio triumphabam.

Admissus hæc ad sacra, *Haririum* e vestigio sub oculos, sub manus, sumo, nitide et explanatè scriptum, eundemque brevi, sed dilucido glossario scholiastæ illuminatum: assumpto

P R Æ F A T I O.

sumto insuper fusiore Commentario *Tablebü*, qui verborum antiquissimas origines, phrasiumque natales ex intimo linguæ sinu eruens, incredibilem mihi lucem prætulit, primusque viam emunivit ad discrepantissimas significationes, quibus radices Arabicæ in Lexicis laborant, ad concordiam concenrumque suavissimum revocandas. Hæ faces, quicquid tenebrarum stilus *Hariri* grandisonus, ac mille floribus figurisque variegatus, offundebat, discutere, laborem, quem in eo, a capite ad calcem, describendo impendebam, compensante summa animi voluptate; eo quod hoc in scriptore reperirem id, quod spe atque cogitatione præceperam, eminentem et expressam imaginem priscae illius grandiloquentiæ Orientalis, qua Liber *Jobi* exaratus est, quæque in *Psalms*, in *Proverbiis*, in reliquo corpore Bibliorum, poetico præsertim, ac prophetico, tam magnifice, tamque insignite se exerit.

Hoc vero illud erat, ad quod inde a primo in hoc curriculum ingressu anhelaram,

* *

quod-

PRÆFATIO.

quodque mihi tanquam unicum intensissimi studii scopum præfixeram, ut nempe Linguae sanctæ indelibatum illum florem honoremque, cui seculorum labentium injuria, Rabbinicæque nationis incuria multum detraxerat, inde quoque pro virili restituere allaborarem, unde viros doctrina, ingenio, auctoritate principes multa felicissime illustrasse deprehendebam, ita tamen ut plura adhuc posteritati illustranda reliquerint, atque exemplo suo commendarint.

Hic si aliquid forte effeci, vel deinceps effecturus sum, id Generosissimis illis studiorum Altoribus Fautoribusque debere me profiteor; qui per aliquot annos hocce tanto munere atque beneficio me maclarunt, ut non tantum integrum *Harinium*, cum Commentatoribus, meo commodo transscribere potuerim, verum etiam alia complura volumina, Linguae Arabicæ opulentiam affluentissimam simul, simul eloquentiam potentissimam admirabiliter pandentia. Horum e numero sunt, septem *Moallékát* illustrium poetarum, qui
ante

P R Æ F A T I O.

ante *Muhammedem* floruerunt, Carmina cedro digna, atque Meccano in delubro propterea *Juspensa* (id sonat vocabulum *Moallekât*) æternitatisque consecrata. Anthologia item veterum poetarum, quæ *Humasa* inscribitur, id est, *bellica virtus*, quod in fortium virorum facinoribus celebrandis potissimum versetur: *Diwan Hudeilitarum*, sive collectio amplissima carminum, quæ principes *Hudeiliticæ* tribus, aliquot seculorum decursu, ad palmam gloriæ in gente Linguae suæ studiosissima auferendam, panxerunt: Poema *Ibn Doreidi* musco lepore tinctum, antiquasque Arabiæ Gratias ac Veneres unice redolens:

Ad hæc in usus meos derivanda non tantum me accendebant luculentissimi Commentarii, eruditione Critica referti; verum etiam *Siaubarîi*, præstantissimi Arabum Lexicographi, perpetua horum Fontium citatio ad verborum vetustissimas significationes adstruendas. Quicquid præterea in *Originibus* meis ex *Siaubarîo* illo, quicquid ex *Thiruzabadio*, quicquid aliis ex Codicibus Manuscriptis protuli

PRÆFATIO.

exemplorum, ad linguæ Hebrææ proprietatem e penetralibus Orientis revocandam, id omne ferme ex Bibliothecæ nostræ opulentissimis Gazis hauſtum atque expromptum eſt. His quum me anno præterito Illuſtrium Academiæ Curatorum, Ampliſſimorumque hujus Urbis Conſulum favor, propius admotum voluerit, publicoque vinculo curam meam obligarit, ut quantum alterius quoque provinciæ mihi demandatæ rationes permitterent, iis in lucem proferendis interpretandisque me applicarem, ſane quam opportuniffimum nunc cadit, quod *Saladini Vitæ rebusque geſtis*, ſub prælo cum maxime ſudantibus, tanquam primitias quasdam novi muneris, præmittere liceat tres priores *difſertationes Haririi*, in uſum collegii Arabici, dum in illuſtri *Friſiæ* Academia ſtationem obtinerem, typis mandatas; adjunctis notis perpetuis, quibus interior vis ac medulla linguæ guſtanda præbetur.

Per has ſi ſaliva moveatur Philarabibus, Academicæque noſtræ juventuri, ad plures venuſtiſſimi ſcriptoris Confeſſus a me efflagitandos, deſiderio iſti, quam primum me *Saladinus* abſolverit, reſpondere ſtudebo, atque, ut ab initio deliberatum fuerat, numerum ſaltem denarium horum ſermonum complebo. Reſtat ut verbulo moneam, primi Confeſſus accuratam et perelegantem verſionem Clar. *Golio* deberi. In duobus poſterioribus convertendis quod elegantix deeſt, fidelitate penſavi, Geniumque Orientis qua potui accurate repræſentavi. Dabam *Lugduni* in *Batavis*, ipſi Kalendis Decembribus, Anno MDCCXXX.

ABI MUHAMMED ELKASIM
BASRENSIS
VULGO DICTI
HARRI
DISSERTATIONES
IN USUM
COLLEGII ARABICI
E MANUSCRIPTO
EDITÆ
ET NOTIS
ILLUSTRATÆ.

جَدَّتْ الْحَرْتُ بَنَ هَمَامٍ قَالَ لَمَّا أَتَيْتُ غَارِبَ الْأَغْتَرَابِ
وَأَنَا نَتِي الْمَتْرَبَةُ عَنِ الْأَتْرَابِ طَوَّحْتُ بِي طَوَائِجَ الرَّمَنِ
لِي

NOTÆ IN CONCESSUM PRIMUM.

1. أَتَيْتُ. Est prim. sing.

præt. in oct. conj. a verbo قَعَدَ
sedie, consedit, Cujus derivatum
قَعُونَ Camelus jam infessui ido-
neus peperit novum verbum
أَتَيْتُ quod secundum Scholiasten
proprie valet اتخذ قعودا
cepit camelum infessui aptum, eum-
que conscendit iter facturus. Accu-
ratus adhuc Tebrizi ad Hamasa
أَتَيْتُ أَي اتخذ مركبا
ويقال القعود الذكر
والقلوص الأنثى من شولب
الابل Verbum in 8 est capere ju-
mentum vectorem. Diciturque
قلوص esse marem, قَعُونَ
fœminam e junioribus camelorum.

2. غَارِبَ. Est accus. sing. in

stat. constr. demta Nunnatione,
& proprie signat gibbi camelini
verticem, idque forma part. præf.
in prim. conjug. a verbo غَرَبَ
occidit sol. Absuit longius ac recessit a
suis. Peregrinatus est. Quasi dicas
peregrinantem vel peregrinatorem;

est enim gibbus Camelinus vere pe-
regrinator, absque quo nulla itinera
Orientales ineunt. Diligentius ad-
huc vim finit Scholiastes غَارِبَ
مَقَامِهِ سَنَامٍ لِلْعَبْرِ وَأَعْلَى
الظهر Est anterior pars gibbi Ca-
melorum قَعُ summa dorsi pars.
Consentit Tebrizius ad Hamasa
الغارب ما قدام السنام ثم
استعبر حتي قبل لأعلي
كل شي غواربه وقالوا
عليه غوارب المله والسبل
Vocatur غارب anterior gibbi
Camelini: indeque translatus est
eo usque, ut cuiusque rei verticem
summum hoc vocabulo gibbi adse-
cerint; dicentes, gibbi aquæ aut
fluvius elati fuerunt. Hinc lux non
tantum figuræ Ps. 68: 15. הַיָּם
montes gibbosi, id est edito
vertice præditi; sed & Ps. 48: 3.
puleher tractu vulgo,
reddendum est pulcher gibbo, id
est, vertice: nam נוף
in quo dissentiunt Viri Docti,
Arabibus est Cameli gibbus elatior;
quam vim isti loco alibi latius ad-
struimus.

3. الْأَغْتَرَابِ. Est infinit. conj.

CONSESSUS PRIMUS. S A N A N E N S I S.

ARRABAT Harit filius Hemmami, inquit:
Cum insedissem cameli dorsum peregrinandi
ergo, atque procul abduxisset me egestas ab
qualibus meis; jactarunt me fluctus fortunæ

A 2

usque

8. in genit. casu, cum artic. emphat. a rad. غَرَبَ, quæ respon-

det Hebr. ערב, Occidit sol. غَرَبَ

ערב vespera ערב غَرَبَ

salix مَغْرِبَ Occidens, ערב

Hinc succrevit potestas Oc-

cidentem petendi, longius peregrin-

andi &c. In 1, 2, & 8, conjug.

Locutio autem & structura ad

verbum expressa sic exit, insedi-

gibum peregrinationis longioris,

quam Cl. Golius bene ad genium

Latii accommodavit.

4. وَأَنَّتِي Atque procul ab-

duxisset me. Constat e tribus, aff.

نسي & præf. & 3 fam. præt. in

quarta Conj. a themate ناي

procul discessit.

5. المتربة Egestas. Articulus

præpositus amisit suam vocalem,

signo Wesla superscripto, ut ne-

cteretur cum voci præcedente

hæcce nostra. Ejus vim & origi-

nem sic pandit Scholastes. متربة

فقر لانها تالف صاحبها

بالتراب Egestas ita appellata est

quod terra adharefcere faciat ege-

nam. Dicerem potius fluxisse a

formula نسربت يدادي Amba

manus tua pulvere impleantur, id

est, ne quicquam boni unquam

consequaris, qua solent in impre-

cationibus uti. Radix est نرب

pulvere plenus suis.

6. الأقرب Est plur. fractus

cum artic. in genit. casu a sing.

نرب, equalis, coætaneus, quod

ab eadem radice propagatum, vide-

tur notare eum qui e pulvere, &

solo natali eodem nobiscum tem-

pore succrevit, id est, Conterra-

neus coætaneusque. Monet Tebri-

zius ad Hamasa أكثر ما

يستعمل الأتراب في النساء

يقال هذه قرب ولادة اذا

كانت علي سنها

plerumque usurpatur in feminis,

diciturque illa est hujus mulieris,

نرب, quum est ejus equalis. Non

servavit hos fines Hariri, sed ad

Viros quoque extendit.

7. طَوَّجَتْ بِي طَوَّاحٍ

جاءتني الجحش الجارح

tune.

أَلَيْ صَنَعَاءَ أَيْمَنَ فَدَخَلَتْهَا خَاوِي الْوَفَاضِ بَادِي
 الْإِنْفَاضِ لَا أَمَلَكُ بَلَقَةً وَلَا أَجِدُ فِي جَرَايِ مُضْغَةً فَطَفَقَتْ
 لَجُوبَ طَرَفَاتِهَا مِثْلَ آلِهَاتٍ يَمُومُ وَأَجُولُ فِي حَوْمَاتِهَا جَوْلَانُ
 الْحَايِمِ

same. Proprie *impulerant me*
impellentes casus temporis. Est
 طوايح plur. fract. a sing.
 طايحة, quod est part. sæm. Verbi
 طاج ex quiescentibus med.
 Vav, unde etiam præcedens
 طوجت, quæ est 3 sæm. sing.
 præf. in sec. conj. solet autem
 verbum singulare nominibus plu-
 ralibus subjungi, ut *בְּנֵי יִשְׂרָאֵל*
Prov. 14:1. & alibi sæpe. Proprie-
 tatem radicis enarrat *Scholias*.
 يقال طاج السهم إذا خرج
 علي غير قصد وقاه عن
 غرضه *dicitur de sagitta quum nul-*
lo certo fine exit, atque a scopo suo
divagatur. Apparet cum *تاه*
 collationem institui, quod & *Go-*
lius fecit; cujus vis est in errore *vago*
ac confuso. Hinc *מן* Hebræorum,
 cujus thema fuit *מן*, quamvis
 & *מן* *תה* assumi possit, non
intelligens fuit, *על*, ut ex vitio-
 so Codice *Golius*, sed *غل* *va-*
go & *confuso* more egit, ut *Pocock*.
 in not. Misc. jam submonuit.

خَاوِي الْوَفَاضِ Vacuus lo

culos, prius est part. præf. in 1. a rad.
 خوي Collapsa fuit & inanita
 domus, itemque inanis & collapsus
 fuit Venter, quam principem duco
 notionem a complicando & convolvendo
 desumptam, quod est in
 حوي per Ha literam, nam A-
 rabes ventrem vacuum & longa in-
 edia collapsum dicunt Complicari ac
 convolvi. Sic طوي Complicatio
 & figurate Fames, Inedia; qui in-
 quit *Scolias* Hariri viscera cibo
 oppleta sese explicant, vacua autem
 complicantur, & alia super alia
 convolvuntur. Hinc intelligetur
 quid sit *Danieli* 6:19. *מן* *מן* *per-*
noctavit jejuniis vulgo, proprie
 complicatus; convolutus intestina.
 Alterum vocabulum وفاض
 plur. fract. a sing. وفضة *phare-*
tram coriaceam, & peram *pastora-*
lem signat, adeoque pulchre extulit
 Hariri collapsus & convolutus peras
 coriaceas, ut ad summam inopiam
 redactum describat.

بَادِي الْإِنْفَاضِ Conspicuum
 inopia, proprie Manifestus excussio-
 nis. Est autem بادي part. præf.

usque Sanaam Arabiæ Felicis. Eamque ingressus fui vacuis loculis, conspicuus inopiâ, haud possidens diarii quicquam, nec reperiens in marsupio buccellam. Ideoque institui peragrarè vias ejus instar errabundi, & obire vicos ejus ambitu sitientis avis, quærens per tractus quò prospiciebam, perque compita, quibus ibam & redibam, liberalem aliquem, cui perfrictâ fronte exponerem necessitatem

A 3

tem

in prim. conj. a verbo **بدو** apparuit. Alterum **انفاس** est infin. conj. quart. a themate **نفض** *quassit. Concussit, excussit*

נפס; ut in *originibus* editis demonstravi. Scholiastes **نفاس** *فقر* وفي الحقبة **نفاد** الراد وقد **نفض** الرجل اي في نراة وهو من **النفض** ان **ينفص** **نفض** الرجل وعاء **نراة** *infin.* **נפס** inopiam designat, vere tamen & stricte defectum viatici: **נפ** *cujus commeatu exhaustus est, is vero נפס, quod est tractum ab excussione, quum excutit aliquis viatici sui loculum.*

طَفَّتْ **أَجُوبَ** institui peragrarè; ad verbum, *cœpi secabam.* Est enim radix **جَاب** proprie secuit. Unde improprie trajecit, pertransiit. Ut apud Latinos *secare viam. Carpere iter, & similia.*

مِثْلُ **الْهَامِ** instar errabundi prius respondit Hebr. **הָמָן** poste-

rius est part. præf. a rad. **הָמָן** med. *Fe, attonitum vagari, mentis impotem discursare.* præsertim præfisi. Illustratur hinc Biblicum **הָמָן**.

وَأَجُوبُ جَوْلَانَ الْهَامِ
Et obire ambitu sitientis avis. Proprie. Et gyrabam gyratione circumvolitantis super aqua avis. Prius verbum in fut. prim. Conj. est, a radice **جَال** Med. Vav, **גָּל** Hebr. *cujus gaudium exultans debetur primitivæ notioni gyrandi, unde gyros, orbes, choreas, inter cantum saltumque, ducere, assumptum fuit.* Secundum **جَوْلَانَ** est actio verbi, sive gyratio quaecunque. Tertium **הָמָן** est part. præf. in prim.

Conj. ab **הָמָן** Med. Vav, *rem circumlatus fuit, præsertim volatu ut avis sitibunda & aquam appetens, nec tamen attingens.* Ab eadem radice est etiam **جُومَة** *cujus plur. sanus cum aff. جُوماتها* Vicos ejus hic habemus, proprie cumulos arenosos.

أَجْمَعُ وَرَوَّاحَاتِي فِي مَسَارِحِ لُحْجَاتِي وَمَسَارِحِ غُدَوَاتِي
وَمَرَوْجَاتِي حَكْرِيًّا لُغْلُفَ كَلِّ دِيْسَاجَتِي وَأَبْرُجَ إِلَيَّ
بِحَاجَتِي

وَأَكْرُونَ فِي مَسَارِحِ

لُحْجَاتِي *Quarens per tractus*

quo prospiciebam. Arabismus accurate expressus præbet. Et pabular per pascua vibraminum meorum. Primo *Med. Vav*, cuius fut. in prim. adest, notat *pescere pabulum vel aquam, pabulum aquatumve fuit*, a primigenia vi ultro citroque commeandi & discurrendi. Heb. *וור*. secundo, *مسارح* est plur. fract. a

مسرح quod in *Golio* omisum, locus quo *pastum* educitur grex, *pascuum* amplius & *luxuriosius*; a *سرح* libere dimisit pecus, sicut *luxuriare & pascere* pro lubitu. Hinc explanandum

thema Hebraeum *וור*. pulcherrime

مسرح العين *pascuum oculi* formarunt Arabes, prout Latinis *pascere oculos* protritum. Pro oculis porro Orator noster *لحجات* *Vibramina* extulit plur. san. a *لحجة* *Vibratio*, a *لح* *micant fulmen*. Unde ad *oculos* magno & multo usu translatus, *Vibrantem* notat *intuitum*, prout *micantia fulmina* pepererunt *oculos micantes* Latinorum. Referantur hæc ad ea quæ de *הור* producta sunt in Originibus nostris. Scholiaster. *مسارح لُحْجَاتِي* اِي

مواضع تسرح عيني فيها *Pascua vibraminum meorum* sunt loca ubi *oculus meus* contemplando libere *pascitur*. Multo venustissime poeta Arabs a *Tebri-zio* citatus ad *Hamafa*.

وإذا سرحت الطرف حول قبلة

لم تلق إلا نعمة وحسودا *

Quod si oculum libere pastum dimiseris circa ejus tentoria

Nil obviū habes nisi Opulentiam & Invidos

وَمَرَوْجَاتِي وَمَسَارِحِ غُدَوَاتِي *perque compita*

qui-

tem meam; vel literatum, cujus conspectus discerneret mœrorem meum, cujusque oratio restingeret ardentem sitim meam.

quibus ibam & redibam. Ad verbum, perque spatia pastuum meorum matutinum ac vespertinum. **مساج** est plur. fract.

a **مساحة** spatium quo quis excurrere & evagari possit; a verbo **ساج** Med. Je, bus illic evagari & obire terram. Forma hæc in *Gabo* non prestat.

غَدَوَات est plur. sanus a sing. **غَدَوَة** quod est pro **غَدَوَة**

a them. **غَدَا** matutino tempore exiit, oppos. **مَرَج** vesperti.

no tempore rediit. Unde **رَوْجَة** actio, cujus plur. san. hic adest. Est autem formula **غَدَا وَرَج**

Mare exiit & vespere rediit, qua vitæ functiones omnes exprimunt, indeque apud *Goliath* **لَا تَرْكُ مِنْ** Per omnia similis est patri suo: proprie, *Nam deservit patrem neque in iu matutino, nec in vespertino reditu*. Sic Hebræi ire & redire **יָצָא וָשָׁב** usurparunt pro functionibus omnibus. Conf. Deut. 28: 6. & 31: 2. & 1 Reg. 3: 8. & præsertim Num. 27: 17. unde liquet tum in pastore, tum in grege locum invenire.

أَخْلَفَ لَه دِيْبَاجَتِي Cui frantem meam perficarem.

proprie, *Qui pannum meum sericum detererem*. Est autem **دِيْبَاجَة**

vestis serica, a **دَبَج** finxit pinxitque figuris, honeste translata ad genas, & frontem mollem atque ingenio pudore præditam, quam eleganter inducit detritam in eo qui rogatorem & mendicum agere cogebatur. Radix **خَلَق** lavis, glaber suis, media Dammata; & inde trita fuit vestis. In quart.

خَلَق detrivit vestem, unde futur. nostrum. Probe tamen notandum proprietatem thematis sitam esse in glabro & laevi, quale est **سَخَوْن** **أَخْلَق** undique lave glabrum, nitidum, fissura, fracturæ, cavitatis expert, ut Critici declarant. Similis est vis & ratio in **خَلَافَة** lapillus lavis,

cujus plur. san. **خَلَافَات** est in *Diwan Hudeilitarum*, **مَخْلُولَة** etiam, partic.

duod. conj. ab *Ibn Dorcid* adhibetur pro Saxo glabro undique & lubrico. Ex quibus jam quid Hebræis proprie fuerit **פָּלֵן** & **פָּלֵן** ad liquidum perducere potest. *E lapillo laevi*, qui **פָּלֵן**, succrevit notio dividendi partiundique, per sortem proprie & **פָּלֵן**: dein latius. Sed hæc longiorem discussionem requirunt.

بِحَاجَتِي أَوْ أَدِيمًا تَفْرَجُ رَوِيَّةً غَمَّتِي وَتَرْوِي رَوِيَّةً
 غَمَّتِي حَتَّى أَدْنِي خَاتَمَةَ الْمَطَافِ وَهَدَّتْنِي فَاتِحَةَ
 الْأَطَافِ إِلَى بَابِ رَحِيمٍ مَخْتَوٍ عَلَيَّ رَحِيمٍ وَنَجِيٍّ
 فَوَاجِتٍ

تَفْرَجُ رَوِيَّةً غَمَّتِي

cujus conspectus discuteret mœrorem
 meum. Prius تَفْرَجُ in fut. act.

sec. conj. est a rad. فَرَجَ fidit,

& findendo aperuit. Inde Metaph.
 discussit anxietatem, quæ veluti
 obstruebat & præcludebat spiritum.
 Eaurique est vis vocolæ غَمَّة mœ-

ror angens & præfocans, a غَمَّ

mœrore oppressit intercluso spiritu,

ex deficientibus secunda radicali.

روية Wau pro Eliph posito ob
 præcedens Damma, est a rad.
 رَاى vidit رَاى.

وَتَرْوِي رَوِيَّةً غَمَّتِي

cujusque oratio reslingueret arden-
 tem sitim meam. Verbum رَوِي

ex quiescentibus tert. ejusdem est
 indolis ac رَوَّى irriguus, potu ex-
 pletus fuit. Et transitiva notione
 satiavit potu, rigavit. Inde ligni-
 ficatio 4 apud Golium nata, retu-
 lit aliquid, & aliunde haustum de-
 rivavit ad aliquem eum recreabu-
 rus. Id est رَوَاة proprie appor-
 tio aquæ aliunde haustæ, ejusque

propinatio. Figurata Oratio facun-
 da, narratio delectabilis. Pulcher-
 rime luditur in رَوَاة قَرْوِي

Oratio facunda quæ irriget. غَلَّة

fitis ardor ac vehementia est a غَلَّ

ex def. 2 rad. cujus 6. sign. apud

Golium ponitur forma passivi, Ar-
 dente siti laboravit. & 4 sign. acti-

va sitiuit non expletus potu, quo

pacto incidit in eandem potesta-
 tem cum عَلَّ quod est Hebr.

על; quo de Origines nostræ ade-
 antur.

Extremum خَاتَمَةَ الْمَطَافِ

circuitus. Est proprie part. fæm.

a خَتَمَ خَاتَمٌ figillans, cujus ra-
 dix خَتَمَ obfignavit. jam

qui aliquid obfignat, is finem rei

imponit, unde invaluit خَاتَمَةُ

Rei cujuscunque ob-

signatorium, sive actio obfignans

pro extremo: ut schol. monet.

Sic Cocc. sumsit Dan. 9: 24.

ad finiendum. Ad

eum modum Muhammed semet

تَحَمَّسَ النَّبِيِّنَ خَاتَمَ النَّبِيِّنَ

Sigillum Prophetarum insignivit

Alcor. Sur. 33: 40.

فَاتِحَةَ

am. Donec tandem adduceret me extremum circuitus, & perduceret inspicium blandæ percussationis ad conventum amplum, constantem mutuâ hominum compressione & ejulatu. Cum itaque intrassem intimum turbæ, ut cognoscerem causam illius fletus; conspexi in medio cycli hominem

B

minem

فاتحة الألفاظ *Auspicium*

blande percussationis. Prior vox iterum est in part. præf. fœm. a *فتح* *aperit*, quasi, *aperiens actio* cujuscunque rei, *initium latum, auspicium.* *ما* *فتح* *فاتحة* *Aperiens, Auspicans* dicitur, *prima Corani Surata*, unde usus latus sese diffudit. Posterior vox *الإلفاظ* est genitiv. infinitivi 4 conj. a themate *لفظ* *subtilis fuit cum elegantia*; unde *الطف* *subtiliter* *سواله* *rogavit.* Sic explicatur a *Tebbio*, quo usum esse etiam Cl. *Golium* ex brevibus Scholiis, animadverto: Is enim monuit quoque, alios legere per *Phata*, *الإلفاظ*, ut sit *لفظ* *جمع* *plurales* *لفظ* *gratia.*

مختو علي برحام

ونحيب *Constantem mutuâ com-*

pressionem *ejulatu.* Ad genium Arabismi perspicendum verti deberet, *complicatum, convolutum, in se collectum super compressione*

ejulatu. Radix *جوي* *convolvi compingi cum convolutione.* Inde *جوي* *puore affectus fuit*; ab illa *convolutione*, qua in Alcorano est *جوي* *quisquilia convoluta, arida, fuscæ.* Alio canali *جوي* *vixit, vivax fuit.* a *compactione, & coagulatione vitali*, quæ omnem *dissolutionem* impedit. *جوي* *etiam est comprehendere & complecti sermone.* Unde quid *جوي* sit, & quid differat a *جوي*, quamvis ea *جوي* *stipeteneatur*, liquere potest.

غابة الغابة *intimum turbæ*

Scholion Cl. *Golii* monet, vocem *غابة* proprie notare *interiorem* *جوي* *densam silvam.* Id plenius perspicietur ex *Tebbio* *اصل*

الغابة الشجر المتلف سمي

بذلك لانه يغيب فيه من

يدخله *In radice* *غابة* *signas*

arbores implexas, quod lateas ibi, qui illas intret. Descendit a *غاب*

media *Je*, quod est *in denso* *جوي* *obscurato delisuit.* Inde illustratur Hebræo-

قَوْلُجَتِ غَابَةِ الْجَمْعِ لِشَمْرِ مَجْلِبَةِ الدَّمْعِ قَرَأْتُ فِي
 مَهْرَةِ الْخَلْقَةِ شَخْصًا شَخَبَ الْخَلْقَةِ عَلَيْهِ أَهْبَةُ السَّيَاحَةِ
 وَلَهُ مَرَّةُ النِّيَاحَةِ وَهُوَ مَطْبَعُ الْأَسْجَاعِ بِجَوَاهِرِ لَفْظِهِ وَيَقْرَعُ
 الْأَسْمَاعَ بِرَوْلِجٍ وَعَظُهُ وَقَدْ أَحَاطَتْ بِهِ أَغْلَاطُ التَّرَمْرِ
 لِحَاطَةِ الْهَالَةِ بِالْقَمَرِ وَالْأَكْثَامِ بِالْبَمْرِ فَدَلَّتْ إِلَيْهِ
 لَأَقْتَبِسَ

braorum. Eleganter cum hac
 densa *obscura sylvæ turba con-*
 junctum & verbum *ولج* quod
 proprie valet *intrare latibulum.*

لَأَسْبِرَ مَجْلِبَةَ الدَّمْعِ
Ut cognoscerem causam illius fletus.
Ad verbum, Ut pertentarem at-
tractricem lacrymæ. Id est causam
quæ lacrymas evocat & evocaret.
 Sic Scholiastes *مَجْلِبَةُ* exponit,
causam, quæ trahit & eliciat. In
 Conf. 29. noster *تربني بالخان* *Morari meum in*
diversorio, attractrix causa ignomi-
niæ. In plur. مَجَالِبُ وفاتي
attractrices causæ meæ mortis. Ra-
dix جام in eundem usum lon-
 ge lateque se admittit. *Avicen.*
trahit somnum *يجلب النعاس*
trahit senium. *يجلب الهرم*

In sententis *Erpenii Num. LXXXII.*
Nimis frequentare homines *تَجَلِبُ*
trahit malum. *تجلب* *trahit malum.*
 Hinc derivaverim *نلج* *Ezech. 5: 2.*
Tonsor, vel verius Rasor, qui in-
ter radendum *ترس* *attrahit*
elicet sanguinem. Aliter *Cl.*
Hott. in Smegm. Ceterum
perveniavit, grave est & pervenu-
stum in hac sede verbum, cujus
vim ita pandit Scholiastes *يقال*
سبرت بقرح اذا ادخلت فيه
عبرته ميلا لتقيس عمقه
vultus, quum immittis in illud
specillum Chirurgicum, ut explores
ejus profunditatem. Hæc vis li-
quido se exierit in *سبر* *per Sin,*
Nehem. 2: 13, 15 ubi aqua hæret
Viris Doctis.

وَلَهُ مَرَّةُ النِّيَاحَةِ *Es clam-*
gentem lamento. Accuratius ex-
pressum sonat, Es ei timuitus la-
mentationis funerea. Primo
 مَرَّةُ
 Hebr.

minem extenuato corpore, instructum apparatu itineris
religiosi, & clangentem lamento, dum exprimeret
rhythmicas sententias exquisito sermone, pulsaretque aures
minis hortationis suæ. Cingebant verò illum mista gene-
ra agminum sicut circumdare solet halo Lunam, & te-
gumenta suos fructus. Igitur ubi proripui me ad illum,

B 2 ut

Hebr. רנה proprie signat sonum
tremulum simul & tinnulum, qua-
lem edit arcus, jacta sagitta. Idem
valet in origine רנה, unde
חנין רנה expositur חנין
tinnula vox. Inde رني البه
defixis oculis inhabit ei. Proprie
evibravit in eum aciem oculorum
רני. Hæc est metaphora, circa si-
guram in libro Jobi, רני רנה
מרן. Arcus hinc רנה
dictus, ad cujus originem a tim-
mulo gemita delicatissime allusum
ab Ibn ElRoumi, hoc versiculo
amatorio.

تشكي المحب وتشكو وهي ظالمة

كالقوس تصي الرمايا وهي مرغان *

*Operatum reddit amatorem, queritque, ipsa licet ladens:
Ad instar arcus, qui prædas conficiens, tinnulum ipse gemens.*

Indoles radice tinnulam & tre-
mulum suum sonum ad letos quo-
que cantillationes applicari finit:
unde רנה רנה Pf 63: 6. Magis
tamen inclinatur in tinnitum gemit-
bundum, ut Pf. 17: 1. & alibi
sepe.

وهو يطبع الاسجاع بجواهر

لفظه Dum exprimeret rhyt-

micas sententias exquisito sermone.
In Arabico est, Et ipse procudebat
rhythmos margaritis eloquii sui, sup-
ple, confertos طبع Hebraice רנה

infixit mergenao. רנה annulus si-
gillatorius, qui mergitur in latum si-
gillare. Hinc طبع obsignavit.
figillum. Succrevit porro طبع
السيف signavit ensen, id est cu-
dit, impressa nota fabri; prout
طبع etiam in cusa moneta teritur.
Inde, videtur dictum cudere rhyt-
mos. Scholiastes tamen طبع
يختتم وينين nostrum declarat
obsignavit طبعها طابع
bas & ornat, ac si signaret illos
annulo signatorio. Tunc جواهر
plur.

لَقَبِسَ مِنْ فَوَايِدِهِ وَالتَّقَطَّ بَعْضُ قَرَايِدِهِ فَسَمِعْتُهُ
يَقُولُ حِينَ خَبَّ فِي مَجَالِهِ وَهَدَرَتْ شَعَائِقُ أَمْرِ تَجَالِهِ
لَهَا

plur. fract. a جهر notaret gem-
mas, σφαιρίδας. Sed margaritarum
significatio & crebrior, & con-
gruentior. Jocularis est, quod
πάρω Salmaf. in Exerc. Plin. p. 181.
& 790. pro jocale, vel jocularium
inferioris Latinitatis detortum ve-
lit, merito reprehensus a Voss. ad
Mel. L. 1: 15. qui a praestantia
notoris sub them. جهر derivat.

اجاطة الاكمام بالتمر

Sicut circumdare solent tegumenta
suos fructus. Dubium esse nequit,
quin ad admirabilem illum, & Ori-
entalibus gratissimum factum pal-
marum respiciatur. كم enim, a

ك operuit, specialiter desig-
nat involucrem florum palmarum, ut
Golius in Lex. notavit, sive elaten.
Ελάτη, quae & σπάθη Spatha, non
florum tantum involucrem in pal-
ma, sed & Dactylorum designat.
Utrumque alias طلع appellatur.

Masculae palmarum creant flores; fe-
mellae dactylos pariunt. Admira-
bilem sese praebet natura, in his-
ce foetibus grandi theca & involu-
cro claudendis, usque dum prima
rudimenta dactylorum in femel-
lis, polline florum e Masculis ad-
spargenda veniant, atque vege-

tanda. non patiuntur angusti, qui-
bus hic constringimur, cancelli,
in latum illum latumque cam-
pum exspatiari, quo vocibus &
phrasibus lectissimis Arabum uni-
versa Historia Naturalis palmarum,
egregie instrui, & claro in
lumine collocari posset.

Us pro لاقتبس من فوايده

ficerem ex salutaribus ejus monitis.
Radix قيس, unde fut. in 8. conj.
prae manibus est, significat accen-
dere ignem ab alterius igne, a
قيس torris ardens, aut simile
quid, a vicino sumtum, ad ignem
succendendum. مقباس idem.

Inde pulchre enata vis discen-
di, itemque docendi, in utroque
enim est lumen de lumine propaga-
tum. اقتبس in 8. est rogavit
torrem aliudve quid, ad focum suum
instruendum: & figurate scientiam
doctrinamve alterius expetit. in al-
tero etiam vocabulo فوايد,

plur. fract. a فائدة commoditas
utilitas, genius linguae speciatim
assumpsit monita & praecepta saluta-
ria. Est autem فائدة proprie part.
fæm. a فان media Je, juvit com-
moditate, & opportunitate omni-
præcipue autem اوان in 4. conj.

conty-

ut proficerem ex salutaribus monitis ejus, atque colligerem eximia quædam ipsius dicta; audiebam illum dicentem, cum jam incitator esset in instituto suo, sona-

B 3

na-

contulit ei quod juvaret, frequenter pro correxit, docuit, salutaribus monitis juvis. Et in 10. *استعان* *adjumentum ex eo petiit, aut percepit*, est ab eo edoctus, in omni scientia institutus fuit.

Atque *والنقط بعض فرأيد*

colligerem eximia quædam ipsius dicta. *فرأيد* plur. fract. a *فرأيد*

proprie *Unio*, qui & *فرأيد*, a *فرأيد*

unicus, singularis fuit. a generali potestate *separandi*, quam Hebræi quoque tenent sub *פרד*. Scholion

Cl. Golii, & *auri segmenta docet significari, qualia interponi solent margaritis*. Sic *פבלות*

metus hic exponit *الذهب*

تجعل فاصلة بين الجواهر

Segmenta auri, quæ media inferuntur inter margaritas. Sed quidni margaritas ipsas intelligamus, earumve *baccas grandiores*, quas speciatim *فرأيد* *Uniones* vocitant;

μωαχοι Græcis recentioribus. *Uniones* autem posuit *Harvius*, ut quilibet facile advertit, pro *splendidis* & *eximiis dictis*; quem tamen usum figuratum etiam illa *segmenta aurea* recipere possunt. Pro Scholiastis mente facere videtur formula *لقط المعدن* parti-

cule auri quæ in fodinis colliguntur.

Massulæ & globuli ab ipsa natura

formati. Hinc *ansa porrecta*, verbum *النقط* hic adhibendi, quod alias paulo in se vilius, splendorem nunc sumit, & *ramentorum*, vel *massularum aurearum spicilegium* peculiariter exprimit, ingenio prædivite illius, qui loquens inducitur, cum *معدن* *aurifodina* comparato. *لقط* est Hebræorum *eph* *rem bumi abjectam rapuit* & *collegit*. plerumque, ut dixi, vile, & in vilibus; conspirante usu Biblico: sed quod ad rara, cara, pretiosa tamen nonnunquam sese traduci patiatur.

Incitator *خب في مجاله*

effo, in instituto suo. proprie, *curreret solutim in circo suo*. Metaph. ab equis, & equestri cursu. *Ex*

blebio disco, Philologos Arabum

discordare circa *خب* seu

خب, quæ est actio verbi *خب*,

aliosque *cursum incitatissimum* ex-

ponere, alios *متوسط*

medium quendam currendi modum.

In Lex. Golii *solutim incedere* de-

claratur; unde *solutiloquentiam*

dixit Vetus Poeta. *مجال* cir-

cus, & campus certaminis, de-

scendit a *جال*, quod est *نار*

gyravis.

وهدمت شقاشق امرتجاله

Sonarentque e pectore prolata extempera-

أيهما السادر في غلوائه السادر ثوب خياله الجامع في

poranea orationis verba. ارتجال

Infinit. in 8. a رجل pedes fuit,

pedibus additit. ٤٦٦. Inde ارتجال

extemporaneam habuit orationem,

praesertim, rhytmo aut carmine

fluentem, quum verba quis fundit,

aut versus, stans pede in uno,

ut de Lucillio imitator Horatius.

شاشق est plur. fract. a

شاشقة aliquid simile pulmoni,

quod oestro percitus camelus ex ore

emittit. Inde transfertur ad clamores

acres et intentos, ansa arrepta

a camelo, acrius tunc et altius

barritum reciprocante, quod est

هدى. in Hist Tamerl p. 58. est,

conticuere خرسى شاشقة

ejus intenti clamore. Eleganter,

ut solet Horatius, ex intima

proprietate linguæ, conf. 29. فلما

Cum قرت شاشقته الهامى

que refrigeratus esset pulmo ejus bar-

riens. Cum ardor orationis, qua

tragicum desavebat, resedisset.

Dignissimum est Scholion Teble-

bii, quod integrum hic exhibeatur.

شاشقة هي النفاخة يخرجها

فحل الابل من حلقه عند

هبجانه يرجع فيها هديره

ويقال للخطباء ذوي

شاشق لتشدقهم في الكلام

ويقال للعصيح هدرت

شاشقته والفصحى هدرت

شاشقة Vocabulum الشاشق

notat pulmonem quid, 'quod ad-

missarius camelus e gutture suo pro-

mittit, quum aestuat, et quo barri-

ritum suum ingeminat. Hinc Ora-

tores vocantur Domini pulmonum,

quia inter differendum os dilatans

stetitque. De Eloquentie etiam

dicitur, barritus propendulus ejus

pulmo, item Eloquentes appellantur

latiore visu præditi cum pro-

pendulo pulmone.

أيهما السادر في غلوائه

O Tu qui attonitus in insolentia tua.

Vim tu saderi part. præf. in prim.

a them, سدى, egregie pandit

السادر الراكب Teblebius.

هو اله الذي لا يردده شي

والسادر المتحجر يقلل

للذي يطبل النظر الى الشمس

حتى يتحجر بصره قد سدى

Sadir est libidine فهو سادى

sua aveclus, quem nihil refrenat:

proprie

narentque à pectore prolata extemporaneæ orationis verba: O tu, qui attonitus in insolentia tua, laxas vestem

proprie autem est attonita mentis vertigine affectus. Dicitur nempe de eo qui diutius solem intuens vertigine & caligine corripitur oculorum Sadara, ejusque participium Sadir. Sic apparet attonitam talem hic intelligendum, qui libidine Cæcus & præceps fertur, præstrictus quasi fulgore felicitatis suæ, quæ ei caliginem simul & vertiginem offudit. Alterum vocabulum غلوا a Rad. غلا ultima Waw

in Goliano Lex. exponitur celeritas & initium juventutis. Id obscuriusculum. Intellige ferociam, petulantiam, insolentiam, quæ præservidæ isti ætati potissimum inest. Latius tamen vis patet, prout غلا generatim notat excessum modum in omni re. Inde غلوا

proprie, secundum Scholiasten est ارتفاع للشعر ولجاجة فيه من غلا في الأمر ومنه قولهم غلا الشعر إذا ارتفع وقال أبو البقاء الغلوا نشاط الشباب Efferre se in malum, eique importunius deditum esse, ab eo quod dicitur excessit modum in re aliqua. Inde & dicunt غلوا præsumptum excrevit ultra modum; auctor est Abulbeka speciatim hac voce signari petulantiam juventutis præ stultitia & nimia alacritate. Apud Hebræos verbum גלה exsuperavit, excrevit, adjecit, etiam

de flumine supra rivas intumescere. Inde profluxit notio ebullendi exastmandique, sub גלה, omnisque excessus, præsertim illius, qui cum importunitate & insolentia juvenili est conjunctus. Hoc paulo pluribus deduxi, ut lux accederet Hof. 13: 9. ubi גלה בני בניו filii iniquitatis, quum sint filii insolentia, & ferocis indomitæque erga Deum protervia. Porro גלה est conflatum ex גי quæquæ, & הa particula excitantis age, heu. Denique aff. ג. in 3. persona spectat ad secundam, Quæquæ heu qui vertiginosus in insolentia sua, id est, tua. Conf. Job. 18: 4. גלה גלה גלה גלה גלה. Ubi plura notavi.

السعال ثوب خباله
Laxans vestem imaginationis suæ. Ita proprie sonant, quæ Golius ob elegantiam Latini Sermonis paulo rotundius extulit. سدل est laxavit, & fluere sivit; speciatim vestem, quod est delicatiorum & superborum, Syrma trahentium. Inde hic metaphora. خباله est خال media Je, imaginari, superbit, præsertim, vana & falsa persuasionem atque imaginationem; ut apud nos quoque imaginari est stulte superbire.

الجاه في جهالة

Fre.

فِي جَهْلَاتِهِ الْجَانِحِ إِلَى خُرْعَبَلَاتِهِ الْأَمِّ تَسْتَمِرُّ عَلَيَّ
عَيْكَ وَتَسْتَمِرُّ مَرْعَى بَعْثِكَ وَحَتْمًا تَتَنَاهَى فِي زَهْوِكَ
وَلَا تَنْتَهِي عَنْ لَهْوِكَ تَبَارَهْرَ بِمَعْصِيَتِكَ مَالِكَ نَاصِيَتِكَ
وَتَجْتَرِي بِقَبْجِ سَيْرَتِكَ عَلَيَّ عَالَمِ سِرِّرَتِكَ وَتَتَوَلَّرِي عَنْ
قُرْبِكَ وَأَنْتَ بِمَرَأِي مَرْقَبِكَ وَتَسْتَخْفِي مِنْ مَمْلُوكِكَ
وَمَا تَخْفِي خَافِيَةً عَلَيَّ مَلِيكَكَ أَنْظُرْ أَنْ سَتَنَعَكَ
حَالُكَ إِذَا أَنْ أَمْرَتُكَ أَوْ يَنْقُدُكَ مَالِكَ حِينَ تُوْبِقُكَ
أَعْمَالُكَ أَوْ يَغْنِي عَيْكَ نَدْمُكَ إِذَا زَلَّتْ بِكَ قَدَمُكَ أَوْ
يَعْطَفُ

Frenum mordens in sulcibus suis.
Ita ad verbum. Thema **جمع**

frequentatur in *equo refractario*,
& *sefforem excutiente*; unde porro
precipitem ire, & *ruere*; itemque
resistare, & *tardum esse*; sic ut
fiat, monente Scholiaste, **من**

الاضداد *ex iis qua contraria pol-*
lent significatione. Sed est hoc
commentum Grammaticorum;
quum nullum vocabulum per se
unquam *album* simul & *nigrum*
eodem sub adpectu indicare queat.
Casu talia nascuntur, quæ diffi-
dere videntur imperitis, sed re-
vera pulcre concinunt ac con-
spirant in sua Origine. Exemplum
habemus luculentum in verbo no-
stro, quod prima fronte discre-

pantissimas notiones *precipitandi*
& *resistandi*, in concordiam re-
ducit ope *morsu ab equo freni*, quam
contumaciam nunc *precipitatio*
nunc *resistatio* comitatur.

الجانح الي خرعبلاته
Propensus ad ineptias suas. Conti-
nuatur in priori vocabulo me-
taph. ab *equo contumaci*, cujus e-
tiam est **جانح** *inclinare in laeum*,
& *desistere a via*. Derivaturn
جانح *crimen* signat, ad quod
etiam tacite alludit. **خرعبل**
& *scemin*. **خرعبله** *ludicra & futi-*
lia quaeque. Scribitur etiam **عبله**
in *Camus*, atque secundum *Schol.*
notat

stem superbise, & præceps fereris in multiplici amentia propensus ad ineptias! Quousque perfistes in delicto tuo,

C

gra-

notat proprie ما يترأى للانسان في نومته بالخيال quod videtur per quietem a somniantem. Origo & compositionis ratio obscurior est.

ما يترأى للانسان ما لك Qui prebensam

teneat frontis sue comam. Egregia imago, & digna quæ illustretur.

ملك part. præf. a ملك possedis, dominio tenuis ٧٠. Alterum

ناصبة est coma propendula frontis, capronas promulsas vocat Apul.

٧١. Inde figura pervenusta dixerunt اخذ بناصبته Tenet comam

ejus propendulam, pro, habet eum in sua potestate, proque arbitrio eum

ducit, reducit, circumagis, instar alicujus mancipii, aut jumenti.

Ex Alcorano citat Schol. simile dictum, ما من دابة الا هو

اخذ بناصبتها Nullum est jumentum, cujus non capronas ipse

teneat. quod declarat انها بقبضة

وملكه وتحت قهره وسلطانه Ea esse sub ejus manu & regno,

atque adeo potentissimo imperio. Pulchre Algazalius in Via ad Pa-

راديسم فان القلوب والنواصي ببدنه فهو يميل اليك القلوب

Nam corda & capronas sunt in manu ejus, & ipse corda omnium tibi conciliabit &c. &c. &c. In Alcorano

etiam daemones dicuntur reprobos etiam propendula coma apprehensos, in gehennam trahere. Apud

Hebraeos נצה est pluma copiosior. Coma, Caesaries. Inde נצה & נצה

rixari, dimicare. proprie capronis invicem prebensis, vel & arreptis

plumis, ut solent galli gallinacei. Arabice in 3 conj. ناصبا digla-

dari antiis prebensis; quod deinde latius ad omne certamen se extendit. Plokbairen.

سufficiat pro غني عنك قدمك

te poenitentia tua. Verbum غني, cujus fut. in 4. præ manibus est,

in Golio exponitur, Contentus suis aliqua re, & pro sufficiente sibi eam

habuit, haud indigus alterius rei. Est notio prægnans, quam & He-

brazii adoptarunt sub suo נצח respondit; cum quo غني conferri

debet, licet غني Ain non punctato, etiam magnam partem sibi

vindicet. Sic غلي & غلي pro ٧٢, aliaque plura, de quibus

alias commodius. Respondere in hac structura, valet sufficere & ex-

plere omne illud quod requiri possit: quod enim deficit & destituit,

est ac si non responderet: contra respondere eleganter dici potest,

quicquid expectationem complet & cumulat. Conf. Hof. 2: 20, 21.

فالفellerit te نزلت بك قدمك

lat su

يُعْطِي عَلَيْكَ مَعْشَرَكَ يَوْمَ يَضْمُكَ مَعْشَرَكَ هَلَّا هَلَّا
اتَّهَمَتْ

lapsu pes tuus. Est pertrita Orienti figura, qua offensio & prolapsio in peccatum exprimitur: cuius contrarium est ثبتت قدمه *firmus stetit pes ejus.* Sic Alcoran. Sur. 3: 141. Domine condona nobis crimina nostra, & quicquid modum excessimus uspiam, وثبت واثبت stabili pedes nostros.

Aliquando gressus & pes stabilis adhibetur pro fortuna bene stabili ac fundata, & contra pes fallens labensve. Iterum باطبيب جاش perquam bono animo, ac firmo pede in Hist. Tamerl. 105. signat firmitatem intrepidam. Quæ omnes formulæ in Psalmis & alibi passim quoque reperiuntur.

او يعطى عليك مَعْشَرَكَ

Utve vicem tuam doleat sociorum turba. يعطى fut. in 1. Conj. a عطف flexit, reflexit in se & duplicavit. Item intransitive, reflecti, id inflecti non tantum propicium & propensum esse, cum tenera affectione, infert sæpe, verumetiam condolere, ut hic. Sic inflecti super aliquo apud Sidon. ep. 1: 7. est misericordiam affici. Quin & apud Cic. post Red. ad Qu. c. 2. Frater erat unus qui suo squalore vestros oculos inflecteret. Non ergo ficta est hæc

significatio Arabica, ut Celeb. Vitr. putabat ad Esaj. 57: 16. ubi Lud. Capel. ٥٧٧ tentabat vertere miseretur: quamvis versioni ejus non subscribam. A flectendo عطف est amiculum, vestis exterior, diversimode flexa & corpori aptata, ab usu speciali & signato in 2. Conj. quo عطف reflexit, circumflexis valet, amiculum suum obliquavit, & flexu sinuque diverso accommodavit ad corpus, id totum involvens & operiens. Hinc cognoscitur, quid Hebræis fuerit ٥٧٧, inter vestiendi vocabula hætenus non factis definite & enucleate perceptum. Insignis figura est in Ps. 65: 14. Valles ٥٧٧ circumamiciunt se frumento. ut apud Claud. alicubi est viridis amictus montium. in Apul. extat purpureo nitore prata vestire, & apud Liv. quoque virgultis vestiri. Porro a circumamiciendo & sic penitus involvendo subnata est notio deliqui, quum animus implicatus undique & obrutus tenetur; cum caligine oculis offusa. Obscurum est quid sibi velit Job. 23: 9. ٥٧٧, in animadversionibus id dedi deflectit ad dexteram. Nec poenitet observationis, quum haud dubie primaria sit potestas totius thematis; sed curæ posteriores adhuc uberius aliquid, spero, subministrabunt. Vocabulum مَعْشَرَ turba sociorum descendit a

عشر

gratumque habebis pastum proterviae tuae? & quamdiu ad summum perges placere tibi, nec tamen abstinere à ludicro tuo? Opponis te contumaciâ tuâ illi, qui prehensam tenet frontis tuae comam. Et peccare audes turpitudine vitæ contra eum, qui novit arcanum tuum. Et subducis te oculis propinqui tui, ubi sub conspectu es observatoris tui, & latere cupis servum tuum, cum haud lateat abditum quicquam dominum tuum. An putas fore, ut profit tibi status tuus, quando advenerit tempus migrationis tuae? vel ut eripiant te opes tuae, ubi te exitio dederint opera tua? aut ut sufficiat pro te poenitentia tua, postquam fefellerit te lapsu pes tuus? utve vicem tuam doleat sociorum turba, quando comprehenderit te

C 2

con-

decimum esse עשר; & decimare. in 3 conj. עשר consortio jungi, sodalitatem inire; quæ notio nata est ex ritu veteri, quo sodales prædam partiti jacta forte, decem faciebant portiones, quas totidem sagittis fortilegis adhibitis distribuebant. Hæ portiones vocantur עשר, & sodalitas tali consortio juncta appellatur מעשר, unde porro latius quamlibet sodalitatem exprimit, ut consortium Latinorum.

יום ישיבך מעשרך

quando comprehenderit te congregationis locus. Diem judicii appellant solenni formula מעשרך. יום ישיבך diem congregationis. Inde מעשרך

Locus & tempus congregationis heic Tribunalis ultimi solennitatem signat. Omissam in Lexico vocem,

appendici inseruit Cl. Gol. Signatum & elegans in hanc rem est verbum يضم fut. in 1. a ضم in fasciculum colligavis & constrinxit. Id Hebræis etiam fuit עמר, indeque mansit עמר coma, proprie plexa, πλοκμή. Ergo feliciter Cocc. in Lex. convenire suspicatur cum Chald. עמר constrinxit. Quid עמר sit, ad Jobum disquiretur.

לא לא Cl. Golius Annon? in

Lexico particulam hanc exponit agendum, adendum. Nempeur Sehol. notat, لا تجيضم علي

لا تجيضم علي Halla est instigationis ad opus & excitationis ad illud. Nec tamen male Golius dedit An non? est enim compositum ex هل au & لا non: dicuntque An non facies hoc? quum ad opus instigant.

انتهجت محجة اعتدائك وعجلت معالجة دايك
 وفللت شبة اعتدائك وقدعت نفسك فهي اكبر
 اعتدائك اما الحمام ميعادك فما اعتدائك وبالمشيب
 اندارك فما اعتدارك وفي اللحد مقيلك فما قبلك
 والي الله مصبرك فمن نصبرك طال ما يقطك الدهر
 فتباعت

انتهجت محجة اعتدائك

*incedas aperta via, quae te recta
 ducat.* محجة est via regia, qua
 tenditur ad sacra celebranda, quod
 est جج illi via regia pro-
 prium est نهج, cujus oct. conj.
 praemanibus, Hebr. מו monstra-
 vis פראי vis rectum tramitem ac
 viam regiam. Inde انتهج est
 incedere per viam regiam. اهتدأ
 infin. 8. conj. ab هدي recta du-
 xit. Ergo structura exquisita ver-
 borum se invicem sustinentium
 & adjuvantium hanc praebet sen-
 tentiam, *An non incedis regia via
 recti ductus tui?* Latinius, *Quin
 incedis!*

وفللت شبة اعتدائك

Et retundis aciem iniquitatis tuae!
 Insignis figura. شبة est acumi-
 nata cuspis, praesertim aculeus scor-
 pionis. Homines nequam & iniqui

*sunt scorpiones. Scorpiones item vo-
 cant virulenta alicujus dicta
 facta.* Hinc in proverbium abiit.
 دبت عقارب Scorpiones ejus
 reptant, pro grassatur dictis fa-
 ctisque virulentis. Hebraei id, vi-
 vente lingua, extulerunt דבו עקרביו
 maledicentia, reptatio
 velut scorpionum, & רחיק רבה
 infamiam spargere פ calumniam.
 In Cant. Cap. 7: 10. יין דובב שפתו
 est vinum jucundo reptatu
 titillans labia dormientium. Nam
 דב repere, subrepere etiam sic
 usurpant. Hoc obiter, ne scrup-
 ulus super רבה, & veram ejus
 originem, obreperet. Redeo ad
 شبة aculeum scorpionis, semper
 in ictu, & conatu laedendi. Ap-
 posite ergo datur פה اعتدא in-
 iquitati, proprie infesto incursum,
 ad noxam alteri inferendam. Ra-
 dix est עד ult. Vav. Verbum
 فل eleganter quoque huc admo-
 tum, valet enim infringere aciem,
 sic ut incisura existant & crene:
 Unde

congregationis locus? An non incedas apertâ viâ; quæ te rectâ ducat, & properes ad medelam morbi tui, atque retusâ acie iniquitatis tuæ inhibeas animam tuam, quippe quæ maxima hostis tua? Nunquid mors destinatus tibi finis est; & quid à te paratum illi? Canitie commoneris ut metuas; sed quæ excusationes tuæ? Atque in sepulchro cubandum tibi; & quid à te dici potest? Estque; ad Deum redeundum tibi; quis vero futurus defensor tuus? Diu est, quod te expergefecit Tempus; verum finxisti somnolentum te. Traxitque te admonitio; at præbuiſti refractarium te. Et ob oculos tibi propo-

C 3

ſita

Unde *فَلْ* ruptura, crecha in acie: *refrenare, inhibere, compescere.* enſis. in metaph. pars fugata co- *نفس* anima hic est cupiditas hortis. a rupta acie exercitus. Pri- *effrenata, quæ & נפש* Hebræis; mitiva potestas thematis illius fuit *unde נפש נפש effrenata cupiditate* *laborans.* ſecare, inſecare, incidere. Inde *Hebræis נפש est judicare, putare.* Veteres *putare vitem dicebant, & putare rationes, hoc est decisis ampu-* *cutandam ubi.* *Ad rom. xi. mo-* *nuit Teblebius נפש proprie esse* *الجفیر في جانب القبر* *foramen in sepulchri latere: thema-* *tisque נפש originem sitam esse* *in inclinando & deſcendendo.* Ergo quod in Golio primam sedem tenet, *excavavit fossam in latere se-* *pulchri, itemque ſepelivit, est no-* *tionis ſecundariæ.* Alterum *مقیل* *descendit a قال med. Je. Som-* *num cepit in meridie. inde مقیل* *meridiatio, & locus meridiationis;* *dormitorium omne, uſu, ut ſit,* *latius manante. Dormire in ſepul-* *chro, & dormitorium pro ſepulchra,* *trita.* *acie refracta ac retuſa.*

وقدعت نفسي *inhibes*

animam tuam! Metaph. instituta *retinetur, est enim قدع in naso* *percuſſis baſſa admiſſarium, came-* *lum equumve; atque ita furem-* *ſis impetum retudit. Inde porro*

تَتَعَاسَتُ وَجَذَبَكَ الْوَعْظُ فَتَقَاعَسَتْ وَتَجَلَّتْ لَكَ الْعَبْرُ
 تَتَعَاسَيْتَ وَحَصَّصَ لَكَ الْحَقُّ فَمَارَيْتَ وَأَذْكَرَكَ الْمَوْتُ
 تَتَنَاسَيْتَ وَأَمَكَّنَكَ أَنْ تَتَوَلَّى فَمَا أَسَيْتَ تَوَثَّرَ فَلَسَا
 قَوَّعِيهِ عَلَيَّ ذِكْرٍ نَعِيهِ وَنَحْتَبِرُ قَضَرًا تَعْلِيهِ عَلَيَّ بَرٍّ تَوَلِيهِ
 وَتَوَثَّرَ

وَجَذَبَكَ الْوَعْظُ وَتَقَاعَسَتْ *gibbum est & obliquum. Contrarium ejus affectionis est gibbo-*

Traxitque te admonitio, at prae-
buisi refractarium te. Similitudo
ducta est a camelo, qui quum pro-
tuberante est pectore, & dorso in-
trorsus depresso, dicitur قعس.

in 6. conj. قعس a Schol. de-
claratur. قعس و قعس

قعس Tergiversatus est, قعس
assimilatus camelo qui protuberante
pectore قعس dorso introrsum depresso
resistit. in Hamasa قعس adhibe-
tur de eo cui prae senio collum ri-

sum & elatum fuit dorsum, pectore
depresso. Hoc etiam ad senium in-
curvum transfertur in Hist. Tamerl.
p. 220. Ut sub utroque hoc vo-
cabulo اقعس & لحدب
lum præbeam genii & linguae A-
rabum, velim observari اقعس
esse etiam epitheton poeticum
stabile ac firmum designans. Sic
عرقة قعساء gloriam gibbosam &
devexam, Harith Ibn Helza, cu-
jus carmen est inter septem Moal-
lekat.

وَقَتَيْنَا جِدُودَ وَعَرَّةَ قَعَسَاءَ

Genus referimus ad Fortunam & Gloriam Gibbosam

Id Scholiasies simpliciter ثابت
stabilem exponit; atque ita apud
Golum ex Zjauharo declaratur.
Plus lucis fert Tebrizius ad Hama-
sa, qui eandem hanc phrasin lau-
dans, sic eam illustrat عرقة قعساء

كانها ينبو ظهرها لمن
يريد مكرها Gloria gibbosa
dorso prædita, quasi cujus dorsum
resistit ab eo qui illud desiderat in-
equitare. Est ergo gloria intacta,
nec a quoquam sub jugum missa.

Eo;

sita fuerunt exempla; sed simulasti cœcum te. Et nudum patuit tibi verum iustumque; sed contrà disputasti. Et meminisse te sui iussit mors: at simulasti oblivisci te. Potestas tibi data fuit benefaciendi aliis: non tamen benefecisti. Præfers nummum, quem recondas, monito quod memoriâ serves. Mavisque insigne ædificium efferre, quàm beneficium conferre. Ac desiderium aver-

tis

Eodem e fonte dixerunt رجل جدياء *statum Gibbosum* pro
 gibbosus pro gravi & constan- *duro & incommodo* reperio apud
 ti viro. ليلة قعسا *Tebrizium.* & in *Diru. Hud.* annota-
 sam fabricarunt Poetæ, pro longa, *vit Scholiastes,* gibbosum
protenfa, per alium, puto, flexum, dici *اجدب calamitosum* omne.
 quo quicquid *incommodum accidit,* Nonnemo ex *Hudeilistis* illis posuit
 appellant *Gibbosum.* Sic sane *etiam*

فسي جنبك الحرب تجذب

Ad latus tuum, Gibbosum bellum existit.

Hoc est consurgere incipit & tu est in *Hamasfa.*
 mescere. Non abludit hinc quod

غسارة ذات جدب

Expediitio bellica gibbo prædita.

Ubi Gibbus adfert imaginem celsi من *manifestum apparuit*
 & invicti roboris. *فبين*

حصص لك الحق

الحص وهو ذهاب الشعر

Nudum tibi patuit

a *thematate,* حص quod nudari
capillis notat, monente *Tebbio.*

verum iustumque, sed contradi- *مري* 3. conj. 2. *ماريت*

strinxit ubera, mulsis, *scutica per-*

pti. *حصص* nudum patuit,

cussit & ad cursum adegit. in plu-

viam

وَتَرَعِبَ عَنْ هَذَا تَسْتَهْدِيهِ إِلَيَّ نَرَادُ تَسْتَهْدِيهِ وَتَغْلَبَ حَبَّ
 قُوبٍ تَسْتَهْدِيهِ عَلَيَّ ثَوَابٍ تَسْتَهْدِيهِ يَوَاقِيَتِ الصَّلَاتِ أَغْلَقَ
 بِقَلْبِكَ مِنْ مَوَاقِبِ الصَّلَاةِ وَمَغَالَاةِ الصَّدَقَاتِ أَثَرُ عِنْدَكَ
 مِنْ مَوَالَاةِ الصَّدَقَاتِ وَصَحَافِ اللَّالُوانِ أَشْهَى إِلَيْكَ مِنْ
 صَحَافِ الدُّيَانِ وَدُعَابَةِ الْأَقْرَانِ أَنَسَ لَكَ مِنْ نِلَاوَةِ
 الْقِرَانِ

viam dissolvit ventus nubem, in-
 sciatus est debitum, abnegavit of-
 ficiam. Hæc Golius sub 1 Conj.
 sub 3. ponit contendit disputando.
 Omnia pendent a stringendo; stringit
 enim qui mulget. stringit, qui scur-
 rica percutit. stringit ventus nubem.
 stringit qui insciando ^ع negando re-
 luctatur: aut disputando contentiosus
 venititur. Hinc antiquam suam
 faciem ac nativam vim resumit
 Hebræum מרה immorigerus, re-
 bellis, refractarius fuit. Proprie
 strinxit, contentiosus resistit, ^ع
 obstrigillavit, ut alibi latius pandam:
 Esaj. 3: 8. למרה עיני כמרה non est,
 ad exacerbandum oculos glorie ejus,
 sed ad oculos ejus gloriosos perstrin-
 gendos, palamque ledendos ac male
 arendos.

وَتَرَعِبَ عَنْ هَذَا تَسْتَهْدِيهِ

إِلَيَّ نَرَادُ تَسْتَهْدِيهِ Ac desiderium

avertis a duce, quem rectam viam
 roges, ad viaticum quod corroges.
 Verbum رغب in Lex. Gol. ex-

ponitur voluit, desideravit: item
 noluit, & destitit a re, ejusque
 satur fuit. Diversitas illa pendet
 a constructione, quam egregie
 expreffit noster Hariri: nam se-
 quente ^{إلى} ad, valet magno desi-
 derio ferri; sequente ^{عن} a, so-
 nat vehementius refugere. Utraque
 notio est secundaria, ducta a pri-
 maria cavitatis amplioris, præser-
 tim in ventre, unde assumerunt
 sub hoc thema cupiditatem voran-
 di, & latius deinde omnem capi-
 ditatem avidiorem. Hebraicum ^ע
 est esurire; cujus origo hinc elu-
 cet, manans a ventre cavo
^ع vorandi cupido; ut alibi de-
 monstrabitur. رعب per Aim abs-

que puncto trepidavit metu, ex
 eodem fonte fluxit, nam vehe-
 mens terror quo quis sibi ipsi exci-
 dit, cavos ventres sine mente quasi,
 & vastum quoddam inane intus re-
 linquit. Paucis id moneo, ne
 minus periti turbent, & diffidere
 autument ab Hebræa matre, quod
 cum

tis à duce, quem roges ut rectam monstret tibi viam, ad viaticum quod tibi cupis offerri. Præponisque amorem vestis, quam expetis, præmio quod comparare tibi posses. Et pretiosa munerum magis inhærent animo tuo, quàm stata tempora precationis. Ac licitationes nuptialium donorum potiores apud te sunt continendis largitationibus eleëmofynarum. Patinæque variorum ciborum magis appetuntur tibi, quàm paginæ divinarum rerum. Et jocosus ludus sociorum familiarior tibi est lectio-

D

ne

cum ea pulcre concinit, atque haud poenitendam lucem ei infert. Porro *هادر* *dux*, *duxor*, *direxer*, est part. verbi *هدى* *direxit* *in via*. Inde in 10. conj. *استهدي* est *petiit dirigi in via*. Idem *هدى* *direxit* usurpatur etiam pro *donum attulit obtulitve*; unde in 10. Couj. *استهدي* valet *petiit donum offerri*, *corrogavit*. Utamque vim noster venuste uni periodo intexit.

يواقيت الصلات اعلق

بقلبك من موأقت الصلاة

Pretiosa munerum magis inhærent animo tuo, quàm stata tempora precationis. يواقيت plur. fract. a *ياقوت* *hyacinthus*. صلات plur. san. a *صلة*, thematis *وصل* *junxit*, copulavit favorem. اعلق comp. & superl. forma radice *علق* *dependit*. Inde dicunt *علق* *affixus fuit rei*, *inbasit ei* nimio amore; & versa phrasi, *res ei*

appensa fuit, hoc est *adbasit immoderata affectione*, & *cor occupavit*. Hinc *اعلق* compar. & superl. *impensius* & *impensissimè affixum* cordi; quod inde divelli nequeat. An respexerunt ad *علقة* *birudo*, *sanguisuga*, *npity* in Proverbiis *Salomonis*? Cupiditates enim & immoderate affectiones *hæcudinum instar adhaerescunt*, & *sugunt unquam sanguinem missura*. *مواقيت* plur. fr. a *مواقيت* *statum tempus*. cujus thema est *وقت* *horam* *tempus præfinitis*. Denique *صلاة* vel *صلوة* est deriv. fam. a rad. *صلا* ult. *Vav* & *Je*, *torrevo* & intrans. *torreri*, *incallescere*, *fervescere*. unde ad *servidissimas precationes* *ansa assumta*. *صلاة* *precatio*, speciatim dicitur *solennis illa*, *statis horis quotidie obeunda secundum statuta Mubammedis*.

صحاف الالوان *patinae variorum ciborum*. لون cujus plur. fract. *الوان* *colorem* proprie signat

الْقَرْنَ تَأْمُرُ بِالْعَرَفِ وَتَنْتَهَكُ حِمَاهُ وَتَحْمِي عَنْ الْبُكْرِ
وَلَا تَنْحَامَاهُ وَتَرْجُرُحُ عَنْ الظُّلَمِ ثُمَّ نَعْشَاهُ وَنَحْشِي الْبَّاسَ
وَاللَّهُ لَجَفَّ أَنْ نَحْشَاهُ ثُمَّ أَشَدُّ

نبا

nat. Inde transfertur ad genus, speciem, formam; Ergo patitur colorum, vel generum sunt, in quibus varietas multa ciborum نلون in 5. Conj. apud Golium est; mutavit animi affectum, eoque mutabilia sunt; qua si tu dicas diversos induere colores, instar Chamaeleontis, unde adagium نلون للحربا chamaeleontis colorum mutatio, in mutabilem, & inconstantem. Quid cognationis cum hoc themate habeat נל in Niph. נל murmuravit sagacior sponte subodorabitur.

تأمر بالعرف وتنتهك حماه

Precipis quod equum est, & ipse violas sacrum ejus. Conj. 8. تنتهك a نهك in Lex. Golii redditur fatigavit, afflixit, extenuavit. At heic loci violavit, quam notionem inter derivata praefert לنتהאי infin. conj. 8. violatio reverentiae, & honoris debiti. in Kal etiam نهק notare dicitur Quam maxime lesit existimationem ejus. Aliarum notionum mira est ubertas. Insigni cum flu-

dio fecit ac molitus est. Ingenti tormento adfecit. Summam inflixit paenam. Avide comedit. induit vestem quoad trita esset. exhaustit, uber emulgens quicquid in eo contineretur. vicit, superavit. enarravit, fatigavit, afflixit, extenuavit. Extenuatus & debilitatus fuit continuo morbo. Serenus & invalidus fuit. Labyrinthus. Vis filum? En tibi primigeniam vim rumpere fricando, vel fricare rumpendo. Inde universa haec series, qua transitivis, qua intransitivis usibus, sua sponte se evolvit, pulchrisque metaphoris decurrit. Illius rei deductionem harum notularum angustiae non capiunt. Ceterum حمي

sacrum, in Lex. Gol. exponitur per inaccessum, vetitum. Radix est حما ultima Vav, praesidio custodivit, tuitus fuit contra malum. In 4. conj. احمي inaccessibleis locum. Inde חמ Hebr. est murus, mœnia; ut in Originibus latius pandetur; ubi etiam ostendam, notionem hanc esse secundariam, a servendo derivatam. Est autem חמי proprie substantivum, designans id quod servore quo-

ne Corani. Præcipis quod æquum est; & ipse violas sacrum ejus: prohibesque iniquum; sed te non contines ab eo. Et retrahis alios ab injustitia; tum ipse ad eam te applicas: timesque homines, cum potissimum oporteat timere Deum. Tum carmine prolocutus fuit:

D 2

Ma-

quodam generoso a se repellit noxam | vare studet. Elegans est Verficulus
ac dedecus, seque sacrosanctum ser- | a Tebriso citatus ad Hamasa.

منعنا حمانا واستباحنا برمانا
حمي كل حي مستجير مراقبه *

Defendimus sacrosanctum nostra gentis, at hasta nostra profanans
Sacrosanctum cujusque familia, cujus herbosa luxuriant prata.

Est & حمي prohibuit a nona & servavit generoso ardore: sed nec
dedecore alium, unde sequens lo- illa, quæ pro clavi esse potest ha-
cutio تحمي عن الذكر rum metaphorarum,
bes iniquum, vel potius deterres ab
eo, & se ab ista macula intactum
servare moneas; quæ vis residet
quoque in تحاملا sed te
non contines ab eo, ex conj. 6. hu-
jus thematis, proprie, sed semet
ab eo intactum & inviolatum non
servas. Sub ista amplitudine intelli-
gas significationem cavendi & evi-
tandi quam Goliis huic 6. conjug.
assignat. Non omittenda hic erat
formula perinfignis حما ظهره
immunis fuit & intactus ab onere;
proprie dorsum suum inaccessum

حامي انفسه
exarsit, conferbuit nasus ejus; de eo,
cui facile bilis in nasum concitatur,
neque ullas injurias pati potest.
Inde apud Zjanb. extat, forma
comparativa, هو احمي انفا
وامنع ذمارا من فلان
Hic fervidiore est naso, & juris sui
defendendi studiosior quam ille; qua-
lis & حامي الذمار vocitatur
defensor sui juris, qui nempe naso
fervido vel minimam noxam vin-
dicat, atque a se procul esse ju-
bet.

نبا

قَبًا لَطَالِبِ دُنْيَا ثَنِي إِلَيْهَا انْصِبَابُهُ *
مَا يَسْتَعْيِفُ غَرَامًا بِهَا وَفَرَطًا صَبَابُهُ *
وَلَوْ دَرَى كَعَفَاهُ مِمَّا يَمُرُّونَ صَبَابُهُ *

ثم

قَبًا *Malum*. Imprecandi formula, a rad. قَب secus, *refectus*; item, *refectus* fuit; unde قَبْت in solennibus verbis execrationum, *amputentur manus ejus*. Hinc قَبَا به *male dispareat*; & verbum قَب absolute *perit*. complectitur utrumque *Surata* 121: 1.

قَبْت يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبْ

Refecta sunt manus Abi Leheb, & male disperiit.

دُنْيَا *Mundus, vita mundana,*

opes etiam mundi, & vita hujus presentis. Pro opibus & divitiis sumitur ab Abilpharag. p. 457. فَرَقَاتِهِ لَاجِلِ دُنْيَاهُ *Frequentabant ipsum propter mundum ejus, id est, opulentiam. Est in origine adjectiv. forma comparat. fem. a masc. دُنِي a them. pro-* *pinquus fuit, nec non, vilis; quia cara fere sunt rara ac remota, ut contra vilia quæ prope ac præ manibus. Hinc دُنْيَا Mundus, quasi dicas propinquiores, vel & viliores. Ad posterius etymon alibi ad-* *ludit noster, quum ait*

يَا خُطَّابُ الدُّنْيَا الدُّنْيَا

O tu qui procando ambis mundum vilem!

Prius tamen præferendum, quia locutio plena fuit الحَيَاةُ الدُّنْيَا *vita propinquior, opposita* *آخره* *Vide Alcor. Sur. 28: 60, 61.*

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ

الدُّنْيَا إِلَّا لَهُو وَلَعِبٌ وَدَامِ

Non est الاخرة لهي الحيوان

vita hæc propinquior nisi læsus *لُذْبِرُومُ مَرُومٌ; at vita futura illa enimvero demum vita est.*

ثَنِي إِلَيْهَا انْصِبَابُهُ

Flectit eo cursum suum. Verbum *convenit cum ثَنَى duplicavit, iteravit, a flectendi primaria vi; ut alibi deducetur. ثَنِي عَنَانَهُ*

flexis

Malum illi, qui mundum petit, floctens eo cursum suum.

Neque enim ad se redire potest, detentus amore ejus, & nimio desiderio.

At si nosset, satis illi de eo quod expetit, foret pauxillum.

A 3

Tum

flent habenas suas est locutio multum trita; unde hic formatur *flere cursum suum*, proprie suam effusionem, nam انصباب est inf. 7. conjug. a صبب *fluit*, effudit. Latini quoque effundere ad cursum transfudere: sequens صبابة desiderium, pariter ab effusione ut ita dicam affectus & amoris, e quo fonte صبب declaratur etiam amore percitus fuit. Denique صبابة in versiculo tertio pauxillum, est residuum aque aut lactis in Vase, quasi fusiuncula. Notetur dexteritas Horatii nostri, qui tres unius radicis metaphoras tam artificiose insinuat voluit.

انصباب *depressis clamo-*

rem suam. Phrasis digna quæ penitus excutitur, quod genium Orientis intime exprimat & resipiat. Ad verbum sonat, *sedavit pulverem suum*, a لبس *inbasit* terre & adpactus fuit; in 2 conj. *adhærescere fecit* terra pulverem, atque ita *sedavit*. عجاجه *pulveris* aut summi nebula, a عجاج *vehementius flavit* & pulverem excitavit *romani*. Figurate hinc, لبس *diripiendi* ergo in illum incurrit, non a clamore ut Golius putabat, sed a pulvere, ut sit *glomeravit pulverem suum super illum*. Vides turmam, hostiliter invectam, quæ

Erigit nudantem glomerato pulvere nubem

Ut Sil. Ital. id pingit 13: 158. Id luminis debetur adhuc Habacuko, qui Cap. 1: 10. victorem exercitum ait *Ridere omne munimentum*, & collecto pulvere capere. Refertur collectus ille pulvis, ad opera & obfisionis reliquum apparatus; sed hoc non est ridere omne munimen-

tum, quum agger jacitur; & obfidio instituitur. Nil evidentius quam collectum illum & conglomeratum pulverem referendum esse ad celeritatem impetus, quo munitissima quæque loca rapere solebat hic aquilis ocyor & lupis acrior equitatus, quæqua adversum attollens pul-

ثُمَّ إِنَّهُ لَمِنْ عَجَاجَتِهِ وَغِيْضٍ مَّجْلَجَتِهِ وَأَمْتَصَدٍ شَكْوَتِهِ
وَتَأَبَّطَ مَرَاوَتَهُ فَلَمَّا رَتَبَ الْجَمَاعَةَ إِلَى تَحْفِيزِهِ وَرَأَتْ تَأَمُّبَهُ
لَمْرَإِيَّةً

pulvere campos, quae Statii est
phrasis 4. Tb. 38. Hoc jam colligere
pulverem, sive celerrimo impetu
ferri transfertur etiam ad O-
ratores cursums admittentes orationis
& verba glomerantes, quin imo
colligere pulverem dicitur omnis,
qui aliquid magno studio & impetu
aggreditur, & contra **لَبَد**
عجاجة sedare pulverem suum,
qui impetum remittit & conquiescit.
Bene ergo Scholiastes عجاجة
غيرته الثائرة المرتفعة
والعجاج للقيام والدخول
أيضاً والعجاجة لخص
منه وإيراد أنه قطع كلامه
الذي كان استرسل فيه
pulverem ex-
citatum & elatum sonat عجاجة,
& masc. عجاج itemque sumum,
nisi quod femin. pressus sit & di-
stinctius. vult autem eum sermonem
suum abruptisse, in quem se effude-
rat, & in quo vocem suam exten-
derat.

siccavit la-
غِيْضَ مَجْلَجَتِهِ

gymarum fluxum. Radix غاض
ex quiesc. med. Fe opponitur ra-
dici فاض excrevis aqua, abundavit,
ut sit decrescere & defidere. Inde.
غِيْضُ الدَّمْعِ in 2. inhibere
lacrimas, fecit eas decrescere & re-
sistere. pro lacrimis figuratius no-
ter dedit مَجْلَجَةٌ succum expres-
sum, nam monente Scholiaste
مَجْلَجَةٌ كل شيء عصارته
cujuscunque rei succus expressus di-
citur Mozjazja. Sic in Div. Hud.
مَجْلَجَةُ النَجَلِ apum succus expressus,
pro mel; & pluvia a poetis vocatur
مَجْلَجَةُ المَرْنِ succus expressus mulierum.
Hic loci, secundum Schol. intel-
ligitur مَسِيلٌ يسيل من عينه
وانفة عند البكاء Id quod & oculis
ex naso ejus fluebat inter plorandum.
Alias, submonente eodem, notat potius
الرَيْقَ تَجْعَةً مَقْنٌ فينك salivam
quam ex ore ejicis. sic stultus
مَجْلَجٌ salivans. & geminata forma
مَجْلَجٌ confusus loqui, titubare in sermone,
& stulta proferre, quasi dicas salivare,

Tum, quidem depresso clamore suo, & siccato lacrymarum fluxu, sub brachiū assumpsit manticae suam, & axillis suum supposuit scipionem. Cum vero fixis in eum oculis animadverteret cœtus illum surgere, videretque componere se ad de-

vare, quæ addi velim ad מלכות
Jobi, alibi declaratum, & מלכות
Ezechielis, de quo in *Disp.* 3. de
Ancip. egi.

Fixis ۞ مرثب الي تحفزه .
culis animadverteres illam surgere.
 In Golio ۞ ultima ۞ est spe-
clavis continuu. ۞ ۞ continuo con-
templans, speciatim formarum
spectator. in 5 conj. ۞ ۞ قرفي defi-
xis oculis inbasit amator amicae.
 Hæc secundaria sunt a ۞ ۞ ۞ idem
 quod ۞ ۞ ۞ ۞ ۞ ۞ ۞ ۞
sonus chorda impulsæ. Oculus vi-
brens & acutus fixiusque contuens
comparatur arcui intento, unde
contendere visum, intendere ocu-
los, ۞ ۞ ۞ ۞ ۞ ۞ ۞ ۞ Vide etiam quæ
 supra jam adduxi ad illustratio-
 nem verborum ۞ ۞ ۞ ۞ ۞ ۞ ۞ ۞
 ۞ ۞ ۞ ۞ ۞ ۞ ۞ ۞

Surgere. conj. 5. ab
 حضر, cujus 8. conj. exponitur,
*pedum digitis infedit movitque se ad
 surgendum.* Sic Golius. Sed patet
 latius, ut in illa constitutione ان
 صلت المرأة فلتحتضن
*quum orat mulier, pedum digitis
 innixa resideat.* Male Giggejus

p. 1010. solum supra genua sedeat. Nec melius paulo ante explicuerat
 8 جافر ريكه illius genu a-
 quale est, cum vir sedet supra ca-
 thecos juncturis poplitum plicatis, &
 super terram adbarentibus. Hoc
 ne Oedipus quidem expediverit.
 Describi scias incoxationem, quum
 genibus junctis iisdemque plicatis
 aliquis assidet super coxa sequae quam
 proxime ad terram demittit, sicutamen-
 ut non tam sedeat quam pendeat. Id
 Apulejo esse cossim vel coxim sedera; &
 Nonio, in coxam fidere, qui ex
 Pomponio adduxit incoxare nates.
 Ab hac primaria stirpe succrevit
 vis secundaria preparandi, festinan-
 di, trepidandi; nam الاحتفر in Ca-
 mus est, cum impetu eripit, &
 infin. الاحتفان festina eruptio;
 & التحفر incitatio ad festinandum.
 Scilicet incoxatio est habitus festi-
 nantis & trepidantis; quemadmo-
 dum hæ notiones quoque sub وفر
 sono vicinum concurrunt, cujus
 10. dat استوفر inilitit pedum
 digitis, erecta superiore corporis par-
 te, depressa inferiore. 8. متوفر
 irrequietus, dormire nesciens, tre-
 pidabundus. 5. خوفر se accinxit &
 festinavit. وفر prosperare fecit.
 علي اوفر & هو علي وفر
 est

deferendum locum suum; immiserunt eorum quisque manum suam in sinum, & impleverunt illi situlam munificentia sua; inquirentes: Impendito hoc cum erogare quid voles, aut distribuere inter socios tuos. Ille quidem accepit ab iis palpebras contrahens, & regressus inde fuit gratias agens. Instituit autem vale dicere iis, qui deducebant eum; ut lateret eos quam insisteret viam: iussitque qui sequebantur ipsum, alios post alios abire, ut ignorarent, quoniam reciperet se. Inquebat Harit, Hemmami filius: At ego persequutus illum fui, pone ab eo avertens conspectum meis, & tergo legi vestigia ejus ab ea parte, qua videre me non posset: donec perveniret ad cryptam quandam, in quam irrepit incaute. Concessi autem illi moram, usque dum exuisset calceos suos, & lavisset pedes. Deinde irrui ad illum, atque repperi assidentem discipulo cuidam ad panem similagineum hocdumque assatum, & posita ante ambos serria vini. Dixique illi: Hem tu! estne illud quod dicis, & hocine quod de te dicendum? Tum ille gemebundus spirare, ac si

E

expi-

فانعم له سحلا من سيرة

Minus recte Golius vertit, implevitque illi situlam munificentia sua, quum sit, *Es gratificatus est ei situlam e largo fluxu suo.* سيرة quidem est عطاء munificentia, donum, ut schol. quoque vocem hanc explicuit, sed a radice ساء, med. je, fluxit, proprietas exprimit largiorem fluxum, unde perfacilis transitus ad liberalitatem. Quia interim figura situla inducitur, primitiva illa largioris fluxus potestas hand dubie est attendenda.

رث ما خلع بعليه

Usque dum exuisset calceos suos. particula رث non reperitur in Gergelio; pertinet ad راث media je, Constatum est, unde ad verbum esset, mora qua exueret calceos. Coniunctim رث pro رثا assequum frequentatur in Hist. Tamerl. & in Avicenna: sejunctim occurrit in Abulphar. Hist. Dyn. p. 340. & 350. De verbo خلع exuere, extrahere sciatur, esse Hebraeum חלץ, Trade in Ain mutato, ut ex חלץ exit Chald. חלץ terra: phrasis חלץ חלץ in Bibliis nota, ut Dent. 25: 9, 10. Haud asperrandam lucem خلع ad alios usus quoque apportat. Hof. 5: 6. habe-

مَا خَلَعَ نَعْلَيْهِ وَغَسَلَ رِجْلَيْهِ ثُمَّ هَجَمَتْ عَلَيْهِ فَوَجَدَتْهُ
مُجَادِيًا لَتَلْمِيزٍ عَلَيَّ خَيْرٌ سَمِيزٌ وَجَدَيْ حَنِيزٌ وَقَبَالَتَهُمَا
خَبَابِيَةٌ بَيْنَهُمَا قَبْلُ لَمْ يَأْ هَذَا أَيْ كَوْنُ ذَاكَ خَيْرٌ مِنْ هَذَا
مُخْبِرٌ كَرَفَرٍ مَرَّةً الْقَيْظُ وَكَأَدٌ يَتَمَيِّزُ مِنَ الْقَيْظِ وَلَمْ
يَمُزْ بِحَمَلٍ أَلِيٍّ حَتَّى خَفَتْ أَنْ يَسْطُوا عَلَيَّ فَلَمَّا أَنَّ
خَبْتُ نَارَهُ وَقَوَّارِي أَوَارَهُ أَنْشَدَ
لَيْسَتْ الْخَبِيصَةُ أَبْغَى الْخَبِيصَةِ
وَأَنْشَبْتُ

habemus como m' subdixit se ab illis. Quid emphaseos sublit docet usus specialis in repudio, divortio- que, quo quis dicitur manum ex- uisse. Ita in Hist. Tamerl. p. 90. خلع من الملك يده hinc extat exuit ex imperio manum, id est imperium renunciavit. Adhuc signatius quiddam subministrat locus Scholiastis ad Div. Hud. قالوا اخواله اقتله فقد خلعهام والله لا تتبع بشي من دمه

Dixerunt avunculi ejus; trucidatum nam cum penitus exuimus, repudiavimus, abdicavimus, per Deum propter cædem illius nulla vindicta premeris. Est ergo خلع repudiatio feminae, & abdicatio fi-

lii, qua penitus exuitur omnis ejus cura.

ne insultares m' Amplissimi usus est radix ult. Vav. proprie locum habet in jumento, quum ركب suum ipsius caput equitat, ut Arabes loquuntur, hoc est, frenum excutit, & præcepti, quo vult, abis. Ἀφαιάζω. Eadem proprietates reddenda Hebræorum כוּחַ. Prov. 7: 25. Ne כוּחַ advias ejus cortinum. LXX Ἐκκλονάτω. Fortius & figuratius dedissent ἀφαιάζω. Inde כוּחַ Uxor immorigera, ἀφαιάζω, راکبة راسها fixe torum polluat, sive minus. Ab hac primaria potestate transit porro ad insultus, grassaturas, vexationes omnes. Per

expirasset æstum: parumque aberat, quin dirumperetur ira. Neque cessavit torve ad me respicere, adeo quidem, ut timerem ne insultaret mihi. Ast postquam deferbuisse ignis ejus, ac consedisset flamma, recitavit carmen:

Indui prætextam expetens commodiorem vitam,

E 2

&

Per elegans est quod etiam aquæ dicantur *âpmâten* *سطا* quum exundant, & extra ripas ferantur.

خبث خامة و قوارى اوله

Deferbuisse ignis ejus, & consedisset flamma. Oratio est figurata, quæ iram restinctam pingit. Verbum *خب* ultima *Vav* exponitur,

extinctus suis ignis. Non est primaria notio, sed translata & secundaria, ut videtur, a *condendo*

sub *خب* ultima *Aleph*; sæpe enim literæ *אוי* in fine permutantur. Est ergo planissime Hebræum *חב* unde *חב* & *חבון* ex

quiescentibus *3 He*. quamvis ustitatus adhuc sit *חב* quiesc. 3. *Aleph*. Firmat opinionem meam Deri.

خايبة *seria* vini, olei &c. quasi dicas conditorium; & *خبيبة* *abdi-*

tares, cujus plurale *خبايا*.

abditos thesauros notat in *Hist. Tamerl.* p. 392. Conditum sane ignem sub hac phrasi spectari, patet

etiam ex altera locutione *قوارى*

اوله quæ est, *delituit astus eius*, nam *وري* in 2. *Conj.* sig-

nificat *celavit*. In 3. item *occultavit*. In 6. *semel occultavit*. de sole occidente apud *Abilphar.* *Hist. Dyn.* p. 177. & in *Hist. Tamerl.*

p. 59. *اور* est Hebr. *אור* pro astu ignis positum *Esaj.* 50: 11.

ابغي الخبيصة expetens com-

modiorem vitam. Verbum *ابغي*

ult. *je*, est idem, quod *חב* *bullivii*; itemque ex *Chaldaismo*, ut multi volunt, *quæsiuit*. Apud *Ar-*

abem etiam valet, *petiit*, *quæsiuit* in 1 *Conj.* & usitatus in *q* a *bullit* ansa sumpta, quum animus cum

astu & impetu fervido aliquid *per-*
vestigat. In *Originibus* plura jam de-

di, & nunc tantum velim caveri, ne *Cocceji* auctoritas fraudi sit, qui *bulliendi* significationem ex-

punxit, *querendi* illa adoptata etiam *Esaj.* 64: 1. ubi vertit *aquas*

pervestigat ignis. Vide quid incommodi trahat *iguoratio* primæ *O-*

iginis. Ceterum de *خبيصة* jam in notulis monuerat *Clar. Golius*, esse *edulium ex dactylis & Butyro*; unde pro *commodiore* & *delicatore victu* usurpatur. Radix est *commiscens*. Ob metrum

ûlet

وَأَنْشَبْتُ شَصِي فِي كُلِّ شَيْصَة
وَصِيرْتُ وَعْظِي أَجْبُولَةً
لَرِيعِ الْقَنْيَصِ بِهِ وَالْقَنْيَصَة
وَالْحَاجِّي الدَّقَرِ حَتَّى وَلَجَتْ
يَلُطِفُ أَحْتِيَالِي عَلَيَّ اللَّيْثُ عَيْصَة
عَلَيَّ أَتْنِي لَمْ أَهَبْ صَرْقَة
وَلَا نَبَضْتُ لِي مِنْهُ فَرِيصَة

ولا

silet *He famis*. ademtis ei superioribus punctulis.

Fructus. id vocabuli in

Appendice exhibuit *Golius*, ubi declaratur per *vilissimam speciem doctylorum*, qui nucleis carent, quique siccati, austeri manent. Id genus abortivorum fert palma, ubi flore maris non fuit adspersa. Exponitur etiam per *pisciculi speciem*; quod cum præcedenti *شص* *baumus* magis congruit. Utrumque ponitur pro *præda viliora*. يريد *innuit se nihil spernere*, ait *Schol.*

لَرِيعِ الْقَنْيَصِ بِهِ وَالْقَنْيَصَة

Quo caperem omnis generis prædam. Annotavit jam *Cl. Gol.* proprie se-

ram marem & femellam induci, a *venando cepis*. Forma est loquendi Orientalibus adumata, unde & *Esaj.* 3: 1. *Amovet Deus fulcrum marem simul & femellam*, id est, forte simul & debile, magnum & parvum, ut hic loci majorem melioremque, & minorem sequioremque prædam intendit *Hariri*. De themate *مرأع* *Med. Fav.* infidiatas est vulpes, *vulpina astutia* fuit, tenendum ex *Scholiasse*, proprie id valere أن

فرجع وانت تخفي رجوعك *redire sic, ut reditum tuum occultes*. Confer etiam quæ i *παύ* adduxit in *Hieroz.* p. 1. p. 856. ubi habes inter alia *من* *لبروغ* *البعلب* *Obliquior vulpe*, ex prover-

ver-

& hamum inieci meum in quemcunque fructum.

Constituique monitionem meam rete, quo caperem omnis generis prædam.

Namque me impulit sæculi fortuna, ut intrare debeam lenitate technæ meæ latibulum leonis.

Nec vero extimesco imperum ejus, neque commota mihi inde scapula tremiscit.

E 3.

Quod

verbiis Damirii. Hinc in 4 Conj. *subtilem efficere ut videri nequeat*,
طلب بكمز وجلية *porro est infin. conj. 8.*
اب *ab* حال *verti, versutum esse*
quæstus dolo & astutia, ut Schol.
ait, a claudestino ac tortuoso in-
cessu. &c. &c.

ولجت علي الليث عيصه
lenitate tech-
na mea. Melius reddas subtilitate
technæ meæ, nam لطيف non
tantum est lenis, molliſque, sed etiam
subtilis & exilis. Sic in eodem nego-
tio Sch. Div. Hud. اللطف decla-
rat التلطف tam *intro latibulum leonis. Structura A-*
rabica dat intro super leonem lati-
bulum ejus densum. Nam عيصه
resolvi debet in aff. u, Vocall
abjecta propter metrum, & ع
perplexa arborum densitas, arundi-
netum, indeque lustrum leonis. In
Hamaſa.

عيس ترار فيه الاسود *

Perplexitas silva ubi leones rugini.

Intelligitur ibi exercitus hastis te-
lisque barrens, cujus in medio ver-
santur iugiter, Supradictos. Simi-
le quid & hic spectatur. De voca-
bulo لئث non accedo Hot-
ting. & Boob. id derivantibus a
لائث med. Je, in 3 conj. *Leoniſt*
Leoniſt inſtar certavis, aut ſuperbi-
vis; & in 5. تليث Audacem ſe
ſtrenuamque geſſit. Iſtæ enim no-
tiones a Leone deſcenderunt,
non

ولا شرعت في علي مؤبد
 يدنس عرضي نفس حريضة
 ولو أنصف الدهر في حكمه
 لما ملك الحكم أهل النقيضة

non contra. Radix haud dubie est
 لاث media Vav, convolvit, con-
 glomeravit, & in unam massam
 compegit. Hebraice חל, quod
 pauculis locis praefert vim depfen-
 di; secundariam nempe illam, a
 primaria convolvendi in massam. Id
 verbi etiam translatus est ad mem-
 bra compactiora, unde لاث robur,
 & لاث camelus nuda
 carnis & adipis. اللايث Leo com-
 pactioribus membris, Suspicio au-
 tem speciatim hoc nomine adfe-
 ctum fuisse Genus illud leonum
 Compactile & Breve crispioribus
 fabis, de quibus Plin. 8. 16. nam
 & لايث est herba convoluta, nec
 non coma crispa ac convoluta, quae
 vis in 8. conj. admodum frequens,
 obvolutam calamistro comam cris-
 pare. Veram esse, quam pando,
 originem, & חל cum لاث med.
 Vav, eadem stirpe teneri, liquet
 clarissime ex لوان farina massa
 inspersa, unde & Arabes suum
 لاث in depfendo terere, colligitur.

ولا يبيض لي منه فريضة

Neque commota mihi inde scapula
 tremula motu illustravi in Origini-
 bus, & cum Hebr. חל, & in
 transf. mutato secundum dialecti-
 cum, convenire ostendi. فريضة
 a them. فرس fecis, proprie seg-
 mentum sonans, speciatim deno-
 tat مضغة لحم في آخر الكتف

particu-
 lam carnis ad extremam scapulam,
 quae in metu contremiscit, ut scho-
 liafles testatur, addens formulam
 انترعد فريضة intremuere vel
 intonnuere musculi ejus scapulares, esse

cir-
 cumlocutionem vehementissimi pavo-
 ris. Addit بواذرة في
 Et concussa

fuere interscapilia ejus eodem quo-
 que sensu. Prioris locutionis exem-
 plum habet ex Conf. 29. Hariri;

جرت خيفة طابرت
 نفسي شيعاما وارعدت
 فريضة

Non tamen duxerit me ad potum, qui contaminet honorem meum, anima avara.

Quod si iusta esset Fortuna in iudicio suo, equidem non committeret illa imperium hominibus vitiosis.

Deinde

فرايضه لى متعنا attonitus

hesti, sic ut hinc illuc dissipata mens volaret, & muscoli scapulares praepavore mihi intonuerint. In equis ille tremor scapularis est indicium generositatis: unde lux Jobi Cap. 39: 22. וחלש רעמו רעמו Ancor-
vitem ejus vestivisti tremore illo scapulari, quo inquietam & acrem in praelia indolem suam prodit.
ויר contremisere valuit in stirpe, & consonat ferme cum
עד ut alibi luculentius demonstrabitur.

ولا شرعت بي على مورن

Non tamen duxerit me ad potum. Figura luthon nativum praefert, Non tamen aquatum propuleris me ad aquarium. مورن descensus, speciatim ad aquas, unde apud Golium porro exponitur, Locum quem homines adeunt aquandi ergo. Istud jam aquarium per multa transfert figuratus Arabum Stilus. Habet in crebro usu مورن القتال Aquarium praelii, ubi in pericula descenditur, الموت مورن Aquarium mortis & alia ejusdem naturae, sed haec nihil ad praesentem locum, in quo Aquarium est emblema fortune lautioris, aut hominis opulenti, ad quem undique confluitur, ob sitim levandam,

id est inopiam recreandam. Radix
شرع, quae lucem insignem infert in Hebraeorum
primariam tenet significationem dirigendi, & protendendi in longum, unde reliquae notiones omnes effluxerunt. Hic obijcet illa quae apud Golium sub num. 4. proponitur, ingressus fuit aquam, intravit: a protenso videlicet collo; in 2 Conj. hinc est, in lacum, seu aquam, potus ergo deduxit. Rectius ergo
شرعت legemus.

فالتفت الى تلميذه

Ego autem conversus ad discipulum ejus, Thema
تلفت torsit, intorsit, speciatim nonnunquam exprimit intorsionem oculorum & vultus in aliquid, sive ex metu, sive ex alio adfectu. Scholiastes declarat per
توليت وجهي وصرفت نظري
flexi vultum meum, & converti visum. Sic
Ruth. 3: 8.
وتردد
تrepidavit vir ille,
والتفت
vultum visumque omnem in partem convertit circumspectans. Cocc. dat contraxit se. Maluit Doct. Cler. contrectavit, pro fut. in Niph. formam fut. Kal assumi posse autumans, ut conveniat cum Jud. 16: 29. ubi vertit Amplexus est duos columnas. Imo vero torsit, torquendo inflexit. Nec obstant sequen-

ثُمَّ قَالَ لِي أَذَنُ فَكُلْ وَإِنْ شِئْتَ فَقُمْ وَقُلْ فَأَتَيْتُ
الَّذِي تَلْمِيزُهُ وَقُلْتُ عَزَمْتُ عَلَيْكَ بَعْدَ تَسْتَدْفِيعِ بِهِ الْأَذَى
لِتُخْبِرَنِي مَنْ ذَا فَقَالَ هَذَا أَبُو زَيْدٍ السَّرُوجِيُّ سِرَاجُ
الْقُرْبَاءِ وَتِلْكَ الْأَدْبَاءُ فَأَنْصَرَفْتُ مِنْ هَيْثُ أَتَيْتُ
وَقَضَيْتُ الْعَجَبَ مِمَّا رَأَيْتُ

quentia, ut ait Cl. Cler. ubi *impulisse columnas* dicitur Samson, quas prius *adprehendisse* eum oportuerit. Nimis subtile id acumen; profecto enim *adprehendisse* facile eum intelligo, etiamsi nemo mihi referat, qui *torfisse*, & *sortas impulisse* omni visu refertur. Et quid jam esset Job. 6: 18. *לֹא יָדַעְתִּי אֶת־מָוֶן רַגְלִי*? An & ibi *adprehendere* quadrabit? Alius ibi obtinet significatus, ait Vir Doctus. Minime vero. Verte *disforquentur itinerantium viae*, per ambages huc illuc *flectuntur*. Turbela omnis inde orta, quod ex tribus locis amplitudo radicit, & usuum diversi-

tas haud internosci potuerit. Ceterum תלמין per *Dsal*, itemque תלמיד per *Dal*, esse תלמיד, non est quod moneam.

قَضَيْتُ الْعَجَبَ

Summa adfectus sum admiratione. Verbum قضى finivit, determinavit, sanxit, decrevit &c. &c. est planissime Hebraeum *קָצַף* *qatip* *qatip*, unde קָצַף *qatip* finis, & קָצַף *qatip* extremus. Primaria secundi notio inter Arabes sere obsolevit, secundariis bene multis succrescentibus. Inter eas est plenissime *exequi, absolvere*

Deinde dixit mihi: Accede, & comede; & si voles, confiste, ac quiesce. Ego autem conversus ad discipulum ejus, inquebam: Conjuro te per eum, quem imploras depulso-rem mali, ut significes mihi, quisnam hic sit. Respondit ille: Est Abuzeidus Scrogianus, peregrinorum lucer-
na, & literatorum corona. Tum vero ego recepi me unde veneram, summa affectus admiratione eorum, quæ vi-
dissim.

F

solvere, consummare, unde قضى est in radice abdi-
tam habet, & sane profundam ori-
ginem, quam recludit Hebræum
عجب summo opere admiratus fuit,
proprie, absolvis admirationem,
vel consummavit. Elegans etiam
est forma قضى Absolvit
iter suum, vel cursum strenuum,
pro mortuus est; quod & elliptice
قضى absolvis. Ut
Latinum finire, aut finire nā
ἐνφύειν. Admiratio autem, quæ
πύνη vel ἐποπύειν potius, ut alibi
si non planius, plenius saltem di-
cemus.

المَقَامَةُ الثَّانِيَةُ الْجَوْلَانِيَّةُ

حَكِي الْحَرِثُ بْنُ هَمَامٍ كَلَفْتُ مَذْمِي طُتْ
عَنِّي التَّمَايِمَ وَنِي طُتْ بِي الْعَمَايِمَ بَانَ
لُغْشِي مَغَانِ الْأَدَبِ وَأَنْضِي إِلَيْهِ مِرْكَابَ الطَّلَبِ
لَا عِلْقَ

مَذْمِي طُتْ عَنِّي التَّمَايِمَ

Ex quo amota a me sunt amuleta. Vocula مَذْمِي, plenius مَذْمِي, ex
من & أن conflat, idem sonat
quod nos Hebræorum, *a tunc, a*
quo tempore. Sequens مِي طُتْ est
pass. in 1. a مَطْ *populit. abegit.*
& intransit: *Longius pulsus suis.*
declinavis a vero & iusto &c. &c.
Est plane Hebræorum *inclinari.*
moveri, & quidem cum qua-
dam mole proprie. Naturam pref-
sius declarabunt Origines. Nunc
tantum obiter corrigam Golium,
qui derivatum مِي طْ exponit *pro-*
pulsio vehemens in pectore; non in-
tellexit *Glossam Arabicam,* quæ
est *أشد السَّوْقِ إِلَى الصِّدْرِ,*
Vehemens pulsio, quum ab aquatio-
ne abiguntur pecudes; ut contra
أشد السَّوْقِ إِلَى هَيْطِ, est
أشد السَّوْقِ إِلَى الْوَرْدِ *Vehemens pulsio cum ad a-*
quam aguntur pecudes. Alterius ad-
huc *Glossæ* brevitatis impeditur Go-

lium, qui infinitivo 4. subicit
أَدِي id foret, *no-*
xa e via; sed *اماطة*, quod est
amoliri, per *noxam e via* exponere
jocularium esset. Phrasis Ara-
bica est *الَّذِي عَنْ* *اماطة*
الطريق *amoliri noxam a via,* id
est *quicquid injustum & nefarium*
e medio remove: estque interce-
lebrata dicta Muhammedis, *Fas*
omne commendatum, nefas inter-
dictum; *إِنْ* *اماطة* *incumbit omnibus*
الَّذِي عَنْ الطريق *amoliri no-*
xam e via. Ultimum تَمَايِمَ *amu-*
leta, plur. fract. a تَمِيمَة
bullæ quæ collo infantium ad alliga-
tur pro amuleto seu proebio. Ea
demum ponitur, quum ex ephebis
exceditur. Ergo *amota amuleta*
signant puberes annus. Latinis e-
tiam *bullæ* sic cognita. *Perf. 5: 39*
31.

Cum

DISSERTATIO SECUNDA HULWANIENSIS.

Arravit Harith Ibn Hemmam. Operam dedi, ex quo amota a me sunt amuleta, & togam sumsi virilem, ut frequentarem loca eruditioni dicata, & Camelos meos, studiis deditus, illuc contendendo fatigarem. Ut inde mihi decerperem quod ornamento

F 2

to

*Cum primum pavido custos mihi purpura cessit.
Bullaque succinctis Laribus donata pependit.*

Adde Macrob. Saturn. 1: 6. unde percipies fuisse amuletum, nam inclusa erant remedia adversus invidiam valentissima.

attingis pubertatem, removen- a collo ejus amuleta, & induitur Cidari ac cingulo, gladiusque de collo ejus suspenditur.

sumsi ونيطت بي العمايم
togam virilem. Proprie, و appensa mihi sunt Cidares. عمامة Cidaris, fascia qua caput obvolvitur. Tulbandum. Ejus plur. fr. عمايم. Prius ونيطت in pass. 1. a نوط suspendit. Item annexuit; nam derivatum نوط a Schol. etiam per حبل nexus, copula declaratur. Ex eodem ritum Arabum condifce اذا بلغ الصبي عند العرب الحلم انزلوا الاحرار من عنقه والبس العمامة والازرار وقلد السيف Quum puer apud Arabes

اغشيتي مغاني الادب
quantarem loca eruditioni dicata. Ad verbum, hospes irruerem in mansiones humanitatis. غشيتي apud Goli- lium sign. sec. supervenit de improviso, & obruit. Primitiva vis est operire, unde dicunt Vespera, nox, operit; jam vero cum vespere & nocte hospites etiam ingruere solent. Sic nata ista notio. مغاني plur. fra. a مغني mansio qua incolae contenti sunt و gaudet; غني contentus; dives, opulentus fuit. Est Hebr. נשׁבׁד respondit, illo usu tralato, quo respondere dicuntur ea, quæ habent venam sufficientem,

لَعَلَّكَ مِنْهُ بَمَا يَكُونُ لِي زِينَةً بَيْنَ الْأَنْثَامِ وَمُرَنَّةٌ عِنْدَ
الْأَوَامِ وَكَسْنَتْ لِفَرْطِ اللَّهْجِ بِاِقْتِبَاسِهِ وَالطَّمَعِ
فِي تَقْصِصِ لِبَاسِهِ أَبَاحَتْ كُلُّ مَنْ
جَل

tem, divitem, opulentam. Scholia-
stes legit معان a جارvit.
pro.

وانضي اليه مركاب الطلب

Es camelos, studiis deditus, illuc
contendendo fatigare. Arabice est,
macerarem illuc camelum veltarium
studii. camelus veltari-
us, collective amat usurpari
طلب petivit, quassivit &c. &c.
speciatim studiis operam dedit.
نضا studiosus. Thema
ult. vav, inter alia est, deleta fuit
tinctura. Inde in 4. conj. انضي
maceravit, extenuavit, dilutum red-
didit. Id elegantissime transfertur,
ad camelum longis itineribus ex-
haustum, maceratum, confectum.
Scholiales camelum studii figurate
positum putat, quum ait, جعل

لطلب العلم ابلا مجارا

وانما يريد انعب نفسي في

طلبه dedit studio scientie camelum
per figuram, id modo intendens, quod
semet ipse maceraverit in studiis per-
sequendis. Fallitur. Nam longa si-

bi itinera emensa, & regiones diver-
sas lustratas innuit, studiorum cau-
sa; atque ita non unum sibi camel-
um currendo confectum.

us inde mihi decer-

perem. Thema علق dependit,
adbasit. Item metaph. adbasit stu-
dio, amore: pependit quasi in re,
vel a re. علق etiam dicitur pec-
cus, pendere ab arbore, quum
summitates ejus decerpit ac depasci-
tur. pulcra imago, pendere a scien-
tiis, pro iis deditum & adfixum
esse: & pendere ab iisdem, pro eas
decerpere & depascere. Fallor, aut
Eloquentiae Arabicæ princeps Ha-
ririus noster, utrumque nunc cum
gratia & emphasi in unum sensum
intexuit.

Nubes in

astu. Figura, qua Refrigerium in
inopia ac calamitate pingitur. Con-
feratur Esaj. 25: 5. حرب بظل عنب
astus umbra densa nubis reprimen-
dus.

ob excessum avidi-

tatis, Radix فرط ita tractatur in

Le-

to esse posset inter homines, & nubem praestaret in assu. ob excessum autem aviditatis, qua eam mihi ignis instar tuo summi comparare studebam, ejusque vestimento ornatus prodire gestiebam, miscebam me dissertando magnis simul & parvis, & aquam pluviam expetebam ab imbre, & a rore,

F 3

meque

Lexicis, ut nec caput, nec pes compareat. Ejus Originem exhibet formula *فرط النظام* quum

series seu *linea margaritarum disturbatur*. Crebro hinc in *Histor. Tamerl.* *انفرط نظامه series ejus disturbata est, pro res ejus consu-*

sa & perturbata fuerunt. Et *فرط*

نظام *seriem obedientiae exsolvis, disturbavit* Clarius dicam. *Chapelet enfile*, ut Gallicum illud huc advocem, *spharularum serie infilata*, -*figure ordinem omnem amplectitur.* *فرط النظام*

*chapelet desfile, desfilata, exfilata series, contra, quicquid ordinem & modum excedis, vel extra seriem abis: pro amplitudine istius ideæ, usu omnes in partes diffuso, in prævertendo, discedendo, excedendo, præcipitantiùs agendo, dissolutius & negligentius se gerendo, conturbando bene digesta, aliisque metaphoris, quas Goliùs & Giggejus subministrabunt. Eam esse vim ac proprietatem Hebraici *פרו*, in Originibus demonstrabo. Hebræorum *y* ex dialecto nonnunquam fit *z* vel *u*, & vicissim *z* vel *u* fit *y*. Alterum vocabulum *להג*, est *להג*, semel tantum *Eccles. 12:12.* pro-*

stans. *Lectio* aliis, aliis *meditatio, studium.* Ab *nan* derivat *Coccejus*. Sic imponere solet literarum vicinitas. Audi Arabes, *لهج بالشئ اذا اكثر الحديث*

به لجه به وحرصه عليه

*Dicitur nan in re aliqua, de eo qui multum de ea facit sermonem propterea quod eam amet, & avide eam appetat. Ea est vis secundaria. Quid jam primitivum? Latet id in denso, spisso, concreto compacto, ut quum *Oxygala*, conj. xi. dicitur *الهاج condensari. Hærvodui.**

اقتباس est *inf. 8. conj. a rad.* *قبس* accendit ignem, extudit, unde *استقبس* petiit ut ignem accendere liceret, figurate, edoceri scientiam petivit. Ad *Conj. 1.* jam illustratum. Confer *Adag. Goh. p. 103.*

نقبص لباس *Ejus vestimento prodire. Figura, pro scientia ornatum excultumque prosedere.* *لباس* *indumentum, a لباس* *vestis.* *قبص* est *inf. 5. conj. a* *قبص* *cujus derivatum* *قبص* *interna.*

Cam-

جَلَّ وَقَلَّ وَاسْتَسْقَى الْوَيْلَ وَالْطَّلَّ وَانْعَلَّ بَعْسِي وَلَعَلَّ
فَلَمَّا حَلَلْتُ حُلُوانَ وَقَدْ بَلَوْتُ الْأَخْوَانَ

وسبرت

Camisia. Chemise. Inde 2 conj. induit, & 5. indutus fuit interula. Suspisor *Harirum* captavisse, in hac constructione vocum cognatarum, *humanitatis ornamenta exteriora* simul, simul *interiora*.

استسقي الويل والطل

aquam pluviam expetebam ab imbre & a rore. Schemate vestit, quod nude dixerat, *miscbam me magnis simul & parvis.* وبل imber, est homo copiosissima scientia alios valens madefacere. Radix est وبل *magno impetu fluxit.* Id Hebraeis etiam יבל fuit, unde *Jes. 30: 25.* פלגים יבלי מים *rivi magno impetu aquarum fluentes.* Sed hæc alias. חלל ros, est homo minore quidem illa, sed placida ac jucunda pollens doctrina. Imagines in Sacris etiam pertritz. استسقي 10. conj. expetivit *aquam pluviam,* & سقي rigavit largius. Possunt etiam imber & ros in abstracto sumi pro ipsa doctrina.

انعلل بعسي ولعل

Lactabam me desiderio & spe profectuum. Prius est a عل *def. med. proprie altera vice bibit, hausitve.* وبل. ut in *Origin,* editis prolixè demon-

stratum. Inde *semet lactavit* inter alia sonat. Voculæ sequentes عسي *prope fuit,* & لعل *forte,* hic exprimunt *desiderium & spem,* ut *Lactare sese per prope* & fortasse, sit tum desiderio, tum spe proficiendi studiorum amorem fovere. Scholiastes exponit انهب غلة

وجدني بالطمع والرجاء

pellebam sitim cura mea desiderio & spe. لعل est deriv. quoque a عل per *Lamed.* fervile, estque in origine quod lactationi servit, quales illæ particulæ fortasse an, forsit, forsitan, quæ solatioli aliquid præbent interim sitienter capienti.

جللت حلوان Hulwanum,

oppidum *Græcæ,* id est *Affryia,* quatuor diatis distans *Bagdado* ut scholiastes meus notavit. Golius in notis ad *Alferg.* p. 223. quinque vel sex ponit. Inde quæ ad *Geographicam* descriptionem pertinent, repetantur. Verbum جللت

2 conj. ab حل solvit, descendit jumento, substitit, diversatus est. Alio adpectu solvere dicitur, qui iter incipit, cursumve ingreditur. Id Hebraeis חלל incepit. Iterum solvere est liberum, solutum, licitum permijsumque tradere usui commu-

moque ita desiderio & spe profectuum lactabam. Quum vero substitissem Huhwani, jam fratres expertus, & explorata habens

pon-

communi. **حلال** Omne quod licet, **حرام** communis juris, profanum. **سacrum**, religionis vinculo ligatum. **חלל** & **חלל**. Nova metaphora solvi, permitti, profanari, communis juris fieri, est dedi donavique ad vicandum, trucidandumque. Hoc intenditur formulis **חלל חרב**, & **חלל רעב**. Discordia concors, **חלל** cum **חלל** in unum collineans. u-
sum. **חלל** in ulubili vnculo anathe-
matis perdens. **חלל** promiscue cadi
solvens tradensque.

חלל jam ex-
pertus fratres. Id est jam rerum hu-
manarum probe gnarus, lataque ac-
tristia perfunctus, ut quis mihi
verbo, quisve revera frater & ami-
cus foret, exploratum jam habe-
rem. **חלל** plur. fr. ab **חלל**
frater. **חלל** ult. je & vav, Explo-
ravit, tentavit, experiundo proba-
vit, secundaria notione, a prima-
ria trita fuit **חלל**, quod est **חלל**
Teri, subigi, inferunt sponte expe-
rientiam. **חלל** imperitus re-
rum. **חלל** multum tritus &
experiens. **חלל** fricatus ad pa-
lum, ut scabiosum pecus, eandem
sumsit metaphoram, & virum ex-
perientissimum peperit.

חלל Explorata ha-
bens pondera. Hoc est, Quum jam

rebus sua statuere possem pretia, **חלל**
scirem quidquidque valeret. **חלל**
plur. fr. a **חלל** pondus. thema est
חלל libravit. Hebræis haud du-
bie etiam in multo usu esse debuit
חלל, unde vestigium mansit Jerem.
5: 8. **חלל** Sunt equi bene
peculiati, ponderosius vasati. Apud
Catull. illa pondera devolvisse dicitur,
qui semet evirabat Attis. **חלל**
proprie est pertentavit vulnus qua-
esset profunditate. Inde latius explo-
ravit. Supra jam collatum **חלל**
prima Sin.

חלל في قواليب الانتساب

Verfabat sese in formis genealogia de-
ducenda. **חלל** inf. 8. a **חלל**
memoravit genus inde a prima de-
ducens origine. Est vis secundaria.
Unde? a **חלל** spiravit, aspiravit,
si bene ad calculos sedeo, nam
חלל 4. conj. est vehementius fla-
vit pulverem glareamve jaciens ven-
tus. Id faciunt etiam **חלל**
altorum contextores: flant, spirant
pulverem movent, dum ad hanc
vel illam, nobilem domum adspi-
rant. Alia metaphora **חלל** est
altro citroque susurrone egit. Et
id a spirando, flandoque fluxit. præ-
cedens **חלל** est plur. fract. a
חלל formula, forma ad quam,
vel in qua, quid fingitur. in Conf. 10.
Ha-

وَسَمَرْتُ الْكُؤُرَانَ وَخَمَرْتُ مَا شَانَ وَرَانَ الْفَيْتَ بِهَا آبَا
 نَزِيدَ السَّرُوجِيَّ يَتَّقَلَبُ فِي قَوْلَيْبِ الْإِنْتِسَابِ وَيَخْبِطُ فِي
 أَسَالَيْبِ الْإِكْتِسَابِ وَيَدْعِي قَارَةَ أَنَّهُ مَنْ آلِ
 سَاسَانٍ وَيَعْتَرِي مَسْرَةَ السِّيِّ أَقْيَالِ عَسَّانٍ
 وَيَمْرِنِ

رايت غلاما افرغ في Hariri
 Vidi puerum qui قالب الجمال

fusus erat forma pulchritudinis. Inde
 & hujus loci vera forma ac facies pa-
 tescit. Prius قلب conj. 5. 2. قلب
 versavis, exponitur قصره ultro
 citroque versari in re aliqua, In 2.
 قلب item est صرف ultro citro-
 que versavis, tractavis, excussit,
 ut nummularius nummos quos pro-
 bat: vel ut aurifices quum sedent ad
 metalla conflanda. Ita in transitu
 condisce vim Hebraei קצץ.

ويخبط في اساليب
 الاكتساب Et pede terram qua-

tiebat in semitis lucri acquirendi.
 Verbum خبط notat quatere, ex-
 cutere קצץ. speciatim fuste arbo-
 rem quatere ad folia dejicienda. Sus-
 picari quis posset, id nunc inten-
 di, quatenus quercum concutere
 omnem dici potest, qui undecum-
 que sibi corradit. Sed falleretur,
 nam, monente etiam Scholiaste

hic est jactabat se-
 se, proprie pede terram quatibbat
 & quidem خبط عشواء prout
 pede terram quatit camelus debili
 visu, nihil dispiciens. Istam phra-
 sin, in qua erravit & novo Golius a-
 libi latius ad intelligentiam thema-
 tis קצץ, ejusdem serme potestatis
 cum קצץ, explanabo. Innuit Ha-
 ririjs jactatorem hunc caci instar
 cameli precipitem ruisse in staudis
 suis glorijs. اساليب plur. fr. ab
 اسلوب, them. سلب transit,
 unde tractus, vel via & modus po-
 tius, quo quid trahitur, & duci-
 tur. كسب inf. 8. اكتساب
 quaeritavit victum. An inde קצץ
 parva pecus. קצץ? An contra a
 pecude est lucrum, ut pecunia?
 Anquiretur in Originibus.

ال ساسان Familia Sasani-

darum. Dynastia quarta Re-
 gum Persiae Sasanidarum titulo
 fulgebat a Sasane, qui Filium
 habuit اردشیر بابکان
 Ardjchyr Babecan, istius poten-
 tia Conditorum. Adi Sebick. in
 Ta-

pondera, quidve dedecori esset aut decori probe callens, deprehendi illic Aba Zeidum Serusiensem, qui omnes formas genealogiæ ac generosi ortus strenue versabat, & pede terram quasiebat in viis lucri acquirendi: jactabat autem nunc, se esse ex familia Sasanidarum, nunc vero genus suum referebat ad principes Gassanidas: prodiens nonnunquam in vestimenta

Tarich. Regum Persie p 106, 107. & Herbelotii Biblioth. Orient. in voce Saffan.

اقبال Principes Gaf-

sanida. Horum notitiam dabit Pocok. in specim. Hist. Arab. p. 75, 76. &c. Scholiastes ait غسان

قبيلة باليمن كان منها ملوك

Tribus Arabia Felicis, unde Reges extiterunt. Melius Pocok. p. 76. qui ex Arabia quidem Felice, sed familia Azdensium oriundos, perque سبل العرم Alcoran. 34. 15. migrare coactos, confedisse docet ad aquam in Syria quæ غسان appellabatur, indeque appellationem istam deductam. Vide etiam Herbelotium in voce Gassan. Ceterum قيل plur. fract. a قال consonat ferme cum Latino Di- clatores; nam radix est قال dixit. Bene Tebrissius ad Hamasa القيل هو الذي ينفذ قوله ويعتمد امرة ووصف به الملك Vocatur kail, cui dicto audientes sunt

omnes, & cujus imperium suscipitur; eoque vocabulo describitur Rex.

In vestimenta

Poetarum prodiens, id est in circulis elegantissima recitans carmina. Posset etiam verti in tessera. Nam شعار tum amiculum interius designat, tum tesseram militarem, & omne Symbolum quo dignoscitur quis. Utramque notionem explicat Teblebius ad Conf. 9.

شعار القوم في الحرب Har. شعارهم يعرف بعضها واصل الشعار الثوب الذي يلي البدن والدثار فوقه قال صلعم الانصار شعار والناس

In bello Schiar vocant homines tesseram & notam qua alter ab altero dignoscitur. Origo autem vocis exprimit vestem qua corpus proxime contingit. Quæ supra eam, Dithâr appellatur. Dictum extat Propheta, Medinenses sunt interior vestis, reliqui homines superior. Quid intenderit Mubammed, Medinenses, adjutores suos, ita dilaudans, percipie-

وَيَنْبُرُ طَوْرًا فِي شَعَارِ الشَّعْرَاءِ وَيَلْبَسُ
حِينَئِذٍ كَبِيرًا كَبِيرًا بَيِّنًا أَنَّهُ مَعَ تَلَوْنِ
جَالِهِ

cipietur ex Hist. Tamerl. p. 242. ubi Tataros Bajazethi ad sua castra alliciens Tamerlanes, hoc uritur blandimento, Vos revera estis propago ex propaginibus, ramus ex ramis, membrum ex membris meis — Vos estis mihi شعاري Vestis interior, وبقاى reliqui homines شعاري vestis exterior. Natalia vocis distinctius adhuc indicabit Tebriz ad Hamaf.

الشعار الثوب الذي يلي الجسد واشتقاقه من انه يلي الشعر النابت علي الجسد

Schiâr est vestis corpus proxime contingens: derivatur autem ex eo, quod pilum in corpore pullulantem attingat. Nempe شعر est, ut شعر pilus, vel potius collective pili. Unus autem Pilus dicitur شعرة شعر. Adjectivum شعر pilosus etiam Arabibus شعر pro شعر

شعرية و شعر شعير, quia pilosum est, & hirjutum. A pilo etiam, quod mirere, excrevit شعر Porta, cujus plur. شعرات شعر præ manibus. Nempe thema شعر intellexit, scivit, ista secundaria notione auctum fuit a

pilo, & subtilitate ejus, quasi dicas subtilissime & ad tenuitatem asque pili intellexit. Tale quid & vernacula nostra subministrat. Wetem op een hait. Docuit me hanc originem Tebrizus ad Hamasa الشعر العلم الذي يوصل اليه من مسلك دقيق ماخوذ من Scientia dicta est isto nomine, quod ad eam subtili quadam via perveniat: translatione facta a pilo. Jam vero titulo subtilissime rem intelligentis adfecerunt أن شعر Poetam, filo atque adeo pilo tenuissimo carmina sua metiri coactum.

يلبس كبر الكبراء Induebat magnatum superbiam. لبس كبر. In Golio exponitur paulo confusus, principe enim loco locatur, obscuram & confusam illi effecit rem. dissimulavit. secundo, induit vestem, tertio, consuevit cum muliere &c. &c. Simplex & propria vis est لبس vestis, vestem induit. Inde dissimulavit. Obscuravit rem, nec clare exposuit. Inde etiam consuevit; nam figurate mulier vocatur لباس vestis, indumentum vi-

mento poetarum; sed alio iterum tempore magnatum super-
biam induens: nisi quod cum versicolore hac sua astitia, & per-
spicua satis fraudulentia ornatus incederet nitore vultus & disti-
G 2 dacti,

ri. Dicant etiam per metapho-
ram induit gloriam لبس المجن,
quod est in Hamasa. induit impu-
dentiam apud Haririum. Conf. 29.
queque ejusdem note infinita. Sic
in Bibliis passim לבש. Hic loci
etiam Metaphorice famendum
putem, induit magnam super-
biam; se in communi licet veste,
ex Regii sanguinis hominem infere-
bat, & Sasanidarum, Gassanida-
rumve alia flumina crepabat. Ma-
joris adhuc tunc ergo teneatur hic,
quod paulo supra ponendum ex-
ciderat, Sasanidarum in Persia im-
perio per Saracenos extincto, &
Muhammedanismo invecro, com-
plures Persas, veteris religionis
tenaces, per omnes provincias
diffugisse, eoque occasione multos
impostores sese domo ista Regna-
trix olim Sasanidarum oriundos
jactasse. Hæc ex Scholiaste. Posset
tamen cultus quoque exterior splen-
didissimus intelligi, nam Abuzei-
dus noster non semper panis oblitus,
inducitur, sed nonnunquam mag-
nifico parata oculos præstringit.

تلون proprie, in om-
nem colorem vertere suum statum.
Innuitur versicolor, & versipellis
astutia. Radix لان med. Vav. in
2. tantum, & 5. conj., apud Go-
tium, occurrit. in 2. quidem colo-

ribus variavit. In 5. mutavit ani-
mi affectum: eoque mutabilis fuit.
Ista significatio tracta a Chamaleon-
te, qui colores mutat variatque. Un-
de proverbium, تلون الحرباء
Prout Chamaleon colores variare so-
let, in homine inconstanti ac vario.
Apud Giggeum est etiam تلون
الوجه colorem mutat vultus: in
irate & indignante. Hinc aliquid
luminis accedere videtur Hebræo
לח, in significatione irati moram-
ris, vel obmutumationis indignan-
tis, quæ est in Niph לח & חלח.
לח. De qua Origine alibi latius
queram.

Evidentia frau-
dulentia. A بلان 5. conj.
evident, manifestus fuit, un-
de hic infin. forma. محال apud
Gotium exponitur, Quod non est.
impossibile, absurdum. Eo nomine
complectuntur, fraudes, mendacia,
præstigias & vanitates illudentes. I-
ta breve Scholion hic dat محال
كذب Mobal est mendacium.
المحال ما
لا يمكن ولا يتصور
Mobal est, quod fieri effingive hand
potest,

حَالَهُ وَتَبَيَّنَ مَحَالَهُ يَتَحَلَّى بِرَوَاهُ وَرَوَايَةٍ
وَمَدَارَاهُ وَدِرَايَةٍ وَبَلَاغَةٍ رَأْيَةٍ وَبَدِيهَةٍ مَطَاوِعَةٍ
وَأَدَابٍ بَارِعَةٍ وَقَسَمٍ لَأَعْلَامِ الْعُلُومِ قَابِرَةٍ
فَكَانَ

poteſt. Melius Teblebi ad Conf. 12.

المحال الباطل وما لا
Mobal est va-
num, & cujus poſſibilis non eſt exi-
ſtentia. Exiſtitem eſſe proprie
part. paſſ., & ſignificare id cujus
ſtatuſ continuo mutatur, quod non
habet immutabilem firmitatem ut
veritas, ſed quod in vaniſſima mu-
tabilitate nunc hanc, nunc illam
formam ſumit. Hoc innuiſſe vi-
detur Teblebi, addens كانه
tanquam cujus

facies mutatur. Pulchre, & loco,
ut ſolet, uſus eſt Hariri, & ver-
ficolori aſtutiae nunc mutabile illud
vanum ſubjunxit.

&c. &c. Ornatus in-
جلي حلي Radix
ornavit monilibus, reliquoque mun-
do muliebri; ab حلي حلية &
Hebr. מלך mundus muliebris; quod
in originibus derivavi a terendo,
id eſt poliendo, nam triſta ſepe ſunt
polita. Hinc in Alcor. Sur. 43:17.

An. Deo tribuent من ينشو في

الحلية quod adoleſcit inter monilia?
id eſt proleto femineam. In Conj. 2.
Surat. 35. 30. Hortos Eden intrabunt,
& in iis يحلون cultiſſime orna-
buntur armillis ex auro, & mar-
garitis. Noſter figuratiuſ extulit
in 5. cultiſſime exornatus, expoliſtus
erat برواه adſpectu, id eſt حسن
pulchritudine & nitore vul-
tus. & diſto docto, & مرواية
rigavit, ut ad Conf. pri-
mum vidimus. Porro ومداره
& blando ſermone. infin. in 3. &
دري ſervit. decepit. in 3. conj.
etiam, ſeſellit, præſertim blandi-
tiis, leniter & blande tractavit.
Hæc omnia ſunt ſecundaria, &
دري discriminauit capillos, pe-
xuit, pectine diſcrevit, & ita leni-
ter tractavit. Sequitur ودراية
& ſcientia. Eſt actio verbi ejuſdem
دري diſcrevit, pexuit, diſcri-
minavit Quid Latine ſit diſcretio,
quid Barbare, notum. Arabes
diſcri-

docti, & blandæ orationis, & omnigenæ scientiæ, & eloquentiæ copiosissimæ, & extemporalis facundiæ potententissima, & humanitatis præcellentissimæ, & gressus supra celsissimos doctrinarum vertices enixi. Sic plane ut per egregium apparatus

G 3

ratum.

discriminationem suam posuisse videntur, pro scientia explicatius discriminante, id quod implicatum & confusum fuerat.

eloquentia و بلاغة رابعة

copiosissima. Verbum بلغ med. Dammata est facundus, eloquens, oratione efficax fuit, a بلغ contigit scopum و terminum propositum: quia per facundiam ferme scopus contingitur. Clarius. Forina comp. بلغ est efficacior, penetrabilior, & ad finem propositum majore cum effectu vadens. Speciatim potentior in sermone. Eloquentior. Sic ergo بلاغة efficaciam invaluit pro eloquentia efficacior. Alterum رابعة part. fæm. a راع med. je, Augmentum cepit. redundavit. Ultero citroque motus fuit, ut aqua eminens in campo tremula specie vibrans. Talis species aquæ tremulum vibrantis dicitur ريحان. Inde pulchra figura الشباب ريحان

tremula و vibrans species juventutis, pro primo ejus flore. Et vibrans species cujusvisque rei pro prima و meliori parte. Ergo primigenia vis & origo totius radicis est, tremulum vibravit.

Inde redundavit, fluxu tremulum vibrante exuberavit, in cursuetiam, unde رابع فرس equus velox.

In Camus est اراعيت الحنطة crevit procerius triticum. Et مريع

fertilis و proventu abundans locus. prout مرعوق & مرعوق explicui in Originibus, a روع itidem tremulum vibravit. Alias metaphoras hujus radicis a tremulo vibramine ductas, longum foret exequi. Forte id præstabo, quum Hebræum روع tremulum sonnit, fracto و iterato sono clauxit hinc illustrabitur: itemque روع velum tremulo vibramine motum. بلاغة رابعة liquet esse Eloquentiam redundantem, & vibrante quasi flumine exuberantem. Reticere tamen non debeo, Scholiasti aliud visum, qui رابعة arcessit, a راع med. Pav, terruit, ut sit راحة admirationem movens, و veluti terrorem horroremque incutiens vis dicendi. Non adspexer. Sed prius prætulerim.

Et extemporalis و بدية مطاوعة

rali oratione potentissima. Radix راحة est de improvviso subvenit. Inde بدية ex tempore. بدية Extemporale dictum factumve. In Sext.

فَكَانَ لِحَاسِنِ الْاِلهِ يَلْبَسُ عَلَيَّ عَلَاتِهٖ وَلَسَعَةُ رِوَايَتِهٖ يُضَيِّ
الِي

Sext. Conj. تبادروا *Extempo-
rali oratione, carmine, inter se cer-
sarunt.* مطاوعة *part. fam. in 3.*
ا *obsequens fuit.* Specia-
tim *obsequens, prompta, &* ad om-
nia *præfens atque efficax fuit lin-
gua.* Illuc respici hac structura
manifestum.

وقدم لالعلم العلوم فارعة

*Es gressu cellissimos vertices scientia-
rum ascendente.* Primo قدم *pes,*
*gressus, a prægrediendo, quod ra-
dici درم inest.* Secundo
العلم *plur. fr. a علم signum.* Spe-
ciatim *collimitaneum, ut Golius ait,*
quod *finis regit & vias indicat.* In-
de notio subnata *montis, quam*
Golius non exhibet. Audi *Scholiam*

العرب تسمي الجبال اعلام

لانها تدل علي الطريق في

البرية *Arabes vocant Montes Signa*
quia monstrant viam in deserto.

ومن اياته 42: 31 *Alcor. Sur.*

الجواري في البحر

كالاعلام *Es ex miraculis ejus*

sunt naves in mari tanquam montes
ahi. Figurata *montes alti, signa*
eminentissima, scientiarum pro

cellissimis verticibus. Luditur etiam
pulcre in علوم *scientia plur. a*
علم, ab eodem themate علم *figu-
navit, unde quomodo scientia sit*
orta alibi ostendi; etiam *by He-
braeo hinc enucleato.* Ultimum
فرع *est part. fam. in 1. a*
summum tenuit. Speciatim *supera-
vit montem.*

لحاسن الاله يلبس علي

Obegregium ap-
لاته

paratum ejus, morbi ipsius velarentur. Primum *محاسن in Golio*
per *benefacta, benemerita expositum,*
est *plur. fr. a محسن vel*
*محسنة res pulchra, præclara, ele-
gans; arad. حسن pulcher elegans*
mit. In Hamasa محاسن

*vocantur pulcherrime & speciosissi-
ma partes in forma muliebri.* A-
bulphar. p. 396. كان *من*

*erat e seculi or-
namentis.* Inde patet, latius usum
dimitti. Sequens *الات apparatus,*
instrumenta; est pl. San. ab الات
quod a them. *الل med, Fav,*
idem est ac *الات instrumentum,*
*apparatus. omne illud quo quid ador-
natur.* Intelligitur *instrumentum*
copio-

apparatum morbi ejus velarentur, & ob ubertatem literaturæ
ejus exoptaretur ejus conspectus, & ob dulcissimam ejus eloquen-
tiam

copiosissimum doctrinae & eloquen-
tiae. Tertium علان etiam plur.

Sax., a عل morbus. thema

tuos diversos usus digessi in ori-
 ginibus, illustrato inde Hebræo
 in late fusis metaphoris. *Mor-*
bi hic sunt vitia. In *Humana*
 علات الزمان ponuntur pro ca-
 sibus adversis fortuna. Quantum
 denique یلبس est *fut. pass. i. conj.*
 لبس, *vestivit, velavit, dissi-*
 mulavit לבש. Scholion explicat

amicus *socius* et *amicus* ad*disc*ebatur. Nempe vestire, induere aliquem profamiliaris consuefcere supra etiam notatum. Id foret adhuc figuratius, & nervosius, atque ob egregia quibus instructus eras ornamenta, intimus amicus ad*disc*ebatur super morbos ejus; hoc est quantumvis morbosus esset atque vitiosus.

لسعة مروايتہ يصبي الي
Ob ubertatem literatu. مرويتہ

et. ejus exoptaretur ejus conspectus.
Primum وسع a وسع sine modo
وَمَنْزِلَتَا amplius fuit, est form.
infir. exprimens capacitatem am-
plissimam omnis rei: five ampli-
tudinem scientia ut hic, five fortu-
natum & opum, five potentia &c

glorie, quæ omnia confluunt, & conspirant ad *מקור*, *amplissimam salutem* efficiendam, ut jam alibi declaratum. *מורה* *rigatio*, pro *literatura* & *doctrina rigante* supra etiam expositum *פני*. *in 1. conj. a* *יוביל* *juvenili amore affectus* & *propensus* *פני*. *impotentius amavit.* *מורה* *conspiculus* *מראה* *videt.* Notetur alliteratio & lusus in *מראה* *conspiculus*, & *מורה* *rigatio. literatura.*

الحلابة علمه ضته یرغب

males ejus, abborrebat a declinatione ejus. Sic ad verbum. Thema
 خلب notion 3. apud Golium est
verbis deceptis & fessilis. Inde
 خلابه *Act. Originem abstrusorem*
istius significationis secundariæ
 pandit *Tobias* هو غلبه

القلب يقال خليني حب فلان
أي وصل حبه الي خلتي
وفلان خلبي النساء أي تحبه
للنساء وخلاب الذي يخلب
الناس أي يذهب بقلوبهم

*Appellatur pericardium Cbilib, in-
deque dicitur in pericardio affectu me-
amor*

التي مرويتيه ولخلاية عارضته مرغبت عن معارضته
ولعدوبة

amor illius, quum intime penetrat
et pervadit. Dicitur etiam ille est
pericardium mulierum, pro, mul-
tum amant ipsum mulieres. Deni-
que **لام** deceptor, fascinator, im-
postor dictus est, quod homines in
pericardio afficiat, hoc est corda ipsis
auferat. Hinc jam, quæ in *Golio*
erant obscura sub hac radice,
debitam lucem foenerantur. Se-
quitur **عارضه** a Scholiaste ex-
plicitum **قوة الكلام**
potentia sermonis. Proprie est *La-
tus maxille* seu *barba*. insigni-
te adhibet *Arabja*: in *Hist.*

لا يركوله ورد Tam. p. 71.

عارضها من شوكة عارض

Non puram sibi fore rosam maxilla
ejus a spina adversantis. ubi
عارض masc. form. *latus trans-
versum faciei*, maxilla, mala,
simul notat tractum & plagam
regionis; loquitur enim de *Persia*,
tanquam de *Virgine*; cujus pos-
sessionem liberam sibi firmare non
posset *Tamerlanes*, nisi nobilitate
veteri deleta. Habes sub forma
fem. in *Golio* **عارضه** polleus
robore et fortitudine. Proprie,
præditus maxilla. Locutionis vim
ac originem sic declarat Scholiast.

يقال فلان قوي العارضة

إذا قال ما شاء ولم يبال
باجد وقيل معني فلان
شديد العارضة إذا افحش
واسمع المكروه وقيل معني
فلان شديد العارضة أي لا
تقرب ناحيته وإذا كان
الرجل حديد اللسان وسريع
الجواب قيل فلان ذو عارضة

Dicitur, ille est validus maxilla,
quum dicit quicquid voluerit, neque
quemquam curat. Alii dicunt, lo-
cutionem, ille est fortis maxilla,
adhiberi in eo, qui obscena loquitur
et auribus ingrata ingerit. Aliis
placet validum maxilla appellari,
cujus plaga et tractus non potest ac-
cedi. Quod si aliquis fuerit acuta
lingua, et prompta ad respondendum,
dicitur, i diu præditus est maxilla.
Non placent illi critici, qui
عارضه improprie pro plaga vel
tractu capiunt in hac formula: est
omnino maxilla; nam & nos
Validum & firmum maxilla appel-
lamus hominem strenue impuden-
tem, in sermoneque vehementem.

ولعدوبة ایراده يسعف
Et ob suavitatem aquatio-
nis ejus, quicquid peteret impetra-
ret.

tiam omnes ei occurrere gestirent, & ob suavitatem aquationis ejus quicquid peteret impetraret. Pependi itaque a
H fin-

res. Nobilis figura, qua Aquatio illi concessit quibus indigebat. Est alicujus, valet consortium, com-
mercium, jucunda & recreans con-
versatio. ایران est inf. 4. conj. a

descendit, speciatim
descendit in aquam. Plena phrasis
est ایران ماء Alcor. 28: 23. de-
scensus aqua; aquatio. Unde abso-
lute ایران descensus pro aquatione
coepit invalescere; ut in Proverbio
لا افعله حتي یرد الماء

Non faciam illud, donec descendat
Crocodilus terrestris. Ad Calendas
Græcas. Sic descendere pro aquatum
ire fumo Esaj. 63: 14. כדחמה
בנקקה חרר. Est figura a jumento siti
& lassitudine confecto, quod emen-
so tandem itinere detractis oneri-
bus, aquatum ire permittitur. Sic
jam ایران est præbere descensio-
nem, id est commodam aquationem,
qua te recrees, & tedium diluas.
Cum qua imagine pulchre consistit
عذوبة Actio a عذب med. Dam-
mata, quod 3. signif. apud Golium
est Bona dulcisque fuit aqua. Se-
quens یسعف est fut. pass. 1. Conj.
a promovis & confectum
dedit negotium. Sic Golius. Apud
Giggejum est بحاجته سعف

notio secundaria, cujus origo haud
prompta. Forte fluxit a سعف
Saafon, sponse supellex, Gallice
trousseau, ut sit supellectile & in-
strumento necessario adjuvari. Ador-
nari. Tandem سرفان est part. pass.

4. Conj. postulatam. Omne quod,
quis pesti, a verbo سرفان mod. Fav-
ulso citroque discurrens & commota-
vit. Ivis aquatum pabulatumve.
Appetivit & cum studio ambivit.
Ab hoc themate lucem capit He-
braum سرفان, cujus etiam vis sita est
in discursatione, & commotione,
ultero citroque facta.

فتعلق باهدابه

الخصايص ادا به

Et pependi a simbris ejus ob exi-
mias dotes eruditionis ipsius. Verbum
علق pependit, & adfixus fuit,
supra jam illustratum. Ejus conj.
4. egregie & proprium & impro-
prium usum hic exerk. Teblebius

تعلق باهدابه اي باطراف
ثوبه والاهداب في الاصل
الخيوط التي تبقي في طرفي
الثوب من عرضيه دون
حاشيته وهذا كناية عن
التعلق

وَلَعَذُوبَةٌ لِّإِسْرَائِيلَ يُسْقَعُ بِمَرَاتِهِ
فَتَعَلَّقَتْ بِأَهْدَابِهِ لَخَصَائِصُ آدَابِهِ
وَنَافَسَتْ فِي مَصَافَاتِهِ لِنُفَاسِ
صَفَاتِهِ

التعلق بصحبته وملازمته

Pependi a fimbriis ejus, hoc est, ab extremitatibus vestis ejus, sunt autem أهْدَابُ in radice ac origine

filamenta qua remanent in extremitatibus vestis, ab utroque ejus latere, sub limbo ejus. Estque hac figurata circumlocutio societatis & affinitatis cui deditus erat. Confer Zach. 8: 24. חֲחִיקוֹ כְּכַף אִישׁ יְחֹדֵי

Ab hac imagine حَاشِيَة Limbus

margo, Ora vestimenti induit significationem affectuum & clientium, qui تشبثوا بذيل الزمة

affixi herent ad Laciniam laxam protectionis aut patrocinii, prout loquuntur in Oriente. Uberius id declarabitur ad Confess. 6. ubi Hebraum נָחַם ex hoc fonte fluxisse ostendetur. أهْدَابُ est plur.

fract. ab هُدْبٌ, Cilia five pili

palpebrarum. Cirrata extremitates vestium, peniculamenta, fimbria.

Forma هُدْبُ exprimit etiam co-

mam propendulam arboris. Et

هَيْدَبٌ Nubes propendula in pluviam prona; quasi in filamenta se resolvens. Plena locutio est

Domina comae propendulae nubes, in Diw. Hud. Perspicietur hinc quid sint هَيْدَبٌ pluviae per filamenta descendentes. Porro خَصَائِصُ est pl. fr. a

خصيصه Res propria ac peculiaris, cujus masc. est خَصِيصٌ. Neu-

trum in Golio comparet, sub خصٌ proprium & peculiare tribuit; sed

extat ibi خاصّةٌ proprietas, pro quo & خصيصه dicas, unde

خصائيس nostrum designat eximias proprietates. & peculiare do-

ctes. Denique آدَابٌ pl. fr. ab آدَبٌ

Elegantiam morum ac doctrinae. Thema آدَبٌ.

ونافست في مصافاته

لنفاس صفاته

fimbriis ejus ob singulares gratias Elegantiarum ejus, & summo studio adspiravi ad intimam ejus amicitiam, ob pretiosissimas ejus dotes. Eo autem Curas ego meas detergebam, & soles
H 2 mihi

Et adspiravi ad intimam ejus amicitiam ob pretiosa dotum ipsius. Verbum نَفَس *est in pract. 3.*

a نَفَس *spiravit. Unde* نَفَس *adspiravit. adspirando & expetendo contendit. Id Hebræis erat* נָשַׁם *in* נָשַׁם *tollere animam ad aliquid. Studiose & ardentem adspirare. Ab eadem hac radice est* نَفَس *, proprie adspiratum & ardentius appetitum aut captatum. pretiosum.*

Ipsamque نَفَس *inde pretiosa fuit res, & tanquam adspirata, anhelata. Ejus formæ plur. fract. est* نَفَيس *, estque multo gratiosissima illa structura* نَفَيس

studiofissime adspirabam ad adspirabilia &c. i. e. pretiosissima & ab omnibus anhelata. Philarabibus non injucundum accidet, si thematis hujus glossas confuse & periniste editas apud Golium ex Zjauhario, discrevero, & ad Originem redegero. Flare, Spirare est primigenia notio. Hanc non expresserat Zjauhari, quod Arabibus suas Glossas contexebat, prout Latinus aliquis Flandi diversos usus enotaturus, proprietatem, ut notissimam, inagno silentio transmitteret. Primum autem Glossæ

ma est نَفَس *Petivis te maligno oculo. Tu verte, si vim & genium linguæ velis, sufflavite sufflatu. Inter præstigias exantatrices est sufflatio. Secunda significatio, peperit, puerpera evasit mulier. Proprie flavit, spiravit in doloribus. Esaj. 42: 14. Ut puerpera clamo, וְנָשַׁם וְנָשַׁם וְנָשַׁם ore simul naribus spiro. Habes ibi נָשַׁם, unde נָשַׁם anima, Arabice نَسَم. Male ad נָשַׁם a multis reductum. Similiter nunc nostrum* نَفَس *, unde item* נָשַׁם *anima. Tertia classis exhibet* نَفَس *idem quod* نَفَس *pepercit rei, tenax fuit, quasi tu dicas cum suspirio, & invitus dedit. Integra locutio id demon-*

strabit نَفَس *عليه بخير قليل invidit illi. Ad verbum spiravit super eo in re exigua, id est avare, sordide, non sine suspirio dedit. Item*

putavit eum نَفَس *عليه الشي indignum seu in idoneum esse rei, proprie suspiravit super eo ob hanc rem. Sequitur quarta glossa* نَفَس

pretiosa fuit, seu talis habita res. Id jam dixi intransitive esse adspirari, anhelari. Quinto, forma passivi,

وَجَعَلْتَنِي بِهِ أَجَلْتُ هُمُومِي
وَاجْتَلِي

passivi, *enixa est* نفسٌ غَلَامًا

puerum. Id consonat cum primo, nisi quod nunc sit, in *statum*, *suspiriumve* *conjecta est ob puerum*. Porro in 2. conj. *Leuavit* *incero-*
rem, recreavit, commode tracta-
vit. Proprie fecit respirare. 3. conj. jam declarata. 4. sonat, *Cupidum*
reddere; quasi *facere adspirare*. Item intransitive *complacuit res,*
quasi *fecit respirare & recreavit*. 5. *Respiravit, anhelavit, duxit lon-*
giorem spiritum. Hinc discē disci-

men inter *נשמה* *spiritus,*
status exilior, & נפש *spiri-*
tus, status longior. Speciatim *נפש*
bibere *אמר*, *spiritu non intermisso*.
Aliquande tamen contrario adspe-
ctu, *respiravit inter bibendum*.
Iterum in 5. *illuxit aurora*. Nempe
adspiravit. Nec non, *increvit,*
augmentum cepit dies. Id *Cant. 2:*
6. est. *עד שמה ימים*. *Donc ad-*
spirēt dies. Item *diffudit aquam*
unda. Est hæc Virgiliana imago
Æn. 10: 291.

Qua vada non spirant, nec fracta remurmurat unda.

Male *Servius* & alii *sperant*. Rari-
tas fraudi fuit. Aliter iterum
נפש *fissus fuit arcus, spiravit*
quasi, & *cum spiritu crepuit, qua-*
liter vesica. Pro cumulo sit ele-

gantissima vis a *Zinbario* non
ahnotata, qua *נפש* est *morans*
longiorem traxit, a respirando. In
Nawabig

الناس اكثرهم اعمار
وان تنعست بهم الاعمار

Homines maximam partem imperiti:

Etiam si secula ipsis respirent, id est, protrahantur.

في مصانته لصانته

Est alliteratio, cui maiorem in
modum deditus *Oriens*. Prius
مصانته est *inf. 3. a صفا ult.*

Vav. Clarum, defecatum fuit vi-
nam. Inde *صافا* *sincera, puroque*
affectu fuit ergo aliquem. In 1.
Conj. *Abulph* eleganter extulit p.
308. *لا يصفو قلبه لكم*

Non

mihī candidi illucebant, hilari & renidente vultu ut sponsa
H 3 spon-

Non defacatum est cor ejus vobis.
Sequens est plur. San. a
Qualitas, forma, attributum.
proprietas, dos. Thema est
descripsit, quasi dicas descriptionem,
vel descriptam qualitatem.

اجلسو همومي

detergebam curas meas. Ultimum
detergere est pl. fr. ab هموم sollicitudo
a themate هم tabuit, & tabescere.

Tabescere curis, intabescere, om-
nibus in linguis notum. He-
braeorum hinc illustratum in Ori-
ginibus. Cum eorundem nra con-
sonat nostrum لا uk. vav. Ex-

cessit e patria, migravit, exulavit;
& transitive, in exilium deportavit.
Secundaria est notio hæc, primaria
est deterfit, & deterfus fuit. Niti-
dum, clarum, nudum, glabrum
reddidit aliquid; & nitidus, clarus,
nudus, glaber, calvus factus fuit.

Hinc لا Manifestavit, retexit
rem: Hebraice נלה Revelavit.
Et alio adpectu لا in exilium

egit, quasi dicas deterfit locum ali-
quem, incolis abductis; & sede
ipsorum nuda relicta. Affinis est
imago 2 Reg. 21: 13. Extergebo
Hierosolymas, quemadmodum quis
exterget parossidem; exterget &
everfam capite sistit. Ad Originem
hanc allusum in Hist. Tam. p. 183.

أنا لردت ما بذلتك

فبديد المناس

وتشريدهم واجلاهم عن

اوطانهم وتجريدهم

Utique intenditis tantum hoc con-
silio vestro separare homines, &
dispergere, eosque detergere a sedi-
bus suis, atque decorticare. id est
deripere. detrahere. depellere. No-
strum detergere curas, aut tabidas
sollicitudines est alterius naturæ,
rubiginem moeroris discussam indi-
cans, & animum valiumque niti-
datum, hilaratum.

اجتلي نرماني طلق

الوجه ملتصع الضياء

Venustissima periodus. verbum e
verbo; Nitidum aspiciebam tem-
pus meum, exporrectum vultu, mi-
cans splendore. Id liberiore versio-
ne exprimendum fuit, ut mens
Hariræi perciperetur. اجتلي

in 8. conj. a لا, quæ spe-
ciatim valet Reteclam & nitentem
aspexit sponsam. Cum sponsa for-
mosissima ergo hic comparantur dies
beatiores, quibus soles candidius lu-
cere videntur. Iudæi consimiliter
Sabbatum appellant Sponsam. A
طلق solvit, laxavit, descendit
locu-

وَأَجْتَلِي رَمَانِي طَلَفَ الْوَجْهِ مُلْتَمِعَ الصِّيَاءِ
 ثَرِي ثَرْبَةً قَرْبِي وَمُعْبَاهُ غَيْبَةٍ وَرَوَيْتَهُ
 مَهْمَا وَمَحْيَاهُ لِي حَبِطَ وَلَبِثْنَا عَلَيْهِ ذَلِكَ
 بِسُرْمَةٍ يَنْشِي لِي كُلَّ يَوْمٍ نُسْرُمَةً وَيَنْفِرُ
 عَن قَلْبِي شَبْهَةً أَلِي أَنَّ جَدَحَتْ لَهُ يَدُ الْأَمْلَاقِ
 كَأَنَّ الْفِرَاقَ وَأَعْرَاهُ عَدَمُ الْعَرَاقِ بِتَطْلِيلِ الْعَرَاقِ
 وَا

locutio طلف الوجه solutus

vultu, exporrectus, nitens. Rectissime autem Tempus exporrecto vultu inducitur, quum & capere frontem dicatur idem tempus, sub radice كالج, cujus participium

كالج est homo rugosa ac caperata fronte, item, fortuna irata & adversa. Uterque usus in Libro Jobi servatus sub מרה. Alibi hoc latius. Micans Splendore tempus, eadem figura: sic tamen, ut & in Sponsam phrasis illa, uti etiam superior, quadret. ملتمع part. in 8. ا مع

micuit, tremulum coruscavit. ضياء lux, splendor, a مضاء micuit, ignis. in 4. conj. emicare fecit. Honeste nonnunquam excrevit & sparsim ejecit urinam, purgamenta naturæ. Ecquid agnoscis מן

excrementum, & צואה? quasi dicas emicationem. Ab eadem radice pululasse videntur מוצא propagines, germina emicantiæ terræ, stirpis, familiæ.

Et vultu

tum ejus pro ubertate annonæ. Uterque Scholiastes pro vultu dat vitam, qui legerunt مَحْيَا; a مَحْيَا idem ac حَيَاة; thematis حي vixit. Non promptum ha-

buere vocabulum مَحْيَا vultus salutatus; & latiore usu vultus, præsertim honoratus & spectabilis. Est part. pass. 2 conj. ab eadem radice. Tebrizi ad Hamasa. المحيا

الوجه من الانسان لانه

sponso aridentes: reputanti familiaritatem ejus pro omni affinitate, & domum ejus pro sufficienti possessione, & conspectum ejus pro irrigatione, & vultum ejus, pro summa ubertate annonæ. Hoc in statu perseveravimus ad longum temporis spatium, quo ille mihi quotidie novæ aliquid voluptatis producebat, & a corde meo tenebras dubiorum dispellebat, donec miscuit ipsi manus inopiæ poculum discidii, & impulit cum defectus ossis quod roderet ad vale dicendum Chaldaæ, & ex-

لانه يخص عند
التسليم بالذكر
فيقال حيا الله وجهك

Mohaija est vultus hominis, quia ille peculiariter inter salutandum solet memorari, dicitur enim, vita beæ Deus vultum tuum. Sic ergo salutatus invaluit pro vultu. Crebro utuntur Poetæ, nosterque poetarum flosculos undique carpens. Sequens حيا est, Teblebio declarante مطر عظيم وخصب حيا est, Teblebio declarante pluvia copiosa, & ubertas annonæ. Notentur spissæ paranomasie inter حيا & محيا præcedensque حيا & معني cum مرها & مروية قربي & قربه nec non غنية

جودجت يد الإملاق
كاس العراق Miscuit illi
manus inopiæ poculum discidii. Prius
جودج spatha, quæ مجدج di-

citur, commovit medicamentum, atque ita miscuit. املاق inf. 4. a ملق delevis, cum aliis notio- nibus complusculis. Inde املق Ad inopiam reductus fuit. impos- evasit. Item, Caspitavit, in lubrico procidit equus. Origini aperiendæ clavem porrigit Teblebius.

الإملاق الفقر وهو من الملق
وهي الصخرة الملساء فاملق
كانه صادف ملقة لا تنبت
شيئا من خصب ومثله لكدي
الحافر اذا صادف كدية
Imlak vocatur inopia, a Malaka, quod est saxum leve. Unde Amlaka quasi dicas pervenit ad Saxum leve, quod nihil producit copiae ac proven- tus. Sic dicitur pervenire ad solum durius, qui fodiens, & aquarum venas querens, luditur. Nempe

لكدي pervenit ad solum durius
etiam adhibetur figurate in eum, qui inops & egenus incidit in divi-
tens

وَلَقَدْ تَمَعَاوَرُ الْتَمَرَقَابِ أَيْ مَعَاوَرِ الْأَفَاقِ وَنُظْمَةٍ فِيهِ
ملك

tem aridam, & triparcem, cujus
opem frustra implorat. Aliud adhuc
veriverbium tentat. ويحتمل

ان يكون املك من الملك
وهو التلاين والتذلل لان
الفقر يلين صاحبه وبذله

Fieri etiam potest ut Amlaka, in-
ops evasis, sit a Malah, quod est le-
nem se praeberere & submissum, quo-
niam inopia lenem & submissum red-
dit. Videlicet ملك

continet in origine ~~adnotatum~~. Inde
ملك ملكة & ملك

petra lavis, glabra. A glabro & la-
vi porro blandus; a blando, mol-
lis, lenis, demissus. prius a Saxo gla-
bro præferendum autumo; est e-
nisi imago per familiaris Arabibus
qua petras, & saxa glabra transfe-
runt ad summam mendicitatem.
illustrabitur hinc figura. Job. 31:
4. ~~דור ודור~~ in inopia & e-
gestate durissimus filix. Vocabulum
גליון lignat proprie fili-
cem duritie quasi Congelatum. Ce-
terum notiones diversae thematis
ملك effluxerant, ~~אין~~

nam delere est ~~אין~~. Lavare ve-
stem est ~~אין~~, subigere molliendo
& macerando in aqua. Inde etiam
subagitare, obsecransculu usu. E-

tiarn subagitare illud pro ~~subigere~~ a-
bera usurpatum. Porro ~~percepisse~~
demulsiive fulta, est ~~אין~~, Com-
mitigare, ut Terentius traduxit.
Blandiri & adulari, a glabro manā-
runt. ~~אין~~. Denique decidit de
digito annulus; proprie Lubricus
& glaber suit. in 2 Conj, ملك
Lavigavit. Complanavit. Istud
~~אין~~ complanare videtur nobis re-
stituere deperditam notionem the-
matis ملك Levi. 1: 15. & 5: 8. ملك
ut Avicularum macellatio
nihil aliud fuerit quam capitis com-
planatio, & compressio inter digitos,
sine jugulo scisso, ruptove, ut di-
serte additur in textu postremo.

Sequitur الفراق كاس pocu-
lum discedit, quod Manus inopia
miscuisse dicitur, figurate. Hebr.
כוס המרק. Habent quidem Arabes
كاس poculum, etiam med.
Vav. sed elegantius effertur per
mediam Aleph. Est autem pocu-
lum vini plenum. Nam si vinum
non sit infusum, vocabulo huius
locus non conceditur. Auctor
mihi & fundus est Teblebius ad
Conf. 1a لا يقال للقدح كاس

الا اذا كان فيه شراب
Poculum non vocatur כוס, nisi quum
vinum in eo est. Addit ibidem com-
plufculas voces, quibus similis
subest indoles, de quibus commo-
dius alias. Ut autem כוס Hebraeis

& expulerunt eum necessitates commoditatum vitæ, ad de-
serta terrarum omnium pererranda, eumque filo comi-
tum

tritum in portione ac sorte ingrata, Arabibus quoque nihil familiarius
quali potionem amaram diceret; sic Hariri Conf. 28.

ووثبت فيهم وثبة الذيب الضري علي الخروف
وتركتهم صرعي كأنهم سقوا كاس الحثوف

Es infirmi in eos ritu lupi irritati in agnos:
Et liqui eos stratos, ac si poculum necis essent potiomati.

الروح والمال كاسين ان | In Hist. Tamerl. p. 183.
يسقوهم كاس حين | Es potiomarunt quemque eorum vi-
Us potandum daret ipsis poculum e- | num raptæ vitæ simul, simul opum,
xitii. Plenius pag. 228. فسقوا | duo pocula. Novo iterum adjun-
كل واحد منهم خمرة سلب | & colore pag. 322.

واذا بساقى الموت فاجاهم بكاسات الثبور *

Ecce autem Pincernam Mortis, qui oppressit eos poculis exitii.

Hæc pocula turbimibus mista jam dederat etiam p. 320.

وسقوهم كاس السموم وجرعوا كاس الحروم

Es potiomarunt eos poculum venti venenati diurni, sorpseruntque
poculum venti venenati nocturni.

Eadem est figura Psal. 11: 6. Bibendum præbe ipsis calicem aqua-
riorum mortis. Ubi per mortis a-
quaria intelliguntur, acies & præ-
lia. Confimili sensu positum illud
in Hamasa.
וְשָׁתוּ מִכֶּסֶּם מוֹת וְשָׁתוּ מִכֶּסֶּם מוֹת
In Moallekât reperio اسقوهم
بكاس حياض الموت

وقد

سلك الرقاق خفوف مرئية الخفاق فشخذ

وقد سقي القوم كأس النعسة السهر *

Es petionarat jam homines poculum dormitationis uigilia.

Id est *pra longa vigilia alto fenuo oppressi jacebant.* Hinc lucis non nihil accrescit imagini *Esaj. 29: 9, 10. Inebriati sunt & non vino; potione nempe multo potentius mergente: quoniam insudat super vos Deus spiritum soporis &c. &c.*

اغراق عدم العراق بتطليق

العراق *Intelligavit ipsum defectus ossis quod roderet, ad viam discendum Chaldaee.* Radix *غرا* ult. *Vav & je*, agglutinare & agglutinari. unde secundariae notiones *pinguendinis obducta*; studii *deditissimi & glutine adfari* veluti; irati etiam *impetus instar canum mordicus agglutinatorum.* In quarta *اغرا* *intelligavit* canem, *fecit agglutinari morfu ad praedam. Excitavit lites & inimicitias.* Id Hebraeis fuit *רר*, cujus thematis genuina potestas nondum consilui potuit a Lexicographis.

عراق est *Plur. fr. a عرق*

Os denudatum carne. Thema *عرف* *Rofit. Rodendo undavit os carne* Hinc explicandam antumo *Job. 30: 3. רר* *propin* Vulgo *fugientes in aridam solitudinem, ex Chaldaica notione.* Fortius erit, & figuratius, *Rodentes aridam solitudi-*

nem. De qua figura ad *Jobum.* Ibidem *pl. 17. Offa mea pertundit, & arteria mea non quiescunt,* ita vulgo; & quidem usus Arabici auctoritate, quo

عرق, hujusce nostri thematis

derivatum est *arteria.* Id tamen languidum ibi. Intendetur vis sententiae, si assumamus, *Es Rodentis mea non dormiunt.* Sic habemus *offa portata* finit, finit *rofa*, *carnibusque ac medullis nudata.* Sequens *تطليق* *inf. 2. Conj. a* *طلق* *dimissa ac repudiata* fuit *mulier.* Est ergo *metaph. a repudio, & repudiatio Irace* live *Chaldaee,* non *injucunda imagine* valebit *discessum longinquum, sine spe reditus.*

ولفظه معاون الرقاق

Es expule-

runt eum necessitates commoditatum viae, ad deserto plagarunt. Verbum *عزل*, *ejecio, amittit ex ore;* & sic enuntiavit verba. Ita *Golius;* qui etiam annotavit formulam *جاء* *venit sicut* *و قد لفظ لاجل* *hassus.* Proprietatem si velis, *verte,*

tum vianium Insuper vibratum tremula paupertatis vexillum.

12

Ea

te, venit, quum jam frenum ore
eiecisset. Ad indolem verbi peni-
tias inspiciendam habe ex Teblebio

يقال اكل التمرة ولغظ

النواة ومنه سمي الكلام

لغظ Dicitur, comedit

dactylum, Et projecit osculum e-
jus: Indeque sermo dictus est hoc
vocabulo quasi projectio vocis. Se-

quitur معاون plur. fr. a معاون,

معون, quod apud Goliath subrad.

عمر egenus fuit, cognitum tan-

tum pro vestis trita. Sed patet
latius & complectitur etiam ino-
piam, ac egestatem ipsam. Rarior
tamen usus ille, ut ex hoc Scho-

lio patere poterit. معاون جمع

عون فهو قد الشيء وجمعه

علي غير قياس ليغابل بها

معاون وقيل ان معاون جمع

Est معاون وهو العون نفسه

plurale a معاون, quod est egere, de-

siderare quid. Fecit autem plurale

hoc citra analogiam, Manuiz, ut

eo rhythmo Maphariz exciperet:

Dicitur tamen etiam, esse plurale a

معون, item ut معاون necessitatem

sonante. Sequens ارفاق est in-

fin. 4. conj. a ارفاق Benignus,

facilis fuit. Item iuravit, profuit.

ارفاق Communitati fuit, omni

opportunitate iuravit. Derivatum

est cubitus, & locus ubi

quis cubito immititur, indeque por-

ro commoditas omnis. ارفاق Cu-

bital, cervical. Quicquid suffulcit,

Conjug. 8. ارفاق Immititur fuit

cubito, vel & suffulcit fuit cubitali.

Improprie commoditate omni adju-

tus fuit. Non est dubium, quin a

cubito mixto, & suffulco ductum sit

illud Cant. 8: 5. חתומת על דודא,

quo de jam monuerunt etiam Vi-

ri Docti. Porro معاون plur. fr.

a معاون, cuius thema فاجر

positus fuit. salvis evasis. Volunt

Arabum Philologi hinc desertum

dictum, boni ominis causa, quasi

dicas locum unde salvis evadere

quilibet exoptat. Hic sensus Scho-

lii. مدينة الصحراء مغارة

علي التعاون لان الرجل اذا

قطعها وقسد فاجر ونجا

Desertum vocatum est Maphazab

Ominanti ergo, quod qui illud tra-

jecit, voto positus est, & evasit.

Ultimum افاق plur. fr. ab

افاق tractus terrae, plaga mundi.

Mundus. Horizon.

نظامه

فَشَحَنَ لِلرَّحْلَةِ غَرَامَ عَزَمَتِهِ
وَقَطَعَ عَنْ يَقْتَنَادِ الْقُلُوبِ بِأَثَرِ مَتِهِ
عَامٍ

نظمه في سلك الرفاق
خفوق راية الاخفاق

*Infernis cum filo comitum viantium,
tremula vibratio vexilli inedia. Fi-
guræ Orientales. Priorem ita ex-
posuit Teblebius.* اراد بسلك

الرفاق الطريق الذي
ينتظمون فيه اذا اخذوا في
السير لانهم يمشون
فيه واحد بعد واحد ونظمهم
الطريق وصار لهم كالخيط
الذي ينتظم فيه الاشياء

*Intendit per filum comitum Viam,
in quam inserantur quasi, quum
iter ingrediuntur, quia in ea pergit
singulus post singulum, atque ita in
seriem eos necit via, estque iis ve-
luti filum, in quod res inseruntur.*

هكذا هو *Addit alter Scholiastes*

مشي الابل في الصحراء بعير

بعند بعير فقد نظمهم

الطريق كما نظم الخيط

الجوهر ولذلك تقول

العرب سلكنا الطريق
كانهم مشوا في سلك

*Talis est incessus camelorum in de-
serto, camelus post camelum, cujque
proinde conserit ac connectit via,
quemadmodum filum connectit mar-
garitas. Ideo etiam dicunt Arabes
infilavimus viam, pro longa linea
ingressi sumus. Gallis quoque pla-
cuit enfilet un chemin. Dicerem
tamen in hac phrasi, Arabica qui-*

*dem, filum سلكي non esse viam
ipsam, sed lineam & seriem potius
camelorum, cum suis sefforibus,
nafo sequentis cameli ad caudam
præcedentis religato. Ad hoc fi-
lum alluditur Jobi 6: 19. سلكي
سلكي Altera locutio figura-
ta a vexillo, pendet ab usu illo,*

*مراية vexillum. album,
sub cujus vexilli auspiciis, læ-
ta quæque contingant. Contra
sub nigro vexillo ingruunt Cala-
mitates, impressionemque dant
lævam atque hostilem. Est autem*

*مراية vexillum militare a رأي
vidis, quia ab omnibus in oculis
habetur. Eleganter in Hist. Ta-*

merl. p. 126. اقامة لاعلام جرمه

دولتكم

Exacuit proinde ad iter suspiciendum aciem propositi sui,
& profectus est, habenis suis simul corda circumducens.

13

Post

دولتکما ونشرا لرایات

کما ut erigerem fig-

na Majestatis imperii vestri, & ex-
plicarem vexilla terroris potentiae ve-

stra. Porro verbum خف, cu-

jus infinit: in prima est خفوق

signate usurpari amat in vexillo

tremulum vibrante. Proprietas ra-

dicis late fusae, nobilibusque me-

taphoris ditatae, sita est in vibratu

crepitante. Inde significationes a

pud Golium diversae, palpitavit.

mutavit. micavit. cum susurro sonuit.

crepuit. percussit solea, lamina

entis, quavis re lata, crepitum

cum vibratu reddente. volavit. ad

occasum inclinata fuit stella. In

conj. 4. praeterea voto excidit; re-

pulsam passus fuit; vacuus & sine

praeda rediit venator. Ejus infinit.

الخفاف a Scholiaste declaratur

الخيبة وتعنن المطلوب

frustratio spei, & defectus ejus quod

quaris. In Hamasa a Tebrizio ex-

ponitur الخفاف لن تغزو

ولا تغنم او ترجو وتخيب

Jephthah est, si expeditionem facis,

nec quicquam praedae auferis, aut si

speras, & frustra es. Metaphorae

ansam indicat Teblebini ad Conf. 11.

الخفق خاب واصل الخفق

الاضطراب فكان الخايب

Achphaka est يضطرب للخيبة

frustratus fuit, Origo autem radicit

est concuti tremore, estque ac si is

qui frustra est, concuteretur tremo-

re ad frustrationem. Existimo ta-

men fontem istius usus adhuc al-

tius esse repetendum, eumque pro-

fluxisse ab ave alas tremulum con-

cutiente quod etiam speciatim con-

tinetur sub اخفق.

فشحن للرحلة غرام عزمته

Et acuit ad discessum aciem suae in-

tentionis. Scholiastes breviter id

جعل للعزيمة حدا

مصقولا علي جهة المبالغة في

تعزيز السفر Dedit proposito

aciem expolitam, ad indicandum stu-

dium properandi itineris. غرام

acies, a غر, habet rariores quos-

dam usus, de quibus alibi forte

commodius.

وظعن يقتاد القلوب بانمته

Es migravit sequentibus ipsum cor-

dibus in capistris ejus. Figuræ vim

ita enucleat Schol. جعل تعلق

قلوب اصحابه عند فراقهم

وجه

فَمَا رَأَيْتَنِي مِّنْ لَّاكُنِي بَعْدَ
بَعْدِهِ وَمَا شَأْنِي مِّنْ شَأْنِي
لِيُوصَّالِهِ وَلَا لَأَخٍ لِّي مِمَّنْ نَدَّ
لِقَضَائِهِ وَلَا تَوْ خِلَالٍ حَسَانٍ مِّنْ
خِلَالِهِ

وجليتهم اليه مكانه قد ربط
فيها ازمة وقادها بها معه

Facit affixa ei corda sociorum, eorumque erga ipsum desideria, tamquam capistris ab ipso religata, que secum abduxerit. ظعن est Hebr. *ipz*, *Uade* ex dialecto in *da* mutato. *يقتان* 8. *conj.* a *قان* duxit. *rexit* equum. Eadem vis nonnunquam in 8. quamvis & passive ea

usurpetur. *الزمة* est plur. fr. a *نرمام* *funiculus annexus annulo*, qui per *nasum* cameli trajicitur, ut eo regi possit. Ei alligatur *babena*. Est ergo proprie *Capistrum*; quod Chaldaeus quoque *נממ*. Illius *capistri* usus latissime se diffundit per figuras ac metaphoras diversas *Hift. Tam.* 343. *القي الي يره*

من ذلك الامس نرممام

Manni illius iniecit rei gerenda capistrum. Pro *Rem* istam ei demandavit exequendam, easque duci ac arbitrio permisit. Alio adpectu

projectis Capistrum ejus, vel نرممام *Laxavit* *capistrum ejus* valere potest, cum suo ipsius arbitrio tradidit, ut *grassetur pro lubito*. Inde explicandum puto *Pf.* 140: 9. *pan מל* *Capistrum ejus ne laxes*; & restituo derivatum *נפ* pro *Capistro*. *Radix نرم* *capistravit*, *alligavit* *jumentum*, varias quoque metaphoras admittit, inter quas *נפ* *aggressus est* aliquid, *strenue*, *audacter*; in bonum, in malum, pro materia ac serie. Habes originem Hebraei *נפ* *deliberatum*, *decretum*, *destinatum* quid habere, *נפ* *ita aggredi*. Latinis *destinare* antiquitas fuit *vinculo ferro ligare*. Inde *destinare* quid *apud animum* & in *animo*; item *destinare* absolute. Sagaciter id jam subolitece rat *Coccejus*, quum *נפ* conferens cum *Chald.* *נממ* *cupistrum*, addit, *Decretum animi*, est *quidam ejus constructio*. Haec alibi deducenda, & uberiori luce perfundenda. Nunc tantum habeatur adhuc e *Pf.* 17: 3. *נפ* *כל* *יעבר* *פי* *Lan.*

Post hujus antem longinquum discessum, nullus eorum, qui se mihi aggregabant, placere, nullus, qui me ad consortium suum alliceret, desiderio commovere, neque mihi apparuit, ex quo aufugerat, qui excellentiam illius æquaret, aut

Languent, neque ex facili fluunt versiones. Rotundissimus erit sensus, si prisca notio assumatur, Capistro alligavi, ne transgrediatur os meum. Nolite Hariri Conf. 27.

لما نرمت اللسنة
quam Capistrata fuissent linguae;
pro conticuisse. Et Conf. 11.

فرم اللط ان ند فما اسعد من نرم

Es capistrat sermonem, si vagatur: felicem vero, qui ita capistras.

ما راقني من لاقني
Non placuit mihi, qui adbarebat
mihi. Prius راق proprie Clarum
fuit vinum. Inde improprie placuit, pulcrum, præclarum, optabile
visum fuit. Sic Sebati. Deinde لاق
est affociavit se. Notiones diversæ
hujus thematis med. se pendent a
mollis & concinnas, referuntque originem suam ad لينة Gossypium,
sericum, lana carpta, in usum hunc
vel illum molliter concinnata.

وما شاقني من ساقني
Nec desiderio me affecit
quisquis impelleres me ad consortium
suum. شاق Desiderio affecit res,
med. vav, consonat cum Hebr.

ساق unde non desiderium. ساق
egit, adegit, impulit, propulit,
habet derivatum ساق pro
crus, & ساق forum; que
quomodo digerenda videantur,
& in concordiam redigenda, Origines
declinabunt.

&c. &c. Verbum لاح micuit, splenduit, apparuit, præsertim in re lata & plana. Ejus derivatum est لوح
Omnis res lata ac plana, sive lignea, sive ossæ, sive alterius materie, quæ procul micans, oculos ferit. Tabula. Album. من
Midz pro uno contractum, ut
supra vidimus. فر aufugit, vagatus

خَلَالَهُ فَمَسَّتْ سِرِّي حِينَ لَا أُعْرِفُ
لَهُ عَرِيَّتَنَا وَلَا أَجِدُ عُنَّةَ مَبِيَّتَنَا

ندید & ند. ۱۶۶. *gatus* fuit, est

est par, similis. فضل *excellencia*
& *præstantia* virtutis. خلال

plur. fr. a خلة *proprietas, quali-*
tas, præsertim bona. خلال *Domini*
proprietas pro eo qui *preditus* est
omnibus bonis ac donis *nature.* Radix est
خل *propria, peculiaris, priva* suis res.

استسر علي *Latuit à me*

avulsus. In Luna vel stella occiden
te, & noctes quasdam delitescere
amat usurpari hoc verbum; quod
proinde optime hic quadrat. Est
10 Conj. thematis سر *cujus*
derivatum سر *arcantum, secre-*
tum. سر *pars umbilici qua refeca-*

tur in nativitate Hebr. שר Ezech.
שרירות לב 16: 4. *umbilicatio,*
ut sic dicam, *cordis. Interior ejus*
corruptio, altissime retrusa.

سالتس. *Lustrum leonis,*
a *trajecto per mares cameli*
ligno capistravit eum. Etiam *fæm.*
form. عرينة. *Teblebius ad Conf.*
9. annotavit *Haririum* adhibere
id vocabuli pro *urbe, vel sede in*
qua quis degit, esseque ejus *اصل*
originem بيت الاسد domum Leo-
nis, at بالحققة جماعة

الشجر *vere vim sitam in multi-*
tudine arborum. Falluntur tamen
Scholiastæ, quum putarunt simpli
citer *Lustrum leonis* ab *Haririo*
usurpari pro *quavis sede; nam*
semper *sedem quandam inaccessam*
& *difficilem innuit.* Sic *Homeritanus*
quidam in *Hamasa.*

كانما الاسد في عرينهم

ونحن كالليل جاش في قتمه

Illi quidem ut Leones erant in lustris suis:

At nos instar Noctis, que densis ingruit tenebris.

Com.

aut qui tantas dotes collegisset: quum interim ille diu a me avulsus delitesceret, nec lustrum ejus noscitare, aut indicium ullum reperire possem. Postquam autem e peregrinatione

K

Comparat, ait Tebrizias adversarios Leonibus in arundinetis cubantibus, suamque gentem cum nocte ingruente, qua nox a nemine pellatur, sed ad omnes victrix intret.

والعرين اجمة الاسد ثم يسي مقتتل القوم عربنا

Est autem Aryn, arundinetum, lustrum leonis, deinde hoc nomine affectus quoque fuit locus ubi configitur. Imo vero, hoc nomine addicitur omnis locus inaccessus, ubi viri, cum Leonibus comparandi, recubant; in quancumque tandem partem similitudo feratur. Abazeidus erat Leo generosus, ejus ergo abdita sedes rite nunc Lustrum, arundinetum, saltus vocatur. Confessu 9. habebimus لا دخلت

مدينة ولا ولجت عرينة

Non intrabam ullam civitatem, nec non ingrediebar in ullum lustrum &c. &c. Quod postremum non simpliciter urbem jam signat, aut locum; sed locum a fortibus viris habitatum.

ولا اجد عنه مينا

Nec reperiebam qui eum demonstraret. Thema وجد, cujus fut. in

1. præ manibus, est invenit, reperit, recuperavit, item acquisivit opes; quod & Latinis invenit. Aliquando succensuit illi, quasi dicas invenit quid contra quem. Iterum produxit Deus, quod tamen melius in 4. conj. اوجد invenire fecit, jussit exsistere, & adesse. Porro وجد amore, affectu alio laboravit: nger fuit, & tristis: doluit. Stylo Hebræo etiam aliquis dicitur invenire agritudinem, & inversa phrasi, agritudo aliquem invenire. Hæc in gratiam philarabum, ut notiones digerere assuescant. مبین est part. 4. conj. ابدان distulit, distincta, divisa, segregata fuit res a re. Inde exceluit, prestitit, quod & Gallico idiomate est distingui. Inde etiam Manifestus, perspicuus fuit: distinkte patuit. Item facundus, distinkte eloquens fuit. ابدان interstinxit, intellexit; & transitive declaravit distinctius. ^{interstink} interstinkio, interstitium ^{interstink} ١٢

لوحى منبت شعيتي Locus ubi Ramus

mens germinaverat. منبت est seminarium, plantarium, Locus ubi quid germinat ac provenit, a نبت germinavit. شعبة est Ramus

mus

فَلَمَّا أَتَيْتُ مَنْ غَرَّبْتَنِي إِلَى مَنْبَتِ
شُعْبَتِي حَضَرْتُ دَلِرَ كُتْبِهَا الَّتِي هِيَ مِنْتَدِي
الْمُسْتَدْبِيسَنَ وَمُلْتَقَى الْقِسَاطِينِ مِنْهُمْ
وَالْمُسْتَعْرِبِينَ فَدَخَلَ دَوْرُ لَحْيَةٍ كَثَّةٍ وَهَيْئَةٍ
رُثِيَّةٍ فَسَلَّيْتُ عَلَى الْجَلَّاسِ
وَجَلَسَ فِي أَخْرِيَّاتِ النَّاسِ ثُمَّ أَخَذَ يَدِي مَا
فِي وَطْأِيهِ وَيُعْجِبُ الْحَاضِرِينَ بِفَضْلِ خُطَابِهِ
فَقَالَ

mus arboris, vel potius Rami pro-
pagatio و *diffusio*, a شعب *divi-*
sis, *propagavit* in utrumque *latus*
ramos. Ad figuræ vim ita *Teblebius*

يريد بالشعبة نفسه ويحتمل
ان يكون شعبي قرابتي

intelligit per rammum propagatum se-
met ipsam: fieri etiam potest, ut
Ramus ille designet Cognationem.
Posterius prætulerim. in *Jobo* etiam
Rami latius *diffusi* ac *propagati* ad
amplitudinem familiae & cognationis
transferantur.

دَلِرَ كُتْبِهَا *Gymnasium ejus*
Proprie Domus Librorum ejus. U-
bi *Libri* terminantur. A كُتَاب

كُتِبَ. *Liber plur. fr. existit*.

Radix كتب scripsit, conscrip-
sis, و *درا*, cum ista *secundaria* no-
tione, *primariam* quoque asserva-
vit, quam *Origines* enucleabunt.

concilia-
متاديين

bulum Literatorum. A *درا* convo-
cavit in *consiliabulum* 8. *conj.* no-
tat *confidere* nua in *Consiliabulo*.
Iude *منتدي* forma *part. pass.*

Idein quod *ندى* *confessus* *confa-*
bulantium &c. Sequens *متاديين*
est *plur.* *sanus part. in 5.* ab *ادب*
Humanitate, و *elegantioribus* *sta-*
diis politus fuit.

ملتقى

tione mea redux sum factus in locum ubi ramus meus germinaverat, ejus gymnasium adivi, quod est conciliabulum hominum elegantiorum, & quo conflunt tum indigenæ tum advenæ; & ingressus est aliquis spissa præditus barba, idemque lacero habitu, qui salute illis qui ibi assederant imperitata, in postremis consedit: ibi vero utres ille suos recludere, & in admirationem dare præpollente sua fecundia quotquot aderant. Dixit autem cuidam qui pro-

K 2

XIMUS

ملتي &c. &c. *Locus ubi con-*
venitur. Iterum forma *part. pass.*
 في 8. ا لقي *occurrebat*
Occurrit, obviam ivit alter alteri.
 قاطنين a singul. قاطن *incola.*
 Radix قطن *pro fixa ac patria sede*
delegit. Incoluit locum. متغريمن
part. in 5. a غرب absuit, peregre
abuit ع. de quo ad conf. 1.

Praditus bar-
ba spiffa. Vox *نو* in origine idem
quod *الذي* *Qui, que, quod*; ab
Hebr. n. *Tebrizi* ad *Hamasfa*.
نو لغة طابية في معني، الذي
يقولون *مرايت نو* قال *ذاك*
ومررت *بنو* قال *ذاك* ويقع
علي المذكر والمؤنث
ولهذا صلح *بيري نو* جفرت

Dicitur est Dialecto Tajitarum Relativum pronomen; quorum formulae sunt וְכִי וְכֵן וְכַךְ וְכָמוֹךְ vidi, qui diceret hocce. וְכֵן, transivi וְכֵן וְכַךְ eum qui diceret hocce; caditque in mase; ac feminin: ex aquo: ac proprietate probum est וְכֵן וְכַךְ fossa quam effudi. Confer. Ps. 31: 5. וְכֵן וְכַךְ &c. &c. Quin ipsum illud الَّذِي eadem Stirpe eum gum tenetur, est enim דֵּי eum Lamed nominativi, & articulo. Hoc porro דֵּי Qui, percipit elliptice pro eo qui habet, possidet; verbi causa דֵּי הָאֲמוּנָה Is qui opes habet; Unde Dominus, possessor, praeditus re quacunque, exponi solet. In sam. usitatus נָתַן illa quae habet. Domina, praedita. Aequè late porrigitur ac Hebr. בָּעַל, quum praeditum exprimit. Sequens لَحْيَة barba, a rad. لَحِيَ decorticavi unde لَحْيَة mandibula. maxilla, וְחֵי. a decortican- do nomen tractum. Quod autem traducere, maledicere, dedecor-

فَقَالَ لِمَنْ يَلِيهِ مَا الْكَتَابُ
الَّذِي تَنْظُرُ فِيهِ فَقَالَ دِيوَانُ
أَبِي عَبَّادَةَ الْمَشْهُودِ كَهَ بِالْأَجَانِدَةِ
فَقَالَ هَلْ عَثَرْتَ كَهَ فِيمَا لَمْجَتُهُ
علي

re officere etiam valeat illud ver-
bum لحي, a decortico est

tumtum; qui enim diffamat, A-
rabibus dicitur decorticare. Ulti-
mum كثة Spissa est a them.

كثّ densus ac spissus, simulque
brevis ac crispus fuit.

وهية رثة Et habitus lacero.

Radix هاء med. je, ult. Eliph,
paratus fuit. Ejus derivatum

هية forma externa rei. ٥٤٥

contracte. Alterius vocis thema
est tritus و dissolutus fuit fu-
nis, vestis, alia. Eandem proprie-
tatem obtinuit رث و رث, ut a-
libi demonstrabo.

سلم علي الجلاس

Salutem dixit super confesores. سلم
est integer, incolumis fuit.

in 2. سلم salutavit solenni for-

mula سلام عليك

pax tibi. جلاس plur. fr. a

جالس sedens. sessor. confessor.

Radix est جلس sedit; & quidem

hami, more Orientalium. Inde

in Golio جلس & جليس

familiaris, sodalis, conviva, qui

cum aliquo familiariter confidet.

Sic و sedere Pf. 1. & alibi.

أخذ بيدي ما في وطابه

Coepit proferre quod in utribus ip-
sius erat. Duplex interpretatio a-

pud Teblebium. Prima هاء وطابه

ترقاف لبته وهو سقاء اللين

خاصة لا يقال لغيره وإمراد

أنه أظهر أحسن محفوظاته

ولهذا يقال له دمه لأن

اللين

ximus erat, quisnam ille liber, quem inspicias; at ille, *Diwan Abi Ibâda*, cui omnes excellentiæ præbent testimonium. Hic iterum noster, an aliquid offendisti ex iis quæ contemplatus es, quod tanquam admirabile excerpendum putau-

K 3

taue-

البن عند العرب يكني
به عن كل خير لانه هو
اشرف المشروبات

per *Witab* illius intelligit utres lactis ejus, nam ea vox proprie signat utrem lactis, nec ad alia sese extendit. Intendit autem, ipsum produxisse præstantissima eorum, quæ memoria tenebat. Hinc dicitur quoque per Deum, quam largus lactis fluxus ei! Pro quam doctus, copiosus, facundus est! quoniam lacte apud Arabes circumscibitur omne bonum præstans, quod præstantissimum sit potentiorum. Altera sic habet قال ابو البقا يكني

بالوطب عن الجسم لانه

أuctor est *Abul Bekha* utre circumscribi Corpus, quod illud vas sit anima. Sane vero:

indeque صغرت وطابه *Vacuati* fuere utres ejus, in mortuo, vel & occiso. Sed figura utrius pro corpore, neuiquam hic quadrat. Prior expositio solida, ac unice tenenda.

بفضل خطابه *Præpollente*

facundia sua. formula est elegans

فصل الخطاب *distinctio Orationis*, pro facundia insigni, clara, dilucida. In *Alcor. Sur.* 38: 19. & *Abulph.* p. 558. Adde *Poc. Spec.* p. 344. *Teblebins* meus explicat.

خطاب مفصول بين الذي

يستمع منه من يسمعه

Orationem distinctam, claram, quam intelligat, quicumque audierit. Est autem خطاب inf. 3.

conj. a خطب *Concionem habuit e suggesto.* Unde خطبة *Chorbé*

in Relationibus Orientalibus passim *Concio Sacra Muhammedanorum.*

ديوان *Diwan Abi Ibada.* Vo-

cabulum *Diwan* notat in Origine *Rationarium* vel *judicarium Codicem.* *Album militum.* *Syntagma* porro omne, & præsertim *Syntagma Poeticum.* A *rationario* illo codice fluxit & significatio *Consilii* sive *senatus supremi*, qui etiamnum *Diwan* in Turcico imperio audit. Institutionem primam habes apud *Elmac. Hist. Sar.* p. 42. Pri-

عَلِي بَدِيعِ اسْتَمْلَحْتَهُ فَقَالَ نَعَمْ قَوْلَهُ

كَأَنَّمَا يَبْسُمُ عَنْ ثُلُوءٍ مُنْضَدٍ أَوْ بَرْدٍ أَوْ أَقِيحٍ *

فَإِنَّهُ أَتَدَعُ فِي التَّشْبِيهِ الْمَوَدَّعِ فِيهِ فَقَالَ لَهُ يَا لِلْعَجَبِ وَلَوْ

دُونَ *Prius Amru Ibn Elatfi* *instituit* fora judicialia, vel potius *senatus bellicos*. Radix est *dan* *judicavit*. *Abu Ibada* autem celeberrimus fuit Poeta, *Bochleri* vulgo dictus de cujus ætate & meritis adeatur *Herbelsh.* in voce.

المشهود له بالأجادة

Cui testimonium præbatur de excellentia. Prius est part. pass. Verbi *perhibuit testimonium.* Pre-

sens adfuit. *Algazalinus* elegantius *ad fuit* إذا

شهد ويغتاب إذا غاب

Invidus blanditur quum præsens est, & obtrectat quum abest. Designatur hac radice speciatim *testimonium illius qui præsens adfuit, fidemque ocularem.* Alterum *أجادة*

est inf. 4. a *bonus, egregius* fuit; cujus 2. & 4. conj. est *egregium quid effecit.*

عثر *Offendisti.* Thema

pedem offendit, impegit in aliquid exponitur etiam imminuit, inspexis, perspexit. Ita usurpatur *Alcor.* Sur. 5: 106. & 100: 9. Rationem pandit *Teblebius* علي

الشيء أي اطالع عليه وهو من

العتار بالرجل لأن من عثر

في شيء أعقب النظر إليه

Offendit super aliqua re, est, imminuit & inspexit. Idque ab offensione pedis, quod qui offendit ad aliquid, retro respicere soleat.

لمحت *contemplatus est.* Pro-

prie micante oculo *strinxisti.* Sic

لمح في الأصل ابصر *Teblebius*,

بنظر خفيف *Indoles verbi est,*

contemplatus est intmitu levi, sive

strinxit

reperis: ille, enimvero, inquit, hocce ejus

Ac si renideret a margaritis confertis, aut grandine, aut anthemide.

Quæ quidem similitudo mihi admirabiliter traducta videtur. At noster, O nimia mira, O humanitatis dispendia, nam

strictim furtimve facto, ut *Goliath* bene habet. Prima notio est *micuit, vibravit*. Referatur ergo & hoc ad illustrationem Originis *הכיר*. In *Diwan Hudeisitarum* *المواج* *micantes, vel micatrices*, a Schol. declarantur pro *العيون* *Oculos*.

استملحت *Scitum & elegans* reputaveris, est 10 Conj. a *ملح* *Sallivit, & salsus fuit*. *מלח*. Secundo usu *scita & elegans* fuit res.

in 2. *ملح* *rem scitam & elegantem protulit Poeta*. Nempe *Sal* Latinis quoque *Elegantiam* signat. Derivatum *ملح* *comp. & Superl.* inter alia exponitur, *Albicans armis turma: Rore vel pruina nox*. Hi sunt usus & lusus poetici, in quibus captarunt *Conspersum sale*, atque ita *albicans* aliquid. In *Hamasa* fem. *ملحاة*, pro *turma armis candicantibus* reperio, cum diversa paulo expositione *Tebrizii*.

وانا نضرب الملحاة حتي تولي السيوف
شهور *

Nos sane cadimus sale conspersam turmam, donec terga det; sunt gladii nobis testes.

Declarat enim *الكتيبة البيضاء* *لكترة سلاحها من الملحاة*

اي البياض يخالطه سواد

Turmam albicantem propter multitudinem armorum, a voce *מלחה*

quatenus significat albedinem mistam nigredine. Eodem tamen modo collineet necesse est.

Renideret &c. &c. Radix *بسم* *Subrigit leniter diducto ore*

ita ut dentes appaerent. Inde *بسم*

وَلَضِيعَةُ الْأَدَبِ لَقَدْ اسْتَسْمَنْتَ يَا هَذَا
ذَا وَرِيمٍ وَنَفَخْتَ فِي غَيْرِ ضَرِيمٍ أَيْنَ أَنْتَ عَنِ الْبَيْتِ
النَّادِرِ الْجَامِعِ مُشَبَّهَاتِ النَّعْرِ وَأَنْشَدَ
نَفْسِي

*Os renidens, & subridens: aut
Dentes inter renidendum apparentes.*
In *Conf.* 12. *Haririi* reperio nobili
figura ابتسام للعلق *Renidens*
ortus aurora. Habet affinitatem
cum hoc radice Hebræum *דשם*
Bossem, suave spirans aroma, quo de
alibi latius. Egregie *Oris pulchri*
dotes dilaudans *Bochteri*, illud *re-*
nidere ait a *margaritis confertis*, &
grandine, & *anthemidis floribus*;
hoc est omnia illa *renidendo nudare*
ac *spirare*. Tria distincte notanda.
Primo *candiduli dentes* illius *oris*
comparantur cum *منضد لولو*
margarita in lineam conferta, ob
ordinem & rectum tenorem cum
candore conjunctum. Prioris vocis
radix est *لالا* *splenduit, fulsit*. Inde
margarita appellata primum *حجر*
منضد لولو *lapis fulgoris*. Deinde
fulgor ipse. Posterius *منضد*
part. pass. in 2. a *composuit*
inter se. Secundo iidem hi *dentes*
grandini, *در*, *برد*, assimilantur;
quæ figura *candori* jam addit
recens semper *frigus*, *frisbeit* no-

bis, *شنب* infra appellatum,
quod in *Golio* exponitur *frigiditas*
interior oris recentis, cum *dentium*
nitore. Vocabulum *برد* *grando*,
quæ alias *جب الغمام* *Bacca*
nubis, a *frigore* appellationem in-
venisse videtur, nam *برد* *frigus*
& *frigesecit*. Tertio *اقاح* *floribus*
anthemidis conferuntur hi *dentes*,
quod *candidi* simul & *suave olentes*
essent. Est *plur. fract.*, ut &
& *اقحوان* a *sing.* *اقحاحي*,
radicis قحاح. Scho-
liafles ait esse *نور*
plantam cui flos candidus.
Anthemidem seu *Chamamelum* red-
dit *Golius*; qui ex *Camus* etiam
citatur *الامر قباشيره*
Anthemides rei sunt *fausti ejus nun-*
cii. Quasi dicas nempe *letas auræ*
ejus, quibus quis *primalum adfla-*
tur.

استسمنت ذا وريم
Vegetum reputavisti, quod praditum
est

nam fane vegetum reputavisti tumore præditum, & absque idoneis nutrimentis ignem exsufflavisti. Ubi tu præ verfu bocce rarissimo qui similitudines oris complectitur? cecinit autem.

L

Ani-

est tumore. Figura. *سمن* *pin-*
guis *ع* *vegetus* *fuit.* In 10.
سمن *pinguem* *censuit.* *ورم*
proprie est *العلة* *tumor*

morbidus. Sensus est, *sanam &*
vegetam *centes* *sententiam,* *quæ*
morbido *tumore* *laborat.* Simile ex
Mutenabbi adducit *Teblebius.*

* *تجسس الشحم فيمن شحمه ورم*

Centes adipem esse in eo, cuius adeps nil nisi morbidus tu-
mor est.

ونفخت في غير ضرر
sufflavisti in id quod nutrimentum
ignis non est. Sensus figuræ est

انك مدحت من لا يستحق
profecto laudas haud dignum
laude; quod & hoc versiculo ele-
ganter expressit nonnemo.

ونار لو نفخت بها اصاب

*ولكنك تنفخ في رماد **

Quod si ignem suffles, emisnerit:
Ast sufflas tantum Cineres.

Verbum *نفخ* est *Flavit, infla-*
vit, inspiravit. Speciatim *sufflavisti*
ignem, unde formula *ناخ*
nullus, quisquam domi
non est: quasi dicas, sufflator so-
mitis. *نار* in Bibliis sic cognitum.
Hinc *Follis* *نار* *Jer. 6: 29. Ara-*

bibus *منفخ,* *fabri ferrarii follis.*
Scribitur etiam *نفخ,* *aliis usibus*
venustis *maetatum.* *Spiravit ven-*
tus, manavit sanguine Vena, *quod*
& Latinis Poetis est Spirare: item
fragavit, diffudit odorem. *Commo-*
vit Cæsariem. Eminus percussit gla-

نَفْسِي الْقَدَا لَتَغْرَ رَأْفَ مَبْسَمَةٍ
وَزَرَانَهُ شَبَبَتْ نَاهِيَكِ مِنْ شَبَبٍ *

يفتر

gladio. *Dedit, donavit*; quasi *adflavit* manusculo. Ejus derivatum *نفخة* *flatus* venti. *Halitus*. odor. aura. fama *præclara*. donum. Arabes scilicet *auram domi* ac *peneris* non minus amant, quam *favoris ac laudis*. Sed quid jam *pars modusve supplicii*, quo etiam *نفخة* exponitur in *Golio*? *Alcorani* est phrasis, *إذا مستهم*

نفخة *ممن عذاب ربك*

Quum tetigerit eos aura de supplicio Domini Tui. i. e. Vel tenuissima particula eius illos *adflaverit*. Perleganter sane. Reliquas metaphoras sub *نفخ* & *نفخ* sepono in aliud tempus. De vocabulo *ضرم*, a rad: *exarsit*, teneatur, esse proprie *الحطب*

الذي يسرع اشتعال النار فيه *minuta lignorum*, quibus *quantocyus succendi possit ignis*.

أين أنت عن البيت

&c. &c. *Ubi tu præ versu hocce* &c.
&c. Phrasis est haud inveniata,

ubi tu præ illo? pro *quam longe abes ab illius excellentia*? Sicalibetiam noster. أين est *quatenus* *ubi* notavit, ut in *2 Reg. 6: 27*. &c. *بيت* *Domus*, usurpatur pro *versu*, quia Arabes a forma tentorii, & partibus ejus, pro *sodia* vocabula mutuati sunt. *Clarior dicam. Tentoria* habent *أوتاد*

paxillos, habent *أسباب* *funes*, quibus firmentur. Jam omnis *versus* pangitur per pedes *paxillorum* & *funium* appellatione distinctos, *paxillo* tribus literis, *fune* duabus tantum constante. In eadem metaphora *مصرع* *pars una janue biforis*, usurpatur pro *Hemistichio*.

Sequens *نادي* *singularis, rarus*, est *part. pres.* in 1. *ندى* *excidit*. Inde *نادي* *singulare, rarum*, *inustitatum genus Orationis*. Item *incomparabilis vir. Phoenix*. Ad *Hamas* sic *Tebrizius* كل

شي نزال عن موضعه فقد ندى

ومنه نوادي الكلام

Omnis res qua excidit e loco suo accitatur

*Anima mea piaculum esto pro dentibus qui suavissime
renident ;
Quosque ornat recens nitor ; O admirabilem tibi
illum nitorem !*

L 2

Nisen-

titur Nadara, indeque Nawadir
Orationis, sunt rara. Porro جامع
complectens; part. præf. a جمع
collegit in unum. مشبهات plur.
fan. part. pass. in 2. a شبه similis
fuit. Denique نفس or. Proprie
rima, biatus, porta. نبال. و. Speciatim, Dentes primores.

انما نفسي الدرا Anima mea piacu-
lum esto &c. Verbum, درا Rede-
mit, Solvit دلپار. Piaculum fuit

alterius, seque pro eo Devovit. In-
de formula solennis فدای ابي
pro te devotus sit pater meus. Hoc
est, Caput tuum mihi vel Patris
Capite pretiosius est. Sic فدای
نفسی pro te devota sit
anima mea. Redemptio tua, piacu-
lum tuum esto. Est idem pla-
ne cum درام, cujus altius re-
trusa origo. Etiam Intercedente
Lam, فدای لکی Redemptio tibi sit
hoc vel illud. Ut in Hamasa.

فدای له تلادی واهلی

Redemptio illi sit familia و gens mea.

Hoc est, Omnibus meis mihi carior
est. Hinc ibidem مکرمه

Honorata, & مغرارة Redempta, con-
junguntur, quod posterius valet
multo carissima, pro qua caput quis
que suum devovere sit paratus.
نفس superiori nota explicitem.

مد. Vav, admiratione ad-
fecit. Proprie Clarum, liquidum,

limpidum visum fuit. 2 ميسيم
reniduit, est ille locus oris و
dentium, quo renidetur. Supra te-
tigimus.

مرانه شنب ناهیک من شنب

Ornat illud recens nitor, sane quam
admirabilis. مران med. je, Compst.

Ornavit. apparavit. instruxit. و.
Alterum شنب, varie declaratur
apud

يَعْتَرِ عَنْ لَوْلُو رَطْبٍ وَعَنْ بَرْدٍ

وعن

apud Golium. Scholiasies meus ex-

ponit المياء الجاري علي

الاسنان او برد الفم والاسنان

aqua fluens super dentes, aut frigus oris et dentium. Intellige sis dentium nitorem semper recentem, nec ullis sordibus fuscatum. In Diw. Hud. شنب مشاغر ها

Recenti frigore et nitore pradiata circa dentium sedes. Forma منغر *plur. fr. مناغر* *propagata a* *ثغر*, non comparet in Lexicis. Habe etiam specimen grandiloquentiae Orientalis hinc ductae, in *Deliciis Chalipharum*, auctore *Arabsjade*;

نحور ممالكه بعقود فواضله

جالية وافواه مسالكه

كنغور الغواني بشنب

العدل والامان نراهية

Colla regnorum ejus monilibus precellentium ipsius virtutum erant exculpta; et ora viarum ejus, ut ora renidentium puellarum, recentisemper nitore iustitiae et securitatis flore-

rebant. Porro من شنب *ناهيك* *est formula, a* *نها* *ad summum*

pervenit. Inde in part. praef. ناهي

هذا نريد هو apud Golium

ناهيك من رجل

Hic Zeidus egregius tibi vir est, quo satis habeas. qui solus sufficiat: quasi dicas, qui tibi pervenit ad summum. Ita praevit

mihi Teblebius: اي *ناهيك*

كنايك *يقال* *ناهيك* *بغلان*

اي *قد انتهى الامر فيه الي*

النهاية والغاية

Nabiacha est sufficiens tibi; dicitur Nabiacha in illo; quasi ad summum pervenit res ejus gradum et perfectionis cumulum. Addit idem aliam adhuc explicationem, a *نها* *prohibuit, quasi qui prohibeat te ab alio querendo; solus sufficiens.*

يَعْتَرِ عَنْ لَوْلُو رَطْبٍ

&c. &c. Nudat renidendo marga-

ritas recentes &c. &c. Radix فر

inspexit in ore equum, ut ex dentibus etas exploraretur. in 5. نغري

Ri-

Micantes tanquam margarita recenti, & grandine,

L 3

Et

Risit, nudatis nempe dentibus. in 8.

افتتر Nudavit dentes ridendo.

Speciatim cum gratia & eleganter risit. De fulmine etiam micnis.

لولو margarita paulo ante illu-

strata. Ea رطب Recens di-

citur, quum tantum quod e con-

cha sua prodit, quæ in Alcor. sur.

52: 23. est لولو مكنون mar-

garita a sole adhuc protecta. Cum

illis jam recentibus, nulloque so-

lis radio adhuc tactis margaritis,

comparantur candidissimi dentes:

cum grandine item, & cum flore

anthemidis; quarum similitudinum

jucundum colorem simul, simul

odorem, supra indicavi. Acced-

dunt hic pro cumulo Flores palmæ

طلع, quibus nihil venustius dives

natura fundit: & bulla vi-

ni generosi. Utrumque luce aliqua

adspergi meretur; ut gratia com-

parationis perspiciatur. Prioris vo-

culæ radix طلع usurpatur in den-

te qui prodit & offert sese, nec non

in gemma aut flore, quum promi-

cat. Ergo appositissime illud طلع

heic adnotum. Alterum حيب

proprie signat seriem baccatam, ut

sic dixerim, nam حيب bacca est.

Hinc in Golio habes series & ordo

dentium, velut baccarum; & recen-

tis oris aqua seu saliva; ut &, bullæ

aquæ. Sunt totidem usus & adspo-

ctus voculæ حيب baccata series,

quæ poni amat in bullis quasi baccis

supernatantibus aquæ, vino, liquo-

ri; unde transfertur pulchro lusu

ad dentes, eorumque tum seriem,

baccarum inllat nexam, tum sali-

vationem recentem atque odorem,

in ore grato, adamato. Scholiastes

حيب الطرق التي تظهر في

الخمر عند مزاجها بالماء

وقيل الحبيب تنضد

الا سنان وانضمامها

Hebeb notat vias, id est series &

lineas, quæ apparent in vino, quum

temperatur aqua. Dicitur, Hebeb

potius est ordinata series Dentium

& arcus eorundem nexus. Similis

fluctuatio est Teblebii. حيب

هو تنضد الاسنان قال

الشاعر

وإذا تضجرك تبدي حيبا

و

وَعَنْ أَقْجَاعٍ وَعَنْ طَلْعٍ وَعَنْ حَبِّبٍ *

وَأَسْتَحْجَاةٌ مِّنْ حَضِرٍ وَأَسْتَحْجَاةٌ
وَاسَةٌ

تَعْلُو الخمر عند المَرَجِ وقيل الحبيب طرايق تظهر
وهي التي اشار إليها ابن في الخمر عند مرجها
هاني بقوله بالماء فلما الفقايع التي

كَانَ صَغْرِي وَكَبْرِي مِنْ فِقَائِعِهَا

حَصْبَاءُ دَرٍ عَلَيَّ أَرْضٍ مِنْ ذَهَبٍ *

Hebeb est ordinata series Dentium: Dixit Poeta.

Quumque rides, ostendis baccarum seriem.

Dicitur etiam, Hebeb sunt ductus supernatant Vinum-quum tempera-
viarum qui apparent in vino quum tur innuit Ibn Hani, quum ait,
aqua temperatur: Utique bullas qua

Ac si parva et magne Bullarum ejus
Glarea essent margaritarum, super fundo aureo.

Aureum fundum vocat vinum ip-
sum in patera radians: cujus bac-
catam seriem bullarum candican-
tium, حَبِّبٍ, Phantasia Poeti-
ca appellat Glaream margaritarum,
respiciens ad originem حَبِّبٍ
quam indicavi a bacca. Ex hisce
autem simul colligi potest حَبِّبٍ
utramque istam vim sub se com-

ploci, ita ut cum bene structa et
nitida serie dentium, exprimat a-
quam illam recentem oris suaveo-
lentis, quæ instar vini generosi
bullas agentis, id est bullarum se-
riem formantis, allicere potest, at-
que quasi inebriare. Quorsum hæc
tam longa deductio? En Scopum
quo cuncta dirigebam. Cant. 7: 10.
Palatum tuum, o Amica, دَرٍ

Et anthemide, & palmarum fere & bulla vini generosi.

Approbarunt autem versus hosce quotquot praesentes erant,

והזכר *ut vinum illud generosum, quod amatori mibi rectis vinis, ductibus, lineis, baccata serie, & tractu bullarum incedit, Inditque, & tum suavissime allicit, tum potentissime adficit, ac veluti inebriare valet. Habes ipsissimum illud حب Hebeb eleganter depictum, cujus Radix حبب amore quoque designat. משרים recte viae, sunt طريق plur. fr. طريق, vel potius طريقة recta semita, & linea, qua voce Teblebius supra utebatur ad scintillantes & albicantes vini semitas, ac lineas baccatas representandas. Confer etiam vinum quod rectis semitis & lineis*

charabulat משרים Prov. 23: 31.

استيجان &c. Col-

laudavit tanquam egregium 10. conj. a جان med. Fav, bonus, egregius fuit. Item, liberalis & beneficus fuit. Largiter fluxit pluvia; abertim lacrimavit oculus; effusus incursum fuit equus, unde فرس جوان Bene & velociter currens equus. Apud Goliath habes etiam جان Animam omisit egitque. Rectius dabis animam profundi. Sic in Hamaja Heros aliquis gloriatur, se ipsam Cuspide Mortis contrastavisse quasi, fortiter praeliando, additque.

وجدت بنفس لا يجان بمثلها *

Es animam profundi, quale tamen profundi haud solet.

Vult dicere, se prodigum vitae fuisse. Ergo جان بنفس Prodigus fuit animae rectius exponetur; sive liberaliter profudit animam. Sequens استحل ab حلا ult. Fav, dulcis, suavis fuit. pla-

cuit; unde 10. ista conf. valet, suave predicavit & censuit. Est secundaria potestas, a terendo ducta quatenus terere usurpatur pro polire, asperitatibus demtis. Jam amara sunt aspera, & acris, ut dulcia sunt mollia ac levia. Liqueat hinc פליה placenta, Exod. 29: 2. esse

وَأَسْتَعَادَةَ مِنْهُ وَأَسْتَيْمِلَةَ وَسَيْمِلَ لِيَمِينٍ
هَذَا الْيَمِينُ وَهَلْ حَيَّ قَائِلُهُ أَمْ مَيِّتٌ فَقَالَ أَيُّهُمُ اللَّهُ
لَلْحَقِّ أَجَفُّ أَنْ يُتَّبَعَ وَلِلصِّدْقِ
جَنَاقِيَّتُفْ بِسَمْنٍ يُسْتَيْمَعُ إِنَّهُ
يا

esse dulce crustulum, a נחם terri,
nam est Arabibus حلوي est
crustulum, a پشور dulcia-
rius. Porro استعان petiit ut
repeteret, vel iteraret, est 10.
a عاد med. Vav, iteravis. It-
rum iterumque fecit aliquid. in 3.
عاون iterata actione adoriri, insta-
re, urgere, examinare, contestari
quod est דעיר. Vocula עד adhuc,
Arabice عاد, abiterando quoque
fluxit. Alibi plura. Postremum
استملا Rogavit ut diceret est 10.
a ملا ult. Vav, cujus 5. تملي
inter alia est, Dictavit. Originis
latentis indago longiuscule nos
detineret.

اليمين per Deum. Formula
est contracta, pro أيمين الله, a
rad. يمن Dexter fuit. De Origine
ita Teblebius مذهب البصريين

أنه مشتق من اليمين أي
البركة ومذهب الكوفيين
أنه من يمين Secta Basrensum
statuit deductum esse a ימין felicitas:
secta autem Cupbensium deducit a
ימין, dextra. Posterius hoc rectum.
Nam ימין Dextra, saepe est
قسم jusjurandum, etiam in Bibliis.
Inde ימין Dextram Dei!
per Deum! Ejus plur. fr. format
עאמר Dextras
Dei! Et cum Lam emphatico
לימין الله Alias contractiones
vide sis apud Golium sub rad.
ימן.

&c. Sane ve-
ritas dignissima &c. Prius حق
est verum و justum. Fas & jus
omne. pn. Radix حق med.
def.

rant, eorumque dulcedinem collaudarunt, revocatis quoque
eis, & eos sibi distari cupientes: deinde rogatum est,
cujusnam esset hoc distichon, &, viveretne auctor ejus
an mortuus esset? respondit ille, per Deum, veritas dig-
nissima est cui adhæreatur, & veracitas præstantissima cui

M

obe-

def. ppi exprimit definitam &
certam rei veritatem, firmitatem,
necessitatem & similia. Diversos
usus in Golio, eorumque cum He-
bræo convenientiam Origines exe-
quentur. Specimen modo hoc esto
ex Algazalio. أقام الشيء في

Stare fecit rem super de-
finitas suas formas, eamque secu-
dum omne jus, & fas executus est.
Hebræis ppi. Præfigitur hic cum
articulo simul Lam quod voco
emphaticum, per Phata acce-
dens, & sane, profecto, certe, cum
vehementia & asseveratione for-
tissima exprimens, atque tum no-
minibus, tum verbis, tum parti-
culis sese accommodans. In Sacris
etiam illud Lamed multo tritissi-
mum, quamvis paucis in locis ag-
nitum fuerit. Recurrit etiam mox
in للصدق Sane veracitas. The-

ma صدق Rectus simul &
Rigidus fuit. Unde justitia factio-
rum dictorumque secundo assum-
ta. Latius deductum in alio opere.

حق dignus, aptus, conve-
niens. Inde forma comp. & super-
lat. اجق pro اجق.

لنحييكم Socius vestror. Est a
rad. نجا ult. Vav, dixit, com-
municavit arcani quid. Inde نحيي

consors arcani, socius, quem secreti
participem facimus. Innuit semet
ipsum, qui Confabulator & socius,
recens admodum accesserat. Lam
est emphaticum.

أرتابت بعزوة Dubitaret
de gloriacione ejus. A rad. عزرا

ult. Vav, retulit genus ad aliquem,
ab eoque se denominavit. Inde عزوة
est genus paternum. Stem-

ma. deductio stirpis, præsertim no-
bilioris. Illa ultima notio hic re-
spicitur, ad indicandam gloriatio-
nem illius, qui se tam nobilis di-
stichi patrem ferebat & auctorem.
Alterum أرتابت 8. conj. a

أرتاب med. je, suspitione, scrupulo,
dubio sollicitari. Originem reclusit
Teblebius الریب القلق

والاضطراب سمي الشك بذلك

لانه يقلق النفس ويريل

أرتاب Stirps & origo & est
inquie-

يَا قَوْمَ لَنَجْيَنَّكُمْ مِّنْ يَّوْمٍ قَالَهَا فَكَانَ الْجَمَاعَةُ لَمَّا نَجَتْ
بِعِزَّتِهِ وَأَبَتْ قَصْدِيْقَ دَعْوَتِهِ فَتَوَجَّسَ مَا
هَجَسَ فِي أَفْكَارِهِمْ وَقَطَّنَ لِمَا بَطَّنَ مِنْ
لِسَانِهِمْ كَأَنَّهُمْ وَجَّادُونَ أَن يُفَرِّطَ إِلَيْهِ
دَمٌ فَفَرَّطُوا لَنَ بَعْضُ الظَّنِّ أَنَّهُمْ
يَمُوتُونَ

inquieta commotio, et concussio. Dubitatio autem ٢٢٢ est appellata, quoniam inquieta commotione agitat mentem, ejusque pellit tranquillitatem. Optime; nam sicut Alcorani dicitur شك مرئب dubitatio concussio, nempe injecto serapulo Vide Sur. 34: 54 & 41: 45. Est autem قلق, quo مرئب solet declarari, proprie pulsatus resono & intremo, veluti quum in vas injecto lapillo, concussio ibi resonans cecidit. Hoc مرئب Raib & Ryb apud Arabes teritur pro omni eo, quod sollicitas & turbat, ut suspiciones, dubitationes, contensiones litigiosae &c. &c. prout exemplis apposi-

tis Demonstrabo in Originibus, Hebraum ٢٢٢ ex hoc fonte illustraturus.

أَبَتْ قَصْدِيْقَ دَعْوَتِهِ
Renebat veracem habere ejus justificationem. Cum عروء nota preced. gloriatio circa paternum genus pulchre necitur دَعْوَةُ Præsentio generis, & quidem falsa, a rad. دعا vocavit, unde لنفس دعا arrogavit sibi. inf. 2. 2. صدق Raddo - rigidus fuit; indeque secundo ufu, sincerus, verus, innocens, rectus fuit.

Equus virtutis cultor, Rigidusque satelles.

Adi de defect. Ling. Hebr. Arabum usus in veracitatem tenoris servantissimam potissimum incu-

buit. Hebræi Justitiam sub prae magis frequentarunt. Utrique nomen utrumque ex Origine & indole

obediatur: Profecto auctor ejus, O amici, is, qui for-
cius vobis hodie accessit. Erat autem ne si cœtus animi
dubius penderet circa hanc ejus gloriationem, & negaret fi-
dem adhibere jactationi ejus. Ille vero sagaciter odoratus
est, quod in mentes eorum insinuaverat, & intime per-
spexit, quam recondebant intus, inficiationem & impro-
bationem: metuens itaque ne precipiti vituperatione obrueretur,
recitavit ex Corano, esse suspicionem Crimini proximam.

M 2.

Et

dole thematis admiserunt ابى
ab ابى noluit, negavit, renuit;
abhorruit etiam, & aversus fastidi-
vit, in Golio dicitur sonare con-
trarium. מכה Hebræorum. Non
admitto contraria, quæ cum An-
tiphrasibus sunt amandanda ad U-
topiam. Istud ابى ult. je, Item-
que ابى ult. Vav, valet quoque.
patrem gessit, aluit, educavit, se
voluntate & affectu parentem præ-
buit. Sic مכה & ابى consentiunt at-
que conspirant. De dissensus anfa
& occasione alibi disquiretur.

استنكار Abnegatio impro-
bans & inficiens. Est inf. 10. 3
نكر inficias ivit, abnegavit,
tanquam incognitum plane, &
non suum. Improbavit. Repudia-
vit. Tanquam reprobum & invi-
sum abjecit. Hanc amplitudinem
redde 1 Sam. 19: 4. 1 Sam.
23: 7. & alibi. In 2 Conj. نكر

Fecit ut quid cognosci non potuerit;
Speciatim. ignota & aliena specie
induit: transformavit de meliore in
deteriorem formam. Sic intelligas
distinctius 1 Reg. 14: 5. נאמ
פנמה Hæc pro specimine. Reli-
qua lux themati נאמ adhuc debita,
aliam & longiorem requirit cu-
ram.

جاذبي ان يفرط اليه دم
Metuebat ne præverteres ad sese vi-
tuperium. جاذبي 3. Præst. ab
cavit. vitavit. metuit. Hujus conj.
non meminit Golius. Ea etiam
occurrit in Carm. Tograi Pl. 48.
Sequens فرط fut. in 1. 2
prævertit. præceleravit. præcept &
nimius fuit. In verbo, re, actione
omni. Origo pendet a فرط نظام
Sphæularum dissolutione, ut supra
deductum.

قران Es legit. Intellige قران
Corani, a Legendo sic dicti, lo-
cum recitatum, بعض الظن اثم
Quæ-

ثُمَّ قَالَ يَا مَرْوَاةُ الْقَرِيضُ وَأُسَاةُ الْقَوْلِ الْمَرِيضُ إِنَّ خِلَاصَةَ
الْجَوْدِ وَهُوَ تَنْظُهُرُ بِالسَّهْبِ وَوَيْدِ
الْحَقِّ تَضَعُ مَرْدَا الشَّكِّ وَقَدْ قِيلَ فِيمَا غَبَرَ
من

*Quadam Suspicio crimen est. Pro
Suspiciosus crimini affinis. Extat
Sur. 49: 12. اثم est ذم. Nefas
est illicitum omne. Reatus. Crimen.
Peculiariter post Muhammedis
sanctiones, vinum, & alea. Ori-
go thematis اثم ذم necdum
fatis perspecta; notiones enim
illæ apud Golium in 1. Iniquita-
tem commisit, culpam commiseruit,
peccavit; crimini obnoxius & reus
evasit. Pro iniquo & fonte judica-
vit Deus, haud dubie sunt secun-
dariæ. Aliquid forte residet in part.
3. موائم apud Pbiruzabad.*

الذي يكذب السير
qui falsus & mendax est in ince-
dendo, nempe qui crebro offendit &
impingit. اثم ذم Idem; Golio
tamen Tardus & lassus, quasi de-
linquens in consueto opere camelus.
Sic non princeps foret hæc notio,
sed a crimine & delicto propagata.
Pro mea conjectura ab offendendo
facit etiam مائم delictum, crimen
plerumque, pro Calamitate usur-
patum ab Arabsjade in opere MS.

*Quomodo offensio Latinis partim
est delinquentis, partim in calami-
tatem incidentis. Amplio tamen,
& uberius lumen circumspicio.*

مرواة القريض *Conditores car-
minis. Proprie Pigatores, deriva-
tores. Est plur. fr. مرواي pro مرواي*

قريض *irrigavit. مرواي a
carmen, a قرض secuit, resecurit;
quasi dicas, sectum minutius, &
incisum sermonem. Sic prævit*

القريض الشعر بمعنى
مقروض كأنه يقرض من
الكلام كما يقرض الشي

بالمقراض *Karyids كرى est car-
men, quasi dicas كرى resectum,
tanquam quod resecatur a sermone,
prout aliquid resectum forfice. Sic
natum quoque مومر a مومر secuit.
Latinorum carmen non est cani-
men, sed carimen a carere quod est
carminare. Frustra est magnus Pos-
sins quum scriinia excutit Orientis,
pro*

Et deinde dixit, O vos carminis conditores, & agroti sermonis medicatores, metallorum utique sinceritas conspicitur confutata; & manus veritatis discutit peplum dubitationis; estque dictum jam inde ab ultima antiquitate concelebra-

M 3

tum,

pro etymo Latino. قمرص sine puncto est duobus digitis prehensum compressit. Utraque radix lucem adfert Hebræo קרפ, præsertim tamen posterior.

اساة القول المريض Medica-
tores dicti agroti. Verbum اساء ult. Fav, non vel כח Chald. est medicamento imposto curavit. Ejus

part. pres. آسي pro آسي, dat

in plur. fr. أساة Chirurgi specia-
tim, per quietem 3. radicalis pro

أسية, formæ نصرّة, quæ est
nona ordine Erpenii, quem vide

Gramm. p. 127. Sic مرواة pro

مروية. Adhibetur autem plur. fra-

ctus pro sano, & perfecto آسון,
quum significatio generalis restrin-
gitur, & medentium latior per se
usus, ad solos medicatores vulne-
rum, ac Chirugos applicatur.

مرض porro est a مرض
agrotavit, quæ est significatio se-
cundaria, a detricto cortice ut sus-
picor, prout حلا deteri; de-
corticari, est agrotare. Istius corti-
cis detricti vim præfert 2 conj.

مرض ventilavit triticum. Cla-

rius adhuc تفرص in 5. تفرص

decidis, detractusque fuit cortex.

Inde קרפ, cujus potestas genuina
latitat, lucem foenerari posse vi-
detur. Per agroti sermonis medica-
tores intelliguntur Magistri sanioris
eloquentie, & lingue periti, qui
vitia & morbos, ab imperitis adfri-
cari solitos, possunt sanare, inte-
gritatemque ejus illibatam conser-
vare.

خلاصة الجوهر تظهر

بالسبك Sinceritas metalli appa-

ret inter conflandum. Proverbium

Orientalibus pertritum, quo soli-
dam virtutem explorando cognosci

innuunt. جوهر alias margarita.

itemque gemma omnis, latius etiam

metalla præstantiora complectitur;

aurum, argentum, quicquid nitet

& præstat in mineralibus. Origine

nam & radicem ad cons. 1. jam

vidimus. خلاصة Purior meliorque

rei pars; sincerum & purificatum

butyrum; a خالص Liber & salons

evasit: bonus, exquisitus fuit: pu-
ra, impermixta, mera, sincera fuit

res. Hæ notiones ortæ ab extra-
hendo יח. Extrahi est Liberari e

peri-

مَنْ السَّرْمَانِ عَنْدَ الْأَمْتَحَانِ
فِي سَرْمِ السَّرْجُلِ أَوْ يَسْهُلُ

فا

periculo, & saluum fieri. Sed & extrahi dicuntur subtilissima & purissima particula rerum. Ergo exquisita & electa pars rei, proprie extractum sonat. Cum igitur insuper conferri debet, extrahit lentius calceum, vestes &c. &c. ut supra jam monitum.

يد الحق تصدع مردا الشك

Manus veritatis scindit vestem dationis. صدع fudit etiam valet manifestavit, clare exposuit rem; utrumque respexit noster in hac figura. مرداء pallium: palla; vestis exterior qua viri, qua feminae; ipsum etiam caput, praesertim quum de feminis usurpatur, cooperiens. Radix est مردى ult. je, cuius a. notat pallio, palla, exteriori operimento induit. Inde dictum figuratum

مرداء الله عمله A misit ipsum Deus aspectu proprii operis: pro repperdit ei pro meritis. Laudavit Tebrizius ad Hamasa. Percipietur hinc, cur مرداء in Golio significet etiam Ornamentum & decus, nec non dehonestamen-

tum & dedecus. Etiam per debitam, sive es alienum ibi exponitur. Anfasam notionis & suavitatem simul condiscas ex Abulphar. p. 158: 159. ubi Harith Ibn Calda, Medicus Arabs longiorem vitam desideranti, in-

ليخفف الرداء ter alia praescribit
يريد بخفف: nt leves induat vestes:

الردا ان لا يكون عليه دين

innuens per levitatem vestium, ne ere alieno semet gravet. Illuc collineat quoque formula خفيف

الرداء paucos domesticos, & parum aris alieni habens; Proprie Levis vestium, & contra الرداء ثقيل vestium, & contra الرداء غمر apud Golium exponitur Liberalis bene merenda, quasi dicas profundus vestium, sinu nempe laxo vel & lacinia fluente, prolixus ac magnificus. Contrarium est الرداء ذميم illaudatus vestium, cuius pallium, tanquam breve nimis & arctum vituperatur, quae est Avari nota in Hamasa.

تمائة

lum, quum probatur, honorabitur aliquis, aut contemnetur.
Ec-

قصة الجسم والرداء نعيم

Humilitas corporis est; *Ec pallium vituperatur.*

Ubi Tebrizius *ايراد انه بخيل* *السرجسل او يسهله*
كما قالوا للجواد غير الرداء *apud explorationem pretiosus conse-*
قالوا للبخيل ما يضاده *batur vir aut vilis. Sic pretius ad-*
huc vertendum. امتحان est inf.

immit cum esse Avarum: ut enim liberalem vocamus pseudam pallio, sic Avarum contraria appellatione adfecerunt. Atque hac quidem hactenus, ad figuratiores quosdam usus Pallii huius vel peppli. Diverfo adpectu peplum dubitationis hic positum, quod sciendi continuata metaph. dicitur quam dubitatio omnis descendit. شك

Dubitavis. sublaudicavit. incubuit. iubaſitque rei. Totum se armis cooperuit. Transfixit hasta. Re alia omni confixit. Omnes hae notiones apud Golum sunt secundariae, a spina subnatae, quae non tantum in شكى & شكى med. Var se

exerit, شكى; sed etiam in شكى med. defic., شكى, suntque alia adhuc in Bibliis, magnam lucem ex collatione utriusque huius radicis aliquando foeneratura.

عن الامتحان يكرم

8. a tentavit, probavit experimento. Hebraice תנא, mutato ת in פ, quae sunt unius organi, aliisque etiam in linguis crebro commutantur. Est potestas secundaria, quae manavit a primigenia illa Terendi ac levigandi, quam Arabes quoque pro amplitudine linguae, ac vetustae memoriae asservarunt. Probat, exploratur aurum terendo ad coticulum. Inde

امتحان السلة قلوبهم

Terendo probavit Deus corda illorum nempe ad Coticulam afflictionis & calamitatis, quae inde محنة ap-

pellatur. Sic recte veritur apud Gigeriam. Ad Lapidem Lydium quoque manifesto spectat proverbiale nostrum dictum, in quo *فكر fut. pass. conj. 4. honorabitur*

proprie pretiosus consebatur, ob oculos ponit aurum, aliaque pretiosa cerum, terendo & fricando probatarum, תנא eandem indolem habuisse

وَمَا أَنَا قَدْ عَرَّضْتُ خَبِيَّتِي
لِلْاِخْتِبَارِ وَعَرَّضْتُ حَقِيبَتِي
عَلَيَّ

habuisse liquet ex *Esa.* 28: 16. ubi suavi lusu Messias vocatur מכון *Lapis explorationis*. Quasi dicas *Lapidem Lydium* ad quem corda hominum & intimæ Cogitationes explorentur, ut Cocc. in *Lex.* notat. Non displicebit, credo, imago hæc, reddita iis locis ubi מכון prostat; ut *Job.* 12: 11. מכון Auris tanquam ad coti- culam terit & explorat dicta. Simi- liter reliqua. Ceterum a rad. כרם *Pretiosus, nobilis, liberalis, generosus, magnificus* fuit est דרם *vitis, וכרם*, unde apud *Havi- rium* *Conf.* 12. habemus דנת *Filiam vitium* vel *vinearum* pro vitigeno latice. Ulti- mum بهאן est etiam *fut. pass.* 4. ab هאן med. *Vav*, facilis, lenis, levis fuit. Alio ad spectu idem ver- bum valet *quievis*, ejusque deri- vatum هון est *quies, modestia, mansuetudo, lenitas, Commoditas, facilitas vitæ.* חון *Opulentia*. Ex priore usu explicandum illud חונו *Dent.* 1. 41.

عَرَّضْتُ خَبِيَّتِي لِلْاِخْتِبَارِ

Produxi thesaurum meum ad cog- noscendum. عرض valet inter alia *conspicuum fecit*, & *expo- suit*. خبية sub rad. خبا ult. *Vav* je, apud *Goliath* est *Abdita res. Lasibulum*. Prior notio hic obti- net, *thesaurumque* designat, & quidem *Literaturæ ac Eruditionis* in hac serie. Schol. خبيتي

مكتومي وما خبات من
علمي *est reconditus meus thesaurus*, חבא *occultum habebam de scientia mea*. Confer quæ supra de *خبا* ult. *Eliph.* & *خبا* ult. *Vav* aut je, jam monui. *اختبار* inf. 8. *scivit, cognovit, rescivit.*

وعرضت حقيبتني علي
اعتبار *exposui peram meam, ad specimen capiendum.* عرض *exposuit* *obtulit* ad vendendum. *Venditavit.* Plena locutio *عرض حقيبة* *exposuit venum.* وعاء من جلد *peram, mantica,* يجعله

Ecce autem ego produxi vobis *Thesauros* meos ut exploraretis, & *peram* meam exposui ut specimen caperetis. Aliquis

غير مستحقب إنما *masa* est
Vas Coriaceum, quod eques locat post tergum. est a rad. حقب sub ventre constrictus fuit camelus. In 4. حقب Constrictus sub ventre, fuit, seu cingulo posteriore, حقب dicto, in 8. & 10. conj. In se suscepit & commisit crimen. In Ha-

non suscipiens in se crimen, tanquam *peram* videlicet, vel *manticam* tergo adfixam, uti est etiam in proverbio Latino. In bonum tamen etiam حقبه *mantica* hæc se præbet, egregieque dictum a nonne mine.

والبر خيسر حقبه الرجل

Pietas autem optima est pera sella camelina.

Laudavit Tebriz. ad Hamasa, ad-
 dens حقبه ما يشد خلف
 الرجل والفعل منه احتقب
 واستعير فقبل احتقب الاثم
Hakyba est quod ligatur post sellam camelinam, indeque verbum *Ibshakaba*, post tergum sumisit *pera* ritu, quod transferri coepit, ut dicatur, *pera* ritu post tergum sumisit crimen. Hic loci usurpatur pro reconditorio aut loculamento mercium, atque adeo pro recondita eruditione,

quam *Abuzeidus* circumgehabat. Sic in conj. 33. *Desiderabas multitudinem ipsum remanere* ليتستنجش خباته وتستنفض حقيبته ut vestigares thesaurum ejus, & excuteret ejus *peram*. In Conf. 22. حقبه الاسرار figuratius adhuc *pera secretorum* vocatur a secretis. Apud Poetas *peræ* mulierum sunt *Nates obesiores*, quod pulcrum vestis factum in Arabia. Diu. Hud.

لف ثقال الحقباب

Crassa femoribus, graves peris.

In

عَلَيَّ الْأَعْتِبَارُ فَأَبْتَدَرَ أَحَدٌ مِنْ حَضَرٍ اعْرِفَ
بَيْتًا لَمْ يَنْسَجْ عَلَيَّ مِنْوَالَهُ
وَلَا سَمَّحَتْ قَرِيحَةٌ بِمَنْوَالِهِ
فَإِنْ أَثَرْتُ اخْتِلَابَ الْقُلُوبِ فَاتَّظَمَ عَلَيَّ هَذَا الْأَنْشُوبُ
وَأَنْشُدْ
فَا

In Hamasa.

عذاب التنايا مشرفات للحقايب

Limpida dentium saliva praeclara, emimula peris.

Ubi Tebrizius الحقايب le Memo in מור ponitur radical.
Pera hic sunt Na- ergo ex hoc
tes. מנול & מנול
fons jugum textorium; Liciato-
rium: indeque modus & constitutio
rei. ad hunc
modum, quasi super hoc jugo texto-
rio. Dicitur etiam מנול הכי
an Officium tuum est ut
facias ita. Decet te ita facere. Pro-
prie illud jugum textorium tuum: ita
tibi ista tela texenda. Hæc ad illu-
strationem Golii in hac voce sub
Observetur etiam usus
Absharestanii apud Pocok. Specim.
p. 194. Orta est hæresis eorum qui
Decreto Dei bonum & malum at-
tri

Ubi Tebrizius الحقايب
Pera hic sunt Na-
tes.
بيتا لم ينسج علي منواله
Versum, non texebatur unquam
super ejus liciatorio. Id est singula-
ris textura. خشيبة est منوال
jugum textoris pro
ab Hebr. מנול i Sam. 17:
7. 2 Sam. 21: 19. Thema est מנול
med. Vav & je, unde מנול
Licium, subtegmen telæ, ab
interlucendo. Item sulcus agri nova-
ti interlucens. Item semita, & nota
lucens circa oram tela detexta. Ma-

liquis itaque adstantium prævertens dixit, teneas ver-
sum hunc *singularis* plane *artificii* ac *contextura*, & cujus
similem ne *beatissima* quidem *viña* hæcenus *expromsit*; si ita-
que *præcellis in præcordiis deliniendis*, contexto nobis carmen
hujuscemodi, ac cecinit.

N 2

Es

ونسج علي منوالهم
طبا
واصل بن عطاء
Id proxime
ad nostrum accedit. Est tamen
figuræ nostræ major adhuc em-
phasis, nam monente *Schol.* يريد
ان هذا البيت رفيع الصنعة
ففي الشعر لم يصنع بيت
مثلها Vult dicere hunc versum esse

*celsi artificii in Poesi, cui similis
versus nunquam sit factus. Illuc
spectat etiam نسيج Unicus, in
comparabilis. Radit نسيج texnit.*

Unde نسيج *Textor. metaph.*
Mendax qui mendacia fuit & textit.
omnis ita Græce. Venti etiam
dicuntur Texere quum ex adverso
spirantes ductibus decussatis arenas
signant. Unde in Diw. Hud.

لفولج مسن للريح نسيج

Agmina ventorum texentia.

Exponitur etiam *glomeratis inter
se pedibus Properavit. Latinis te-
xere gressus &c. &c. Quin Græ-
corum víomas, quatenus Itam,*
*rediditque omnem designat, a te-
xendo fluxisse videtur.*

ولا سمحت قريحة بمثاله
Neque prompta & facilis fuit vena
ulla in consimilem illi. قريحة
indoles, ingenium, naturalis vena
& industria. Proprie prima e puteo
scaturiens aqua. *Lympha pura,*

*limpida, nulli rei permilla, quæ
etiam قراح & قريح Teblebins
ad Conf. 6. القريحة في
الاصل اول ماء البير النابع*

*عند جعرها وشبه للذهن
بذلك لما تولد عنه من*

*Karycha in stirpe est prima
المعاني illa aqua putei, quæ scaturit quum
feditur: & comparatur ingenium
cum*

فَاطْمَرْتُ لَوْلَا مِنْ تَرْجِيْسٍ فَسَقَتْ
وَمَرَدًا وَغَضَبْتُ عَلَى الْعَنَابِ بِالْبَرْدِ *

فَلَيْسَ بِكَفٍّ إِلَّا كَلَجِ الْمَصْرِ
أَوْ أَقْرَبُ حَتَّى أَتَشَدَّ وَأَقْرَبُ
سا

cum illa ob enatos ex illo sensus. In
8. Conjug. اقترح Extemporanea
carminis vel orationis vena polluit.
In Hist. Tamerl. p. 30. جمود
congelatio vena scaturientis
ponitur pro insipientia, allusione
ad hanc originem. Porro سمح
Beneficus, liberalis, facilis, ele-
mens fuit. Deriv. سَمَحَ facilis,
mitis, lenis, liberalis. Hæc secun-
daria sunt. Primariam vim sinit
عود lignum enode. In
conjug. eadem notio servata, ubi
تسميح الرحى est rectam, aqua-
lemve facere bastam, proprie eno-
dem. Conveniunt autem سمح
& سهل, nisi quod posterius hoc
de terra potius molli, plana, facili
usurpetur. سهل autem terra
plane ac molli opponitur حزن
terra salebrosa ac dura. Inde حزن

tristis fuit. Apud Hebræos תָּוַם e
Contrario, letus fuit; quasi dicas
sine nodo & asperitate ulla cordis tri-
stis contracti, aut constrikti. Hæc
fusus alias, etiam munifica libera-
lisatis, & clementis condonationis,
usibus matri Hebrææ restitutis ex
Arabia.

اختلاب القلوب Delinire corda

Inf. 8. اخلب fascinauit dictis
delenificis, & tanquam in septo
cordis tetigit. Redeat ad Origi-
nem supra jam ex Teblebio pro-
ductam.

انظم علي هذا الاسلوب

Contextito super hoc ductum. Thema
نظم teritur in margaritis confertis.
Inde transfertur ad carmen elegan-
ter compositum. Belgice Rygen. inry-
gen. Ejus derivatum نظم est
linea seu funiculus margaritarum.

Et figurate ملاكي الامر Id quo
nego-

*Et pluit illa margaritas ex narcissis, irrigavitque
Rosam, atque admordit uvas grandine.*

Intercessit verò nictus tantum oculi, eoque minus, quum
mirificum hocce producens cecinit.

N 3

Ro-

negotium constat ac subsistit; interior
constitutio & firmitas rei omnis;
quasi dicas nexam & ordinatam ejus
seriem. Hinc ducta phrasis انظرط
diffoluta & disturbata est
series ejus, pro confusione rerum,
& turbatione omni. أسلوب
tractus. via. semita. modus
agendi. Pars doctrina & cognitio-
nis etiam in Golio. Radix est سلب
trahit. Hebræum שלב huc non
pertinet, sed cum ثلب confe-
rendum; quod Crenas & incisuras
marmorum designat.

امطرت لولوا من فرجيس

Pluit margaritas ex Narcissis. Scho-
liares النرجس له لولوا اصغر
فيه انكسار وفتور تشبه به
العينان ان كان في نظرها
Narcisso flos est flavus in quo
fractio & languor: cum eo autem
comparantur Ocelli languidius in-
tuentes. 3. امطرت. fam. præ. in
4. a مطر, Pluit, pro
Lacrymavit hic positum
figurate, margaritâ etiam Lacry-
marum figuram gerentibus. A-
matoria hæc. Sat venustum &
hocce.

بكت لولوا مرطبا وفاضت مدامعي

عقبقا فصام الكل في نجرها عقدا *

*Flevit illa margaritas recentes, & exundarunt quoque birqui mei
Genomis rubris; quæ nexuerunt super collo ejus monile.*

rigavit rosam. سقت وردا

Id est humectavit blt خدا

nam roseam Nota imago. ورد
est pōdu.

عصت

سَأَلَتْهَا حِينَ نَرَاهُ نَضُو بَرَقَهَا
 الْقَانِي وَإِدَاعَ سَمْعِي أَطِيبَ الْخَمِيرِ *
 فَرَحَرَجْتُ شَقًّا غَشِي سَنَا قَمِيرِ
 وَسَاقَطْتُ لَوْلَا مَنْ خَاتَمَ طَمِيرِ *

فجاء

عضت علي العناب بالبرد

Momerdit uvas grandine. Hac longius a genio Europæorum de flectunt. Grando hic signat dentes candidulos, ut supra etiam vidimus. Uva sunt extremitates rubicundæ digitorum, fuso tinctæ, ut intensius etiam rubeant. Id in deliciis Gynæcæi apud Arabes. عنب est uva, præsertim rubra, purpurea. Unde Deus. 32. عنب.

نضو برقعها القاني

Remotionem veli sui rubicundi. Verbum نضا ult. Vav, inter alia Exuit vestem. detraxit. برقع Rica, operimentum faciei muliebri. Thema quadriliterum برقع ope-ruit faciem rica. Grandi figura hinc Conf. 25. noster نبرقع Rica Austeri vultus se cooperuit. הכתר פנים Velo obduxit vultum, Stylo Biblico ten-

dit quoque ad indignationem & iram. قنا part. pres. a قنا ult. *Elipb. intensius rubuit; unde junctim قنا احمر قنا* effertur solet ad summum gradum rubedinis judicandum. Est etiam in rad. قنا vis deprendendi corum, speciatim ut rubro colore imbuatur. In Golio quoque exponitur sign. 3. *Occidit, ad necem adegit. Apud Giggejum est قنا فلا* illius invasit ad necem inferendam. Id mihi representare videtur *Hebraum* قنا Zelotypia ductus fuit. In Origine vehementius rubuit, facie flammante quasi præ fervore ac Zelo. Solent in omnibus linguis vehementiores affectus a colore, quo tingunt, denominari. Sic *Livor* natus, pro invidia; sic *pallere* signat metum; sic *rubor* transit ad pudorem; quamvis nec *rubicundus* vultus irati, amuli, Zelotypi, Latinitis sit ignotus.

وايداع سمعي لطيب الخمير

Et

Rogavi eam, quum inviseret, removeret velum suum
Rubicundum, deponeretque in aures meas suavissimum
sermonem.

Removit itaque crepusculum, quod tegebat splendorem lunæ,
Cadereque fecit margaritas e sigillo suave olenti.

Hic

Et Deponere in aures meam suavis-
simum sermonem. *سمع* Audi-
tus, & ipsa Auris. Radix *سمع*
וּדַע inf. 4. a *וּדַע* posuit.
deposuit. reposuit asservandum. Ea
est origo verbi *וּדַע* scivit, cognovit
quasi dicas reconditum habuit in
memoria; plane ut *וּדַע* quoque
apud Arabes est deposuit in *وعاء*
reconditorio, & deinde, asservavit
in mente, memoria retinuit. In 4.
وּדַע deposuit *וּדַע* servandum dedit
quid alicui, *וּדַע*, Communicare,
committere arcana, &c. &c. Hic
loci speciatim attenditur arcanum
quid in aure quasi Deposuit ac
Commendatum. Porro *اطيب*
est *form. comp. ac superl. a* *طاب*
טוב med. Var., & *je*, Bonus, ju-
cundus, suavis, fragrans fuit. Pro
اطيب etiam effertur *אטיב* *אטיב*
ut *טוב* & *טוב* in Bibliis alter-
nantur. Ut autem Hebræis *טוב*
bonus suavis, sæpe est suave-olens,
ita istam potestatem mirum quan-
tum frequentant Arabes, quippe

quibus *طيب* *طيب* est odoramentum
omne, ac aroma, & 2 Conj.
طيب aromatibus conditus. 3.
طيب Aromatibus conditus, vel
unguento odoribusque perfusus fuit.
Hic loci ista quoque vis captata
est, & suave Olenis sermo intelligi-
tur, ut patet ex versiculo sequenti
ubi pulchrum *و* tanquam aromati-
bus conditum os inducitur.

فَرَجَرَتْ شَقَقَا غَشِي سَنَا
Et removit Ruborem crepus-
culi, qui tegebat splendorem lunæ.
Id est Rubicundam ricam a pulchra
facie dimovit, *لَمَرَّ التَّابَا اَجْمَر*
عن حسن الوجه
ut Seholiastes notavit. Est autem
eodem Schol. monente,
حَمْرَة الشمس بعد الغروب
Rubor solis post occasum. Radix
condoluit, miseratione ductus
fuit: In 2. parum fecit, paucumve:
deteriore modo tenuis vellem. In 4.
macluit.

فَحَامَ الْحَاضِرُونَ لِبِدَاهَتِهِ وَأَعْتَرَفُوا
بِنَرَاهُ فَلَمَّا آتَسَ اسْتَيْنَسَهُمْ بِكَلَامِهِ وَأَنْصَبَ بِهِمُ
أَلِي

*metuit. Ita Galius. Ea nemo intel-
ligat, expediatve, sine notitia Ori-
ginis, quam recludit Tebrizius ad*

اصل الشفق الضعف Hamasa
ومنه ثوب شفق

*Stirps verbi hujus adfert debilitatem
indeque dicta vestis Schjefek, debi-
lius texta. Ex hoc jam fonte me-*

*tus, nec non commiseratio proflu-
xere. Crepusculum etiam a debili
adhuc lumine ita dictum apparet.*

Sequens سَنَا pro سَنُو Lux,
Splendor, pecul. fulminis, est a
سَنَا ult. Fav; Luxit, Splenduit
spec. in sublimi. In Hamasa Pater
duobus Filiis hoc versiculo paren-
tat;

شهابان منا اوقدا ثم اخمدا
وكان سنا للمدلجين سناهما

*Duo Fulmina belli e nobis accensa, mox extincta sunt:
Quorum fulgor noctu viantibus prae lucebat.*

Postremo قمر Luna sic dicta vi-
detur a Colore albo, & quidem
subfusco illo, ac viridi, qui residet
in them. قمر. Alio nomine Luna
لمبادرته بدى appellatur, quoniam praeco-
cupat solem oriendo; nam بدى
est festinavit. Apud Algazalium
وجهه كالقمر ليلة reperiō
بدى Ejus facies erat ut Luna,
nocte decima quarta mensis. Id est

in plenilunio. Tertia adhuc est
Luna designatio per vocem هلال,
Luna nova, praesertim nascentis
quin & decascentis, mensium pri-
mis ac postremis diebus. Idem
للال هلال Luciferum quoque
designat.

فساقتت لولوا من خاتم
عطر Et projecit margaritas e
figillo bene-olenti. Verbum سقط
cecidit. in 3. exponitur alternis cum
alio recitavit Carmina, quasi
dicas

Hic vero adstupere omnes extemporalem hominis facultatem, & agnoscere eum a plagio esse quam alienissimum, quan-

dicas cadere fecit ex ore. *ولو* a suspitione furti in cammine illo. *Margarita* hic sunt *Pretiosi* & *Inde colligitur principem vim si-*
pulchri sermones, quæ & Matt. 6. tam in remotione sublimi.

sic adhibita. *فلم* *استيناسهم* pro ore positum, & quidem *فلم*

كالخاتم في الاستدلال *Es quum percepisset cicurationem eo-*
rum. Sic proprie. Radix utriusque

والضيقة وقد كثر الشعراء *انفس* *familiaris evasit,*

في تشبيه فم النساء بالخاتم *assuevit.* In 4. etiam *vidit, spe-*
ctavit, cognovit, percepit, انس

Ore, *figilli instar rotundo* *audivit, sive percepit vo-*
cem. Ansa istorum usum ex ori-

arco, nam Poeta multi sunt in *انس* *gine tenetur.* Ab *انس*

comparando ore cum sigillo ob arcum *انس* *homo, est انس*

clausumque ejus. Non ab similem *genus humanum oppositum eo-*
figilli usum in artissime clauso & *generi ferarum.* Hinc jam

compacto reperies *Jobi 41:6. انس* *انس* *humanus fuit, & انس*

واعترفوا بنرايته *consuetudo, familiaritas, qualis est*
agnoverunt puritatem ejus, a *hominum inter se, cui opponitur*

furto nempe aut plagio. Radix *انفس* *feritas mansuescere nescia.*

est *aversit, cohibuit sese ab* *In 5. conj. انس* *Mansuetus*

inbonesto. Integer, intactus, immu- *fuit* *ciccuratus.* in 10. item *ci-*
nis fuit a malo, Aeris malignitate *cur evasit de fera fugaciore.* Inde

omni carnis regio, & amoenitate *infin.* heic loci elegantissime u-

purissima ac delicatissima floruit. A- *surpatur, conciliatione animorum*
liquid lucis pro primaria potestate *per cicurationem expressa.* *Scholia-*

adfert *Tebiebui* quum *انس* *انس* *recte, انسهم انسهم*

exponit *وعدة عن* *وتركي نفاهم وانكارهم*

التهمة بسرقة الشعر *انسهم انسهم* *انسهم انسهم*

Sublimitatem *remotionem ejus* *انسهم انسهم* *انسهم انسهم*

انسهم انسهم *انسهم انسهم* *انسهم انسهم*

انسهم انسهم *انسهم انسهم* *انسهم انسهم*

انسهم انسهم *انسهم انسهم* *انسهم انسهم*

انسهم انسهم *انسهم انسهم* *انسهم انسهم*

انسهم انسهم *انسهم انسهم* *انسهم انسهم*

انسهم انسهم *انسهم انسهم* *انسهم انسهم*

الْمِي شَعْبِي أَكْثَرُ أَسْمَاءِ طَسْرُقِ كَطَرْقَةِ الْعَيْنِ
ثُمَّ قَالِ وَدُونَكُمْ بَيْتَيْنِ آخَرَيْنِ وَأَنْشُدْ

وَأَقْبَلْتُ يَوْمَ جَدِّ الْبَيْتِ فِي جُلِّ

سَوْدٍ يُعْطِشُ نَبْعَانِ التَّيَامِ الْخَصْرِ *

فلاح

Et unius attentionis, et diversio-
nis adversus eum.

وانصبابهم الي شعبي

De effusione coram ad

nam tuerendi ipsam. Prius est

inf. 7. & fudit. effudit.

unde انصباب hic est جري

carfus & inclinatio. Supra

declaram Conf. 1. Astorum

طريق في الجبل est شعب

Via per montes proprie. Postre-

um inf. 4. & انكرام

honoratus fuit, quod paulo ante

vidimus.

اطسرق كطرقه العين

Terram spectavit tanquam nichil

oculi, id est ad momentum oculos

humi defixit. Verbum طرق

habet varios, eosque profunda

Originis adspectus. In 4. Conj. a-

pad Goliam redditur, Conticuit.

Obmutuit. Humi oculos defixit. Id

difficillime quis conciliet cum

coliquo ul'a. succurrat ergo Ter-

arq. لي برمي مصر

الي النهرين ساسكتنا واصلنا

عن النظر الي الطريق الذعبي

Atraka est coniecit oculos in

terram sileti. Origo est a spectanda

via طريق Taryk, quom calcit.

Sequens طريق indidem stixit,

Ordo. series. Vestigium vestigio im-

pressum. Inde طريقين

semel am sis. Proprio vestigio suo,

aut duobus. Hinc طريق العين

Vestigium quali, ac momentum o-

culi.

Accipite. A

دون infra, proprie, proxime, est

دونك Cape, habe tibi,

quali

quando ille eos jam conciliatos sibi deprehendens, & inclinatos ad summum sibi honorem deferendum, Oculis in terram dejectis, & brevi facto silentio, Capite inquit, alios duos Verficulos, & cecinit.

Et prodit illa, quum jam serio esset discedendum, in stolis

Nigris: admordens pulpas extremas digitorum poenitentis desperati.

O 2

Mi-

quasi dicas infra te, vel prope te; quod tollere possis, si lubeat. Illuc tendit usus Eutychii in Ann. Alexandr. t. 2. p. 121. قدوة لك

فريقك بصحب لك Penes arbitrium ergo tuum erit; ego sane admonui te. Illuc quoque expositio Scholiastae قدوة لكم

اغراء معياو جذروا واسبعوا Infra vos, est incitandi formula, cuius vis est, advertite & auscultate.

بعض بيان التام الحصى Mordebat extremitates digitorum poenitentis moerore oppressi. Notanda est perpetua fere structura Arabum, qua mordere extremos digitos Poenitentis valet, ad instar illius id facere; nisi quod ita enunciatus sensus censeatur nervosior. فمادام ا نادم poenitentia praesertim sera, ductus fuit. In 3. نادم

compotorem esse & قدوة لك compotor. Ratio alibi declarata.

quod apud Gellium exponitur tenax, quare, latiore pollet usu, ab arcto nempe, & angusto radicis حصص, atque hic designat المنقطع عن الكلام qui pra moerore loqui non potest, vel قدوة لك angustatam corde, prout Scholiastes annotavit.

فيلاج ليل علي صبح Es apparuit nox super aurora. Id est velum nigrum pulcherrima faciei fuit injectum. Ita Schol. فليل noctem declarat per نقاب اسود برقع Operimentum faciei nigrum, Riccam. Acumen quoque in لاج micat, splenduit. Respicitur ad splendidam nigredinem huius operimenti; quum alias splendor & tenebrae

فَلَا حَیْلَ لَنَا عَلٰی صَبْحِ أَقْلِهِمَا

عُصْنٌ وَضُرْسَتُ الْبَلْعَمِ بِالْمَعْرِ

وَأَسْتَسْنِي الْقَوْمَ قِيَمَةً

*nebrae noctis pugnent, ac parum
consistant.*

اقلهما غصن *quam utramque*
capite sustinebat tener ramus. قل
 ٥٦٦ *levis fuit, indeque porro pau-*
ens, parvus, vilis &c. habemus

in 4. Conj. **أَقْبَلَ** *exsulit in altum,*
& sustulit super caput. Levavit.
غَصَنَ *Ramus, Vigna, a غصن*
in Appendice Golii amputavit.
Intelligitur formosa puella

Θὺν ἔπος ὕψις αἶψά γένοιτο· Θύεα.

Ut *Achyli. in Eumenid. 669. Ra-*
mi quoque vel Germinis vocem
figuravit. Homerica phrasi dice-
retur, quæ ἀνδραπαρ ἱππύτων. Scho-
liastes Rannum exponit. القامة
staturam erectam. Phantasia Poe-
tica inducit formosissimam ipoc,
capite sustinens Noctem simul و
Auroram; Auroram quidem in
facie pulchra; Noctem vero in Ri-
ca faciei superinjecta.

ض — c est enim *Modari dentes*
 ضرس *Durs dicto, vehementius*
compressit. Hinc speciatim exponi-
tur Dentibus prebendis lignum, aut
simile quid, exploranda duritiei
ergo. Redditur etiam, scilicet in eum
fortuna, quasi dentibus usa, &
mersu videlicet, nam Tempus Mor-
dax & Caninum vocant Arabes
asperum atque iniquum. Porro

ضرسیت البلوی بالحصہ

بلور *Billant est Beryllus. Hujus*

Masticabat beryllos margaritis. Id est Digitos Dentibus premordbat. eosque prae vehementia moeroris molaribus suis comminabat veluti. Verbum ضرس fortius est quam

gemma summa commendatio in
longitudine, quia *Cylindrus* ex eo
facere amant, teste *Plin.* 37. 4.
Conf. *Salm. Exerc. Plin.* 779. 80.
Vides ansum *Beryllus* transferendi
pro

Micuitque Nos super aurora, quam utramque in capite portabas

Tener Ramus: masticabatque beryllos margaritis.

Tum enim vero omnes extollere viri pretium, & predicare

O 3

pro digitis, quorum laus & commendatio quoque in *teresi longitudine*, Postremum *دُرّ* est plur.

fr. a *دُرّ* *margarita*, praesertim Major, Unio. Hebraeis *דָּרָה* etiam fuit *margarita*, ut Boch. Hieroz. p. 2. p. 709. & seq. demonstravit. Derivat *דָּרָה* a *דָּרָה* *rotundus* fuit;

autumatque significationem *דָּרָה* *radiavit* a *margarita* esse ductam, quum Arabes a *radiante candore* eam ita appellatam esse velint. Res digna quae alibi latius discutatur. Dicam tantum obiter vim thematicae esse *radiatim fluxit*, ut & *radiatim luxit & splenduit*, prout *דָּרָה* est *fluxit* primo, deinde *luxit*. A prima illa notione emanavit *דָּרָה*, *Myrrha sponte fluens*, ipsa etiam vis *Libertatis*, seu *fluxus liberi* in *דָּרָה*. Ab altera, *דָּרָה* sonat *Margaritam*, omnino enim defecivam radicem fuisse arguit *Dageb* forte in *דָּרָה*, eademque ratione *דָּרָה* dictam vidimus supra a *דָּרָה* fuisse. Quod autem attinet ad figuram *Unionum* pro *dentibus candidissimis*, & *Cylindrorum* pro

digitis speciosa longitudine se commendantibus, habet ea suam gratiam, quam nec Europaea Poetis abhorreret in rebus amatoriis. Sed *Beryllos unionibus masticatos* Orientali coelo debemus relinquere. Vitiostimum foret id nostro ore ac more. in Oriente ubi id cui quid comparatur, eo ipso quodque nomine signatur, aequè commodum id, ac si dictum fuisset, *Digitos Cylindracos masticabat dentibus margaritis* referentibus.

جَنِينِ اسْتَسْنِي الْقَوْمَ قِيَمَتَهُ

Tunc temporis extulit populus pretium ejus. *قِيَمَةُ* Pretium, Valor

est a *قَامَ*, *statit*. Item *constitit*, *valuit*. Apud Latinos etiam *flare*, in pretio ac valore teritur.

سَنِي est 10. Conj. a *سَنِي* *luxit*, *splenduit*; in 4. *سَنِي* *magnifice extulit*, & tanquam ex

alto fecit splendere. Inde *سَنِي*

altus, *excelsus*, *pretiosus*. In *Hist.*

Tamerl. 156. *مواعيد سنية*

Promissa splendida. Et *Abulphar.*

وَجَمَلُوا قَشْرَةَ قَالَ الْخَبِيرُ
مَنْ لَمْ يَكُنْ قَلْبًا مَرَّتْ قَلْبُ
يَوْمَئِذٍ وَتَلَّى جَلِيلُ أَمْرًا فِي
قَوْمِهِ وَسَرَّحْتُ الْكُفْرَ فِي مَيْسَمِهِ
فَإِذَا

P. 400. *Chlamys magna* جليلة سنية. Est ergo tanquam *magnifica* & *splendidum* efferre nostrum *استغري*, quod *Lexica* non *si-*
lunt. De *چين* teneatur esse *compositum* ex *چين* *tempus*, &
ان *Chal.* & *in Hebr.* Eadem
ratione dicitur *يومين* *die illo*, &
ليتين *nocte illa*, quae *Goliath* sub
ان annotavit. Adde *وقتین*
bara illa apud *Abulphar.* & *واضح*
tempestate illa, in *Diw.* *Hqd.* quin
& *انتين* *Tu tunc* invenio, ad quam
formam etiam alia putem com-
poni posse.

copiosam *استغري* *وا* *ديمته*
aut *uberem* dixerunt ejus *pluviam*.
Verbum *غري* *copiosum* fuit *lac*,
dat in 10. *استغري* *Copiosum* quid
petiit & captavit, nec non *cepsit*,
ac *predicavit*. *عري* per *Ain* est
juvit, *ry*. Duo hæc thesata u-

nam videntur habere *Originem*,
sic ut *juvare* ab *uberi* & *Copio*sa
profluxerit. *Ubertatis* & *Copie* a-
bundantis vim sub *ay* in *Bibliis*
quoque reperio. Sequens *ديمته*
in figura *Orienti* adamata, est e-
nim *pluvia* hic, *fecundia* fluens &
rigans veluti. Radix *دام* *quiescit*
am. Item *parenavis*. Speciarim
Tranquilla *pluit* *Coslam*. Inde
ديمته *Pluvia tranquilla*, *silens*,
sine *fulmine* aut *tonitru* sæpe per
aliquot dies durans ad minimum
tertiam *diei* partem, ut est apud
Goliath. Uterque *Schohastes*, ait
ديمته *مطر هروي يوما وليلة*
وهو كناية عن سكناه
بالشعر *Dyma* est *pluvia* quæ *rigat*
diem *noctemque* *continuata*: estque
figura *Orationis* *versa* quæ *usus* *sue-*
rat. Confer *Deut.* 32: 2.
اجملوا *عشيرة* *وجملوا*
قشيرة *Pulchram* ei *amicitiam*
com

speciosissimam ejus plurimam, & amictissime ipsam tractare, quin
& pulchra ipsum veste donare. Qui narrationem hanc retulit,
quam, inquit, viderem, quam resplenderet ejus pruna,
quamque nitor ejus fulguraret, acriore obtutu notavi ipsum,
atque spatiosi sui aciem per characterem ejus. Ecce autem
erat

commodissimam, pulcherrimamque e-
dians efficeretur corticem ejus. Ita
proprietas Arabica habet. جميل
Pulcher & elegans fuit, dat in 4.
اجمل Pulchrum quid facit: Bene
meritis suis de aliquo. قشرة

amicitia, societas, Similitudo. O-
rigo pendet a numero denario, qui
Arabibus solennis in societatibus &
confortiis. Figuratus est قشرة
cortex a قشر decorticavit, nam
monente Schol. قشرة الرجل

ثوبه ولباسه Cortex Viri vocatur
ejus vestis, & indumentum. Vides
pulchrum facere corticem alicujus,
esse novam ei vestem donare. No-
tio pulchri, elegantis, speciosi, de-
cori, quae principem locum tenet
apud Golium, est secundaria, a

جميل liquefactum opulentum. Au-
ctor mihi Tebrizius ad Hamasa
قال ابو العلا الجميل اخذ من
الجميل اي للشحم السمذاب
لان الانسابة اذا سمن جسم
Dicit Abulola pulchrum fere vocari

ab adipe liquefacto, quoniam quum
pinguescit aliquis, nitet & pulcher
fit. Similiter Tebrizius ad Conf. 10.

الجميل السمين من الجميل
و هو الشحم Zjamyra est pinguis
nitida a Zjamyra quod est adeps. Ergo
adiposum dixerunt Arabes pro nitido,
& mox pro pulchro ac specioso; ut La-
tini contra Nitidum traduxerunt pro
pingui, & pulchre nitore dixerunt bene
saginata atque adiposa. Clar. Hott.
in Smagor, Oriant. hic illustrari
putat hanc retribuit, vel potius
bene & pulchre meruit de aliquo.
Parum memor erat Vir Doctissi-
mus istud hoc etiam usurpari pro
male meruit. Ergo alia est Origo,
de qua alibi commodius anqui-
retur.

تلهب جذوة Inflammatio
pruna, vel citius, est, secun-
dum Tebrizium عن
جدة ذهن وذكاء عقل
circumlocutio ad aciem ingenii pre-
tensionemque ejusdem designandam.
Thema تلهب عقل, flammam
extulit, etc. In 5. تلهب inflam-
matis

فأذا هو شيخنا الشروحي قلنا أقم ليلته الدجوجي فهناك
نفس

matas sua. Ad interiorem linguæ

proprietas pertinet, quod
potissimum sit *flamma pura*, ex-
peri sumi. لهيب vel لهاب, vel
لهبان *flagrantia & ardor sine fumo*
لهبة *Ardens & micans candor*.
Consonat usus Biblicus, indeque
لهب وحر *flamma gladii*, & حر وحر
flamma bastæ, pro *micanti fulgore*
commodissime potuerunt trans-
ferri. Porro جذوة per *phata*,
kefra, & *damma* ad primam, est
apud Golium *pruna ardens*, nec
non *pars ligni ad extremitatem accen-
sa*, sive *non*. Intelliges *Titionem*,
sive *lucentem* sive *refluctum*. Audi
Teblium. الجذوة في الأصل

نار في طرف العود قال ابو

عبيدة الجذوة قطعة غليظة من

الخشب كان في طرفها

Vocabulum نار او لم يكن

hoc notat in *Origine ignem in extre-
mitate ligni*: Dicit tamen *Abn O-
beida* esse *frustum crassius ligni*, sive
in *extremitate ejus ignis sit*, sive *non*.
Innuit *torrem* hoc nomine signari,
qua *vivum*, qua *mortuum*. Ele-
gantior tamen usus *titionem arden-
tem* ac *vivum* requirit, quem *Ha-
zirius* noster observavit.

Coruscationem نال جلوده

splendoris ejus, sub eadem *splendidi
ingenii* figura subnexuit. Ad vim
linguæ perspicendam tenentur
جلوة item cum *phata*, *kefra*,
Damma, ad primam, esse *splen-
dorem conspectui patentem*, nullā
nube, nullo velo obscuratum, aut
interceptum; ابرق جلا, *relexit*,
revelavit sic ut *nudum simul &
nuditum* quid apparuerit. Alterum
in 5. ab الق *coruscavit*
fulmen. Exponitur etiam *Ornata*
& *compta* fuit foemina; nempe
ut alterum برق *fulguravit* etiam
valet *splendide compta* & *culta* fuit
mulier. Additur *saccinxit se* & *ca-
put extulit ad litigandum* mulier,
vel ad aliud quid mali. Id iterum
est a *coruscatione fulgaris* nam
تومر و برق *tonare* ac *fulmina-
re* dicuntur, quæ *metum incutunt*:
nec inficere *acrem* ac *Clamosam li-
tigatricem*, *fulminatricis* nomine
adfecerunt nostri Arabes.

أعنت في تومر

*Diligentius cum notavi. Proprie
longius provecus sum in physiogno-
miae ejus observanda. Prius in 4 Conj.
a longius provehi in cursu,
unde in omni re longius pro-
vehere*

erat. is noster Senex Serusjensis, cujus *subluftri* jam *luna al-*
P *bi-*

vehere sese, vel cursum admittere.

Apud *Algazalium* est نظرت *adpexi longius pro-*
vecto *admissio visu.* Generalem
usum satis declarabit hoc *Avicen-*
na. L. I. p. 75. مستمر الي

الامعان *Procedens seu continuans*
ad ultimam usque diligentiam. Po-
sterius est in 5. a وسم *figuo, cha-*
racter, *signate notavi faciem.*

وسرحت الطرف في ميسمة

في spatium fivi aciem in ejus chara-
ctere. Posterius ميسم est ab ea-

dem rad. وسم, designans tum
instrumentum quo nota innotuit,
tum ipsam quoque notam, & cha-
racterem altius impressum. Elean-
tissimam phrasin شرح الطرف

libere passum emisit aciem, ad conf.
I. jam vidimus. Galli dicunt pro-
mener la Vaë.

اقمر ليله الدجوجي

Cujus nox tenebrosa, jam *sublu-*
ftri luna albicabat. Figura *subli-*
mior; qua innuitur *nigros capitis*
capillos jam albicante canitie sparsos
fuisse. Ita Teblebius اقمر اي

ايض و صار مثل لون القمر

يريد ان شاب شعرة الاسود

Akmara est albicavis, in luna colo-
rem induit: Vult autem dicere inca-
nuisse nigros ejus capillos. دجوجي

est valde tenebrosus, a دج in 2.

Conj. *obnubilatum fuit coelum.*

ليل Nox supra pro velo nigro,

nunc pro nigro capillitio. Arabes

لا ليل Noctem trans-

ferre amant ad omne *nigricans,*

unde & *vinum alius rubens,* seu *ni-*
gricans appellant *ليلي* *ma-*

trem nocturna nigredinis. Cum Vet.

Poeta, *Noctis colore tinctum* dicas.

هنات نفسي بمورد

Gratulatus sum mihi ipsi suave ejus
commercium. Vox مورد

Scholasti simpliciter hic est adventus,

reditus, a ورن descendit. adve-

nit. redit. Ego figuratius autumo,

quatenus a ورن *descendit in a-*

quam, مورد sonat aquationem;

jam vero *aquationem,* stilus *sub-*

limior frequentat pro jucundo com-

mercio, ut Conf. I. vidimus. هنات in 2. ab هنا ult. Elif,

Latatus fuit aliqua re, juvit resip-
ta, concoctu facilis fuit & saluber
cibus: ab ungendo & liniendo, ut
existimem: dicunt nempe هناني
الطعام Linivit, unxit me cibus,
pro bene sedit, saluber fuit. Et
كلوا

نَفْسِي فِي مَوْرِدِهِ وَابْتَدَرْتُ اسْتِلَامَ
يَدِهِ وَقَبَّلْتُ لَهُ مِمَّا لَدَيْ أَحْمَلِ صَفَتِكَ
حَسْبِي جَهْلَتُ مَعْرِفَتَكَ وَكَيْ شَيْءٍ شَبَّ لِحَبَّتِكَ حَتَّى
الْتَكَّرْتُ حَلِيتَكَ فَأَنْشَأَ يَقُولُ
وَقَعَ

Comedite كلوا منها مريبا
quod ungat & pinguefacias, for-
mula solenni. Illa ungendi pro-
prietates apud Galiam ergo jure prin-
cipem sedem occupat. Inde in 2.
Ungat te ليهنيك هذا
hoc, id est salubre tibi reparatur. Sic
nata gratulatio omnis.

Osculo salutare ma-
num ejus. Est Inf. 8. ا سلام
integer fuit. Item salutavis forma-
ta سلام عليك pax tibi.
in salute autem impertienda locum
invenit Osculum honoris. Hinc
salutavis cum osculo; & spe-
cialim Venerationis ac religionis,
in Sacris Meccanis, ubi Gabe La-
pis Niger osculo honorandus. Hallu-
cinatur Tebbeius, vel potius An-
barius, quem laudat, aliunde e-
tymo repetito استلام اي تقبيل
ابن الانباري استلام الحجر

ممنه لكزه ومسه بيده
واستلم افتعل من
السلامة وهي الصخرة
Istilius est Osculari: Ibi Anbari ait,
Istalama in Lapide Nigro significat
capere & contingere sua manu: est-
que 8. conj. illa formata a Salama
quod Lapidem designat. Nempe
Himjaritarum Idiomate سلمة
est lapis, petra; Unde ille usus 8.
conj. secundum Anbarium esset
propagatus. Nimirum in domesti-
cis saepe cæcutimus, & ubi ad rem
Etymologicam ventum est, Var-
rones etiam aliquando ferulam me-
rentur. Niger ille Lapis Templi
Meccani, حجر اسود, in re-
ligiosis circumstantibus efficacissime sem-
per salutandus est, & vel osculan-
dus, vel osculo jacto adorandus, si
tangere manu aut ore nequeat. Vide
Bobovium de Peregr. Mecc. Hoc
est استلام الحجر. Apparet
præterea الاستلام اليد esse, religio-

bicabat nox illa tenebriosa. Gratulatus itaque sum mihi-
met ipsi dulcissimum ejus commercium, & properavi ad manum
ejus osculo salutandam. Dixi autem ipsi, quid est quod for-
mam tuam immutavit, ita ut quis esses penitus ignorarem;
& quid rei barbam tuam canam reddidit, usque eo, ut non
agnoverim exteriorem tuam speciem? Ille vero struttis mox ver-
fibus dixit.

P 2

In-

fo osculo Venerari manum, ac pro-
inde plus quam تقبيل, atque
formulam captatam esse ab Har-
rio, honoris & reverentiae majo-
ris ergo.

اي شي شيبي لحيته

Quid rei canam fecit barbam tuam.
Supra jam aliquid notatum de the-
mate لحي decurrit, unde
descendit لحي mandibula, maxil-
la, ejusve pars, unde barba em-
situr; & لحي barba ipsa, genis
increfcent, vel & monto. شيبي
est 2. a شاب incanuit caput med.
je. شبي canities. Idem
thema med. Var, est miscuit. Ea
prima notio, ut infra commodius
ostendetur; ubi speciatim sese of-
feret usus in Glosis enotatus sub
2. conj. Canitie affectis ipsum moe-
ror.

حتي انكرت جليته

Sic ut speciem tuam ignoraverim.
A verbo جلي placuit oculis res,

proprie polita, & erita fuit, est
جليه externa forma, species erita
& polita rei, persona. انكس
in 4. ut alienam abnegavit: non
pro sua agnovit. Superius jam il-
lustratum.

فانشا يقول Et struxit dixit,

Arabismus, vel simpliciter, pro
cepit, instituit dicere; vel quod
malum انشا hic est compositum
versus. Radix est نشا extulit se,
in altum surrexit. non intransitive.
Inde انشا produxit; speciatim
Orationem ornataque.

وقسيع الشوليب شيبي

Quod inciderint miscencia, canis
sparsit. Est ellipsis pro شيبني
canis sparsus me. Pulcre altudinet
ad Originem canescendi, a mixtura
que inest in شاب, cujus deri-
vatum شايبة Res impura apud
Golim, proprie signat Miscens
quid. Ita Schol. شوايب ما يقع
في

وَقَعَ الشَّوَالِبُ شَيْبَ وَالدَّهْرُ بِالنَّاسِ قَلْبُ *

لَنْ دَانَ يَوْمًا لِشَخْصٍ فِي غَدٍ يَتَغَلَّبُ *

فَلَا تَتَّقِ بَوْمِيضٍ مِنْ بَرَقِهِ فَهُوَ حَلَّتْ *

واصبر

في الماء الصافي من الاقذار

ويكسر Zbjarwajib dicuntur

que incidunt de sordibus in aquam

limpidam, sic ut turbetur. Illae res

miscentes in plur. fr. no-

tant figurate adversitates fortune,

quibus quod limpidum erat, con-

turbatur & collutulatur. Sic Noster

in Conf. 40. ونوايب وشوايب

Res miscentes & calamitates

conjunxit. Concinit Zbjarwajib

الشوايب اي نكاد الدهر

ومصايبه والشوايب جمع

شايبة وهي في الاصل ما

يقع في الماء من الاقذار

والادناس ابو البقا هي

الكسر المخالط بما كان

Alfchjarwajib hic sunt dura

Fortuna & clades ejus: in plurali

a Schjarjiba, quod in radice exprimit omne illud quod in aquam cadit de sordibus & immunditiis. Abulbeka ait esse quicquid turbidum admiscetur rei limpida. Hinc jam liquere potest Canitiem quasi miscellam dictam fuisse.

لَنْ دَانَ يَوْمًا لِشَخْصٍ فِي

Si submissa fuerit hodie

alicui, at cras efferet sese. Elegans

imago. دَانَ media Vav, submis-

sus, inferior fuit, quod hic specia-

tim usurpatur, pro cervicem sub-

misit; ut Fortuna veluti mansue-

facta, & domita dicatur obsequi.

Contrarium est تغلب s. Conj.

Victor evasit, & ita sese extulit ac

superbivit: a غلب Vicit, preva-

luit, superior fuit. Item Crasso fuit

collo. Id postremum continet pro-

prietatem thematis, & ansam præ-

buit usui secundario Virium prepo-

lentium & victoria. In Nawabig

elegans est sententia.

مرب كانت الحياة من القوة لغلبي

والزربة يصطاد بها كل ليش لغلبي

Se-

Ingruentes calamitates canis sparsere ; Fortuna autem homines versat.

Si hodie submittit se alicui, at cras illa sese efferet.

Né fidas igitur nictui fulguris ejus, est enim fulgur male fidum.

P 3

Et

Sæpe industria viribus pollentior est :

Nam & in fovea capitur omnis Leo Cerviciflor.

Ubi Zamachschjari annotavit p. 226. 228.

ولا تنق بوميض
الغلب الثاني غليظ الرقبة من
قولهم غلب غلبا اي صار
غليظ الرقبة ويقال بطريق
المجانز هضبة غلباء وعرة
غلباء وجديقة غلباء وحدايق
غلب اي ملتدة ومنه اغلوب
العشيب Secundum Aglabo, est
Crasso collo preditus, a Galiba, cum
inf. Galb, quod est, fuit crasso col-
lo preditus, cervicosus ; & potentia
crasso collo predita, cervicosa : Sed
& hortus spissis arboribus, ac po-
maria densa, ramis luxuriantia, sic
vocantur. Indeque 12 conj. usurpa-
tur de herba densius compacta ac con-
voluta. Elucet hinc, a formula
عرة غلباء potentia Cervicosa, id
est invicta, insuperabilis, superba,
subnatum esse usum thematis to-
tius in præpollentia. In 5. sapien-
tiale valet tyrannidem exercere, ut
Abulphar. p. 37, 38, 193. Hist. Sar-
fida nictui e fulgure ejus, est enim
mendacissimum. A themate
firmus, stabilis fuit, itemque Com-
fusus, Fretus fuit in aliqua re, est
futurum I. يثق. Sequens
est actio و مضى Leviter splen-
duit & micuit fulgor, non late se
diffundens per nubes. Est autem ex
proverbiis elegantioribus Arabum
برق الخلب Fulmen nubis ste-
rili, in Vanam pollicitationem. A
خلب decepit, خلل Chulleb
proprie est deceptor. Deceptorem
autem speciatim appellant Nubem
qua pluviam ostendit quidem
sed non fundit. Talem nubem tra-
ducunt ad eos, qui speciem præfe-
runt Liberalitatis, Virtutis, alia-
rum dotium artiumque, quum in-
rus omnium bonarum rerum sit
sterilitas. Νεφέλας ἀνδρός in Epist.
Juda. Dicunt præterea برق
ورعد

وَأَصْبِرْ إِذَا هُوَ أَضْرِبُ بِكَ الْخَطُوبَ وَالْأَبْ
فَمَا عَلَيَّ التَّيْبَرُ عَامٍ فِي النَّبَارِ حِينَ يَنْقَلِبُ

ثم

fulguravit et tonuit, in *Saepe parum aqua est sub tonatrice*,
magno magnorum pollicisatore. Hinc *Nube scil. Ubi etiam nostrum*
jam inter *Adagia Golii num. 4.* *Barkolchollabi allegatur. In Nawabig*
sententiose.

حبذا الوداق اذا مرعد
والنصادق اذا وعد

Enga nubem stillantem, quum tonuit!
Es vera dicentem, quum promissis!

Cum *fulgurandi* verbo in *Hist. Tamerl. p. 195.*

كما لبرقت قوما عطاشا غمامة
فلما مراوها اقشعت وتجلت *

Us si fulgaret populo sitiensi Nubes,
At ubi viderunt eam, vento pulsa discubant.

Loquitur de *Sultano Egypti* qui *menda, ut decipiens coh-*
in *Syriam* adversus *Tamerlanem*, *reat in casu recto cum برق*,
eductis *Coplis*, mox domum di- *quia nontantum struunt fulgur de-*
lapsus fuerat, *Damascenis* misere *decipientis, verum etiam fulgur de-*
destitutis. Habes & inter *Salomonis* *decipiens البرق الخلب, quem-*
dicta *Prov. 25: 14.* *Nubes, et ven-* *admodum a Golio etiam est anno-*
tus, absque imbre: Vir jactans sese *tatum.*
de dono frustraturo. Vides jam
quid sit *Nictus fulguris Fortuna*,
& quo sensu dicatur *Mendax illud*
fulgur, sic enim jam structura su-

فاصبر اذا هو اضرب بك
الخب

*Et tolera, si in te infigaris molestias infirmalaritque.
Neque enim auro dedecus est, quod in igne circumversetur.*

Deia-

Tolera ergo, *facessere. In Hist. Sarac. 187.*
 quam irritat in te negotia, & im- *لماسكم المصائب والخطوب*
 pellis. خطوب plur. fr. a *Ante vos sunt Calamitates & Nego-*
 Negotium, sepe gravius ac durius, *tia. In Navvabig extat.*
 ut *نارضا*; & in phrasi Negotium

المرض والحاجة خطبان
 امر من ثقيع الخطبان

*Morbis & Egestas duo Negotia
Amariora quam succus Colocymbidis.*

المسلمين صولة الذياب *الخطب Zamachschjari*
 الضواري علي ضواني الغنم *Alsbath est*
Res magna, Molestissima. Sequens
 ضبري 4. 2. *Et sevierant super Musulmannos*
prout seviunt lupi sanguinolenti in
Sanguine manavit vulnus. Item
greges proliferos ovium. Hinc jam
 inuastit praedam sanguinolentam. *ضبري* *est incitavit ad praedam;*
 Ejus part. *Prout in pra-*
 dam canis, apud Golum. Sed la- *irritavit ad sanguinarium impetum.*
 tius pater, pro epitheto acris in *Idem fere valet* *آلب conj. 2. ab*
 sanguinem fera. Ita Eutych. Ann. *آلب* *in quo themate inest vis*
 Alex. t. 1. p. 257. *Es conjecis Da-*
 nielens *في جب مملو سباع* *coetus coenutis ad venationem aut*
 ضارية *in lacum leonibus sanguinol-*
 lentisplenum. In plur. fr. *ضواري* *Socia abducens secum corda. Est pars.*
in 10. a *صحب* *Socius, comes*
fuit. Speciatim attenditur notio
 وصالوا علي *in 4. conj. regnans* *اصحب*
 Socia-

كَمْ نَهَضَ مُنْفَارًا مَوْضَعَهُ وَمَسْتَضَجِبًا الْقُلُوبَ مَعَهُ

*Sociabile, ductile, mansuetum se prae-
buit jumentum, postquam refractarium
fuit. Ex superiori contextu id manifestum.
Derivatum Socius, amplissimum
obtinet usum, est enim pro diversa
constructione, Dominus, Rex,
maritus, berus, possessor, prae-
dictus, obnoxius & similia, quae melius
exemplis sese insinuant. صاحب
Socius regionis, est Dominus
quo saepissime Abulphar. utitur; &
passim Historici. صاحب الدعوة
Socius Vocacionis, titulus Muham-
medis in Hist. Sarac. 197. &*

*Socius Legationes in Hist. Tamerl. p. 203. Con-
fer Alcor. 34:45. صاحب المال
Socius opum apud Algazalium pro
Divite. صاحب الدعة Socius le-
nitatis, pro leni & mansueti.
Socius edificationis pro Architecto. صاحب
Socius piscis, alias الحوت
Socius quod idem, titulus
Jona. In Alcorano habemus etiam
Socium carceris, صاحب السجن
ris, sur. 12: 39, 41. pro conjectis
in*

CONSENSUS SECUNDUS 121

Deinde surrexit relicturus locum suum, & corda sibi
socio abdukturus.

in carcerem, ut صاحب النار formula simpliciter sumitur sur.
Socius ignis, est Damnatuſ, sur. 68:17. & cultores ac possessores pal-
2:75,76. Et اصحاب الجحيم meti signat. Hæc pro specimine,
Socii Gebenna Ibid. 113: 259. unde liquet, omnia quæ Hebræi
Contra اصحاب الجنة Socii Arabibus cum صاحب efferti
Horti sunt coelites. Illa tamen posse.

FINIS.

Q

CON-

القياسية

مروي الحمر بن همام قال نظمني واخذانا لي
فان لم يخب فيه مناد ولا صكبا قدح نردان ولا فلك
ناب

نظمني واخذانا لي ناد

Conjunct me, et amicos quosdam meos conciliabulum. Elegancia Arabica dat inseruit, conseruit tanquam in lineam, margaritas; est enim conseruit margaritas in funiculum & seriem. Belgice iurygen, ut supra annotatum. Flosculos aliquos eloquentie Arabice subnectam, unde gratia & late fusa vis figuræ plenius perspicitur. Hariri Conf. 20.

نظمنا في سلك الالتيام

Conseruit eramus in Filum conjunctissima voluntatis. In Hist. Tam. p. 20. Et venit Samercandam, eamque cepit Sedem Regni, jactisq; imperii fundamentis.

نظمها في نظام سياسته وسلكه

inseruit eam in Funiculum Regiminis sui, nexumque ejus. Iterum

pag. 103.

نقلد طرق عبوديته وانتظم في سلك عبده

Collo indidit torquem servitutis ejus, et insertus est in seriem famu-

lorum ejus. Et p. 196.

المشاورة والانتاع ونظمت
كلمتهم في سلك الوفاق

Accidit ut inter se consultarent congruerent, atque inserta fuit oratio eorum in seriem mutua consensionis. Et p. 138.

ومع اتساق

نظامهم وتسديد سهامهم

انني لهم نظام عساكرنا

وقوة القيام بتظافنا

Quantumvis autem connexus sit eorum Funiculus, feriantque eorum sagitte: Undenam ipsis series connexa nostrorum exercituum, atque robur standi depugnandique nobiscum?

Et p. 366.

انتاعهم فتقطعوا في البلاد

Disturbatus est Funiculus eorum defectu consensionis mutue, atque disjecti sunt per regiones. Auctiore figura p. 312.

وانحل عقد نظامهم وانفطر

nodus

DISSERTATIO TERTIA

K A I L A N A.

Narravit Harith Ibn Hemmam; Me & quosdam
meos amicos *Conjuxit* aliquando *conciliabulum*,
in quo nullus *Confabulantium* frustra erat, *scin-*
tilla *ignitabulo* excussa nunquam fallente, neque
ullo

Q 2

modus *Funiculi* eorum, atque *distur-*
batus. Loquitur de exercitu *Ta-*
merlanis *byene* & frigore *disper-*
diti. Porro *اخران* est pl. fr. a
خون *Chidu*, & *خوين* *Chadya*
Amicus, itemque *amica* *جارية*
puella apud *Golium* sub *خون*,
in 3. conj. *amicum* se *præbuit*.
Sed *خون* *Chidu* per *جارية*
expositum a *Zjanburi* potius *ami-*
cam sonare, patet ex *Alcor. Sur.*
4: 29. ubi *concubinam* notat. Ul-
timum *ناد* pro *نادي*, est
proprie *part. præf.* a *ندي* *con-*
vocavit in *conciliabulum*. *Convo-*
cantis autem nomine ipsum quo-
que *conciliabulum* adfecere.

اسم يخب فيه مناد

Non frustra in eo erat *confabulator*
illius. Verbum illud *ندي*,
quod modo habebamus, dat in 3.
Conj. in *conciliabulo* *consedit* cum
aliis: *confabulatus* est. In *part.*
منادي pro *منادي*. Præcedens
يخب per *Apocopen* pro *يخب*

propter particulam *negandi*, est
fut. in 1. a *خاب* med. *je, spe,*
voto, successu excidit. Hinc for-
mula *imprecantis* *خبة* *لله*
careat *successibus* *opto*. Aniam
istius *utis* exhibet *derivatum*
خاب *Ignitabulum* *falleus*, quod
non excudit *semina* *ignis*. Ergo
خاب in *materia* *infelice* *nulla* *se-*
mina ac *scintillas* *fovente* *alicujus*
utilitatis ac *opportunitatis*. Ita hic
usurpat *Hariri*, figura statim co-
piosius enucleanda.

ولا كبا قوح نناد

Nec *fallebat* *terebratio* *fomitum* *ig-*
nis. Offert sese hic *pervenuit*
Orientis figura, qua *زند* *Zend*,
Ignarius *fomes* traducitur ad *in-*
doctum & *ingenium*. In *Golio* expo-
nitur *Lignum* quod *motu* *suo* & *at-*
ritu in *alterum* *inferius* & *excava-*
tura *immittit* *scintillas*. In *Duali*
منادان, duo illa *ligna*, superius
masculine *زند*, inferius *feminae*
منادان, *منادان* *plurati* *زند*. In *plurati* *منادان*

نار عنناد فينبينا نحن تتجاذب اطراف الاناشيد
وبتوارد طرف الاسنانيد وقف بنا شخص
عليه

نريد. Rem & ritum illustravi
in *Origin*. ubi etiam vim nativam
thematicis *ترج* revocavi ab
oblivione, sitam in *terebrando*.
Hinc *الترند*, *Terebravit*
fomitum igniarium, vel potius

قـدح النار بالترند

exterebravit ignem Igniaro. Item
الترند *ignem scintillasve*
emisit ignisabulum. Contra *صلد*
sonans percussum ignisabulum
nec emisit ignem. Ut & *كبا*
refellit igniarium non ex-
cutiens ignem. Haec omnia varie
transferri possunt, pro vario ad-
spectu effectoque ignis ac scintilla-
rum *terebrando emicantium*. Ad
usum nostrum facit hoc in *Hist.*
Tamerl, p. 88. *اورري* *برايه*
Deliberationis fomitem Ig-
niarium versavit. Et *Hist. Dyn.*

المجمع الذي يتقدح

Concilium in quo exte-
rebrantur consilia. Plenius pag.

الذي يتقدح

In quo extere-
brantur ignarii fomites consilio-
rum.

ولا نكت نار عنناد

Neque arsit ignis contentionis. Per-
stat in figura *Fomitis*, negatque
ullas *ira*, *rixæ*, *pugnae scintillas*
in hoc amicorum coetu *emicuisse*.
Illum malum usum *ترج*

exterebrandi igniarium fomi-
tem vide in *Originibus*. Verbum

est 3. fam. prat. ا

Acris *ardens fuit*. *ناري*

Ignis est a rad. med. var. نور

Denique عناد est infini. 3. ا عند

contumaciter adversatus fuit.

تتجاذب اطراف الاناشيد

Utro citroque trahimus extremitates
carminum recitatorum. A them.
memoravit, in 4. *recitavit*
carmen, *est انشودة*, *cujus plur.*
fr. اناشيد, *carmen quod inter se*
recitant homines. Ei figurate tri-
buuntur *اطراف ora*, *extremita-*

tes, a *sing. طرف Teref*, *latus*,

extremitas, *ora rei*. In *Alcor. Sur.*

11: 116. ظرفي النهار Dne

ora diei, sunt *masutinum & ves-*
perinum tempus. Non invenusta

est phrasis الطرفين كريم

Nobilis duas extremitates, id est

اطراف Patre & matre. Alio usu *الباس*

ullo contumaciae igne exardescente. Hic dum carmina reciproca-
to velut fune recitamus, & mutuo nos recreamus elegantissi-
mis Poetarum flosculis allegatis, super adstitit nobis non-
nemo

Q 3

الانسان *extremities hominum*,
sunt vilioris & ultima sortis homi-
nes; in *Hist. Tam.* 383. *דען דער*
Est etiam formula, *ضم اطرافه*
contraxit extremities suas, pro
collegit sarcinas, & *convulsavit*. I-
temque *جمع اطرافه*, & *لم اطرافه*
Vide *Hist. Sar.* p. 204. *Abulpo.*
522. *Hist. Tam.* 29. *أ جذب*
porro, *traxit*, *attraxit*, 3 *conj.*
valet *traxit contra alium*; & 6.
Inter sese traxerunt, *contenderunt*.
Non abimiliter *funem*, & *ser-*
ram reciprocare transulerunt La-
tini.

وتتوارن طرف الانسان

Et aquatum descendimus inter nos
in elegantias allegationum. *ورد*
descendit in aquam, habet in
6. omissa a Lexicographis, vim

مراجعة الابل علي شرب الماء

ودخول بعضهم فيه علي بعض

mutuae preffionis camelorum ad a-
quam bibendam, quum alii super
alios in eam intrant, ut *Schol.* ait.
Addit *Tebledi* ad explicationem fi-
guræ *جعل مشاركتهم في*

ضبط غرايب الاخبار كتوارن

الابل علي الماء بانردحام

Facit commune studium eorum ad
colligenda admiranda Historiarum
tanquam descensum camelorum in
aquam cum mutua compressione.

ورد ورد *Aquarium jucu-*
di commercii, & *colloquii*, su-
pra jam semel iterumque indi-
catum. In *Hist. Tam.* 128. *باب*
توارن الخاطر ponitur pro
Modo sese insinuandi in cor. Dein-

de *طرف plur. fr. a* *طرفة* *Na-*
vitas, *Res nova*, *primum nata ac*
visa, ut *primi* in suo genere *flo-*
res, fructus &c. &c. Idem *طروقة*
appellatur in *Hist. Tamerl.* p. 155.

وكان اعجوبة الترمان وفي

لطائف النثر والنظم فارسيا

وعربيا اطروقة الدوران

Eratque Miraculum avi, atque in
sublimitatibus prosa simul & versa
orationis, tam *Persice* quam *Arabi-*
ce, *Flos delibatus seculi*. Augeatur
hac voce *Goliuz*; apud quem etiam
frustra quæras formam *اسانيد*
pluralem fractam, a *sing.* *اسنان*
Isnad, & *اسنادة* *Isnada*, *allega-*
tio alienæ auctoritatis. Radix est

سبن

عليه ميسل فغبي مسشيسه قزل
فقتال يا اخباير الدخاير
وبش

اسند *Inmixas fuit. In 4.* سنى
Retulit aliquid ad aliquem, tan-
quam testem & auctorem, Alle-
gavit auctoritatem fide dignam.
اسناد
estque probe observandum, ut-
rumque *pluralem, sanum, &*
fractum, adhiberi in formis infi-
nitivis. Posset etiam sing. statui
اسنود.

يسا اخاير الدخاير
O optimi thesaurorum. Primum
اخيير *optimi, est plur. fr. ab*
اخيير *form. comp. & superl. Me-*
lior, Optimus, ا خير Bonus,
cujus them. خاير *praestitis, &*
trans. praebatis. praepositis. Sic
اب اكبر *in plur. est اكابر*
Magnates: ab ارذل item ارذل
deteriores. Alterum دخاير est
pl. fr. a ذخيرة thesaurus, quod
est pro ذخيرة *cum Djal, nam*
radix est ذخير *repositus in futuri*
temporis usum, *recondidit in the-*
saurum. Reperio utramque voca-bulum nostrum in *Hist. Tamerl.*

ثم ان تيمور اخرج ما
لابن عثمان وغيره من

الدخاير واستطفي بخزينته
ما كان لارثا وكميسا
لملوكي الروم من
النوايس والاخاير

Tunc Timur egestis quicquid Orbema-
nida, aliisque, erat thesaurorum;
atque corrasit in suum fiscum quo-
cunque Regibus Rumorum essent
vel hereditate, vel acquisitione, rerum
pretiosarum optimarumque. Inde
ليquet اخاير *signare etiam ab-*
solute *Cimelia, ac proinde اخاير*
اخيير *pressius adhuc conver-*
tere possemus, *Cimelia thesau-*
rorum.

وبشايير العشايير
Et leti nuncii consortiorum. A
بش *letus nuncio exbilaravit, دشر*
est *letus nuncius, بشارة*
بشايير *in plurali. دشره, in plurali.*
Inde *Arabijades in Opere MS.*

دقت البشايير لمقدمه
pulsata sunt instrumenta leta in oc-
cursum ejus. Eadem phrasi utitor
ووصل *in Hist. Tam. p. 101.*

خبره الي قبيله والعشايير
فا

nemo *talita indutus veste*, in cuius incessu deformis inerat claudicatio, sic nos compellans, O optimi thesaurorum, &c

وانتهج الناس ودقبت المشايير

Es rumor liberati Sultani pervenit ad tribus ejus atque familias: exultaruntque propterea homines, et pulsata sunt instrumenta latitia. Sequens *عشائر* etiam est plur. a sing. *عشيرة* Caterva hominum pecul. familiarium aut cognatorum. Radix est *عشر* Decimus fuit, *عشر*. Natales illius notiois indicabit *Teblehius* *اشتق من*

العشيرة وهي المخالطة وذلك
الهم كانوا يفتسون
الجور في الميسر عشيرة
اقسام ويجمعون عليه
وصيرت كل مخالطة عشيرة
وهكذا قالوا اجفنة

اعشائر اي ياكل

عشيرة

Vox derivata est a *عشر* consortium sonante: nam solebant partiri camelum mactatum, ad sortitionem faciendum, in decem portiones, adque id consuetudo formata; unde consuetudo dictum fuit *عشر* pariterque dicunt *شعول* demaria; de quibus edunt decem consortas. Huc

facit quoque *عشائر* portiones seu segmenta mactati cameli. Decime partes; unde dicunt *عشر* olla in partes decem divisa; capacior. Sic *Hariri Conf.* 44, اقتادني الي اعشيرة فغور *Deduxit me ad ollam suam, quod bulliebat. Perquam figurate Averob-* his in *Maallekat*

وما نمرقت عيناي الا لتضرني

بسهميك في اعشائر قلب مقل *

Neque lacrymant oculi tui, nisi ut ledas me
Duabus sagittis, in abeno cordis trucidati.

Ludit in ambiguo *سهم* quod & sagittam notat, & sortem sive portioneem ex decem illis portionibus, in quas camelus mactatus divi-

debatur; intelligitque per duas sagittas, duas lectissimas sortes, quæ toram ferme prædam uni soltafig-
nabant; ut proinde sensus sit,
Eam

وبشباير عمو صبا
وانه

Eam duabus victricibus sagittis oculorum totum sibi cor amatoris vindicare, quod saucium amore & veluti trucidatum jacebat. Vides hinc Glossam illam Goliamam, qua اعشاري exponitur fractum cor esse emendandam, quum Amolkis per قلب اعشاري intendit praedam sectam, & quasi in olam conjectam, cordis amore saucii. De universo hocce ritu operæ pretium fuerit adivisse Pocok. Spec. p. 324. & seq.

عمو صبا وانعموا

Felici utamini matutino matutinumque potum leti hauriatis
Prior formula sic declaratur a Scholiaste جعل الله صباكم

Faciat Deus Mane vestrum faustum. Radix نعم Commodus, letus, suavis fuit. py. Proprietas sita fuisse videtur in molli, tenero, delicato, unde حرير ناعم Sericum molle in Hist. Tam. 190. Ad genuinam vim perspiciendam egregie facit, quod pag. 434. ibid.

اخذن كفا من تراب

انعم من عيش الشباب

Accepit volam pulveris, mollioris quam vita est juventutis. Duplex

potestas; altera propria, in molli & tenera arena; altera impropria, in tenera & delicata vita juventutis. Imitatur hic imperativus, per apharefin primæ, formam Hebræam, nisi potius eundum ad وعم in fut. وعم, unde regulariter imper. وعم, dixit leti agatis; quando vertendum foret Latum mane impertiat. Alteram formulam ita exponit

طاب شربكم بالصباح

Bonus fit potus vester tempore matutino. Thema صبح fuit colore nigro ad rubrum vergente, facit

صبح & صبح

pro aurora; tempore matutino. nec

non صبح pro potu matutino,

unde اصطحب in 8. conj. banfit

potum matutinum.

دا ندي و ندي

præditus confessum, & generosa liberalitate. Utriusque vocis radix est

ندي ult. je, vel Var, Convocavit ad confessum liberalem. Item

ندي Liberalis fuit. Inde ندي

confessus confabulantiæ, مكس

لج

& Latinuncii societatum, jucundum agatis mane, itemque alternis
hausibus impertite, ac respicite ad hominem qui floruit Celebritate

R

do-

يريد ait Schol. addens اجتماع
انه شريف يقصد ويجتمع عنده
dicere vult fuisse virum nobilem,
qui frequentabatur, & ad quem
conveniebatur. Idem نَدِي
explicat per كرم Liberalitatem
munificentiam. Ea notio apud Go-
lium non comparet, ubi humor,
mador, ros diurnus exponitur; &
recte quidem, nam humorem,
sive madorem usurpant pro muni-
ficentia; quin imo princeps potestas
thematis est in avido, madido,
fluente. Hinc quomodo liberalitas
nata, doceat Hariri Conf. 20.

اف لمن لا تندي صفاته ولا
Pby illi, cujus
nunquam madescit petra, & cujus
nunquam sudat lapillus. Id est
illiberali, & triparco. Eadem lo-
quendi forma sub tenui rore
fluxit; unde in avarum ما
band rorescit un-
quam lapis ejus. Contra نَدِي
avidus, madidus manu;
est Liberalis, munificus. In Comp.
أندِي Liberalior apud Golium,
proprie avidior. Integra locutio
in Diw. Hud.

فمن قال عند العسر واليسر غيره

من الناس اندي راحة فهو كاذب *

Quique eo sive egeat, sive abundet, alium
Dicit avidiorem vola; at ille mendax est.

Reddenda hæc figura Ezechiel
Cap. 16: 33. לכל זנות יתן נדון
Omnibus meretricibus dant larga
munera; at tu dedisti נדון
Largitates tuas avidas omnibus ama-
fis. Alio usu נדון fluxum menstruum
signat, ab avido, ut videtur: quam-
vis vulgaris derivatio a separando
auctoritate Arabica etiam posset

defendi, nam & per تفرق
parari nostrum نَدَا exponitur in
Camus.

وَجْدَةٌ وَجْدِي Et opulentia
ac commodorum ubertate. A وجد
Invenit, repperit: item, acquisivit
opes,

وانعموا اصطباحا وانظروا الي من كان ذا بدي
وندي وجدة وجدي وعقار وقري ومقار
وقري وما زال به قطوب الخطوب
وحر

opas, est جدّة opalensia. A جدي
commoda fuit et utilitati, est
جدي communis, quaque versus
portingens, et late diffusa pluvia.
Figurate Bonum, commodumque
late fufum.

Es fundis وعقار وقري
illisque. Verbum عقر nervos in-
cidit, עקר, habet sub se عقار
مال الذي لا
ينتقل كالنخل والدور
Opes que non transfe-
runtur, ut palmas, domos, et ter-
ras, monente Schol. Negotium fa-
cessit interpretibus Lev. 25: 47.
עקר משפחה גר, quod interpretor
immobilem fundum familiae alienae.
Est etiam عقر sterilis fuit mulier,
Liberos non suscepit vir. Ita Dom.
פ. 14. עקר תורה. Significatio na-
ta ex palma cui cerebellum exem-
tum, & nervus veluti incisus. Ta-
lis palma, sterilis tunc & exares-
cens sensum, appellatur عقر
eodem nomine adficatur Cras in-

cisum, unde proverbialis dictio,
sustulit cras incisum,
pro vehementem ejulatum reddidit.
Inde عقر transit in significatio-
nem alte sublatis ejulatus. Schol.
Hariri ad Conf. 13. عقر صوت

واصله ان رجلا قطع لجدي
رجليه ورفعها ووضعها علي
الاخري ورفع صوته بالصباح
يندبها فليل لكل من رفع
صوته قد رفع عقرته

Cras incisum usurpatur pro clamore;
origo locutionis est, aliquem amputato
uno pede, eum sustulisse et alteri pedi
imposuisse; vocemque magno cum cla-
more extulisse complorando eum; unde
quisquis vocem attollit dicitur cras
precisum attollere. قري Porro
est plur. fr. a قرية karja, kirja,
addo karja, quamvis obsoleverit
fere; urbs. pagus. villa. Radix
قري Congregavit & collegit in
unum. Hebraice קריה kirja, &
irregulari formatione קרית kereth
קרית חדשה, karta chada, civitas
nova.

domus & munificentia, opulentiaque: & commodorum ubertate, fundis item & villis, omni denique instrumento & copia hospitibus excipiendis. Sed non cessavit Fortunæ caperata tor-
R 2 vitas,

nova. Καρχεδών. Carthago.

Et instrumento hospitale, hospizioque. Idem hoc thema قري Collegit, Congregavit, speciatim est hospitio excepit.

Derivatum مقري Vas hospitale,

paropsis; in plur. fr. مقاري,

quæ forma extat in Hamasa. Contra-

tractius مقار dicitur. Adjectum

قري designat omne illud quo hos-

pes laute excipitur. Loca, Lautia.

Caperatio قطوب الخطوب

negotiorum. Supra jam vidimus

خطوب, ejus plur. خطوب, pro

Negotio gravi, unde Schol. per

شداید dura & adversa declaravit.

iis tribuitur قطوب Caperatio

frontis, a قطب secuit, & dein, asperiore vultu fuit, Ca-

peravit frontem, quasi rugis secuit

& aravis dicas. Teblebini قطوب

nosrum explicat عبوس

Austeram esse, & den-

tes stringere. Dicunt Arabes

يوم عابس Dies ansterus pro

adverso & infansso. Dicunt item

دهر كالج fortuna dentes

stringens, ringens, pro tristi.

وجروب الكروب

Et bella moerorum. حرب bellum

habet in plur. حروب. Figuram

illustrabit versus Obeirid in Ha-

masa

عساكر تغشي النفس حتي كائن

لخو سكرة دارت بهامته الخمر *

Exercitus irruunt in animam; baud secus ac si
Frater ego temulentia; ejus caput rotat vinum.

كرو

وحروب الكروب وشرب شر الحسون
وانتباب النوب السود حتي صغرت الراجة
وقرعت الساحة وغار المنبع ونبا
للمربع

كروب etiam est plur. a
كرب Cherb, moeror, angor,
cujus thema كرب est anxiet
animum, pressive dolor. Cave
credas primarium, quamvis prin-
cipem locum occupet in Lexico.
Posset derivari ab arando, terram
aratro invertendo ac sollicitando, quod
etiam كرب, prout sollicitare
humum Latini, & sollicitare ani-
mum dixerunt. Sed & ipsum illud
arare manavit ab antiquiore adhuc
notione, quam suspicor sitam
fuisse in secando, sculpendove, quum
quid inciditur, absque ut perfecetur,
ac distrumpatur. Belgice Kerven.
Xaparrin. Jam directe moerores

dici possunt Xaparrin; nam & nos
kervende sorgem aguramus. Sic
nascitur etymon commodum &
כרוב Cherub, non aratoris vituli,
sed potius arati, exarati, exsculpi,
Hieroglyphi: de quo tamen am-
pliare malo, quam quicquam
definire:

Et وشرب شر الحسون

scintilla improbitatis invidorum
شرب forma collectiva scintilla,
favilla ardens. Unitatis vis residet
in forma fam. شربة. Dicitur pro
utroque شرارة & شرار. In
Hist. Tam. 127.

الشر كالنار تبدو حين تقدح شرارة

Malum ut ignis est, prodit, eum terebraveris, scintilla.

Et p. 357. واطفا عنهم ما

التهب من شرار شرارة

ut restingeret ab ipsis, quod accen-
sum erat de scintillis malitia ejus

Iterum p. 366. تطاير شرارة

volarunt ejus scintilla

& maleficia. Apparet perpetua fere

conjunctio utriusque vocis شر

شر, ab eadem radice شر

malus fuit. جسون invidus, col-

lective positum pro invidis. Reg-

nat tropus in stilo Arabum, qui

& in libro Jobi frequenter occur-

واتة

vitae, & moerorum impugnationes, & scintilla pessimae invidiae, & calamitatum nigrarum repetitae identidem incurvationes, donec Vola manus mansit vacua, & mansio gregibus
R 3 fuit

وانتياب النوب السود
repetita incurvasio calamitatum
nigrarum. Verbum نَاب med.
Vav, per vices subiit, fecitve. Super-
pervenit ei aliquid mali, ut Vices
Latinis aliquid infesti adferri so-
lent. Sic ergo نَوْبٌ notat Casum
fortune, & quidem adversum. E-
jus plur. نَوَب. In 8. conj. etiam
انتَاب iteratis vicibus accessit
morbus, calamitas; cujus infinit.
est انتياب. Ultimum سود
est plur. سَوْدٌ Niger, nigrior,
nigerrimus, ejusque feminini
سَوْدَاء. Ab hoc themate descendit
سَوْد secretum intimum. Nempe
سوداء Nigrum cordis u-
surpatur pro intimo arcano; pro
quo سواد القلب Nigredo
cordis effertur. Res alibi fusius de-
clarabitur.

حتي صغرت الراحه
Donec inanis fuit vola. Id est
من ذراهم Vacua fuit
nummorum, ut Schol. ait. Proprie
est sibilavit صغر, unde صغري
avicula. Sibilare videntur loca ina-
nia, domus supellectile, incolis,

راحه. vacua. vola manus, a
راح flavit, perflavit. Item levis &
expedita fuit manus in opere effi-
ciundo.

Et calva
وقرعت الساحة
evasit area. Sic proprie. Quod e-
nim قرع signif. 7. apud Golium
est Vacuum pecoribus fuit atrium;
id originem traxit a 9. sign. Cal-
vus fuit. Ita Schol. قرعت حلب

من المال وصارت قرعا
Verbum hoc dicit vacuofactam esse
aream pecoribus; & evasisse calvam.
ساحة Area subdialis inter ades,
aut tentoria. Radicem statuo ساح
اتسع est انساح. 7 conj.
amplius & spatiosus fuit.

Et scatnrgo sub-
وغار المنبع
sedit in terram. Verbum غار med.
Vav est venit in depressam, cavam-
que terram. desedit & descendit in
terram aqua. In cavitatem altius de-
pressus fuit & subsedit oculus. De-
rivatum غور fundus & imum
rei, elegansque dictum inde بعيد
الغور pro oculi diffuso fundo praeditus,
in homine alti pectoris, profunda-
que mentis. Hist. Tam. 404.
كان

المربع واقوي المجمع واقفن

المص

كان فريد الطور بعيد
الغفور لا يدرك لبهر
تفكيره قعر ولا يسلك
في طود قديرة سهل
Erat singularis plane
indolis, profundi perquam fundi, sic
ut attingi nequiret in mari consilio-
rum ejus imum; neque penetrari in
celso monte regiminis ejus nec plana,
nec aspera via. Hinc مغارة
spelunca, מערה, cujus them. עור,
non עור. Et cecus etiam hinc pos-
set deduci, cui visus veluti mer-
sus subsedit. A ער membrana
mallet Cocc. Habent etiam Arabes
عائر occacavit. In part. عاير
Res occacans oculum. Fesluca. palea.
عواير idem. Unde עור Chaldaei-
cam. Dan. 2: 35. aliquid lucis ca-
pit. Est etiam phrasis Arabica
عائرة عين Copia, quanta imple-
re, ac velut occacare possit oculos.
Nempe עור עור manus
excecat patula ע acute acie prae-
tor, Exod. 23: 8. Sequens منبع
est الماء النابع aqua scaturiens
secundum Scholasten; quamvis ipsa
etiam scaturigo posset intelligi.
Radix est نبع, نبع, scaturivis,
copiose obullit. exsudavit. eructavit.

Notiones hæ in Sacris tritæ. Pro
ينبوع, usitatus dicitur منبع
נבוע, formæ נבוע, unde in Conf.
13. noster dabit الحباء
Scaturigines donorum, in Divitibus
Munificentissimis. Liqueat satis sca-
turiginem subsidentem esse emble-
ma tum Opulentia, tum munificen-
tia exarsacta ut sic dicam, atque
extincta.

ونبعا المربع

Et incommoda evasit mansio verna.
Monet Schol. المربع proprie esse

المبزل في الربيع

mansionem ubi ver est; ubi verna
ع abundans copia graminis. Idem
نربع unde formula solennis

ما اوسع ربعم

quam spatiosa mansio verna eorum!
pro quam opulenti sunt & abundant
omnibus bonis rebus! Quam late
habitant, ع affluunt divitiis!
Verbum ربع lucem haud sper-
nendam adfert ربع, ربع, tum in
quarti & quadrati potestate, tum
in notionibus decumbendi & con-
cumbendi. Ejus derivatum ربع
Ver, figurate adhibetur per Viro
opulento & munifico. Docet id Te-
brizi ad Hamasa والربيع
يشبه

fuit desolata, & scaturigo in terram subfedit, & verna mansio
evaluit incommoda, & Celebritas in solitudinem abiit, & lectus scrupis

شبه بهما Cum Mari & Vere comperatur Li-
الجواد الكريم beralis generosus. In Moalleköt.

وهم الربيع للمجاور فيهم
والمرملات اذا تطاول عامها *

Hi Ver sunt recipienti sese ad eos;
Et viduis, quomodo earum annus longus est.

Ea vis hic quoque attenditur, se- Thema قوي قوي quatuor notionibus
enim, suamque munificam opulen- apud Golium pollet, vel quinque
tiam confert cum Vere, & hospi- potius, Robore ac virtute superior fuit.
tium suum ac sedem, cum mansio- Validus fuit, ac robustus. Homini-
ne verna ad quam undique con- bus vacua ac deserta fuit domus, statio.
fluebatur; donec نبا, ex plana, Imbibita fuit pluvia. Valde fameli-
mulli, commoda evalisset incommo- cus fuit. Ad concordiam in tanta
da, aspera, dura. Ita Teblebius dissonantia tentandam, præmit-

نبا المنزل باهله اي وجدوة tam Teblebium. خلا اقوي اي خلا

واقفر والقوا القفر ومنزل واقفر والقوا القفر ومنزل

قواء لا انيس فيه واقفوا قواء لا انيس فيه واقفوا

القوم نزلوا القواء واقوت الدار القوم نزلوا القواء واقوت الدار

وقويت اي خلت قال ابو وقويت اي خلت قال ابو

البقا ومنه اقواء الزاد وهو البقا ومنه اقواء الزاد وهو

نعادة قال تعالى تذكرة نعادة قال تعالى تذكرة

للمقوين اي الذين ينزلون للمقوين اي الذين ينزلون

القوا وهي القفر او الذين خلت القوا وهي القفر او الذين خلت

بطو بطو

Et in solitudinem abiit celebritas.

المضجع واستجالت الحال واعول العيال
وخلت

بطونهم او مزاولهم من الطعام

يقال قوينت اي لـم

اكل شيا كذا في

xiſſe. Nempe primitiva poteſtas videtur ſigenda in ſune complicata ac contorta. Inde valuit robore, virtute, potentia. Et 8 ϣ ϣ ϣ funiculus, pars funis plexi & intorti: nec non, Robur, virtus, potentia, &c. *Corpora validius, robuſtius.*

est vacuum ac desertum fieri: ۞
deriv. ۞ ۞ est desertum herba ۞

aqua carens: itemque statio, domus,
et q̄ appellatur, in qua nullus bo-

cuit & in se convolvit rem: Item, famelicus fuit, & in part. طاي

*Qui nihil comedit; quali dicās, qui
ventrem complicuit super longa in-*

dia. Audiatur Teblebins الطوبى

الجوع لان الاحشاء اذا

أَمْتَلَات مِمَّنِ الطَّعَامِ أَفْتَشِرَتْ

وَاِذَا فَرَغْتَ مِنْهُ اَنْطَوِيْ

وَضَمَّ عَلَى (عَض)

Complicatio est Femur. curativus.

Complicatio est tunc, quando viscera, quae referta sunt cibo, explican-

tur; sed quum vacua sunt cibo,
complicantur alia super aliis. Disce

hinc **emphasin** vocabuli מור

incoenato, complicatis visceribus, se-

cundura

pis fuit stratus, & status in totum immutatus, & familia ad
ejulatum redacta. Sic ut desertis omnibus stabulis æmuli quo-
S que

cundum originem; cum *Tham*
servili; quod quum radicale cen-
seret Cl. Hott. in *Lex. Harm.* ap-
pud Arabes reperire non potuit.

Ad eam jam rationem قوي & قوي
devenire potuerunt in signi-
ficationem *Valde famelici atque om-
ni cibo vacui*, indeque porro ex-
tendi ad *vacuas peras, vacuas do-
mos, mansiones, terras. A torquendo*
sub mp قوي, natum ip, *funis,*
funiculus, linea: mpn similiter
funiculus: mpn 1 Reg. 10: 28. *ne-
tum, glomeratum*, idem ferme quod
mpn a mp, cui lucem fert طوي
ut alibi latius pandetur.

وَأَقْصَى الْمَضْجَعِ Et scrupis

stratus fuit accubitus. Verbum قض
est glarea similibusve durioribus rebus
incommodus fuit ad decumbendum

locus. In conj. 4. أقص idem.

Derivata duo قض & قض

signant glaream majorem ac mino-
rem, unde proverbialis locutio

جاءوا قضهم بقضهم

Venerant magni simul ac parvi. In

Hist. Tam. p. 158. وأقبلوا

بالقض والقضيب

Et advenerunt cum glarea magna
ac parva sua. Adde p. 241. & 341.

القض الحصا الكبير Teblebi.

والقضيب الحصا الصغير

وهذان اللفطان بمعنى الكل

Forma قض est glarea major: ق

minor: & ha dua vocula

مضجع sensu universi veniunt. Dein مضجع

cubile, omnis locus ubi recumbitur

a مضجع decubuit in latere, pul-

chram hic format imaginem, qua

Cubile glarea instratum ex genio A-

rabum pingit Fortunas asperas. in

Hamasfa مضاجع cubilia præbent

كناية عن الانزواج

كرام & كرام figuram uxorum, ut dixi.

المضاجع Nobiles cubilia, sunt

matribus generosis orti. Forte ad

torum conjugialem etiam hic respe-

xit Haririus.

وَأَسْتَحَالَتِ الْحَالُ

Es immutatus fuit status. Prius est

in conj. 10. ab حال med. vav,

versus mutatusque fuit. Inde etiam

alterum حال status, speciatim

præ-

وخلت المرابط ومرجم الغابط
واودي الناطق والصامت ورثي
لبن الجاسد والشامت والنبا
للدهر

praesens, unde & pro tempore *praesenti* apud Grammaticos usurpatur. Eleganter *Algazali* في

statu praesenti, في الحال والمال
ac futuro. Est etiam الحال في

statim. Heic loci ponitur pro *statu* fortunarum beatiore; quæ vis etiam refidet in phrasi الحال مشي

مشي به الحال *foetificavit ei status*, id est *dives evasit* ut redditur a *Pocok*. in *Hist. Dyn.* p. 324.

وَأَعَوَّلَ الْعِيَالُ *Et alio- voce ejulavit familiam mihi sustentanda*. Subthemate عال media *vav*,

ordinatur quoque عَوَّلَ *ejulatus*, & عَوْلَةٌ, & عَوِيلٌ, a sono ejulantis conformatis istis vocibus;

unde & عَوَّلَ *conj. 2.* Itemque اعول *conj. 2.* cum clamore, alio-
reque voce ejulavit. Nobis *Huilen*, similiter *ἐμπαινοντο*. Alte-
rius originis est عِيلٌ صيرى, in passiva forma radicis nostræ, *Victa fuit patientia mea*, a *præponderando*: est enim عال in origine,

propendit ad iniquitatem iudex: excessit, declinavit a justo & vero. *Hebræorum* חַיָּה iniquitas sic orta. Porro *gravis, difficilis, molesta* fuit res; quasi *præponderavit*. Alio adspectu, *superior fuit vicique*, id est *præponderavit*. Iterum *sustentavit aluitque familiam: numerosa* fuit familia: multos domesticos sustentandos habuit. Et hoc a *pondere prægravante* derivatum autumem.

Hinc jam nostrum عِيَالُ *Familia, domestici quos quis sustentandos habet. Proprie prægravans pondus ac sarcina. Confer quoque sub* عال, med. je, vim *Egeni.*

وَحَلَّتِ الْمَرَابُطُ *Es vacua facta sunt stabula. Posterius مرابط est*

plur. fr. a مرَبُطٌ locus ubi quid religatur; speciatim hic designans المواضع التي يربط فيها المال

loca ubi pecora religantur. Thema مرَبُطٌ *ligavit, revinxit. Prius* خلا 3 *fam. præ. a vacuus*

& *desertus fuit locus; unde numero 6. apud Goliath habes* خلا مكانه *mortuus fuit; ad ver-*

bum

que miserarentur, & opibus vocalibus simul mutisque pessum-
datis complorarent nobis invidi, & alterius malo latantes.
Eo autem recidimus, fortuna nos affligente, & inopia nos

S 2

bumi

bum. Vacefactus est locus ejus.

وَرَجَمَ الْقَابِطُ Et commiserat

tione affectus est invidus. Cum He-
braeo קָבַץ per omnia convenit

uterus, propinquitas ateri-
ma; nec non ateri ac viscerum
illa commotio, quam per πλῆξις
expressere Græci. Sic appa-
ret, qui consistant, unaque in sede
morentur, misereri, tenero affectu

duci, & ex utero laborare, quæ

cernes apud Golium sub رَجَمَ

Sequens قَابِطُ est part. pres. 12

Emulatus fuit, optavit iidem po-
tiri bonis; præsertim citra invidiam.

Significatio illa miros habet nata-
les; nempe قَابِطُ proprie est con-
tractare quid, & explorare quam
pingue sis. Facit huc illud Hora-
tium.

Invidus alterius rebus macrescit opimis.

وَأَوْدَى النَّاطِقُ وَالصَّامِتُ

Es perit loquens silensque. Id est
opes qua vocales, ut pecudes, qua
muta ac voce omni carentes, ut au-
rum, argentum & similia. Scholias

الناطق من الحيوان مثل

بقرة وغنم وإبل وسميت

ناطقاً لاصواتها والصامت

الذهب والفضة والمتاع

Loquens sive Vocalis dicitur de be-
stis, ut bubus, ovibus, camelis;
quia vocem mittunt. Tacens autem
notat aurum, argentum, supellectile.

Confer Golium sub ناطق locutus
fuit, & صامت siluit.

وَأَلْبَسَ لِلدَّهْرِ الْمَوْقِعَ

Et redimus per Fortunam adversam

&c. Ab آل med. Vav, rediit, e-
vasit, exitum & finem habuit, qua
bonum, qua malum, est in 1 plur.

prat. أَلْبَسَ Redimus, illuc tandem
evasimus, eo sumus delapsi. موقع

in part. 4. a وقع cecidit & quidem

cum fragore, unde omnes signifi-
cationes hujus verbi pendent lu-
cemque capiunt. Est Hebræum

وَقَعَ, nam & Arabes dicunt وَقَعَ

للدهر الموقع والفقر المدقع الي
ان اجتذينا الوجي واشتذينا
بالشجي واستبطنا الجوي
وطو

عنه avulsus fuit ab illa re; aver-
sus est eam. yppm quid supplicii sig-
net, arduum est determinare.
Secundum originem suam sonat,
Cadere facere cum fragore. Id posset
referri ad raptam in rotis membra;
posset quoque ad crucem ipsam.
pass. part. 2 conj. speciatim
exponitur, Malleo Contusus. Ad
usum Hariri pertinet alia adhuc
Glossa, qua eadem forma designat
Obrutum & obtritum malis. In 4.
او وقع Cadere fecit in arumnam,
quæ واقعة vocatur, participialiter.

Es paupertatem ^{ممدقع} والفقر المدقع
humili adfigentem. Verbum فقر fre-
git vertebra. Infregit dorsum.
فقر Calamitas; quasi dicas ver-
tebras frangens malum. Media
Dammata hinc فقر pauper fuit,
tanquam infractus dorsum ac ver-
tebras. Hæc origo attenditur a pro-
fundissimo nostro Literatore, ad-
jecto vocabulo ممدقع, quod est
part. 4. a وقع inbasit, affixus suis
terræ; præsertim Præ miseria ac
paupertate. سوء In Golio جذي

quæ Glossa non
est conversa. Valet ea male sus-
tinere paupertatem, quum videlicet
vertebras illa frangens adfigit humi,
affigitque.

الي ان اجتذينا الوجي

Illuc, ut Calcearemur urentis dolo-
re calculi. Insignis figura. Verbum
وجي in Golio est, Laboravit ex
ungula, eam attenuatam tritamve
habuit equus. Scholiastes clarius.
الوجي التوجع في باطن
القدمين من الحفا يشير
الي النعل بعد الحفا حتي

Vox in notat
dolorem in interiore parte pedum ex
discalcatione: significare autem vult
discalcationem venisse post usum
calceorum, ita ut male urerentur ac
dolerent pedes ambo. Discent hinc,
qui fixas & finitas amant notiones
quid Hebræis fuerit נגה, unde נג
moeror, dolor, & נגה dolore affe-
cit. Proprie affixit pedem calcatis,
scrupulis, asperitate. Inde incussit
scrupulos anxietatum, iisque male
torsit ac divexavit. Sed hæc alias.
احتذينا calceavimus
nos, in 8. ab جذي, cuius
اجة

lumi affigens, ut scrupulis pedem urentibus calcearemur, & angore guttur præcludente nutrire, & dolorem ventris intus admooveremus; Visceribus longa super inedia Complicatis. Et

S 3

ocu-

اغتنى exponitur اتعل cal-
ceum indutus fuit. Mirifice dictum,
Calceat sumus dolore laborantis ac
male usti pedis; quod innuit illum
nudi & saniati pedis affectum suc-
cessisse in locum Calceamenti: ac
pedi arctissime adhasisse, eumque
totum occupavisse.

واغتذينا بالشجي

Et nutriti sumus angore præfocante.
Thema غذا ult. Vau & je est aluit,
nutrivit. Inde 8. nostra اغتنى

nutritus fuit. Alterum شجي,

est actio أو شجي anxius moes-

tusque fuit. Proprie, Re aliqua in
gutturæ præfocatus fuit, idem quod

غص in faucibus pressus fuit cibo,
potu, hærente; & metaph. anxie
oppressus fuit moerore, aliave re,
quam expedire non potuit. Ejus

derivatum شجا i. q. غصة

præclusio gutturis, teritur pro om-
ni molestia præfocante quasi. Hist.
Tam. p. 70. Innuit quidam eorum
Sjab Jahje ut obtruncaret Timu-

rum, ويرفع عن العالم هذه

الغصة tolleret e mundo hanc

præfocationem, hanc ærumnam præ-
focantem. Sic in formula solenni

اسغ لي غصتي Afigli Gossfati,

qua auxilium petitur, Descendere
mibi suc quod gulam premis. Tale
auxilium levati gutturis, discussive
angoris expressere Hebræi per
נמונ, non a נמ, sed a נמ. Vim
vocis nostræ, granditatemque si-
mul figuræ sic explicat Schol.

الشجي ما يعترض في

الحلق يختلف به وكني

هذا عن شدة الحال

والشجي ليس هو بغذاء

بل هو مشقة وتعب لكنه

بالغ في وصف شدة حاله

فقال إنه اتعل ما لا ينتعل

به ويغتذا بما ليس بغذاء

Vox hæc notat quid existens in gut-
ture, quo suffocetur. Id inservit pro
figura calamitosæ conditionis. Præ-
focatio autem non est nutrimentum,
sed molestia & ærumna: attamen
eo usque proventus est in descriptione
miserrima suæ conditionis, ut di-
ceret se calceatum fuisse eo, quod non
calceatur; & nutritum eo quod
nutri-

وطوبنا الاحشا علي الطوي واكتحلنا
السهاد واسوطننا الوهاد واستوطننا
القتاد

nutrimentum non est. Potuisset dexterius adhuc emphasin declarasse, se calceatum fuisse eo ipso quod pedes laderet & laniaret; ac nutrimentum eo ipso quod corpus affligeret atque enecaret. Eiusdem naturæ sunt phrasæ in Sacris לחם ואכילתו eo ipso quod corpus affligeret atque enecaret. Eiusdem naturæ sunt phrasæ in Sacris לחם ואכילתו 1 Reg. 22:27. Cibare pane angustia, & aqua angustia, per appositionem in utroque membro. Et Esaj. 30: 20. נתן לכם לחם ונתן לכם צר Et dabit vobis panem angustiam; & aquas oppressionem. In quibus formulis לחם potest speciatim quoque signare præfocationem & angorem clausi gutturis.

Et pro **وَاسْتَبَطْنَا الْجَوِي** *pro*
ventris fomento sumimus cruciatum ventris. Eiusdem coloris est. & hocce, ait enim pro ventris fomento nihil aliud potuisse applicari, quam id ipsum quod ventrem disruiaret, ac interiore aestu consumeret; Vel Ardorem & aestum ventris ipsi fuisse unicum ventris fomentum. **جوي**

apud Golium est ardor, combustio. interior amor, vel dolor, ejusve vehementia; item aqua sætens.

Radix جوي *Vehementi aestuavit amore, vel moerore. Male habuit animus, abhorruitve. Corrupta*

fuit foetuitque aqua. Hisce conciliandis subserviet, quod Schol. hic monuit, الجوي فساد الجوف, voce hac indicari corruptionem ventris, & viscerum ejus. Addatur Teblebi, qui مرض القلب Morbum cordis exponit, sive ex amore nimio sive ex moerore, quum nempe Cor intus aestuat, & corrumpitur quasi cum quodam foetore. Præcedens استبطنا est plur. præf. in 10. a بطن intimus, interior fuit. Ventrem affecit. In ventrem pervenit, ac penetravit. Ventrem doluit, & similia, quæ a بطن succreverunt, medium, intimum, partem interiorem, Ventrem notant. Ejus 10. Conj. valet, sub ventre suo ponere aliquid suppositumque tenere, nempe fomenti loco. Commode Schol. imposuimus جعلنا في بطونا Ventri nostro.

وطوبنا الاحشا علي الطوي

Et complicavimus viscera super inedia. Est ex intimo Arabiæ genio depromptum, ubi viscera complicata figuram præbent gravissima famis ac inedia. Supra jam adductus
Te-

oculos perlinere in somnia, & in depressis Vallium habitare-
mus, & Clitellarum penitus oblii foremus, & beatam prædica-
remus

Teblebii locus, quo locutionis origo declaratur. طوي complicavit & in se convolvit rem, affinitatem habet cum نوى nevit, glomeravit. In gratiam Philarabum illustro Glosas apud Golium sub طوي prostantes. opplevit puteum, quasi dicas complicavit. Item peragravit regionem, veluti complicatam ac permenfam. طوي Hamasa; ubi junctim insuper extat.

aliquid, sequente علي, Proprie latus suum plicavit super re aliqua. Alia metaphora istud طوي Plicavit latus suum super re, est eam celavit. Quin imo طوي Complicavit latus suum reperio quoque, pro gracilis ac tenuis ventre præditus fuit, in Hamasa; ubi junctim insuper extat.

طيان طوي الكشح *

Famelicus, complicans latus.

Huc facit etiam طوي pro طو Tennis, ceu plicabilis, ventre. Porro sequente عن a, valet aver-
sus declinavit a re, quali replicavit se ab illa. Et alia structura, accessit considendi, commorandive ergo, id est, applicuit se. Sequitur jam, dedita opera nihil comedit, quod est, complicavit Ventrem suum aut viscera, unde طوي Plicatus.

Plicatilis; & qui studio nihil comedit. طيان & طوي Famelicus, nō ut dudum monui. Denique طوي iteravit, bis fecit,

quasi complicavit, plicando duplicavit. In derivatis طية, est modus plicandi, aut convolvendi; itemque intentio, propositum: ut طوية, conceptus interior animi.

A complicando videlicet. In Hist.

وقد اضم شرا Tamerl. p. 385.

كثيرا وطوي في

باطنه قارا وقيرا

Jamque animo conceperat malum multum, & complicuerat in interiore sinu omnigenam picem. Aliam adhuc locutionem pervenustam habes in

طويته علي. Adag. Gol. p. 101. بلالة

القيثاد وتباسينا الاقتاد واستطينا
الحين المجتاح واستيطانا اليوم
المتاح

Complicui ipsam super succo طويت السقاء، Plenum
suo. Plenum، طويت علي بللته Complicavi utrem super
madore suo. Inde Complicare su-
per succo suo aliquem, est eum to-
lerare cum vitiis suis, ob aliquid
boni quod in eo superest. Phrasin
complicati ventris adhibebit quoque
Noster in conf. 9. infra. طويت

الحتي علي سغب خسا
Complicui viscera super esuritionem
totos quinque dies. Habes simul sing.
ق احشاء، a rad. حشا media
Fav, replevis, sarcivit.

وَأَكْتَحَلُّنَا الشَّهَانَ

Es pro collyrio oculorum illevimus
insomniam. Perfisit in figuris au-
daciorebus cumulandis. كحل

est illevis sibi oculos. In 5.

كحل sibi illitos habuit oculos.

8. nostra اکتحل idem. Ele-

ganter hinc dicunt لا اکتحل

Non illitos habui oculos col-

lyrio contractionis palpebrarum; pro

ne momentum quidem dormivi, ne

nictu quidem oculi somnum percepi

cove sum recreatus. Scilicet ut

Collyrium, sic somnus oculis ve-

luti illitus, recreat, & sedat mole-
stias, quas oculo incalescente هين
signant Arabes. Hinc jam dignitas, gravitasque figure
nostræ elucet: ait enim insomniam,
gravissimam molestiarum sibi tan-
tum relictam fuisse ad acerrimum
cordolium sedandum. Videlicet O-
leum flammæ infusum. سهاد
est ἀγρυπνία talis, quum quis pe-
nitens dormire non potest. Radix سه
insomnis fuit. Vigilavit & quidem
perpetuo.

وَأَسْتَوَطْنَا آلَـوهَانَ

Et confedimus in vallibus. Hoc
vero quid male portat miseriæ?
permultum. Audi Teblebium,

الوهان ما انخفض ممن

المرض ولا ينزلها الا

الضعفاء من الناس

الذين لا مدافعة لهم

Wibad vocantur loca depressiora ter-
re, que non habitantur nisi a pau-
perimis hominibus, quibus nihil
est defensionis ac presidii. Addit

Scholias. alter الوهان

جعلوا الوهان

وطنا لفرهم حتي لا يري

بارهم

remus Conditionem exitio jam datorum, ultimaque fata ut lenta nimis incusaremus. Num jam liber aliquis & ingenuus est

T

qui

فَعَرَانَتْ نَارَهُمْ لِلضِيُوفِ Fecerant valles
domicilium ob inopiam, ut ne ignis
eorum conspiceretur ab hospitibus.
In Collibus & montibus nempe o-
pulentiores domicilia figunt, tum
ut tutiores sint, tum ut hospitalis
ipsorum ignis procū reluceat, mul-
tosque alliciat. Ergo in vallibus
residere miserimum sordidissi-
mumque. Ceterum وَهَادٌ est
plur. fr. a وَهْدٌ terra depressa,
cava, declivis; a وَهَدٌ stravis.
وَطَنٌ est 10. conj. a وَطَنٌ
consuevit alicubi, & diu moram
traxit.

وَاسْتَوَطَانَا القَتَانِ Et calca-
remus spinam asperrimam. Vel
potius, Et tragacantham mollem
& commodam reperiremus. Iterum
Schema audaciusculum. Radix
وَطِيٌّ seu Elif mobili, ac
radicali, est calcavit & quidem
terram mollem ac planam. Inde
etiam intransf. وَطَى med. damm.
est, Equabilis, expansus, commo-
dus, mollis fuit locus, lectus. Inde
in 10. اسْتَوَطَا mollem, commo-
dumve comperit locum, lectum
&c. &c. Ergo sensus est, tam
asperam fuisse fortunam, ut ipsam

tragacantham, id est summam &
asperrimam miseriam, reputaret mol-
lem ac commodam præ illa, qua
confictebatur. اَرْبُورُ اقْتَانٍ Arbor acu-
leata, Tragacantha, Proverbio
celebratur, pro difficillimis asperri-
misque rerum: & formula خَرَطَ
اَلْقَتَانِ nodosam ac ineluctabilem
signans difficultatem, proprie valet,
Decoratio Tragacantha. Explicui
pluribus in opere de defectibus L.
H. In Sacris quoque via Spinis
intersecta, vel spinetis aspera sub-
servit pro figura calamitatis insu-
perabilis.

وَتَبَاسِينَا الاَقْتَانِ

Et obliti sumus Clitellarum.

يُرِيدُ اَنَّهُمْ نَسُوا مَرْكُوبَ

المطاييا لبعدهم عهدهم بها

مرجعوا الان يمشون علي

الشوك ويجدونه وطيا

Vult dicere ipsos oblitos esse vectari
jumentis, eo quod a longo usi non
essent, sed redacti forent nunc ut
super spinis ambulandum haberent,
quas & molles reperirent. Sic
Scholiastes, non sine aliqua tamen
confusione idearum, cui superior
nota medebitur. تَبَاسِي est 6.

conj.

الامتاح هل من جر آس او سمح
مواس فوالذي استخرجني من قيلة لقد امسين
لخا

conj. Verbi *oblatus fuit*, וְהָיָה.
Alterum *اقتان* est plur. fr. 2
قُدّ *Lignum selle cameline*, seu
clitelharum. خشب الرجل.

وَأَسْتَطَبْنَا الْجَيْنَ الْمَجْتَاخَ

Es beatum censeremus exitium ra-
dicitus perdens. Primum est 10 conj.
وְهُوَ طَاب *bonus, jucundus fuit*,
unde *استطاب jucundum censuit*
aut *prædicavit*. Tertium in part. 8.
أَجَاح med. *Vav, eradicavit*,
in 4. & 8. *perdidit, exitio dedit*,
ab *eradicando*, unde *مجتاح*

exitium eradicans concinne hic po-
situm. Idem putem cum *جَاح*
abrupit, exeditve fluxus terram.
Eam secundariam duco notionem,
a primaria cum *impetu erumpendi*
& *inundandi*, quam Hebræum נָחַם
continet.

وَأَسْتَطَبْنَا الْيَوْمَ الْمَتَاخَ

Et lentum censuimus diem fatalem.

A *بطو* *Tardus, lentus fuit*, in
10. conj. nascitur *Tardum segnem-*
que judicavit. متاخ part. 4. pass.

وְهُوَ تَاح med. *Vav & je potissimum*,

determinatum & definitum fuit quid,
suo modo ac mensura. Hinc *اليوم*

المتاخ i *παραμυρ.*

Esne ex *هل من جر آس*

ingenuo, medente? Sic ad verbum,
pro *esne aliquis ingenuorum, qui*
medeatur? Advertatur usus ele-
gans præp. *من*, *מן*, etiam in

Bibliis occurrens. *חַר* est *حر* *Li-*
ber, ingenuus. Origo pendet a
servore sub *جر* *آس* part.

pres. in 1. pro *آسي* *medens*, ab

as ult. *Vav sanavis*, *חַי*
C bald.

أَوْ سَمَحَ مُوَأَسَ

Aut ex munifico, solatium præbente.

Constructio continuatur per *من*.
Ab *as* *sanavis*, in 3. existit

pro *آسي* *solutus fuit*;

præsertim *munere aut beneficio*.

Ejus part. *مُوَأَسَ* pro *مُوَأَسَ*.

Præcedens *سمح* *Beneficus, li-*

beralis &c. proprie est enodis, fa-
cilis

qui medeatur, aut munificus, qui soletur? per enim Eum, qui me Kaila profapiam fecit, frater sum factus egestasii,

T 2

cilisque ad donandum, condonandumve, unde & mitis ac clemens exponitur. Potest etiam letum signare, quæ metaph. Hebræis præsertim trita, quamvis nec superiores illas sermo Biblicus ignoret, submov. Supra jam commonui.

فوالذي استخرجني من قبيلة

Per sane Eum, qui me oriundum fecit e Kaila. خرج exivit, usurpatur pro natus, ortus est; ut nr. Ejus 10. استخرج extraxit, derivavit, hic valet fecit genus ducere. Harum notionum nulla mentio apud Golium, ut nec aliarum bene multarum, quas sola librorum lectio suggerere potest. Jactat hic Abuzeidus, sese Gassanidarum e sanguine descendisse, nam ut Schol. tradit, قبيلة هي لم الاوس

والخزرج وهي بنت الارقم
الغسانية وانتسابه هذا القبيلة
كانتسابه قبل هذا

Kaila est Mater لاقبال غسان

Ausi & Charzesji, Filia Arkamis, Gassanidarum e stirpe. Itaque quod genus referat ad hanc Kailam, est quod ante jam genus eum referre vidimus ad Principes Gassanidas.

Respicit ad Conf. 2. ubi nunc Gassanidas nunc Gassanidas proavos jactat. Hujus Kaila mentio fit apud Golium in voce اوس quod est nomen tribus Arabiae felicis, cujus primus pater Aus filius Kaila fuerit, & frater Alchazrezji, a quibus duobus prodierint الانصاري sive Adjutores Mubammedis. Lege ex Scholiaste meo Alchazrezji. Ab hac Kaila, nobilissima Gassanidarum propagatrice Kailensis titulus inditus est consessui nostro.

لقد انسييت اخا عيلة

Profecto factus sum Frater paupertatis. امسي est 4. conj. & مس

ult. Vav, cujus derivatum مساء notat vespertinum tempus. Inde in 1 conj. venit vespertino tempore: & in 4. Fuit evasitque vesperi, & absolute, Fuit, evasit infelix. Nempe ut اصبح Fuit evasitque mane, usurpatur generalius pro evasit, præsertim in lætis & auspiciatis rebus; sic nostrum امسي

pro evasit adhiberi amant, in tristibus & inauspicatis. Porro عيلة

egestas, & عال med. je, eguit; Frater paupertatis, quid adferat ex Arabismo, docet Teblebins ad Conf. 5. in quo est اخو سغار Fra-

أخا عياة لا يملك بيت ليلة قال
الحكاه بن همام فاويت لمعاقرة
ولويت الي استنباط فقره فابهرت
له ديناراً وقلت له اختبئوا ان
مدرجته ظمما فهو لك حتما
من غير اتحال والسري ينشد في الحال
من

Frater peregrinationis, ubi ait *fuit*, *bat* A med. *je*, est
العرب تقول اخو كذا لمن *penus*, *alimentum*; unde
يلانم ذلك العمل كثيرا *commeatus noctis*. *Quantum uni tantum nocti exigenda sufficit.*
فيقولون اخو الحرب اي
Arabes dicunt Fratrem
rei illum, qui in actione aliqua assiduus: sic Fratrem belli vocant, qui creber est in eo. In Conf. 13. اخو
Frater suspitionis, est *multum suspiciosus, vel vanis opinionibus indulgens. Et* اخو البث
Frater tristitia ibidem. In *Hamasa* *Frater mollitiei vel submissionis*. Talia infinita *genius linguæ* admittit. Sic *Jobus* sese *Fratrem verminantis putredinis* facit, quum *Cap. 17.* *cam* appellat *suam sororem*.

Qui non *لا يملك بيت ليلة*
possidet victum noctis. ملك inter
alia possedit ut dominus, compos

Et condolui
Tene- rioris affectu commotus fuit. او ي
Expleat Deus inopiam ejus. Proprie Obscruat معاقرة
resarciat Deus infractioes vertebrarum ejus, ut supra vim radice في
in vertebra infracta, & egestate vertebra frangente jam aperui. فقر
Est autem معافر *plur. fr. a forma*
quam Lexica omisere. معقرة
ولويت الي استنباط فقره
Et inclinatus fui ad eliciendas rhythmicæ vertebrae ejus. Firmat Lin- guæ

ti, qui ne quidem quo pernoctet, penum invenit. Dixit Harith Ibn Hemmam, miseratus ego fui hominis summam inopiam, simulque inclinatus fui ad *catenatum* vertebrarum in morem *sermonem rhythmicum*; expromsi itaque ei denarium, & exploraturus tum adjeçi, si tu nummum hunc versu collaudaveris, *decreto* veluti *judicis tibi maneat assignatus*.

T 3

guæ suæ callentissimus *Haririus*, quod dixi de Origine *egestatis* sub *فقير*, atque *فقير* nostro, *Fakyr*, *egeno* *infractis* *vertebris* *jacenti* attribuit *فقير* *Fikar*, *Vertebras* *elegantissime* *nexas* *rhythmorum*, quales superior ejus oratio nempe contexuerat. Est *Fikar* plur. fr. a *فقير* *Fikrah*, *Vertebra*, & *Monile* *vertebratim* *confertum*. Inde porro *Articulus* *elegantior* *sermonis*. Similiter *desinens* *periodus* *orationis*. *Rhythmus*. Præcedens *استنباط* *inf.* 10. a *استنبط* *scaturivit* *aqua*; unde *استنبط* *elicit*, *evocavitque* *tanquam* *e* *scaturigine*, *ac* *viva* *vena*, *scientiam*, *ingenium*, *poesin* &c. &c. Cum *لوي* *convenit* *Hebr.* *לוי*, *cujus* *potestas* *minus* *dextre* *edita* *fuit* *hactenus*. *Arabibus* *proprie* *est* *flexit*, *plicuit*, *torisit*, *per* *diversas* *metaphoras* *quaqua* *versum* *se* *inflexit*. Hiuc jam *לוי* *est* *circumplicari*, & *arctissime* *illigari*. Alio *adspectu* *illigat* & *obligat* *nexu* *æris* *alieni* *creditor*; *obligaturque* *debitor*. *לוי* *est* *serpens* *contortuplicatus*. *לוי* *est* *opus* *nexile*, *plexile*, *torile*.

At ille tibi de-
creto *judicis* *esto* *assignatus*. *Thema* *حكم* *est* *Firmum* & *irrevocabile* *effecit*: *judicaturam* *exercuit*. Inde *deriv.* *حكم* *plur. fr.* *حکوم* *est* *decretum* *judicis* *firmum* *ac* *irrevocabile*; quod & *محتوم* *أمر* *vocat* *Arabijades*. Autem a *حكم* *signavit*, *obsignavit* *notionem* *istam* *ortam* *esse*, quod *ختم* *alias*. Utique ab *obsignando* quodque *commodissime* *deduci* *potest* *altera* *illa* *potestas* *inspirandi*, quæ *est* *sub* *حكم*.

فانبري ينشد في الحال
Et *occepit* *canere* *e* *vestigio*, vel *ex* *tempore*. A *فانبري* *aspiavit*, *præsecando* *aptavit*, *est* *in* 7. *فانبري* *idem* *quod* *اعترض* *ونقدم* *occurrit*, *obviam* *ivit*, *prævertit*, *ut* *Schol.* *exponit*. Apud *Golum* *habes* *contra* *ivit*, *opposuit* *se*. Latissime patet *usus* *verbi*, *crebro* *in* *Confessibus* *hisce* *recurfuri*.

من غير اتحال
Absque *ut* *alienum* *sibi* *carmen* *arrogaret*.

- اكرم به اصغر مرقم سفرته *
 جواب افاق قرامت سفرته *
 ماثورة سمعته وشهرته *
 قد اودعت سر الغني اسرته *
 وقارنت نجاح المساعي خطرته *

وحببت

garat. A attribuit alicui, &
 quidem *falso*, dictum, carmenve
 alterius, est in 5. & 8. conj. *fibi*
falso arrogavit tale quid. A *Schol.*
 declaratur per ادعاء في

شعر غيرة انه لنفسه
jacitare carmen alterius a se ipso esse
factum. Est notio haud dubie
 secundaria, cujus origo satis ob-
 scura.

جواب افاق *Peragratores*

regionum, eleganter vocat *num-*
mus aureum, a جاب *med.*
Vav, secus, & in metaph. *pervasis*
 regiones. Forma hujus *adjectivi* non
 est in *Golio*; adfert ea *frequentiam*
 & *intensionem*, ut sit *qui multum*
secat, *peragrat*, regiones.

قرامت سفرته *Longam* cujus
 est *iter.* A *fecit*, *רצה*, in 6.
fecit *projectis.* Id hic valet تباعد
Longius *abfuit*, ut *Scholion* habet.

غيبة وسفر *est* سفره
absentia, & *iter.* Nihil horum
 in *Lexico.*

اودعت سر الغني أسرته

Insinuant arcanum divitiarum li-
neamenta ejus. Argute dictum.

سر *Lineamenta a fing.* سر
 & *Linea in fronte*, *aut*

vola. In *lineamentis* honestæ ac
 speciosæ frontis, est quod se statim
 commendat, atque insinuet. Sic
aureus nummus semper & ubique
 habet quo se commendat. Sed
 ودع *commendavit* in 4. *
 etiam valet *deposuit*; *arcani quid*
credidit. Hinc jam *venuste* ait
Lineamenta nummi aurei arcanum
opulentie commendare apud omnes,
quibus adfulgere dignatur. Errare
 videtur *Schol.* qui سر cepit pro
Optimum rei. Sane

سر

ius. E vestigio itaque sic canere occoepit, non fane plagio sibi alienam vindicans gloriam.

*Laudo huncce flavum, cujus flavedo perplacet.
Peragratorem regionum, longissima cui itinera.
Prænobilis cujus fama & præsentia est:
Profecto insinuant arcanum opulentæ lineamenta ejus.
Et reddit expeditissima negotia vel cogitatio ejus.*

At-

القوم est præstantissima pars populi: & الوادي سر est potior meliorque locus vallis; Sed arcanum divitiarum plus habet acuminis; nisi quis ex ancipiti utramque notionem conjungi malit.

وَقَارَنَتْ نَجَّحَ الْمَسَاعِي
Et expedit felicem successum negotiorum cogitatio ejus. Verbum *قارن* junxit, unde in 3. *قارن* constellationi felici assignatum. Ea vis hic attenditur. Ejus *اقتو* est felicior *fidetum* *Conjunctio*; *Constellatio fausta*. *قارن* Dominus faustæ constellationis est Titulus magnorum imperatorum, quibus orbem subiugandum felicia addixere signa coeli. Hinc *Tamerlanes* eo quoque sese insignivit apud *Arabsjad*. p. 19. Confer *Herbelot*. in *Timur*. *نَجَّحَ* act. verbi *نَجَّحَ* prospere evenit res. *مسعاة* plur. fr. a *مسعاه*

conatus, studium laudabile. Thema intendit, studuit, operam dedit. *خطر* Cogitationem verti, quamvis & per *Vibrationem* convertere licuisset. Non extat hæc forma in *Golio*, sub ejus rad. *خطر* vibravit, sursum deorsum motitavit, in dextram sinistramque jactavit. Inde *خطر* vibravit in monte. i. e. subiit animum cogitatio. Absolute etiam *خطر* incidit in animum. Unde jam *خطر* Cogitatio vibrans veluti in animo. Sic sæpe *Algazalius*; cujus est phrasis *خطر* مدتهم mora eorum sive vivendi tempus, cogitatio. *وَيَسْرِعُ* avolavit. *كهنة* Ps. 90. Non damnarem tamen hic primigeniam vim *vibrationis*, per commodam sane in aureo nummo qui *nutu*, *nicku*, *vibramine* suo omnia felicissime expedit.

وَحَبَّتْ أَلَى الْأَنَامِ غَرَّةٌ
Et amabilis est ad homines candicans macula

وجئت الي الانسام غرته *

كاننا من القلوب نقرته *

به يصول من حوته صرته *

وان تعانت او توات غترته *

يا حبذا تضارته ونضرته *

وحبذا مغباته ونصرته *

كم

macula frontis ejus. Ab حب
Amavit, in passivo i. forma per-
fecta est حبب Alterum غرة
Alba fuit facies, macula can-
dens frons equi, signat proprie can-
dicantem frontis maculam; mox fron-
tem ipsam, vel potius ejus miti-
orem splendoremque. Inde familiae
decus ac ornamentum. princeps. Vir
illustris. melior splendidiorque pars
supellectilis. Nova luna splendor ع. ع.
& ipse mensis; ut in Hist.
Tim. 229. 365.

كاننا من القلوب نقرته *

Tanquam si e cordibus esset massula
ejus liquata. Verbum نقر exca-
vavit, cavando sculpsit, perfudit
rostro, perforavit, نقر, præbet
cavernam, vel potius cavi-
tatem parvam ac rotundiorē,
itemque Liqutum aurum argen-
tumve. Nempe a formula concava
in quam massa liquata funditur.

Bene Schol. البقرة القطعة

المسبوكة من ذهب او فضة
قيل ان تطبع منها الدراهم

Vocatur Nukra particula fusa auri
aut argenti, antequam cudantur ex
ea nummi. Utitur hac voce Abul-
phar. 449. Eutyeb. t. 2. Ann. Alex.
p. 39. 41. Sensus lepidi dicti est,
imo e corde omnes homines amare
aureos nummos, haud secus ac si
massula unde nummi procusi, e
cordium humanorum substantia
liquata essent.

به يصول من حوته صرته *

Eo ferox est, cujus comprehendit eni
crumena. Radix صال med. vav,
seviit vehementi impetu, lucem
adfert Hebræo צור, unde
profundum vehementius astuans, &
seviens. In Hist. Tamerl. sæpe
adhibetur pro ferocire, & ita red-
ditur Abulph. 139. Flujus fut. 1.
Alterum حوت 3. fam.
præ. 1. ab جوي idem quod

ضم

Atque adamatur apud mortales frons ejus candida,
Ac si e cordibus liquatum fuisset metallum ejus.
Eo ferocit, cujus crumena eum clauserit.
Sim evanuerit, aut tardaverit nitor ejus,
O quam gratus redit illo fulgor, illa nitens pulcritudo!
O quam grata opulentiates ejus & opitulatio!

V

Quot

comprehendit, consinnit, inti-
me complexus fuit, quæ etiam fuit
primigenia potestas אֵם וְחַיִּים & חַיִּים
apud Hebræos; quibus vita dicta,
quod naturam contineat, nec dis-
solvī patitur. Alibi jam tactum.
Crumena, locus, pannicu-
lusve in quo pecunia nodando, ligan-
do, reconditur, צָרָר, אֵם
strinxit, nodavitque crumenam,
צָרָר.

Quod si evanuerit, aut tardaverit
nitor ejus. evannit, peritit.

Eadem potestate 6 conj. תֵּעָנִי hic
donatur, quum apud Golium tan-
tum transitive sit invicem delere ut
in bello; ex 4. conj. apud Alga-
zium reperio אֵנִי אֶתֵּם
suam consumpsit. Ergo תֵּעָנִי decre-
pita etate & caducus fuit in eo,
מִן פְּנֵי עֵמָר
ejus etas evannit. In Psalm. 90:9.
eodem sensu. Apud Alga-

zium est شيخ هرم فاني Senex

decrepitas, evanescens. Apud Arabes
æque ac Hebræos latius tamen patet.
Radix, cujus diversos adspectus
per omnia nondum assequor. Est
etiam in 6. conj. alterum فَوَانِي,
a تَوَانِي torpuit languitve segnis,

deser fuit; unde قَوَان inf. 6. mora,
cunctatio omnis, ac cessatio in offi-
cio. Ultimum عَتَرَة Scholiafi est
قرابة عشيرة propinquitas, confor-
tium. Hæc est ea notio, quam
Golius expressit per progeniem,
familiam, socios, a عَتَر stirps,

origo. At عَتَرَة etiam est crenata
superficies, نِيتور rei cujuscun-
que, a verbo تَعَتَر tremuit, tre-
mulum vibravit; quam vim hic
attendendam esse arbitror, num-
mo aureo apprimè quadrantem.

يَا جَبْدًا نَضَارَةً وَنَضْرَةً
O quam gratus fulgor ejus, نِيتور pul-
critudo nitens! نِيتور Nitore fulsit,
floride

Quot negotia hujus recte concinnat nutus!
 Quot beati, absque eo si foret, longum suspirarent!
 Quot exercitus curarum fugavit hujus impetus!
 Quot plenas Lunas detraxit lunata hujus facies!

V 2

Quot

petuum esset suspirium! و مترف

positum pro و مترف Et

quot beatorum. Est autem part. pass.

4. a قرب bonis commodisque vi-

ta affluxit, vel iis fruitus & latatus

fuit. In 2. & 4. mollem ac dissolutum

reddidit nimia commoditas vite, An-

tunc repetendum diu questum,

nec dum inventum etymon & &

viri, quasi diceret fortuna com-

modioris praefides & Largitores? و

comp. ex لو لا non, &

ille 3. præt. 1. a دام media.

Vau, perennavit, quievit. 8 حسر

Suspirium praesertim defecti viribus,

ab حسر apud Golium sign. 7.

suspiravit. Secunda sign. erat, lassus

fuit, defecit. Tertia, obtusus fuit

defecitque visus. Hæc & alia quæ

Arabes sub حسر admiserunt,

sunt deducta a fonte primigenio,

quo حسر البحر Reflexit & de-

crevit mare dicebatur, teste Tebri-

zio ad Hamasa, qui adfert حسر

البحر اذا نضب الماء عن ساحله

Mare حسر, quum decrevit aqua a

littore ejus. Hunc usum habes Gen.

8.3. וחסרו המים. Quomodo hinc

diversæ fluxerint metaph. nec ob-

scurem erit exercitatus ingeniis,

& alio in opere deducetur.

و جيش هم هزمته كرتة

Et quot exercitus curarum in fugam

dedit impetus ejus! A جاش

med. je, Effervuit bullivitque olla,

Astuavit mare & c. Est جيش

Exercitus, vel a fervido impetu,

vel quod eo late campi fervere vi-

deantur, ut Virg. ait. Etiam media

Vau enunciatum fuisse hoc thema

docet جاش, a جوش

vehementius commotum saluit cor,

astuavit animus; ac proinde و

astuationem pulveris reddend-

um esse autumo Job. 7. Porro

Exercitus curarum bonum schema.

و Cura, a Tabescendo, و

Fugatio quæ est in هزم, est no-

tionis secundariæ, a primaria fran-

gendi aridum quid, cum strepitu &

fragore; unde profligare, clade ad-

ficere, fractum, fusuque, fugare

hostem. كرتة impetus unus, a

كرتة irrui.

و بدر تم انزلته بدرته

Et quot lunas plenas descendere se-

cit lunata & splendida hujus facies!

بدر

ومستشيط تتلطي جمرته *

اسر نجواه ولانت شرته *

وكم اسير اسلمته اسرته *

انقذه حتي صفت مسرته *

وحق مولي ابدعته فطرته

لو لا التقي لقلت جلت قدرته *

اكدر

بدر Luna perfectionis, est

بدر ليلة التمام

Luna pleno fulgens lumine 14. nocte
A نزل descendit, fluxit, نزل, in
4. est انزل. Luna plena descen-
dere facta, e coelo, est Vir excellens
e culmine honoris ac gloria detractus.
Isto veneficio pollet incantator
nummus, ejusque بدره facies,
oculus, Luna instar plenae resurgens.
Sic omnino vertendum; nam quod
Schol. capit pro بدره festima-
tione, vel etiam pro عشرة الاف
درهم Decies mille Drachmae lan-
guet. بدره est acuta et promte
videns oculus: a celeritate ait Golius.
Fieri potest, sed malim a Luna;
nam ipse mox subjungit, etiam
nitens et pulcher oculus instar Lune.
Talem oculum facere tribuit noster
nummo aureo. Ipsum illud pondus
decies mille drachmarum ita quoque
dictum fuit quasi Oculum plenae in-
star luna renidens.

ومستشيط تتلطي جمرته

Et ira inflammata, quorum arserat

pruna. Constructio per كم

Quot adhuc continuatur. شاط

adustus fuit med. je, in 10. exar-
sit ira, unde part. مستشيط

hic absolute est غضبان iracundus.

Ei figurate datur جمره pruna,

id est شد غيط vebementia ex-

candescencie; quae pruna flammam

emississe dicitur, id enim proprie لطي

in 1. 4. 5. 8. conj. cujus derivatum

لطي Ladan est ignis flammans, &

nunnatione abjecta Lada vel لادان

infernus ignis.

اسر نجواه ولانت شرته

Quos Clanculum allocutus nummus

est, sic ut emollitus sit acris impetus.

Facetissime Nummo tribuitur,

ندجوي clandestinum colloquium

ندجوي

Quot ira inflammatos, quorum pruna exarserat,
Clandestino impertiis alloquio, eorumque emollita est vehe-
mentia!

Quot captivos quos prodidit sua ipsorum cognatio
Eripuit hicce, sic ut liquidum gaudeant gaudium!

Quot jura Domini noviter produxit hujus creatio!

Quod nisi obstaret Religio, dicerem sane, potentia ejus Op-
tima Maxima.

V 3

Quot

2 ا communicavit arcani quid.
Illuc collineat quoque اسر
4. conj. 2 سر affectu in umbilico,
quod hic valet اخفي occultavit.
Tertium لان a لات med. je,
Lenis, mollis, placidus fuit. De-

nique شر a شر malus fuit, hic
non tam malitiam signat, quam
acrem impetum & ardorem, quem
& suspicor priorem malitia, ac
improbitate, quæ ab impetu sem-
tillante commodè deduci posset.

وكم أسير أسلمته أسرته

Et quot captivos quos prodiderat
cognatio ipsorum. اسير

Vinctus, ab اسير vinxit,
arcte constrinxit & colligavit. Inde
& أسيرة necessitudo, cognatio, ne-
xus propinquitatis vel affinitatis. A
سلم in 4. obscuriore flexu
enatum prodere, deceptum relin-

quere, خذل ut Golius, تركي
ut Scholiafles meus explicat. Duc-
tum est ab اسلم pacem fecit, de-

didit; inde porro tradidit, & tan-
dem prodidit ac deseruit. Latinum
dedere, ac tradere similiter ferme
in malum tandem devenere.

أنقذه حتى صلت مسرته *

Eripuit eos, ita ut liquidum esset
eorum gaudium. Verbum بقن
Liberavit, diremit alterum ab al-
tero, e fovea eripuit. Item intrans:
evasis; cujus derivatum بقن

salutem omnem & incolumitatem
signat. Origo mihi haud dum satis
perspecta. Eadem Liberandi vis in
2. 4. 5. 8. sese exerit. Alterum
صفتي est sem. prat. 2 صفتي

clarus, defecatus fuit liquor; sads
fuit aer; liquida fuit fortuna, fe-
licitas, lætitia. 8 مسرة Læticia est

a سر Hilarem letumque reddidit;
proprie affectu in umbilico, ni fal-
lor.

وجف مؤلي أبدرته قطرة

Et jura Domini, quæ noviter pro-
duxit creatio hujus? جف

pi jus, statutum. مؤلي Rem.
Dominus

ثم جسد يسوع بعد ما انجده
وقال ايجز حنر ما وعد
وسمى خيال له مرعد فنبذت
الدينار اليه وقلت خذ غير ماسوف
عليه

Dominus. Heras, a *profus*, *administravit*. Habet adhuc alias notiones, quæ omnes pendunt a primigenia potestate *perinandi & spectandi* ad aliquem: *Mouley*, titulus principum in *Africa*, est noster *مولي*. *portio*, 4. a *دع*, est novum & inusitatum quid produxit, primus excogitavit & commentus est, in bonum, in malum. Denique *فطر* creatio, sive modus creandi, *فطر* inceptit, *auspicatus* est; primum & recenter fecit quid, speciatim, *creavit*, produxit. Hæ notiones ortæ a *finiendo*. *Omnia* *primogenitus* apud *Mosen*, proprie *auspicium* filii primi & aperti uteri. Pulchra circumlocutio. Quum autem *Nummo* aureo hic datur *فطرة* Creandi, ac e *nihilo* producendi vis, quoddam quasi *Numen* ei inesse dicitur.

لَوْلَا التَّقْيُ لَقَلَّتْ جَلَّتْ قَدِيرَةٌ

Quod nisi pius, sane dicerem *Maxima* est potentia ejus. Non *Regiam* videlicet tantum, sed & *Deam* *Opt. Max.* faciunt mortales Sa-

eram illam *pecuniam*. Ellipsis, *non Timor*, pro, *nisi Reverentia*, *pietasque in Deum impediret*. *تقي*

Verbum cum *The* radicali forma- rum ex 8. *تقي* *cavit*, *casto- divit se parum* ab omni inquina- mento, unde *caste pureque*

coluit Deum. Hinc *تقي*

Timens Deum, *abstinens* ab omni malo. *تقوي* & *تقي*

Abstinentia a malo, *Timor* Dei. Hac religione præpediri se ait, quo mi-

nus dicat *جَلَّتْ* *Maxima* est potentia Nummi. Respicitur ad

Epitheta summi Numinis *عز*

quæ Nomini *الله* solent annecti, solenne enim est Arabi-

الله & *الله* *تعالى* bus efferre

pro *Deus Optimus*

Maximusque. Istud *جَلَّ* diversos

habet significatus qui paulo lon- gius defecere videntur ab Hebræo.

Utique *Magnus* & *illustris* fuit. I-

tem *annosus* evasit; *exulavit*, &

alia

Deinceps manu protendit, postquam eum extulisset, & Repræsentat, inquit, ingenuus quod promissit, & pluviam fundit nubes, postquam intonuit. Projeci itaque illi denarium, dixique, Capias eum haud quaquam invito animo donatum quem

alia, parum respondent *q̄* volvere quod est in 𐤁𐤏. Ut tamen Hebræis 𐤁𐤏 est propter te, sic Arabibus من جلالك, & 𐤁𐤏 Respectu tui. Iterum ut Hebræis 𐤁𐤏 est stercus globosum animalis, sic nostris جملة

& verbum جل Collegit stercus camelinum. Utrumque a volvere derivandum. Jam vero Volvuntur ea fere, quæ Molem habent & magnitudinem; Inde succrevisse potuit potestas illa prima apud Golium; & evolvuntur e suis sedibus qui exulant. Reliqua, ubi majus lumen nactus fuero, expediām.

بَعْدَ مَا أَنَجَرَهُ

Postquam extulisset eum, nempe nummum. 𐤁𐤏 manifesta, clara fuit res, 𐤁𐤏, item med. dam. animosus, strenuus, magnanimus fuit. 𐤁𐤏 Fortis, strenuus & animosus princeps. In 4. extra sit in altum, quæ notio hic posset aptari, ut Abazeidus dicatur Nummum sibi promissum laudibus extulisse. Est tamen aliud, quod suppeditat formula 𐤁𐤏 دعوتہ promissime respondit vocationi, vel

provocationi ejus; unde convertere malim, deinde manum protendit, postquam tam promissum respondisset provocanti. Hebræis 𐤁𐤏 indicavit, demonstravit, ob oculos posuit. Origo a 𐤁𐤏 coram. Id autem coram ab eminenti, elatoque atque ante oculos versanti, quæ est proprietas, & princeps potestas thematis 𐤁𐤏

أَنَجَرَ حَرَّ مَا وَعَدَ وَسَجَّ
𐤁𐤏 Repræsentat ingenuus quod promissit, & pluviam fundit nubes quum tonuit. Dux sententiæ, quarum tria simpliciter, alia figurate enunciata, eundem feriunt scopum, nemini non patientem. 𐤁𐤏 perfecta fuit res, promissio repræsentata; in 4. promissa exhibuit & completis. 𐤁𐤏

𐤁𐤏 Liber ingenuus, supra illustratum. 𐤁𐤏 est 𐤁𐤏 effudit largiore fluxu, cujus derivaram 𐤁𐤏 pro epitheto Nubis subservit, quæ pluviam largiter fundis, atque etiam absolute potest usurpari. 𐤁𐤏 proprie est dispositio nubis ad pluviam fundendam, bonum

𐤁𐤏

عليه ووضعه في فيه وقال بارك اللهم
عليه ثم شمر للالثناء بعد
توفية البناء فنشأت لي من فكاهته بشوة
غرام

*numve pluviae omen, unde partim
nubem ipsam, partim fulgur delig-
nat. Scholiastes* خال exponit

سحاب يخيل لك ان فيه مطر

*Nubem qua te facit imaginari, in-
esse in ea pluviam. Nempe per
sonitru & fulmen; nam Radix
خال med. je, imaginatus fuit,
in 2 conj. exponitur sonitru ac ful-
mine praeio pluviam praemonstravit
ac promisit nubes. In 4. habes خال
Respexit ad speciem rei, pecul.
Vidit ad pluviam esse dispositam nu-
bem. Pulcra etiam locutio, خال*

به خال من الخير

*Conspexit in eo indicium, signum-
que boni, id est indolis ac virtutis
praeclara. Vides hinc cur خال
etiam declaretur apparens bonum;
& quo sensu خيل lit, De quo
bona concipitur opinio, aut cujus
bona apparet dispositio, ad omne
genus officiorum, strenuus, libe-
ralis, bonus opum administrator &c.
&c. quales Hebraei erant מנשי
חל. Alias convenientias Hebraei
חל cum خيل Arabum alibi exe-
quar. Ultimutn مرقع, ورمع,*

*sonit, supra quoque declaratum,
& tonantis Nubis emblemata, in li-
berali pollicitatore, expositum.*

خذه غير مأسوف عليه

*Cape illum libenter a libenti. Id
forte acuminis captavit Haririus.
اسف part. pass. 1. ab اسف
doluit, tristitia affectus fuit. Confert
Golius מנשי Hebr. & Chald. מנשי.
Sed cur non potius מנשי ipsum?
significatu illo secundario tristitia
quem fumere potest, quatenus
dicitur מנשי מנשי מנשי Esaj. 16:9.
Vulgo ablata est letitia מנשי exultatio.
Elegantius obscurata est, & condita
velut nube, prout sol dicitur מנשי
colligere, retrahere domum, &
condere, atque obscurare lumen
suum. اسف ergo Arabibus nubi-
lum vultum hinc percommode
exprimet, partim tristitia, partim
ira & indignationis indicem: jam
غير مأسوف عليه
ad verbum sonat, super quem ne-
motristatur, nempe nostram, neque
ego donans, neque tu donatus.
Possis & laxiore sensu habere pro
epitheto Nummi, quem mortales
omnes exporrecto vultu excipiant,
conspiciuntve. Prius malim.*

وقال

quem ille ori suo inditum *solemni benedictionis formula* adfecit. Dein *accinxit se ad discedendum*, postquam *cumulate gratias egisset*; atque *suborta* mihi fuit ex *facetiis* ejus *ebrietas*
X male

وَقَالَ بَارِكِي اللَّهُمَّ عَلَيْهِ
Et dixit; Benedicas, o Deus, illi.
Et dixit; Benedicas, o Deus, illi.
Golio videtur ortum ex
لمن. Posset etiam singulare esse,
cum م servili, ut in بنم
&c. &c. Usurpatur plerumque in
votis. Est etiam jurantis, ut A-
bulphar. 182. اللهم نعم Per Deum,
ita est.
ثُمَّ شَمَّرَ لِالْتِنَاءِ بَعْدَ
Tum accinxit se ad
discedendum, postquam cumulate
gratias egisset. Plena phrasis est
شمر ذيله Laciniam suam sustu-
lit aut substrinxit, quæ crebro
occurrit in Hist. Tam. Ut p. 14.
فشمروا ذيلهم وتركوا في
مكان خيلهم واستعملوا في
نيل مرادهم لييلهم
Et substrinxerunt laciniam suam,
relictisque certo in loco equis, adhi-
buerunt, ad exequenda destinata,
noctem suam. Et p. 95. وشمروا
للغسان Et substrinxit ad
grasandum laciniam. Et p. 213.
فليشمروا للقرار او للقرار الذيل
Itaque substringat vel ad standum,
vel ad fugiendum, laciniam suam.
Nempe etiam in fuga usurpatur
illa substricchio laciniae. Sic pag. 136.
وشمر للهزيمة ذيله
Et substrinxit ad fugam laciniam
suam. Adde pag. 56. &c. Dicitur
etiam شمر عن ساقه
substrinxit a crure suo vel tibia;
supple laciniam. Egregie Tebrizius
العرب تضرب ad Hamasa. العرب تضرب
المثل في كشف الساق
وذلك ان الرجل اذا اراد ان
يمارس امرا شمر ذيله
Arabes proverbialiter usurpant Nu-
dationem tibiae; quia quum quis
aggreditur opus aliquod, substringit
laciniam suam. In Hist. Dyn. p.
376. extat, quod & ansam, &
vim figuræ indicet, Quamque
tanta sibi arrogaret, in minimis e-
tiam eorum, qua tractabat, defi-
ciebat, prout poeta ait.

مخبرام واستهلت علي ليتلاف اغترام
فجردت اخبر وقلبت هل لك ان
تقمه

يشير للحج عن ساقه ويقمرة الموج في الساحل *

*Substrinxit quasi profundum ingressurus, a tibia,
At obruit eum fluctus ipso in litore.*

Hinc porro absolute شمر studio
sus, diligens, promptus, expeditus
fuit. Festinavit. Accinxit se, succin-
xit se, live ad agendum, live ad
savendum. Atque hæc quidem vi-
detur antiquissima indoles عَمَر,
ut in *Originibus* latius exequar,
consensu concentaque utrius-
que Linguae idoneis exemplis evi-
cto.

فنشأت لي من فكاهته

Et orta mihi est ex fa-
cetia ejus ebrietas male cupidinis. A
فكه festivus, facetus, fuit, est
فكاهة infia. suavis ex prompta
نشا نشوة est act. verbi نشا
ult. Vau & je, percepit auram o-
doremve rei, speciatim vini, unde
g. signif. Vino captus fuit, ebrius
evasis, flore Liberi videlicet largi-
ter adflatus. Transfertur etiam
نشي ad explorationem nuncii,
alteriusve rei, quæ fit quasi aura-
naribus tracta, Odoreve percepto.

Hæc est Origo Hetrai תורא, in
tentando, explorandoque pertriti.
Apud Arabes forma نَشِيْلان
confedit in eo qui explorat, ac per-
tentat nova; ut forma نشوان
in eo potius, quem odor vini adfla-
vit inebriavitve. Hinc ebrietas ma-
le cupidinis, نشوة غرام,
posita pro inconsiderata & nimis cu-
pida largitione. Est nempe غرام
affectus animi nimis cupidi deductive.

حب لانرم معذب للعلب
Amor adfixus, عى discrucians cor.
Radix غرم obstrictus, obnoxius,
obæratu s fuit.

واستهلت علي ليتلاف

Et apparuit super me au-
spicium obervationis. Clarius expli-
cat mentem suam. اغترام
ab eadem rad. غرم in inf. 8. jam
notat aris alieni contractionem, &
quidem nimiam, live obervationem
cump enasere conjunctam, & dede-
core. Apud Golium hæc habes in 4.
tan-

male cupidinis, & prima auspicia sensu aeris alieni contrahendi.
Prompsitque ei alterum, & dixi, num tibi quo vituperes
X 2 cum,

tantum Coni. Nempenulla Lexica
complecti valeant, quicquid usus
admisit. ايتناف etiam est inf. 8.
ab انقب, qua valet سبق an-
terior fuit, notione ducta a naso;
in 8. ايتناف a principio, de novo,
primum aliquid aggressus fuit. An-
spicatus est aliquid. استهل

est 3. scem. prat. 10. ab هل
apparuit, splendere coepit luna. 4m.
In decima conj. eleganter adhibe-
tur ad قارن ut ita dicam, & pri-
mas apparitiones rerum, estque hæc
periodus perquam venisse ac gra-
viter tornata, Apparuit super me
& conspecta fuit, auspicio prima
gravis obervationis, qui veluti ine-
briatus, fascinatuseque dulci cantu,
crumenam liberalissime solverim
&c. &c.

فكسرت آخر

Et expromsi alium nummum. Pro-
prie, strinxi, evaginavi. Solenne
est جرد السيف Deslrinxit gla-
dium, unde Algazalius eleganter
extulit جرد عزمة deslrinxit
propositum suum, sive aciem constan-
tis sui propositi. Elegantius adhuc
Hariri transfudit ad nummum e
crumena, tanquam e vagina edu-
ctum. Francia eundem flosculum
novit, in degainer, vagina prome-

re, & rengainer, vagina reddere.
Inde dicitur; Triparcus est, non a-
mas evaginare, pro nummos pro-
mere; Il n'aime point a degainer.
Notio primaria rad. جرد est
deslrinxit folia accorticem, decorti-
cavit. Hoc est جرد illud Jobi, qui
non Scalpsit tantum eutem suam
testa, sed & decorticavit quasi ac
deslrinxit, ita ut simul abrasio fiat;
& decortication.

هل لك أن تزدحم ثم قضمة

Est ne Tibi ut vituperes eum, de-
inde recipias eum. Non injucunda
Paronomasia est in تدمم & تدم.
Prius est fut. 1. a تدم vituperavit;
posterius item fut. 1. a تدم
contraxit in se, constrinxit, unde
Abulphar. p. 162. ضمة اليه
recepit illum ad se, qui usus hic e-
tiam se exerit.

وانشد مرثجلاً وشدي

عجلاً Cecinitque extemporaneo
versu, ac canora voce promte reci-
tavit. مرثجل part. 8. a رجل
super pedibus absistit. Inde رجل
ex tempore dixit, op staande boet.
شدي Propulit camelum, in
cursumque egit; id fit plerumque
cantu, unde succrevit vis canora
alta.

تذمه ثم تضمه وانشد مرتجلا وشدي
عجلا

تباه من خادع مئاذق *
اصغر ذي وجهين كالمنافق *

يبدو

atque voce recitandi carmen; e quo fonte Eccl. 2: 8. שירה ושירה explicari posse visum praestantibus viris. Nobis aliud de obscuris istis vocabulis sedet. Est adhuc tertia notio שירה Literas & elegantius quid didicit ab aliquo. Videtur ductum a recitando & decantando, quum cirrata puerorum turba red- dit dictata sua. Crebro utitur A-

bulph. Ut p. 408. وكان ابوه

يشدو شيئا من الحكمة

Et pater ejus aliquid de philosophia didicerat. Apposite; nam locum habet in parum doctis; decantabat aliquid ut pueri solent sub ferula. In Nawabig.

ما من داب في الادب ابداء *
كمن بداء فيه وشدا *

*Non qui exercet se in Literis jugiter,
Ut qui incepit tantum, & decantavit aliquid.*

Recte ibi Zamachjari. شدا من العلم اخذ طرفا منه decantavit de doctrina, est, particulam inde percepit.

تباه من خادع مئاذق Male pereat deceptor simulans. Imprecandi formula تباه ampu- tentur ei manus, ad conf. i. expli-

cita. خدع part. 2 sefellit, est versipellis deceptor. Usurpatur etiam speciatim in nummo acciso, & justum pondus non habente. Quum autem in Nummum haec faba cu- datur, non quidem directe nunc vim illam resperit moster, sed ta- men illuc alludere voluisse videtur; quasi diceret, vulgo quidem خادع fallacem vocamus num- mum, qui accisus & arrofus est; e-
go

eum? ut deinde auferas, & cecinit haud praemeditatus, & canora voce hæc e vestigio fudit

*Male pereat deceptor ille simulans,
Flavus, duplici fronte præditus, ut hypocrita.*

X 3

Qui

go vero etiam probissimum voco fallacissimum. ماذق est pars. 3.

a ماذق aqua diluit vinum, lac. Inde assumpta notio amoris haud sinceri, fucati, infuscati, diluti, mixti, simulati. Apud Goliam hoc pars. 3. comparat quidem, legendum quippe ماذق, pro impresso ماذق, sed conjugationis ipsius nulla mentio. Ejus formam infinitivam reperio in Arabisjadis

opere MS. بان تكون

المصادقة خالية عن المماذقة

ut esset mutua amicitia vacua omni simulatione. Probe observandus etiam usus من خادع, quo

de deceptore, est deceptor, qualiter dicunt ما جاني من اجد

Non venit mihi de uno, pro, ne unus quidem. In Alcor. Sur. 40: 22.

ما كان لهم من الله من

واق Non est ipsis a Deo de protectore, id est protector. Ibid. vers.

ما لكم من الله من 35.

عاصم Non est vobis a Deo de de-

senfore. In Bibliis idiotismus etiam occurrit.

أَصْفَرُ ذِي وَجْهَيْنِ

كالمناقب Flavus, duplici

fronte præditus, ut hypocrita. Perfacete, & duplici cum aculeo.

أَصْفَرُ Flavus nummus aureus cur dicatur, quilibet cernit.

الأصفران Duo flaviora sunt

aurum, & crocus, etiam in communi lingua. Item الأصفر

form. sæm. flavius est aurum absolute. Sed vide jam quid acumi-

nis sublit. بنو الأصفر Filii flavi,

sunt Græci, eorumve Reges. Semet ipsos vocitant Arabes الاسود

Nigros, ut revera multum de Æthiopetrahunt; Europæos colore noctis non tinctos contemtim الأصفر

Rubros: Græcos vero الأصفر

Flavos. Intellige sis Græcorum nomine الروم Romanum in Oriente

Nomen imperium, cum quo Saracenis & Arabia bellum internecivum. Sic الأصفر est invi-

diosum simul & inimicum, eaque sub emphasi nota Flavi nunc

Nummus noster inuritur. Additur

دو

يدعو موجهين لعين الرامق *

زينة المعشوق ولون العاشق *

وجه

كالمنافق *Dominus duarum* declaravit per *facierum*. Qui id proprie conve- *sicut hypocrita*. Est part. 3. 2 نفق
nit *Nammo*, adversum aversum- *prodiit, exiit praesertim e latibulo*
que signato, nemini non obvium. *mus campestris, Sapiens illa, ut*
improprie gerit duas facies, versi- *Comicus ridicularie ait, bestia*
pellis, fallax, hypocrita. Ipse id

Esatem quae uni cubili nunquam commisit suam.

Quia si unum ostium obsideatur, aliud perfugium gerit.

suffodit sibi nempe cuniculos,
crebro exitu, ad omnem ventum,
praeditos, ut si ab uno foramine
ac latere impetatur, ex altero elabi

bi queat. Inde فافق *exiens,*

exitur, est mni campestris ille,
مربع *quadrator* alias dictus,

quia ad quatuor fere coeli plagas
foramina sua disponit. Foraminum
distincta nomina dabit *Boch. Hie-*

roz. 1. p. 1012. Praecipuum est

نافقا Hinc anfa sumta ad Hy-

pocriseos significationem forman-
dam sub 3 conj. quae exponitur
modo hoc modo illud profiteri in reli-
gione. Non placet *Damirius* apud
Boch. Munaphik appellatum esse
hypocritam, quia fidem habet ex-
trinssecus, sed intrinsecus infidelita-
tem, prout *muris campestris domus*
exterior quidem terra est, sed inte-
rior, Cava. Frivolum acumen.

Nos proverbialiter dicimus, *Hy*
is vooz een gat niet te vangen/
in Vafro, & subdolo. A mure cam-
pestris ductum dictum. Sic Arabibus

omnis Vafar & subdolos,

muris campestris rita ad unum for-
men haud capiendus. Speciatim
hypocrita, fidem Muhammedanam
ostentans, quum infidelitatem in
pectore soveas. Novatum esse ait
Algiabid apud *Boch. p. 1012.* nec
ante *Muhammedem* sub *Gentilismo*
notum. Cum grano salis id ca-
piendum, quatenus nempe hac
nota adiciebant tempore *Mubam-*
medis illos, qui ad *Gentilismum*
relapsi fuere, quum *Muhammedem*
aliquamdiu sectati fuissent. Vis
tamen *Vafri* & *subdoli hypocrita,*
sensu illo lato & generali, haud
dubie est antiquior; quod monen-
dum duxi; quia minus exercitati
hic possent impingere. Sic *un-*
apris novum est vocabulum, cum

Chri-

*Qui duplici sub forma se oculo contemplantis ingerit,
Specie pulchra amasi, Colore item amatoris.*

Cujus

Christianismo introductum; non tamen tum natum, quum & longe antea simulatorem signaverit.

يَبْدُو بِوَصْفَيْنِ لَعَيْنِ الرَّامِقِ

Apparet duplici sub forma oculo intuentis. *part. pref. a* *ramiq* intuitus est, Spec. levior intuitu, & contra quobque acrior ac continuo. Prima radices notio, quæ copulare posset, atque in concordiam revocare, dissidentes usus, mihi necdum satis perspecta. Ad eam velligandam conferri debet *ترقيق* *inf. 2.* *ramiq* notat partim continuum in remque defixam intuitum, partim visum imbecilliorum. Sunt & alia utrique t. emati communia, quæ suspicor pendere a primitivo vibrare. Nempe vibrat oculus acri intuitu fixus in aliquid, idemque vibrare dici potest, quum leviter tantum micat, & visu stringit aliquid. Ex eodem vibrandi, coruscandive fonte, sive ex nostro *flukheren* reliqui significatus percommode deduci queunt. Exempli causa, *ramiq* *extremus vita spiritus*, *sen flukheren* *leben* / perpulchra figura; unde in Poematio *Ibn Doreid* ex 2 Conj. est *ramiq* *vix extremum vita halitum retineo*. Idem *ramiq*

alio respectu est pigmentis figmentisve facavit quid. *Doen flukheren*. Alia alias.

زينة المعشوق ولون

Specie pulchra amasi, *ramiq* colore amantis. Lepide *وصفين* *duos diversissimos habitus* pingit, quos præfert *Nummus aureus*, cui inest & nitens splendor atque pulchritudo, qualis est *pulchelli amasi*, & pallens flauedo, qualis est *amatoruli*. *عاشق* *Amans*, & *معشوق* *Amatus*, participia sunt *ramiq* *amore flagrav*, peculiariter apud *Poetas*. *عاشق*

Amor vehemens, quo cor flagrat *ramiq* *quasi agrotat*. Nihil de Origine hujus potestatis in Lexicis. En tibi eam a *Teblebio* erutam.

العشق فسرط الحب وسمي
العاشق عاشقا لانه يذبل
من شدة الحب كما
يذبل العنقة اذا قطعت

Ischk est excessus amoris, *ramiq* *amator* *Aschik* dictus est, eo quod marcescat præ vehementia amoris, sicut marcescit convolvulus, quum refecatur. Nempe *عشقة* est convolvulus, *belxine*;

- وحبه عند ذوي الحقائق *
 يدعو الي لتركاب سخط الخالق *
 لولة لم تقطع يد سارق *
 ولا بدى مظلمة من فاسق *

ولا

*belxine; quæ ad instar bedera im-
 plicat; Unde malim ab ipsa illa
 implicatione ductam metaphoram,
 qua bederis ambitiosior & tenacior
 amor arctissime illigat atque com-
 plectitur.*

وَحُبُّهُ عِنْدَ ذَوِي الْحَقَائِقِ

*Et amor ejus apud possessores veri-
 tatum. A ذو in Dominus possessor,
 cujus naturam supra vidimus, in
 plurali est ذوون, cujus Genit.
 ذوين in statu Const. hic occurrit.
 حقيقة est plur. fr. ab حقايق*

*Veritas, cujus radix حَقٌّ ppri.
 ذوي الحقائق Domini
 Veritatum, solenni locutione O-
 rientis, sunt الرشد والعلم*

الذين ينظرون ما في

*Prediti الدنيا بعين الحقيقة
 recto judicio et scientia, inspicientes
 illa quæ in mundo sunt, oculo veri-
 tatis. Pulcher usus ذو حقيقة
 extat in Hamasa, ubi Gladius
 Bellatoris strenui vocatur*

صارم ذو حقيقة

Señor, Dominus veritatis

*Id est, non mendax quasi in secan-
 do. Ad pleniorē etiam intelli-
 gentiam linguæ faciet docta Tebri-
 zii nota, ad alium poetæ locum,
 ubi حقيقة pro Vexillo ponitur.*

الحقيقة مما يجب علي

الانسان ويحق عليه ان

يحميه فيدخل في هذا اللفظ

المرأة والجارية والمال وغير
 ذلك وتسمي الراية حقيقة

*Appellatur ppri quicquid incumbit
 alicui, tanquam verum ac justum,
 ad defendendum: intrantque in hanc
 vocabuli notionem Mulier, Mulie-
 bria; opes, aliaque ejusmodi: etiam
 Vexillum vocatur ppri.*

يدعو

*Cujus amor, judicio veritatem rite tenentium,
Vocat ad indignationem Creatoris laceffendam temere.
Absque eo si foret, non furtiva amputaretur manus,
Nec injuria grassaretur improbi.*

Y

Nec

يدعو الي ارتكاب سخط

Vocat ad subeundam indignationem Creatoris. Verbum دعا, in fut. I. يدعو, vocavit saepe valet impuls, instigavit. ركب est inf. 8. a ركب velut fuit. insedit. &c. &c. Grandi figura hic effertur اركب ركب Conscendit quasi insedit indignationem summi Numinis, ansa sumta a phrasi ركب conscendit crimen, pro aggressus est. patravit. Eiusdem generis est ركب هواه conscendit Cupidinem suam; & ركب راسه insedit caput suum, pro cupiditatibus suis se auferendum permisit. Venusta perquam locutio quoque ركب Conscendit Limam suam, pro, invehus est super Lingua limata ac promta quasi, fortiter & fasunde perorando. Alia complura amputo, & finem facio in proverbiali formula ركب جناحي Conscendit alas struthivacmel, في خفة العدو in levitate currendi, agendive.

لَوْلَا لَمْ نَقْطَعْ يَدَ سَارِق

Nisi is foret, non amputaretur manus furis. Prima vox. et tribus conflat, لا, ن, لو, non, & is. يقطع est fut. pass. per apocopen, & يقطع scidit, secuit &c. &c. Unde formula imprecationis الله يقطع يدي Resecet Deus manum tuam. Poena furti trita in Oriente.

وَلَا بَدَتْ مَظْلَمَةٌ مِنْ فَاسِقٍ

Nec existeret oppressio a praevaricatore. بدت est 3. fam. prat. & بدت ult. vav, apparuit, extitit, exortus est. A مظلوم oppressis violenter, est مظلمة vexatio, & injuria omnis. Prima thematis potestas querenda in obscuro & tenebroso, unde مظلوم proprie est adumbrata imago rei. مظلوم etiam a viris apprimere doctis ad radicem مظلوم pertinere judicatur. فاسق part. praef. & فاسق praevaricatus fuit. Improbe egit. Exiit e cortice maturus dactylus. Posterior illa notio principe loco fuisset ponenda, quum improbitatis inde potestas emerferit; monente etiam Teblebio meo

- ولا اشماني باخل من طارقي *
- ولا شكا الممتول مظل العايقي *
- ولا استعيز من جسود براشقي *
- وشر ما فيه من الخلايقي *
- ان ليس يغني عنك في المضايقي *

الا اذا

العاسف الخارج عن الطاعة

وهو من قولهم فسقت

الرطوبة اذا خرجت عن قشرها

وفسقت عن امر ربه اي خرج

Appellatur *par* qui exit ex obedi-

entia Deo debita; idque ex eo quod

dicant *דאכלוס עקב* *dachylus exi-*vis a Cortice suo; similiter *פן פון*

defecit a mandato Domini

sui, five transgressus est. Consonat

פון duobus in locis tantum su-

perstes; ex quibus quom parum

de radice totius indole indicari

queat nemo non sentit. Divaricare

exponitur; nec male: sed imago

dachyli e cortice erumpentis mirum

quantum & vim, & venustatem

duplicis contextus adjuvabit Prov.

13:3. Eszech. 16:25.

ولا اشماني باخل من طارقي

Et non coheresceret avarus a noctur-

no adventore. اشماني est 4 conj.

Verbi quadriliteri *شماني*, quodproductum ex trilitero *شماني*,cujus *شماني* est *contractus* fuitvultus. Est autem *شماني*nosrum patentissimi usus in *borro-*re, *pavore*, *contractione* vultus;

cordis &c. &c. Alcoran. Sur. 39:46.

Contracta sunt, *شماني* *قلوب**corrugata* quasi, *corda*. Sequens*par* *avarus*, a *بخل* *parcus**tenax* fuit. Primitiva vis latet:

inde pendet accuratior explanatio

vā *בכל* Zach. 11:8. Uleimursignat *hospitem nocturnum*.

ولا شكا الممتول مظل

Et non querebatur pro-

gatus creditor prorogationem trica-

toris. *مظل* proprie est *cutit*, *pro-**cutit* ferrum. Inde *extendit* in lon-gum. Speciatim *procutit*, & milleartibus *prorogavit spatium* solvendiaeris alieni. *عايقي* est *par. praef.*a *med. vav*, *distinuit*, *im-**pedivit*, &c. &c. Intelligitur hic

loci

Nec a nocturno hospite avarus cohorresceret.
 Nec tricatorum moras quereretur diu elusus creditor.
 Neque averruncaretur invidus oculo emissio.
 Sane quam pessimis est moribus,
 Quod tibi in angustiis nil profuturus sit,

Y 2

Nisi

loci Tricator nummarius, solvere
 sonans, ut Lucilius ait.

وَلَا أَسْتَعِينُ مِنْ حَسُونٍ

Neque ad Deum averrun-

cum confugeretur ab invido, malo
 oculo petente. Thema عَان
 media Vav, est Confugit a mala
 re ad averruncum Deum; nempe
 sub formula معان الله nym
 Robur Dei; Refugium Dei: Pro-
 hibeat & averruncet Deum. In Sa-
 cris nym sic quoque usurpatum;
 paucique illi loci ubi nym occur-
 rit, plurimum lucis foenerantur
 ex Arabum عَان Conjug. 10.

استعان eandem obtinet vim,
 quam prima. Ejus pass. forma a
 Scholiaste speciatim declaratur

قَرِي عَلَيْهِ الْمَعُونَتَيْنِ

Legerentur contra illum duae aver-
 runcatrices Sarata. Sic vocant
 Alcorani duo postrema capita, quæ

incipiunt ab اعون Confugio ad

Dominum. حَسُون invidus, est

forma فَعُول, agentis potestate,

ab راشق invidit. راشق est
 part. praes. a رشق petivit vi-
 brata sagitta. Transfertur ad oculo
 malum, fascinatorem, invidi-
 um. Pulchre Teblebius راشق

لَيْسَ بِمَالِكٍ مَصِيبٍ بِالْحَيْنِ
 واصل الراشق الرامي بالسهم
 فجعل الذي يصيب الناس

بمعينه كأنه يرشقهم بسهم

Raschik motus hic, malo oculo peten-
 tem, est autem in origine, jacu-
 lans sagittam: facitque eum, qui
 homines oculo invido petit, tanquam
 si in eos jacularetur sagittam.

وَشَرَّ مَا فِيهِ مِنَ الْخَلَائِقِ

Sane quam pessimum est quod est in
 eo de moribus. Sic structura ad ver-
 bum sonat. خلايق est plur. fr. a
 خلقه natura, indoles, quicquid a
 natura inditum. Thema خلق
 formavit, creavit, finxit. Notio
 est secundaria, ducta a principe
 illa quæ est in p'm glaber, lavis,
 politus fuit.

ان

- * ألا إذا فر فرار الأبق
 * وأها لمن يقذفه من جالق
 * ومن إذا ناجاه نجوا الوامق
 * قال له قول المحقق الصادق
 * لا رأي في وملك لي فعارق

فقلت

أَنْ لَيْسَ يُعْنِي صَبْكُ فِي

وَأَهَا لَمَنْ يَقْذِفُهُ مِنْ جَالِقٍ

Quod non respondeas pro

Papae illum, qui deturbatur eam de
praeceptio. وأها est laudantis &
admirantis vocula. Enga, Papa.
O praeclarum virum. جالق

te in angustiis. Hæc vis & propriet-
tas verbi divitis غني superius jam
constituta est. مضائق est plur.
fr. a مضيق مضيق, locus
angustus, difficile negotium. The-
ma ضاق pax, pax, angustus, arc-
sus fuit.

جالق proprie est part. pres. ab
rasi, quam significationem ortam
existimo a p'm, quatenus glabrum
exprimit. Radentis nomine autem
infigitur in genere quicquid ac-
utum, & radere optum: in specie
mons prominens acutus. جبل

أَلَا إِذَا فَسَّرَ فَرَارِ الْأَبْق

جبل. Teblebius aliter originem
amls

Nisi quum aufugerit fuga fugitivi,
suavis lusus in ancipiti notione vo-
cis Fugiens, in part. pres.

دع abdidit
fugitivus. Fugientis autem appel-
latione adficitur tum fugitivus ne-
quam, tum argentum vivum. Ut-
rumque pervenit adaptatur Num-
mo e manibus elabenti. Alluditur
præterea ad alterum nomen Mer-
curii, quod est فرار, a فرار
itudem aufugit.

deduxit
amls قال أبو البقا

ab didit
fugitivus. Fugientis autem appel-
latione adficitur tum fugitivus ne-
quam, tum argentum vivum. Ut-
rumque pervenit adaptatur Num-
mo e manibus elabenti. Alluditur
præterea ad alterum nomen Mer-
curii, quod est فرار, a فرار
itudem aufugit.

الجالق المرتفع من قولهم

جالق الطير في الهواء

إذا ارتفع ودار كالخالقة

Halik est mons altus, glaber, auctor
est Ahulbecka Halik vim elati sum-
fisse ex eo quod dicunt, Hallaka avi
in

Nisi quum fugitivi ritu aufugerit.

*Pope Virum illum, qui nequam hoc mancipium & præcipitio
deturbaverit.*

Et qui ab hoc amatore secretis compellatus alloquiis,

Absque fucò & fallaciis ei dixerit,

Haud placet tuum mihi consortium: discedito.

Hic

in aëre, quum effert sese, et gyros
circulosque facit. Videtur autem
proverbialiter dictum esse قذف
من جالف dejecit eum de rupe,
pro in maximam malam rem abire
iussit.

وَمَنْ إِذَا سَأَلَهُ فَجْوَا

Et qui, quum compella-
rit eum occulto alloquio amantis.

نَجَوِي quatenus valet *communicare arcanum*
quid alteri. In 3. نَاجَا *clanculum*
egit locutusve est cum aliquo. وَاْمَقْ
part. præf. a وَمَقْ *amavit*.

قَالَ لَهُ قَوْلَ الْمَحَقِّقِ

الصَّادِق *Dixerit ei, pro ut dicit*

Verus recto-rigidus. Themata حَقٌّ
ppn, & صَدَقَ qṭṭ supra jam
enucleata. Proprietatem ergo lin-
guæ hic ob oculos posuisse suffe-
cerit. حَقٌّ est *part. 4. Conj.* حَقٌّ,
exprimens eum, qui veritatem rei

*Et certo dignoscit, Et libere profite-
tur.*

لَا رَأْيَ فِي وَصْلِكَ لِي

فَعَارِف Non placez Consortium

suum mihi : ac proin discedito. رای
sententia, beneplacitum; a رای
vidis. Arabismo ad verbum sic
exeunte, non visio in conjunctione
tua mihi. Id est non video conjun-
ctionem tuam mihi appetendam. He-
braei quoque suum رای sic ufur-
pant.

مِمَّا أَغْنَىٰ عَنْكَ

*Quam copiosus imber tuus! Id est
 ما اكثر بلاغتك quam larga
 eloquentia tua! Figura nota. افغري
 est compar. a copiose fluxit,
 abundavit. وبل Proprie est مطر
 pluvia vehemens, a وبل
 copiose et vehementer actus, effu-
 susque fuit. Hinc Eccl. 30: 25.
 מלנים ירלי מים, non per apposi-
 tionem, sed Rivi agmina aquarum
 volventes, copiose et cum impetu
 fluentes. Univerſa etiam radix ירלי
 ad*

ad

فقلت له ما العزم وبلك فقال والشروط املك ونفخته
بالدينار الثاني وقسست عودهما بالمثاني فالحق
في رمة وقرنه بتوامه وانكفا يحمد مغداه
وبمسح النبادي وندها قال الحارث
بن

ad hanc proprietatem *vehementius*,
affusius, cum impetu, frequentiaque
acti, est revocanda; differuntque
acti in eo, quod poste-
rius fere conignet adducere cum
celebritate et pompa, inter effusa
et copiosa agmina. Ex hoc fonte
fabulae etiam latens adhuc etymon
recludendum.

وَالشَّرْطُ أَمْلَكُ

At conditio pollentior est. Est formu-
la proverbialis, quam enucleat
Tebieb. املك افعل التفضيل

اي الرم واجتق وهذا مثل
من امثال العرب تضربه في
الحث علي الوفاء بالشروط

Amlacho, est *Aphalo* superlativus,
notans id quod magis necessarium
est et justum: estque ex proverbii
Arabum, quod usurpant, quum in-
citant ad praestandam conditionem.
Radix est ملك regnavit; quasi
dicas *Conditio regnantior est*. Nil
aeque curandum, quam ut condi-
tio praestetur. شرط *conditio*, a

شرط stipulatus est, conditionem
praestavit. Est secundarium, a
primario fissura incidit aliquid, no-
ta impressa signavit.

وَنَفَخْتُهُ بِالْدينَارِ الثاني

Et adflavi eum denario altero, id est
donavi. Vim & elegantiam lo-
cutionis sic explicat Tebieb.

نفخته اي مرمته واصبته
اصابة خفيفة والنفخة من
العذاب القطعة منه

Naphachtoho tantundem hic est ac
jeci et tetigi illum tactu levi; nam
et *Naphcha* supplicii est particulae-
jus. Respicit phrasin Alcorani

اذا مستهم نفخة من عذاب
ربك Quum tetigeris eos flatu de
paena Domini tui. Id est vel te-
nuissima particula et aura ignis pe-
nalis. Eadem sub figura, sed in
bonum, adflare quem nummo,
aura aurei nummi adficere, venu-
stissime formatum. Conferantur
quae supra latius deduxi de radice

نفع

Hic ego illi, quam copiosus est imber tuus! at ille; conditio tibi tua praestanda est: donavi itaque illum altero hoc denario, dixique, muni ambos versibus averruncatoriis Corani. Conjecit autem illum in os suum, eumque gemello suo aggregavit. Retrocessit deinde laudans matutinum suum exitum, & celebrans

فجج ففج, ejusque diversis usus.

عَوْنَهُمَا بِالْمَثَانِي

Muni ambos versibus averruncatoriis. عاون confugit ad Deum averruncum, dat in 2. عاون fecit ita confugere, unde forma nostra imperativa. مثنى plur. fr. 2 مثنى, shematis مثنى ثني iteravit, quasi dicas iterationes, sive iteratas lectiones. Sic vocatur prima Surata Alcorani, quae identidem interpretandum iteratur. Ea etiam pro amuleto utuntur. Sensus est; Deo gloriam esse tribuendam pro imperato lucro, utque illud factum

tectum esse velit, orandum.

فَالْقَاءُ فِي فَمِهِ وَقَرْنَهُ بِنُؤْلَمَ

Et conjecit eum in os suum, & junxit eum gemello ejus. A لقي loc- currit, in 4. conj. est القى conjecit. فم Phem, Phim, Pham & & & Chald. est os. نؤام geminus, a rad. نام med. Hamz. & & & socium habuit in partu, & & & gemellum. In 4. انام gemellos peperit. Intelligitur gemelli nomine alter ille aureus nummus, quo antea fuerat donatus. Hujus plur. fr. est نوايم, unde in Dirw. Hud. extat

جبل مشرف التوايم

Mons praeclerus gemellis.

Hoc est gemino vertice eminens. Feminine etiam قوامه, unde dualiter Hariri Cnfs. 7. فم فتح كريمته وراها بتوايمته Tam aperuit duo pretiosissima sua,

id est, lumina oculorum, & vibrando commovit gemellos suos, id est, pupillas.

وَأَنكَفَا يَحْمَدُ مَقْدَا

Es regressus est, laudans matutinum exitum

بن همام فـنـاجـاني قـلـبي بانه ابو
نريد وان تعارجـه لكيد واستعدته
وقلت له قد عرفت بوشيك واستقم
في مشيك فقال ان كنت بن همام فحييت
باكرام

exitum suum. A كما ult.

Hamz. retro vertit, est in 7. retro-
versus fuit. A غدا ult. Vav, ma-
ne venit, est مَعْدِي actio, quod
in Golio tantum comparat in figura,
& proverbialiter ما تركي من

اييه مغدي ولا مراحا
per omnia patri est similis. Ad ver-
bum, non relinquit patrem nec ma-
satino exitu, nec reditu vespertino.

فـنـاجـاني قـلـبي بانه ابونريد
وان تعارجـه لكيد

Et insusurravit mihi cor meum esse
hunc Abuzeidum; ejusque claudica-
tionem, esse fraudem. 3. conj.
ناجا clanculum locutus est cum
aliquo, supra semel iterumque
visum, ا نجى ult. vav & je.

تعارج in quod ille, proprie. عارج

inf. 6. ا عرج claudicavit, prae-
sertim ex accidente aliquo. لكيد
habet Lamed Emphaticum, est

autem كيد Stratagema, frans,
dolus a كان med. je dolum stru-
xit. Designat etiam excussionem igitur
quisque fit ignitabulo, quam prin-
cipem esse significacionem vix am-
biget, qui formulas excussi fomitis
igniarum, in principio hujus con-
fessus adductas, contulerit. Semel
tantum in libro Jobi offert sese
و, hinc utique illustrandum.

وَأَسْتَعِدَّتْهُ

Es rogavi eum ut rediret. Est io.
conj. ا عان med. Vav, rediit.

Apud Golium haec conjug. expo-
nitur, petiit ut repeteret: sed la-
tius patet; nam ut Scholiafles ex-
plicat, استعان est

استرجع وقال عد علي
petiit ut rediret,
dixitque, redi ad me.

قد عرفت بوشيك Profecto

agnitus es per pietatem tuam eloquen-

tiam. وشي est act. Verbi وشي

pinxis coloravitque vestem, pan-

num. Coloravit, sucavit, pinxit
orationem; partim in bonum, ut

hic

Z

Et recto فَلَسْتُمْ فِي مَشْيِكُمْ
pede incedas. Rectum esto in ingressu
tuo. אָמַן *stetit, surrexit,*
in 10. est אֲנִי *se erexit in pe-*
des. Thema est copiosum & formu-
 lis prædices, quarum gustulum
 percipisse juvabit, quod in Bibliis
 etiam אָמַן amplam teneat ditio-

جُحِیَّتِ بَاکِرَامِ وَحِیَّتِ
Salutatus sis honorifi-
بینِ کرام

ce; *و حي Vivas inter honoratos. Radix*
حي Vixit, in 2. حي est
creavit regem; unde formula
حياك الله Regno te beet Deus.
Notio orta a solenni acclamatione *Vivat Rex*. Eodem e fonte fluxit altera notio 2 *Conf. Salutaris.*
In

In

باصطكرام وحيميت بين صكرام فقلت له افسا الصكرام
فككيف جالسك والحوادث قال انقلب في
الحالين موس ورخا وانقلب مع الريحين
نزع ورخا فقلت كيف ادعيت القزل وما مثلك
من هزل واستسر بشرة الذي كان ثجلي ثم
انشد حين ولي

بها

In passiva forma hinc habemus
Salutatus sis. Sequens

est inf. 4 conj. bonore afficere, a

ككرم. Ultimum ككرم

plur. fr. a ككرم honoratus, ge-
nerosus, nobilis &c. &c.

انقلب في الحالين موس

رخاء Versatus sum duplici in

statu, miserie & laxitatis. A قلب

verit, versavit, 7. est انقلب,

passivam vim exerens. حالين

genit. dual. ab حال status,

fortuna. موس malum, miseria,

a med. Eliph was foetidus,

malus, fuit; item miser & infelix.

رخاء Laxitas. Commoditas bono-

rum, amplitudo opum a رخاء

ultima Vav. & je, Laxus, mollis
flaccidus fuit.

وانقلب مع الريحين

conversatus

sum cum duobus ventis, procellosa,

remissoque. Ab eodem قلب in 5.

انقلب est conversari & degere.

رخاء epitheton venti procellosi,

a رخاء agitante, convulsis arbor-

em. Hebraeis yn est moveri, com-

cuti, cujus Pibei foret nyn.

رخاء Itidem epitheton venti re-

missi, plena enim locutio est

رخاء رخاء quae occurrit in E-

pist. Ibn Toph. p. 193.

الله اليهم رخاء

Et immisit iis Deus ventum laxum,

remissum. Figurata apud Abulphar.

pag. 555. extat رخاء

المن

tus es, restum itaque ingressum libere resumat: ille vero, si tu Ibn Hemmam es, quam honorificentissime sis salutat, & inter nobilissimos longum Vivas. Et ego, sum equidem Haritib, tuus vero quis status, quæ fortunæ? Tum ille, inter duplicem conditionem miseriæ & laxitatis versatus sum, & cum duplici vento vehementi ac remisso conversatus. Ego iterum, Quid claudicationem mentitus es, quum te quidem tale haud deceat ludibrium? Et nubium duxit nitida facies ejus quæ effulserat, averfusque recitavit.

Z 2

Clau-

والامني والامن Lanea quæ sequi-
vantis & fidei. Sub figura etiam
noster enunciat, quod antea sim-
pliciter posuerat.

كَيْفَ ادَّعَيْتَ الْقَرْلَ

Quomodo professus es claudicationem?
ultima var, vocavit, habet

in 8. ادَّعَيْتَ arrogavit sibi, vindi-
cavitque aliquid. assumpsit, professus
est, pro se tulit &c. &c. &c. قَرْلَ

Claudicatio & quidem deformis,
monente Teblebio. In principio
consessus hujus etiam occurrit.

وَمَا مِثْلُكَ مِّنْ هَرَلٍ

Et non similis tui est, qui ita ludat.
Id est, haud decet te tam turpis lu-
sus ementis claudicationis: ita Schol.

لبس مِّنْ كَانَ مِثْلِكَ

وعلي لخلقك مِّنْ

يرضي بهذا النقيصة

Non qui similis tui est, tuisque mo-

ribus, placere sibi potest in hoc dede-
care.

وَأَسْتَسِرُّ بِشْرَةَ الَّذِي كَانَ

تَجَلَّى Ex condidit se lata facies ejus,

quæ reniduerat. A سِرُّ in

10. exillit استسبر se abscondit

Luna, occidit altrum, delituit aliquot

noctibus. بِشْرَةَ exporrecta frontis

solusio & hilaritas. Radix بِشْرَ

lato nuncio exhilaravit; cui supra

aliquid lucis adpersum. تَجَلَّى

est 5. a جَلَّى revelari. Remi-

descere vela discessu.

قَعَامِي جَتَّ لَا رَغْبَةَ فِي الْعَرَجِ

Claudicationem simulavi, non appe-

tentia claudicationis. A عَرَجِ Ad-

scendit per scalam, succrevit porro

vis claudicandi, unde in 6. نَعَارَجِ

simulavit se claudicare. Thema

dignum quod penitus excutatur,

atque

تعارجت لا مرغبة في العرج ولكن لاقرع باب
العرج *

والقي جبلي علي غاربي واسلك مسلك من
قد مرج *

فان لامني القوم قلت لعذروا فليس علي الاعرج
من حرج *

atque ad Originem suam reduca-
tur.

وَلَكِنْ لَا قَرَعَ بَابَ الْعَرْجِ

Sed ut pulsem ostium gaudii. Hoc est, ut aditum mihi parem ad gaudium. Crebro usurpant Orientales pro ejus aditu, ingressive. In Epist. Ibn Topb. p. 193. est Quære veritatem من باب ad ostium ejus; id est ubi ea querenda et adeunda. Observandum & hoc Abilphar. p. 350.

انفتح علي ابواب المعالجات
المقتبسة من التجربة ما لا

يوصف *Aperta mihi fuere ostia cu-
rationum desumpta ab experientia,
quæ numerari non queant.*

وَالْقِي جِبْلِي عَلَي غَارْبِي

*Est proicio frenum meum super gibbum meum. Prius est fut. iii 4 ا لقي
occurrit, unde القى occurrere fe-
cit, projecit, conjecit. جبل funis
peregrinator, gibbus*

cameli, ut declaratum Conf. i. Rem ipsam egregie exposuit Scho-
liaſtes, proicio frenum super gibbum
est vado quo, et quomodo, lubet;

وهو مثل مضروب نقول

العرب خيلك علي غاربك

اي انت مسيبة توجهي حيث

شئت وذلك ان الغارب مقدم

بنتام البعير والحبل نرمام

وهم يربطون مركبة البعير

بطرف نرمامه واذا اراد

الرجل ان يسرح بعيره يرعي

حيث شاء جل طرف الحبل

من مركبته ورماه علي ظهره

*Estque hoc proverbium protritum,
dicunt enim Arabes, Funis tuus
supra gibbo tuo, pro, tu manumissa
es, vade quo lubet. Nempe Garib
est anterior pars gibbi camelini,
Habul autem capistrum; ligantque*

Claudicationem simulavi non ejus sane captus desiderio,
sed portam solatii pulsaturus.

Et habenis in dorsum reiectis sectam sum ingressus eorum
qui nutant in religione.

Quod si me homines vituperant, parcite inquam, ne-
que enim id claudio crimini dandum est.

genu cameli extremitate capistrum
jus: at quum quis dimittit camelum
suum, ut pascat ubi velit, solvit ex-
tremitatem capistrum a genu ejus, &
conjicit in gibbum ejus.

وَأَسْلَكَ مَسْلَكَ مَنْ قَدْ مَرَجَ

Et via ingredior ejus qui vacillat. Ra-
dix مرَج apud Golium valet pas-
cere sicut jumentum. Vacillavit,
loco motus fuit iusto laxior annulus.
miscuit, confudit: turbatum & per-
versum fuit negotium religionis,
fidei &c. &c. Scholasticus miscendi
vim elegit, nostrum مَرَج

declarans per خلط الجذ بالهزل
miscuit-serium joco. Id languet.
Non displiceret mihi prima pote-
stas, ob præcedentem phrasin con-
jecti in gibbum funis, ut se sectam
sequi dicat eorum qui pascere fiunt
jumentum, & discurrere ubi velit;

id est qui sibi habenas laxant, &
cupiditati indulgent. Magis tamen
propendeo in Vacillandi significa-
tionem; quæ & Claudicationem fi-
ctam hominis & reliquam ejus ver-
sutiam ac nequitiam commode ex-
primit.

فَلَيْسَ عَلَيَّ الْأَعْرَجُ مَنْ حَرَجَ

Neque enim natura claudus culpam-
dus est. Innuit talem sibi esse indo-
lem a naturaque versutiam hanc
proficisci: ac proinde neutiquam

posse culpari. أَعْرَجُ Comp. a

عرج speciatim signat natura
claudum. Ex ambiguo per Clau-
dum intelligitur versutus, versipellis,
utrumque in latus Claudicans, phrasi
Biblica. حَرَج culpa. delictum.

لَيْسَ مَنْ حَرَجَ Non est de
culpa, nulla est culpa.

F I N I S.